

3.6.2022

VN/18153/2021

Lausuntopyyntö koskien Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan valtion maalle perustettavia luonnonsuojelualueita

1. Johdanto

Asetusluonnokset koskevat Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavia luonnonsuojelualueita. Kaikki perustettavat alueet ovat valtion omistuksessa ja ne on varattu jo aiemmin luonnonsuojelutarkoituksiin. Alueet kuuluvat pääosin eri suojeluohjelmiin ja Natura 2000 -verkostoon.

Pohjois-Pohjanmaalle on tarkoitus perustaa 47 luonnonsuojelualuetta, joiden yhteispinta-ala on noin 36 560 hehtaaria. Näistä valtioneuvoston asetuksella perustettaisiin 33 aluetta, joiden pinta-ala on noin 36 000 hehtaaria. Luonnonsuojelualueista 14 perustettaisiin ympäristöministeriön asetuksella. Näiden alueiden yhteispinta-ala on vajaa 600 hehtaaria.

Perustettavat luonnonsuojelualueet sijaitsevat Hailuodon, Iin, Kalajoen, Kempeleen, Limingan, Lumijoen, Muhoksen, Oulun, Pudasjärven, Pyhäjoen, Raahen, Reisjärven, Siikajoen, Siikalatvan, Tyrnävän, Utajärven ja Vaalan kuntien tai kaupunkien alueella.

Luonnonsuojelualueet perustettaisiin monipuolisesti Pohjois-Pohjanmaan maakuntaa edustavien dyynien, hiekkarantojen, lehtojen, vanhojen metsien, soiden, lintukosteikkojen ja merenranta-alueiden suojelemiseksi. Luonnonsuojelualueet turvaisivat myös rakennetun kulttuuriperinnön ja perinnemaisemien ylläpitämistä ja tukisivat retkeilyä, opetusta ja tutkimusta.

Lausunto asetusluonnoksista pyydettiin seuraavilta tahoilta:

Ala-Temmeksen erä ry, BirdLife Suomi ry, Fingrid Oyj, Haapajärven-Reisjärven riistanhoitoyhdistys, Hailuodon kunta, Hailuodon luonnonsuojeluyhdistys ry, Hailuodon metsästysseura ry, Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Haukiputaan metsästisyhdistys ry, Huttukylän erä ry, Iin kunta, Iin seudun riistanhoitoyhdistys, Iin ympäristöyhdistys ry, Joloksen Erä ry, Kalajoen kaupunki, Kalajoen-Alavieskan riistanhoitoyhdistys, Kellon metsästysseura ry, Kempeleen kunta, Kempeleen-Oulunsalon luonnonsuojeluyhdistys ry, Kempeleen-Oulunsalon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin Erämiehet ry, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Kiiminkien luonnonsuojeluyhdistys ry, Koitelin Erä ry, Lakeuden Luonto ry, Leuvan erä ry, Limingan kunta, Limingan-Temmeksen Metsästisyhdistys ry, Lumijoen kunta, Lumijoen Metsästisyhdistys ry, Luohuan Seudun Erämiehet ry, Luonnonvarakeskus, Luonto-Liitto, Oijärven paliskunta, Maa- ja metsätalousministeriö, Metsähallitus, Metsänkulkijat ry, Metsästäjäliitto, Oulun piiri, Muhoksen kunta, Muhoskylän kalastuskunta, Museovirasto, Mäentaustan erämiehet ry, Möykkylän metsästäjät ry, Oijärven kalastuskunta, Oijärven metsästysseura ry, Oulujoen Eräseura ry, Oulun seudun ympäristötoimen ympäristösuojeluviranomainen, Oulujokilaakson Luonto ry, Oulun Erä- ja Kennelkerho ry, Oulun Erä-84 ry, Oulun kaupunki, Oulun Riistamiehet ry, Oulunsalon Metsästisyhdistys ry, Oulun Seudun Noutajakoira-ryhdistys, Paavolan metsästysseura ry, Palosaaren Eränkävijät ry, Pattijoen Metsästysseura ry, Pohjanmaan riistaneuvosto, Pohjois-Pohjanmaan Ajokoirakerho, Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus, Postitelen erä ry, Pudasjärven kaupunki, Pudasjärven luonnonsuojeluyhdistys ry, Puolustusministeriö, Puolustusvoimat, Pyhäjoen kunta, Pyhäjokialueen luonnonsuojeluyhdistys ry, Pyhänsivun Metsästysseura ry, Päijänteen Riistansuojelijat ry, Raahen kaupunki, Raahen Seudun Luonnonystävät ry, Rajavartiolaitos, Rannikko-Pohjanmaan riistaneuvosto, Ranta-Virkkulan Eränkävijät, Reisjärven Eräveljet ry, Reisjärven kunta, Revonlahden Metsästysseura ry, Rimpisoiden Riistamiehet ry, Saloisten jahtimiehet ry, Sanginjoen Riistakerho ry, Siikajoen Eräkaverit ry, Siikajoen kunta, Siikajoen Riistamiehet ry, Siikalatvan kunta, Siikalatvan Luonto ry, Sisäministeriö, Sotkan erä ry, Suokylän Eräpojat ry, Suomen Latu ry, Suomen luonnonsuojeluliiton Kalajokilaakson yhdistys ry, Suomen

luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys ry, Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjois-Pohjanmaan -piiri ry, Suomen luonnonsuojeluliitto ry, Suomen Metsästäjäliitto, Suomen riistakeskus, Suomen ympäristökeskus, Tannilan metsästysseura, Tauvon Metsästysseura ry, Tupoksen metsästys- ja kalastusseura ry, Tyrnävän kunta, Tyrnävän Riistanhoitoyhdistys ry, Työ- ja elinkeinoministeriö, Upseerien metsästysyhdistys ry, Utajärven kunta, Utajärven Riistanhoitoyhdistys, Vaalan kunta, Valtiovarainministeriö, Vuorikosken Erämiehet ry, WWF Suomi ja Ylikiimingin Metsästysseura ry.

Asetusluonnoksista annettiin lausuntoja yhteensä 122 kappaletta, josta 39 olivat yksityishenkilöiden lausuntoja.

Lausuntoaika oli 20.10.-10.12.2021.

2. Maakunnan liitot

1. Pohjois-Pohjanmaan liitto

Pohjois-Pohjanmaan liitto muistuttaa, että ehdotetut luonnonsuojelualueet liittyvät maakuntakaavoitukseen ja tieto ehdotettavista suojelualueista tarvitaan kaavoituksen tueksi laadittuihin taustaselvityksiin.

Ehdotetut asetukset toteuttavat Pohjois-Pohjanmaan lainvoimaisten maakuntakaavojen 1. ja 2. sekä voimaan määrätyin 3. vaihemaakuntakaavan luonnonsuojelulain nojalla toteutettavaksi tarkoitettuja suojelualueita.

Lisäksi mukana on useita maakuntakaavassa soidensuojeluun tarkoitettuja suoalueita (SL-1).

Pohjois-Pohjanmaan liitto pitää suojelualueiden perustamista myönteisenä. Eräitä alueita ollaan toteuttamassa laajempina aluekokonaisuuksina kuin eri suojeluohjelmissa ja maakuntakaavoissa on esitetty. Liitto pitää hyvänä, että suojeluohjelmien ulkopuoliset alueet on pystytty toteuttamaan vapaaehtoisin kaupoin, mikä osoittaa maanomistajien halua luontoarvojen vaalimiseen.

Yksittäisistä alueista Pohjois-Pohjanmaan liitto haluaa nostaa esille *Revonnevan-Ruonnevan suojelualueen*, jonka aluetta halkovat sekä valtatie 8 sekä Oulu-Helsinki päärata. Ehdotetun luonnonsuojelualueen raja-alue on laajennettu koskemaan maakuntakaavasta ja suojeluohjelmista poiketen osin myös pääradan aluetta. Oulusta etelään johtava päärata on merkittävästi parannettava nopean henkilöliikenteen ja raskaan tavaraliikenteen päärata, jota on tarkoitus kehittää kaksoisraiteena puuttuvalta osin eli Oulu – Ylivieska rataosuuden osalta. Liitto korostaa, että Revonnevan-Ruonnevan suojelualueen toteutus ei saa estää radan kehittämistä kaksoisraiteeksi ja myös valtatie 8 kehittäminen on pystyttävä takaamaan suojelusta huolimatta. Tarvittaessa väylien kehittämistarpeet tulisi huomioida myös asetuksessa.

Kummunlampien ja Uikulanjärven suojelualue (Natura 2000 -alue) sijaitsee Oulun seudulle erittäin merkittävän Vasikkasuon kiviainesalueen läheisyydessä ja louhostoiminnasta on Natura-alueella havaittu vesitalouteen liittyviä vaikutuksia. Vaikka korvaavien alueiden osalta ei ole saavutettu toivottua tulosta, tämän seudun kiviaineshuollolle merkittävän louhosalueen olemassaolon vuoksi olisi Kummunlampien ja Uikulanjärven suojelualue toteutusta syytä vielä harkita.

Osa perustettavista suojelualueista ovat pirstaleisia ja pienipiirteisiä, minkä lisäksi suojeluohjelma-alueita on toteutettu osin ELY-keskuksen (myös aiemman ympäristökeskuksen) päätöksillä. Valtioneuvoston ja yksityismaiden luonnonsuojelualueiden rauhoitusmääräyksissä on kuitenkin selkeitä eroja hirven, jäniksen, metsäkanalintujen, ketun ja pienpetojen sekä metsästyksen ja pyynnin osalta. Valtioneuvoston asetuksella perustettavien alueiden osalta tulisi huomioida metsästyksen ja pyyntioikeuden yhtenäisyys eli sopeuttaa päätös niin suojelutarpeeseen kuin myös paikalliseen tilanteeseen. Samoin tulisi toimia myös pinta-alaltaan pienien (alle 100 ha:n) yksityisiin suojelualueisiin rajautuvien luonnonsuojelualueiden osalta. Yhtenäiset käytännöt helpottaisivat niin metsästystä kuin myös sen valvontaa.

Pohjois-Pohjanmaan liitto nostaa esille alueella virinnee keskustelun metsästysoikeuksien rajoituksista. Liitto pitää huolestuttavana sitä, että useilla maanomistajilla on käsitys, ettei metsästysoikeuksiin tulla puuttumaan.

Liitto näkee, että metsästystä ei ole pääsääntöisesti pidettävä häiriönä, joka merkittävällä tavalla vaarantaisi lajien suojelutasoa. Erityisen tärkeillä linnustonsuojelualueilla ja harmaahylkeiden suojelun kannalta tärkeillä alueilla metsästyksen rajoittaminen olisi kuitenkin perusteltua. Liitto viittaa Suomen Natura 2000 –verkoston perustamispäätökseen, jonka mukaan ”luonnonsuojelualueilla metsästyksen suhtaudutaan paikallisten olosuhteiden mukaisesti” sekä ”Metsästysrajoituksia ei kuitenkaan toimeenpanna yksipuolisin viranomaispäätöksin, vaan ne toteutetaan neuvottelemalla eri etutahojen tavoitteita yhteen sovittaen.”

Edellä mainittuun viitaten, liitto katsoo, että metsästysrajoituksista ja niihin liittyvistä aikarajoituksista tulisi ennen suojelun lopullista toteutusta käydä lisäneuvotteluja mahdollisten ristiriitojen ja erimielisyyksien selvittämiseksi.

3. Kunnat

2. Oulun seudun ympäristötoimen ympäristönsuojeluviranomainen

Oulun seudun ympäristötoimi pitää asetusluonnoksissa esitettyä suojelualueiden perustamistarkoitusta tärkeänä suuntana luonnon monimuotoisuuden turvaamisen ja edistämisen kannalta. Esitetyt suojelualueet edustavat Oulun seudun luontoa monipuolisesti. Suojelualueiden perustaminen edelleen parantaa myös Oulun seudun luontokohteiden saavutettavuutta ja edistää luontotietoisuuden lisääntymistä.

Oulun seudun ympäristötoimi nostaa seuraavassa esiin muutamia luonnonsuojelualueiden läheisyyteen sijoittuvia toimintoja, jotka tulee huomioida asetuksen valmistelussa:

Hailuodossa Kirkkosalmen-Viinikanlahden-Pöllänlahden-Itänenän luonnonsuojelun alueen ja Kirkkosalmen Natura 2000 -alueen yhteyteen on osoitettu suojelualuekokonaisuus, joka sijoittuu hyvin lähelle olemassa olevaa jätteenkäsittelytoimintaa. Jätteenkäsittelyalue (kiinteistöllä 72-402-10-75), jolla on toistaiseksi voimassa oleva ympäristölupa, joka sijaitsee Kirkkosalmen lintutornin eteläpuolella (Jääränpää). Luonnonsuojelun alueen etäisyys toimintaan nähden on tällä hetkellä noin 150-200 metriä ja laajennusalue tulisi tätä lähemmäksi. Nykyisessä tilanteessa toiminnalla ei ole arvioitu olevan vaikutuksia suojellun alueen suojeluperusteisiin, mutta suojelun alueen/toiminnan laajentuessa yhteensovittamisen tarpeita voi tulla. Suojelun alueen laajentumisen ei tulisi rajoittaa olemassa olevaa ympäristöluovallista toimintaa.

Asetusluonnoksessa on osoitettu suojelun alueen laajeneminen Kummunlampien-Uikulanjärven alueella, minkä läheisyydessä on seudullisesti tärkeä louhosalue sekä muuta maa-ainesten ottotoimintaa, kierrätystoimintaa, asfaltin valmistusta sekä muuta teollisuustoimintaa maa-ainesten käsittelytoimintaa. Luonnonsuojelun alueeksi esitetty alue laajenee aiempaan soidensuojelun perusohjelma-alueeseen sekä Natura 2000 -alueiksi osoitettuihin aluevarauksiin verrattuna ja laajentuminen tapahtuu osin lähemmäksi em. toimintoja. Tämä tulee aiheuttamaan ristiriitoja luvitustilanteissa erityisesti luonnonsuojelun alueilla sovellettavien melutason ohjeiden kanssa (vrt. VNp 993/1992). Tästä syystä Oulun seudun ympäristötoimi edellyttää, että Kummunlampien-Uikulanjärven luonnonsuojelun alueen osalta luonnonsuojelun alueiden perustamista koskevassa valtioneuvoston asetuksessa todetaan, ettei ko. alueella sovelleta valtioneuvoston päätöksen 993/1992 tarkoittamia virkistys- ja luonnonsuojelun alueiden melutason ohjeita.

Uutta luonnonsuojelun aluetta esitetään myös Oulun Virvikkosuolle, josta noin 0,5 km etäisyydellä sijaitsee Tannilan ampumarata. Ampumaradan toiminnasta syntyy hetkittäistä melua, mutta ammuntauunon ollessa etelään, ei melusta arvioida aiheutuvan haittaa luonnonsuojelun alueen retkeilykäytölle. Oulun seudun ympäristötoimi esittää harkittavaksi, ettei ko. alueella myöskään sovelleta valtioneuvoston päätöksen 993/1992 tarkoittamia virkistys- ja luonnonsuojelun alueiden melutason ohjeita. Alueen suojelun toteuttamisen ei tulisi rajoittaa olemassa olevaa ampumaratatoimintaa.

Lisäksi ainakin Lintusuolle esitetylle suojelualueelle sijoittuu tällä hetkellä moottorikelkkareitti. Moottorikelkkailu voi ajoittain aiheuttaa luonnonsuojelualueella melutasojen ohjearvojen ylityksiä. Luonnonsuojelualueiden perustaminen ei saa olla perusteena reittien lakkauttamiselle.

3. Hailuodon kunta

Hailuodon kunta toteaa, että Hailuodossa perinteiset elinkeinoja ovat kalastus, metsästys, hylkeenpyynti, niitty- ja laiduntalous sekä maanviljely. Metsästyskulttuuri on yksi keskeinen osa paikalliskulttuuria ja hailuotolaista elämäntapaa. Hailuodon elinkeinotoimijat, Hailuodon kunta ja Hailuodon Metsästysseurat kehittävät tavoitteellisesti lähimatkailua, mukaan lukien metsästysmatkailua. Metsästysmatkailun merkitys on kasvanut voimakkaasti kaksi viimeistä vuotta.

Hailuodon kunta pitää maa- ja metsätilojen kannalta ehdotettuja rajoituksia metsästykseseen ja koiraharrastuksiin luonnon, metsästäjien ja koiraharrastajien kannalta ongelmallisina ja kohtuuttomina.

Tilusjako Hailuodossa on pirstaleinen myös uusien luonnonsuojelualueiden osalta. Pirstaleisuus vaikeuttaa huomattavasti etenkin koirilla tapahtuvaa metsästystä sekä koiraharrastusta tulevilla luonnonsuojelualueilla ja myös niiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevilla kiinteistöillä. Tästä johtuen luonnonsuojelumääräysten vuoksi metsästyksen ja koiraharrastusten ulkopuolelle jäävät alueet ovat käytännössä paljon suurempia kuin varsinaiset luonnonsuojelualueet.

ELY-keskuksen tulkinnan mukaan koiraharrastustoiminta rinnastetaan metsästykseseen. Metsästysrajoitusten lisäksi tulkinta aiheuttaa myös koiraharrastustoiminnan hiipumisen laajoissa osissa Hailuotoa.

Hailuodon kunta esittää, että luonnonsuojelualueiden metsästykseseen ei aseteta rajoituksia. Metsästys on osa Hailuodon elämäntapaa, kulttuuria ja toimeentuloa.

4. Muhoksen kunta

Muhoksen kunta yhtyy Muhoksen riistanhoitoyhdistyksen asetusluonnoksesta antamaan lausuntoon koskien kunnan alueelle sijoittuvien luonnonsuojelualueiden metsästysrajoituksista. Kunta perustelee kantaansa sillä, että suunnitellut luonnonsuojelualueet ovat metsästäjien aktiivisessa hirven- ja pienriistan käytössä eikä alueilla ole marjastuksen lisäksi juuri muuta käyttöä. Alueet sijaitsevat syrjässä asutuksesta ja tiestöstä, eivätkä ne sisällä retkeilyreittejä tai polkuja. Metsästyksen ja alueiden muun käytön yhteensovituksesta ei ole aiheutunut ristiriitoja.

Muhoksen kunta viittaa Pohjois-Pohjanmaan lainvoimaisessa 1. vaihemaakuntakaavassa luonnonsuojelulain nojalla toteutettavaksi tarkoitettujen suojelualueiden (SL-1) suojelumääräykseen, jonka mukaan ”alueella ei saa ryhtyä sellaisiin suon vesitaloutta muuttaviin toimenpiteisiin, jotka saattavat vaarantaa alueen suojeluarvoja”. Maakuntakaavan suojelumääräys koskee ainoastaan suoekosysteemin vesitaloutta, eikä sitä ole tarkoitettu rajoittamaan kaavassa osoitettujen soiden osalta metsästystä asetusluonnoksessa esitetyn mukaisesti. Maakuntakaavan valmistelun yhteydessä suojelualuemerkinnästä ja sen vaikutuksista on informoitu erikseen jokaista maanomistajaa. Muhoksen kunta pitää epäoikeudenmukaisena sitä, että maanomistajien on annettu ymmärtää, ettei maakuntakaavan suojelualuemerkintä aiheuta muutoksia metsästysoikeuksiin.

Lisäksi Muhoksen kunta viittaa Suomen Natura 2000 -päätökseen, jossa kunnan mukaan todetaan: ”alueen sisällyttäminen Natura 2000 -verkostoon ei pääsääntöisesti vaikuta metsästysoikeuksiin eikä niiden käyttöön, sillä Natura-alueiden suojelun tavoitteena on tiettyjen luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen suojelu sekä sellaisten lajeja koskevien häiriöiden estäminen, jotka merkittäväällä tavalla vaarantavat lajien suojelutason. Metsästystä ei ole pidettävä tällaisena häiriönä muutoin kuin erityisen tärkeillä linnustonsuojelualueilla ja harmaahylkeiden suojelun kannalta merkityksellisillä alueilla”. Päätöksessä todetaan lisäksi, että ”luonnonsuojelualueilla metsästykseseen suhtaudutaan paikallisten olosuhteiden mukaisesti.” Lisäksi

päätöksessä todetaan, että ”metsästysrajoituksia ei kuitenkaan toimeenpanna yksipuolisin viranomaispäätöksin, vaan ne toteutetaan neuvottelemalla eri etutahojen tavoitteita yhteen sovittaen.”

Muhoksen kunta pitää tärkeänä suojelun hyväksyttävyyden kannalta alueiden tasapuolista kohtelua ja alueiden erityispiirteiden yksityiskohtaista huomioimista luonnonsuojelualueita perustettaessa. Valtioneuvoston 14.9.2017 antama asetus Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista sallii 3 § rauhoitussäännösten mukaan mm. metsästyksen alueella merkittävästi laajemmin kuin Oulun seudulle sijaitseville alueille valmistellusta asetusluonnoksessa. Ehdotetut metsästysrajoitukset heikentävät kunnan mukaan paikallisten ja lupa-aluetta käyttävien ihmisten metsästysharrastuksen mahdollisuutta sekä yksityisomistuksessa olevien alueiden metsästyskäyttöä ja olemassa olevien rakennusten käyttöä. Kunta katsoo, että metsästys voidaan sallia laajemmin kaikilla neljällä Muhoksen kunnan alueelle sijoittuvilla suokokonaisuudella.

Muhoksen kunta pitää tärkeänä, että asetuksen jatkovalmistelussa otetaan huomioon riistanhoitoyhdistysten ja muiden toimijoiden näkemykset suojelualueiden erityispiirteistä ja säädetään tarkemmin suojelualueiden soveltuva käyttö, tarkoitus ja sisältö vastaavalla tavalla kuin edellä mainitussa Pohjois-Pohjanmaan eteläosien asetuksessa luonnonsuojelualueille on jo tehty.

5. Siikajoen kunta

Siikajoen kunta on huolissaan asetusluonnosten metsästysrajoituksista. Rajoituksissa ei ole huomioitu riittävästi tutkittua tietoa tai paikallista kulttuuria ja kokemusta eränkävynnin osalta.

Siikajoen kunta pitää esitettyjä mahdollisuuksia metsästyksen, vieraslajien pyyntiin ja vahinkoa aiheuttavien eläinkantojen säätelyyn riittämättöminä. Esimerkiksi minkin, supikoiran ja ketun metsästystä ei ole sallittu kaikilla asetusluonnokseen sisältyvillä SPA/SAC-alueilla, jolloin niiden pyyntiin tarvittaisiin jatkossa luonnonsuojelulain 15 §:n mukainen poikkeuslupa. Minkin, supikoiran ja ketun pyynnin kieltäminen rajoittaisi tarpeettomasti alueella esimerkiksi hirven pyynnin ja muun metsästyksen yhteydessä, suojelualueen läheisyydessä tapahtuvaa pienpetojen pyyntiä.

Siikajoen kunta pitää tärkeänä, että alueilla sallitaan hirven metsästys metsästyslain mukaisesti. Kunta katsoo, että hirvenajo laajoilla ja märillä aapasoilla ei ole mahdollista. Tämän seurauksena myös yksityiset talousmetsät suojelualueiden reuna-alueilla altistuvat tarpeettomasti taimikkovahingoille tai muille riskeille (liikenneonnettomuudet ja muut maatalousvahingot). Yhtenä tällaisen alueena kunta pitää Revonnevan-Ruonnevan suojelualuetta, joka sijaitsee pääosilta kahden merkittävän ja runsasliikenteisten 8-tien ja 86-tien välimaastossa ja alueen halkaisee myös Helsinki-Oulu välinen rautatie.

Kunta pitää perusteltuna, että metsäkanalintujen sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästys on sallittava alueilla, joissa niitä on aiemminkin metsästetty ja joissa siihen on paikallisesti esitetty olevan hyvät edellytykset. Edelleen Siikajoen kunta pitää tärkeänä, että metsäkanalintujen sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästys jatkuu kaikilla SPA-alueilla.

Siikajoen kunta ei näe ristiriitaa metsästyksen, alueiden suojelutavoitteiden tai muiden käyttötarkoitusten, kuten luotoretkeilyn välillä. Kunta katsoo, että metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti kaikilla suunnitelluilla suojelualueilla.

6. Utajärven kunta

Utajärven kunta ottaa kantaa lausunnossaan Säippäsuon-Kivisuon- Räkäsuo soidensuojelualueen laajentamiseen ja pitää tärkeänä, että asetuksen jatkovalmistelussa otetaan huomioon riistanhoitoyhdistysten ja muiden toimijoiden näkemykset suojelualueiden erityispiirteistä ja säädetään tarkemmin suojelualueiden soveltuvasta käytöstä. Utajärven kunta yhtyy Utajärven Riistanhoitoyhdistyksen lausuntoon, jonka mukaan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten

metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti. Kunta perustelee kantaansa sillä, että metsästys lisää kuntalaisten hyvinvointia, sillä on positiivista vaikutusta kuntatalouteen ja kunnan vetovoimaisuuteen.

4. Ministeriöt

7. Puolustusministeriö

Puolustusministeriö esittää lausunnossaan huomioita *Liminganlahden ja Värkkisuon* suunnitelluista *luonnonsuojelualueista*. Osa Liminganlahden luonnonsuojelualueesta sijoittuu Oulunsalon lentokentän melualueella. Puolustusvoimat käyttää lentokenttää sotilasilmailuun. Ministeriö edellyttää, ettei Liminganlahden suojelualan perustaminen saa aiheuttaa rajoitteita puolustusvoimien Oulunsalon lentokentällä tapahtuvalle toiminnalle normaalioloissa tai sen häiriötilanteissa (esimerkiksi valmiuden tehostaminen). Puolustusministeriö esittää tätä koskevan kirjauksen lisäämistä valtioneuvoston asetuksen perustelumuistioon.

Puolustusministeriö nostaa toisena kysymyksenä esille Värkkisuon luonnonsuojelualan, jonka merkittävä osa oli Puolustusvoimien käytössä vuoteen 2001 saakka. Värkkisuon luonnonsuojelualan osalta puolustusministeriö viittaa liitteenä olevaan Pääesikunnan lausuntoon, jonka mukaan aluetta koskevista toimenpiteistä tulee neuvotella Puolustusvoimien kanssa.

8. Sisäministeriö

Sisäministeriöllä ei ole asiassa lausuttavaa.

5. Valtion viranomaiset ja virastot

9. Metsähallitus

Metsähallituksen näkemyksen mukaan luonnonsuojelualan perustaminen turvaa merkittäväällä tavalla Pohjois-Pohjanmaan maakunnan edustavien dyynien, lehtojen, lintuvesien, metsien, soiden ja rantaluonnon kokonaisuuden säilymistä. Lisäksi perustettavat luonnonsuojelualueet mahdollistavat luonto- ja kulttuuriarvot huomioivan virkistyskäytön ja tukevat ympäristökasvatusta. Alueiden perustaminen tukee myös luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä kuten luontomatkailua, jokamiehen oikeuksin tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä sekä säännellysti myös metsästystä.

Metsästys on yksi perustettavien suojelualan perinteisistä käyttömuodoista. Alueilla on merkitystä noin 55 metsästysseuralle tai seurueelle sekä lukuisille metsästysseuroihin kuulumattomille metsästäjille, jotka hyödyntävät perinteisesti metsästyskäytössä olleita alueita.

Metsähallitus yhtyy valtioneuvoston asetusluonnoksessa esitettyyn näkemykseen siitä, että Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan VN-asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet ovat pääosin laajoja, syrjäisiä alueita, joilla yleinen virkistyskäyttö on verraten vähäistä erityisesti kesäkauden ulkopuolella. Tämä voidaan huomioida metsästyksen sallittavuutta lisäävänä seikkana luonnonsuojelulain esitöiden mukaisesti. Metsähallitus kuitenkin esittää metsästystä sallivaan säännökseen eräitä täydennyksiä.

Yleistä metsästyksistä perustettavilla luonnonsuojelualueilla

Kahdeksan valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaista suojelualuetta sijaitsee osittain tai kokonaan pienriistan tai hirvenmetsästyksen lupametsästysalueilla. Alueet on tarkoitettu ensisijaisesti muita metsästysmahdollisuuksia vailla oleville metsästäjille (metsästyslain 46 §), jolloin niillä on merkitystä sekä

paikallisille että kauempaa saapuville metsästäjille. *Tieto lupametsästysalueista tulisi täydentää perustelumuiistioihin.*

Suojelualueiden metsästystä koskevat linjaukset valtioneuvoston Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista antaman asetuksen (644/2017) kanssa ovat osin yhteneväiset, mutta myös eroja asetusten välillä löytyy. Yksi keskeinen eroavaisuus on siinä, että nyt lausuttavana olevassa valtioneuvoston asetusluonnoksessa ei ole sallittu lintujen metsästystä lainkaan lintudirektiivin perusteella Natura-verkoston kuuluvilla SPA-alueilla. Metsähallitus näkee linjauksen osin ongelmallisena ja esittää tältä osin valtioneuvoston asetusluonnokseen muutoksia (kts. kohta metsäkanalinnut). Metsähallitus toteaa, että riistalajien metsästyksen kestävyys yleisesti, mukaan lukien luonnonsuojelualueet, varmistetaan aina metsästyslain keinoin (mm. metsästyslain 38 § mukaiset metsästyksen rajoitukset, kiellot ja saaliskiintiöt). Toisaalta luonnonsuojelulaki edellyttää, että metsästystä voidaan metsästyslain 8 §:n eteläpuolelle sijoittuvalla luonnonsuojelualueella sallia vain, mikäli luonnonsuojelulain mukaiset, aluekohtaisesti metsästyksen sallimiseksi säädetyt edellytykset täyttyvät. Mikäli metsästys ei vaaranna suojeluarvoja tai alueiden muuta virkistyskäyttöä, tapauskohtaisella harkinnalla yleisestä metsästyskiellosta voidaan säätää aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat olla ajallisesti, alueellisesti tai lajikohtaisesti rajattuja.

Metsähallitus näkee alueiden suojelutavoitteiden, metsästyksen kannalta merkittävimmillä alueilla metsästysmahdollisuuksien ja arvokkaimmilla linnustokohteilla luonnonhoidollisen vieraslajipyynnin jatkuvuuden turvaamiseksi tärkeänä käyttää edellä mainittuja kahden eri lain mukaisia instrumentteja metsästyksen säätelyssä joustavasti rinnakkain siten, että ne parhaalla mahdollisella tavalla täydentäisivät toisiaan. Luonnonsuojelulain mukaisen sääntelyn lisäksi esimerkiksi metsäkanalintujen metsästystä säädellään ajallisesti lajien vuotuisen kannanvaihtelun mukaisesti. Lupametsästysalueilla metsästyksen kestävyys varmistetaan lisäksi mitoittamalla myytävien lupien määrä riistakantojen vaihtelun mukaisesti ja tarvittaessa asettamalla lupiin lajikohtaisia saaliskiintiöitä tai muita tarpeellisia rajoituksia. Jo nykyiset metsästyskieltoaluejärjestelyt Hailuodossa ja Liminganlahdella ovat myös hyviä esimerkkejä järjestelyistä, joilla huomattava metsästyspaine ja toisaalta linnustoarvot on sovitetu yhteen luomalla häiriövapaita levähdysalueita.

Metsästysvuokrasopimuksien muuttaminen rauhoitussäännöksiä vastaavaksi aiheuttaa merkittävästi hallinnollisia töitä. *Metsähallitus näkee tarpeellisena, että Valtioneuvoston ja Ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden asetusluonnoksissa on vuoden mittainen siirtymäsäännös.* Siirtymäsäännöksen tulee koskea myös lupa-alueilla tapahtuvaa metsästystä. Metsästyksen myönnetään kauden mittaisia lupia. Asiakkaiden oikeusturvan kannalta on erittäin tärkeää, että myönnetyn metsästyslupan ehdot (ml. suojelualueiden rauhoitussäädökset) pätevät koko myönnetyn metsästyslupan voimassaolon ajan. Jos rauhoitussäädökset astuvat voimaan kesken metsästyskauden, ei niiden voida olettaa olevan luvanhaltijoiden tiedossa, eikä siksi rauhoitussäädösten rikkomiseen voida puuttua edes valvonnallisesti.

Hirvenmetsästys

Asetusluonnoksen mukaan hirvenmetsästys ei olisi sallittua Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualueella. Metsähallituksen mukaan muistion ja asetustekstin välillä on ristiriita. Kyseessä on 2544 hehtaarin laajuinen alue, joka sijoittuu hirvenmetsästyksen lupa-alueille Siiransuo ja Saari-Sorsua sekä osittain metsästysvuokra-alueelle.

Metsähallitus esittää, että hirvenmetsästys sallitaan Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualueella samoin periaattein kuin suurimmalla osalla valtioneuvoston asetuksella perustettavia suojelualueita. Erityinen syy tähän on se, että näin laaja hirvenmetsästyskielto vaikeuttaisi huomattavasti hirvikannan hallintaa Utajärvellä. Myöskään virkistyskäytöllä ja hirvenmetsästyksellä ei Metsähallituksen arvion mukaan ole ristiriitaa Niittysuon-Siiransuon alueella.

Metsäkanalinnut

Metsähallitus pitää hyvänä esityksenä metson ja teeren metsästyksen sallimista useilla valtioneuvoston asetuksella perustettavista suojelualueista. Metsähallitus ei pidä kaikilta osin tarkoituksenmukaisena sääntelynä linjausta, jonka mukaan riistalintujen (ml. metso, teeri ja pyy) metsästystä ei sallita ns. SPA-alueilla. Linjaus poikkeaa huomattavasti Pohjois-Pohjanmaan eteläosien luonnonsuojelualueiden perustamissäädöksissä sovelletusta käytännöstä. SPA-alueiden suojeluperusteena olevat lajit, niiden kannan tilan turvaamiseksi ja edistämiseksi tarvittavat toimet sekä metsästyksen häiriövaikutus kokonaisuutena huomioiden *Metsähallitus katsoo, että metson, teeren ja pyyn metsästystä voitaisiin sallia myös SPA-alueilla, vastaavasti kuin maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista annetussa asetuksessa (644/2017) on tehty, vaarantamatta alueiden suojeluarvoja*. Metsähallitus näkisi tämän erityisen tärkeänä kanalintujen metsästyksen perinteisesti käytettyjen, osin pienriistan lupametsästysalueille sijoittuvien luonnonsuojelualueiden Kuisuon, Räkäsuon, Etelä-Sydänmaan ja Niittysuo-Siiransuon osalta. Näillä alueilla kanalintujen metsästyksellä on erityisen suuri merkitys ja pitkä historia.

Eryteisesti Räkäsuo ja Niittysuo-Siiransuo muodostavat merkittävän osan Metsähallituksen pienriistan lupametsästysalueista. Kuisuon ja Etelä-Sydänmaan luonnonsuojelualueilla metso, teeri ja pyy eivät ole myöskään Natura-alueiden suojeluperustelajeja. Kanalinnustuksen loppuminen edellä mainituilla alueilla olisi ongelmallista metsästyksen tarkoituksenmukaisen järjestämisen kannalta. Laajoina ja syrjäisinä, metsästyslain 8 §:n mukaisen alueen tuntumaan sijoittuvina alueina, kanalintujen (metso, teeri, pyy) metsästyksen sallimiseksi täytyisivät Metsähallituksen näkemyksen mukaan sekä luonnonsuojelulain esitöissä mainitut yleiset että alueiden metsästyskäytön merkittävyyden kannalta erityiset luonnonsuojelulain 17 a §:n mukaiset aluekohtaiset perusteet. Metsähallitus näkee myös ongelmallisena, mikäli lähekkäisille alueille muodostuisi asetusluonnosten mukaisesti erilaisia metsästyskäytäntöjä, vrt. Pohjois-Pohjanmaan eteläosien säädöksessä tehdyt linjaukset.

Metsähallitus esittää edellä mainituilla perusteilla metson, teeren ja pyyn metsästyksen sallimista valtioneuvoston asetuksella Räkäsuon, Kuisuon, Niittysuo-Siiransuon ja Etelä-Sydänmaan luonnonsuojelualueilla.

Minkki, supikoira ja kettu

Metsähallituksen näkemyksen mukaan perustettavien luonnonsuojelualueiden tarkoituksenmukaisen hoidon ja keskeisten suojeluarvojen turvaamisen kannalta on tärkeää, että vieraslajien ja muidenkin liian runsaslukuisiksi tai muutoin vahingollisiksi käyneiden lajien pyyntiä voidaan toteuttaa joustavasti ja mahdollisimman yhdenmukaisilla menettelyillä metsästyslain 17 §:n mukaisten metsästyslupien myöntämisen yhteydessä. Tämä on välttämätöntä erityisesti suojelualueille sijoittuvilla pienriistalupa-alueilla, joille myydään lyhytaikaisia metsästyslupia, sillä luonnonsuojelulain mukainen lupamenettely ei ole suoraan kytkettävissä lyhytaikaisten metsästyslupien myyntiin. Niillä alueilla, joilla metsästystä on sallittu, vierasperäisten riistalajien kuten supikoiran ja minkin vähentämistä on tarkoituksenmukaista toteuttaa muun metsästyksen yhteydessä. Luonnonsuojelualueiden perustamisen ei tule johtaa tilanteeseen, jossa esimerkiksi vierasperäisten pyynti luonnonsuojelualueella merkittävästi vähenisi samalla kun muiden tärkeimpien riistalajien pyynti alueilla voisi jatkua.

Valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaisista luonnonsuojelualueista Viitaojanlatvasuo, osa Hillikonsuosta ja Ison Särkisuo sijaitsevat Metsähallituksen lupametsästysalueilla. Niillä metsästys oikeus perustuu metsästyslupaan. Mikäli minkin ja supikoiran pyyntiä ei sallita näillä alueilla valtioneuvoston asetuksessa, tämä hankaloittaisi tarpeettomasti hirven ja pienriistan lupametsästäjiä pyydystämästä näitä lajeja muun metsästyksen yhteydessä.

Supikoiran leviämistä Lappiin ja sitä kautta Ruotsiin ja Norjaan pyritään aktiivisesti estämään kansainvälisellä yhteistyöllä Suomen riistakeskuksen koordinoimana. Jotta työ olisi tehokasta, tulisi yksittäisetkin supikoirat

pystyä poistamaan tehokkaasti laajoilla alueilla, mukaan lukien luonnonsuojelualueet, ilman poikkeuslupamenettelyä.

Nykytekniikka ja metsästyskulttuurin kehittyminen ovat viime vuosina merkittävästi parantaneet mahdollisuuksia pyytää pienpetoja kohdennetusti ja häiriövaikutukseltaan minimaalisesti. Minkkejä pyydetään lähes yksinomaan passiivisesti raudoilla, jolloin häiriötä ei synny käytännössä lainkaan. Supikoiran osalta pyynti voidaan tarvittaessa järjestää passiivisin keinoin loukuilla ja minimoida pyydyksillä käymisen tarve nykyaikaisten elektronisten loukkuvahtien avulla. Aktiivinen supikoirien pyynti houkuttimia ja riistakameraa hyödyntäen poistaa käytännössä mahdollisuuden, että koulutettu koira poikkeaisi supikoiran jäljeltä muulle riistalle myöskään luonnonsuojelualueella. Lajin ekologia huomioiden pyyntiajan rajoittaminen tarkoittaa sitä, että asetusluonnoksen mukainen pyyntikausi sijoittuu pääosin jaksolle, jolloin supikoirat nukkuvat talviunta. Huomioiden pohjoisen alueen olosuhteet, supikoirien tehokas pyynti estyy näin ollen lähes kokonaan. Minkin aiheuttamien haittojen kannalta luonnonhoidollisesti tärkein, lintujen pesintää edeltävään aikaan sijoittuva huhtikuun pyynti rajautuisi esityksen mukaisesti pois.

Metsähallitus esittää, että haitallisiksi vieraslajeiksi määriteltyjen minkin ja supikoiran pyynti tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, joilla muuta metsästystä on säädöksessä sallittu. Salliminen on erityisen tärkeää niillä suojelualueilla, jotka kuuluvat lupametsästysalueisiin (Kusisuon, Viitaojanlatvasuon, Räkäsuon, Hillikkosuon, Etelä-Sydänmaan, Ison Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo luonnonsuojelualueet).

Ajalliseen rajoittamiseen Metsähallitus ehdottaa muutoksia siten, että *minkin ja supikoiran pyynti sallittaisiin edellä mainitun mukaisesti valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Metsähallituksen arvion mukaan kansallisella ja EU-tasolla merkittäväksi biodiversiteettiuhaksi tunnistettujen supikoiran ja minkin lisääntyminen SPA-alueilla on linnustolle huomattavasti suurempi haitta, kuin vieraspetopyynnistä mahdollisesti koitua hyvin vähäinen häiriö.*

Metsäjänis ja rusakko

Metsähallitus esittää metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen sallimista Kusisuon, Etelä-Sydänmaan ja Niittysuo-Siiransuo luonnonsuojelualueilla. Metsäjäniksen metsästys ei vaaranna suojelualueiden perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueiden muulle käytölle. Metsäjäniksen pyynnin kestävyyttä ko. alueilla voidaan säännellä myös metsästyslain mukaisin keinoin sekä lupamäärän mitoituksella. Metsäjäniksen pyynnin salliminen näillä alueilla olisi linjassa Pohjois-Pohjanmaan eteläisen osan luonnonsuojelualueiden metsästysjärjestelyiden kanssa. Alueilla on metsästetty metsäjänistä ja rusakkoa myös aiemmin.

Kanadanmajava

Metsähallituksen arvion mukaan kanadanmajavien vähentämisessä luonnonsuojelulain 15 § mukainen menettely ei ole kaikissa tapauksissa riittävän joustava ja nopea vahinkojen ehkäisemisessä tai majavakannan hallinnassa kokonaisuutena. Perustettavien luonnonsuojelualueiden tarkoituksenmukaisen hoidon ja keskeisten suojeluarvojen turvaamisen kannalta on *erityisen tärkeää, että luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisia lupia voidaan myöntää vieraslajien ja muidenkin liian runsaslukuisiksi tai muutoin vahingollisiksi käyneiden lajien pyyntiin joustavasti ja mahdollisimman yhdenmukaisilla menettelyillä metsästyslain 17 §:n mukaisten metsästyslupien myöntämisen yhteydessä. Tämä on välttämätöntä erityisesti suojelualueille sijoittuvilla pienriistalupa-alueilla, joille myydään lyhytaikaisia metsästyslupia. Näillä alueilla metsästyslain ja luonnonsuojelulain mukaiset lupamenettelyt eivät ole käytännössä yhteensovitettavissa.*

Metsähallitus esittää kanadanmajavan metsästyksen sallimista valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, joille myydään lyhytaikaisia metsästyslupia. Nämä alueet ovat Kusisuo, Viitaojan Latvasuo, Räkäsuo, Eteläsydänmaan, Iso Särkisuo, Niittysuo-Siiransuo.

Villisika

Metsähallitus esittää, että *villisian metsästys sallitaan niillä valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, joilla on sallittu muutakin metsästystä.*

Harmaahylje ja itämerennorppa

Harmaahylkeen ja itämerennorpan kantojen säätely on erittäin tärkeää ammattikalastukselle aiheutuvien vahinkojen vähentämisen vuoksi. Valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaisella Hailuodon luonnonsuojelualueella sijaitseva 4326 hehtaarin laajuinen vesialue on yleistä vesialuetta. Se on sijainniltaan keskeisellä alueella hyljekantojen säätelyn näkökulmasta. Sekä harmaahylkeen että itämerennorpan kannat kasvavat nykyisistä metsästysmääristä riippumatta. Hyljelajien metsästyksen kestävyyttä turvataan metsästysajoilla sekä maa- ja metsätalousministeriön asettamalla saaliskiintiöinnillä.

Metsähallitus esittää, että ammattikalastukselle aiheutuvien vahinkojen vähentäminen ja hylkeiden jääalueilla tapahtuvan pyynnin luonne erityisesti huomioidaan valtioneuvoston asetuksen jatkokäsittelyssä ja tämän perusteella tarkastellaan tarvetta harmaahylkeen ja itämerennorpan metsästyksen sallimiseen perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueeseen kuuluvalla osalla.

Suurpedot ja porotalous

Moni valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaisista perustettavista suojelualueista sijaitsee poronhoitoalueella, Oijärven, Kollajan, Kiimingin ja Pudasjärven paliskuntien alueilla, mutta ei kuulu metsästyslain 8 §:n mukaiseen alueeseen.

Lausunnolla olevan valtioneuvoston asetusluonnoksen perusteella suurpetojen poistoon luonnonsuojelualueilta tarvitaan metsästyslain 41 a §:n mukainen metsästyslupa valtion alueille sekä luonnonsuojelulain 15 § mukainen poikkeuslupa. Kahden erillisen luvan hakeminen ja käsittely Metsähallitukselta samaan toimintaan voi olla erityisen haasteellista suurpetojen porotaloudelle aiheuttamissa ongelmissa, jotka vaativat nopeaa reagointia.

Metsähallitus näkee, että tarkoituksenmukainen puuttuminen suurpetojen mahdollisesti aiheuttamiin ongelmiin metsästyslain 8 §:n eteläpuolisilla poronhoitoalueilla tulisi mahdollistaa *sallimalla valtioneuvoston asetuksessa metsästyslain 41 a §:n mukainen Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen metsästys niillä luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella (Kusisuon poronhoitoalueen puoleinen osa, Viitaajanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo).*

Metsäpeuran perimän turvaaminen

Metsäpeurakannan hoitosuunnitelman mukaan yksi keskeisin hoitosuunnitelmassa tunnistettu uhka metsäpeuralle on risteytyminen puolikesyn poron kanssa. Risteymät voivat saada lisääntymiskykyisiä jälkeläisiä ja siten heikentää villin metsäpeurakannan perimää. Metsähallituksen valtakunnallisena vastuuna on turvata metsäpeuran perimä pyrkimällä estämään metsäpeurojen ja porojen sekoittuminen.

Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan Oulujoen pohjoispuolen ja poronhoitoalueen etelärajan välisellä alueella elää kesäaikana noin sata metsäpeuraa ja kanta on kasvussa. Metsäpeuroja on tavattu poronhoitoalueen puolella säännöllisesti ja ajoittain niitä on sekoittunut myös porotokkiin. Metsähallituksella on näitä tilanteita varten metsäpeurojen ampumista tai elävänä pyydystämistä varten Suomen riistakeskuksen myöntämä metsästyslain 41 c §:n mukainen poikkeuslupa.

Tarvittaessa yksittäisiä metsäpeuroja on ammuttu porojen joukosta, sillä ne aiheuttavat merkittävän risteytymisen riskin ja vaikeuttavat huomattavasti poronhoitotöitä. Ratkaisun metsäpeurojen ampumisesta tai pyydystämisestä poronhoitoalueella tekee aina Metsähallituksen edustaja tapauskohtaisesti. Tällaisessa

tapauksessa metsäpeurojen poistoon ei ole Metsähallituksen käsityksen mukaan olemassa luonnonsuojelulaissa säännöstä, jonka nojalla poistamislupia voisi myöntää.

Metsäpeuran geeniperimän turvaamiseksi Metsähallitus näkee kuitenkin välttämättömänä, että myös metsästyslain 8 §:n eteläpuolisella poronhoitoalueella on tarvittaessa mahdollisuus poistaa yksittäisiä peuroja porojen joukosta, mikä edellyttäisi yksittäisten peurayksilöiden poiston sallimista aluekohtaisesti perustamissädöksissä.

Metsähallitus selvittää parhaillaan, onko poronhoitoalueen etelärajan tuntumaan mahdollista rakentaa metsäpeurojen ja porojen sekoittumisen estävää aitaa. Kainuussa tällainen aita on rakennettu 1990-luvulla. Ratkaisun aidan rakentamisesta tekee maa- ja metsätalousministeriö Metsähallituksen esiselvityksen perusteella. Esiselvitys valmistuu helmikuussa 2022. Toteutuessaan aita mahdollisesti koskisi Torvensuon-Viidansuon, Kalliomaan ja Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualueita, joiden osalta tulisi tällöin tutkia myös luonnonsuojelulain mukaiset edellytykset aidan rakentamiselle.

Metsähallitus esittää, että valtioneuvoston asetuksessa sallitaan metsästyslain 41 c §:n mukainen Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuva metsäpeuran metsästys niillä luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella: Kuisuo (osa), Viitaojanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo. Erityisen painava syy tähän on metsäpeuran suojelu.

Hailuoto

Hailuodon saari on sekä yksi Suomen merkittävimmistä vesilintujen levähdysalueista että tärkeimmistä vesilinnustuskohteista. Hailuodon maa- ja vesialueet ovat pääosin yksityisomistuksessa. Valtioneuvoston asetuksella perustettava luonnonsuojelualue on pääosin erittäin pirstaleinen: se koostuu yli 300 palstasta, joiden koko vaihtelee muutamista aareista kymmeneen hehtaariin.

Hailuodossa vesilintujen metsästysjärjestelyt on toteutettu siten, että alueelle on perustettu kaksi yhtenäistä metsästysrauhoitusaluetta, Kirkkosalmi ja Ojakylänlahti-Ontonperä-Kengänkari. Metsästysrauhoitusalueilla vesilintujen metsästys on kielletty sekä valtion että yksityisessä omistuksessa olevilla alueilla. Alueet ovat yhtenäisiä kokonaisuuksia ja niillä on voitu varmistaa rauhallisia levähdysalueita vesilinnuille metsästysaikana. Muualla Hailuodossa vesilinnustus on sallittua yksityisillä suojelualueilla ja valtion omistamilla alueilla. Lisäksi saaren metsästysseura on perustanut vapaaehtoisia, yhtenäisiä vesilinnustuksen rauhoitusalueita muuton ja paikallisten vesilintukantojen suojelemiseksi.

Hailuodon osalta valtioneuvoston asetusluonnoksen linjaus, jossa pienriistan metsästystä ei pääsääntöisesti sallita, vaikeuttaa Hailuodon metsästysjärjestelyitä paikoin erittäin merkittävästi. Sirpaleisten ja pienten luonnonsuojelualueiden osien sijainti on maastossa erittäin vaikea hahmottaa. Tästä johtuen metsästämiseen luonnonsuojelualueen puolella on monin paikoin mahdotonta puuttua valvonnallisesti. Vesilinnustus valtion luonnonsuojelualueeksi perustettavien palstojen ympärillä tulee joka tapauksessa jatkumaan, minkä vuoksi valtion alueiden metsästyskiellolla on hyvin vähän merkitystä levähdysalueiden tai lajisuojelun näkökulmasta. Epätarkoituksenmukaiseksi koetut metsästyslinjaukset perustamissädöksissä voivat lisätä paikallista vastustusta luonnonsuojelun toteuttamiseen kokonaisuutena Hailuodon alueella.

Metsähallitus esittää, että Hailuodon luonnonsuojelualueella vesilintujen metsästys säilytetään asetusluonnoksen mukaisesti kiellettyinä nykyisillä metsästyskieltoalueilla (Kirkkosalmi ja Ojakylänlahti-Ontonperä-Kengänkari) sijaitsevilla valtion alueilla. Muilta osin Metsähallitus näkee, että Hailuotoa koskeva metsästyslinjaus on vesilintuja koskien käytännön toiminnan kannalta haasteellinen ja linjausta tulisi asetuksen jatkovalmistelussa tarkentaa niin, että edellä esiin tuodut ongelmat alueen metsästysjärjestelyissä ja mm. valvonnassa voidaan välttää.

Kalastus

Ympäristöministeriön asetuksella perustettavaksi suunnitelluilla luonnonsuojelualueilla vesialueet ovat pieniä, pääsääntöisesti alle hehtaarin kokoisia alueita. Asetusluonnoksen mukaan myös näillä vesialueilla on voimassa kalastuslain 7 §:n mukaiset yleiskalastusoikeudet.

Kalastuslain 45 §:n mukaan valtiolle kuuluvalla vesialueella kalastuksen järjestää Metsähallitus. Näistä Valtioneuvoston asetuksella perustettaviksi suunnitelluilla luonnonsuojelualueilla on 4 sellaista aluetta, joiden vesialueet kuuluvat tällä hetkellä johonkin Metsähallituksen pyydyslupa-alueeseen. Etelä-Sydänmaan luonnonsuojelualueen vedet kuuluvat Keski-Pohjan pyydyslupa-alueeseen, Painuanlahden luonnonsuojelualueen vedet Oulujärven ja ympäristön pyydyslupa-alueeseen sekä Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo luonnonsuojelualueen vedet kuuluvat Utajärven pyydyslupa-alueeseen. Edellä mainitut vesialueet kuuluvat myös Pohjanmaa-Kainuu vapalupa-alueeseen.

Asetusluonnoksen mukaan pyydyskalastus ja kalastus useammalla vavalla (vapalupa) olisi sallittu ainoastaan luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisella haltijaviranomaisen erityisluvalla. Metsähallituksen arvion mukaan pyydyskalastus sekä kalastus useammalla vavalla ei vaaranna alueiden perustamistarkoitusta.

Metsähallitus näkisi tärkeänä luonnonsuojelulain mukaisen kalastukseen liittyvän sääntelyn järjestämisen siten, että *suojelualueisiin mukaan tuleville valtion yksityisille vesialueille olisi mahdollista myöntää lupia viehekalastukseen ja seisovien pyydysten käyttöön nykyisenlaisilla lupamenettelyillä.*

10. Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus esittää lausunnolla olevista asetusluonnoksista näkökohtia luonnonsuojelutavoitteiden toteutumisen näkökulmasta.

Merkittävä osa nyt asetuksilla perustettavista valtion omistamista luonnonsuojelualueista on rakenteeltaan pirstaleisia ja koostuvat useista toisistaan erillisistä lohkoista, joiden väliin tai ympärille jäävät alueet on perustettu yksityisiksi luonnonsuojelualueiksi erillisillä ympäristökeskuksen ja myöhemmin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tekemillä päätöksillä. Kiinteistörakenteesta johtuen esimerkiksi Liminganlahdella ja Hailuodossa valtion luonnonsuojelualueet ja yksityiset luonnonsuojelualueet vuorottelevat. Valtioneuvoston asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden rauhoitussäännökset tulisivat useissa tapauksissa eroamaan etenkin lintujen ja ketun metsästyksen sekä vieraspetojen pyydystämisen ja tappamisen osalta siitä mitä yksityismaiden luonnonsuojelualueiden rauhoituspäätöksissä on määrätty. Tällä tulisi olemaan vaikutuksia laillisen metsästyksen harjoittamiseen ja myös rauhoitussäännösten valvontaan.

ELY-keskus esittää, että Hailuodon ja Liminganlahden rauhoitussäännöksissä sovelletaan samaa käytäntöä kuin yksityismailla; laajat rauhoitusalueet saatiin aikaan yhteisesti sopimalla ja valtion maiden tiukempi käytäntö ei ole aikanaan tehdyn sopimusratkaisun mukainen.

Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus pitää ensisijaisen tärkeänä, että niillä valtion luonnonsuojelualueilla, jotka joko liittyvät nykyisiin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, joilla metsästyks on kielletty kokonaan tai joiltain osin, tai muodostavat erillisen valtion luonnonsuojelualueen, jolla suojelutavoitteiden toteutuminen edellyttää metsästyksieltä ja sillä olisi lintulajien ja -populaatioiden suojelun kannalta todellista merkitystä, kieltä asetetaan valtioneuvoston asetuksella. Pinta-alaltaan pienillä ja muista valtionmaista erillään olevilla alueilla, joita ympäröivät yksityismaat, joilla metsästyks on sallittua, ei metsästyksiellön asettamisella oletettavasti saavuteta kiellon tavoitteena olevaa linnustonsuojelullista hyötyä.

Tutkimusten ja osin empiiristen havaintojen perusteella voidaan todeta, että toimivien metsästyksensuojelun alueiden (kieltoalueiden) tulee olla pinta-alaltaan riittävän laajoja, jotta ympärillä tapahtuvan metsästyksen aiheuttama häiriö ei estä suojelun alueen toimivuutta. Tästä on Pohjois-

Pohjanmaalla erinomaisia esimerkkejä, jotka on saatu pääosin aikaan vapaaehtoisin sopimuksin. Lisäksi rauhoitusalueen tulee olla elinympäristöiltään ja muilta ominaisuuksiltaan sitä käyttäville linnuille sopiva.

Linnustolle haitallisten pienpetojen pyydystäminen ja poistaminen linnuston kannalta tärkeiltä luonnonsuojelualueilta on keskeinen suojelutoimenpide, joillain kohteilla ehkä yksi tärkeimmistä ja vaikuttavimmista suojelutoimenpiteistä. Tämän vuoksi on tärkeää, että säännökset ovat yksinkertaiset, selkeät, toimivat ja mahdollisimman sallivat. Pohjois-Pohjanmaan rannikolla sijaitseville erityisen tärkeille linnustonsuojelualueille perustettujen yksityisten luonnonsuojelualueiden rauhoituspäätökset sallivat useimmissa tapauksissa suoraan linnustolle haitallisten vieraspetojen pyynnin. Useimmilla alueilla tähän ei liity mitään erillistä ajallista rajoitusta.

Edellä kuvatusta hajanaisesta ja pienipiirteisestä kiinteistörakenteesta sekä valtion ja yksityismaiden vuorottelusta johtuen pienpetojen (kettu, supikoira ja minkki) pyyntiin liittyvät käytännöt olisivat erilaiset valtion ja yksityismaiden välillä, jos valtioneuvoston asetusluonnoksessa esitetyt säännökset tulisivat voimaan. Tämä vaikeuttaisi tehokkaan pyynnin järjestämistä, heikentäisi tulosta ja sitä kautta suojelutavoitteiden toteutumista. Lintujen pesintäkautta edeltävä pienpetopyynti on todennäköisesti tavoitteiden kannalta vaikuttavinta ja tuloksellisinta. Tästä syystä valtioneuvoston asetusluonnoksessa esitetty pyynnin lopettamispäivä 31.3. on liian varhainen. Rannikkoalueen linnustonsuojelualueilla (SPA) merihanhet aloittavat pesintänsä kosteikkolinnuista ensimmäisinä, tavallisesti huhtikuun puolivälin tienoilla. Muut ranta-alueilla pesivät linnut tämän jälkeen, pääosa toukokuun puolivälin jälkeen. *Linnustolle haitallisten vieraslajien tehokkaan ja vaikuttavan pyynnin kannalta sallittua pyyntikautta olisi perusteltua jatkaa 30. huhtikuuta asti.* Pienpetopyynnin linnustolle aiheuttaman haitan tai häiriön kannalta olennaista on pyynnin toteuttamistapa ja käytettävät pyyntimenetelmät. Jos pyynti toteutetaan häiriöherkkinä ajankohtina esimerkiksi vain loukuilla, sen aiheuttama häiriö linnustolle on todennäköisesti hyvin vähäinen. Sallittu pyyntikausi alkaa syksyllä asetusluonnoksen mukaan joko 20.9. tai 20.10. Molemmat ajankohdat ovat pyynnin tuloksellisuutta ajatellen myöhäisiä ja kaventavat tehokasta pyyntiaikaa merkittävästi. Etenkin supikoiran kohdalla sallittu pyyntikausi jäisi tämän mukaan hyvin lyhyeksi sekä syys- että kevätkaudella, koska pääosan ajasta supikoirat ovat talviunilla. *ELY-keskus katsoo, että linnustolle haitallisten pienpetojen pyyntiä voidaan harjoittaa tärkeillä linnustonsuojelualueilla lintujen muutto- ja levähdyskauden ja osin pesimäkaudenkin aikana aiheuttamatta merkittävää häiriötä linnustolle.*

Pyyntitoiminta voidaan suunnitella niin, ettei siitä aiheudu merkittävää haittaa suojelutavoitteille. Jos pienpetojen syyspyynnin viivästytettyä aloitusta Liminganlahdella ja Hailuodossa perustellaan kiljuhanhen häiriöttömän levähtämisen turvaamisella, rajoituksen kohteena oleva alue vaikuttaa tarkoitukseen nähden turhan laajalta, koska rajoitusalueeseen sisältyy sellaisia valtiolle hankittuja kiinteistöjä, joilla ei ole tarkoituksen kannalta merkitystä. Suunnitelmallisen pienpetopyynnin tavoitteiden toteutumisen ja pyynnin sujuvan toteuttamisen kannalta olisi joustavinta sopia pyynneistä suojelusta vastaavien viranomaisten ja pyyntiorganisaatioiden kesken, tarvittaessa poikkeuslupamenettelyin, eikä säättää pyyntiaikaa asetuksella. Natura-verkoston sisältyvillä SAC-alueilla linnustolle haitallisten pienpetojen pyynnin tulisi olla mahdollisimman sujuvaa, koska useilla SAC-alueilla on merkittäviä linnustollisia arvoja.

11. GTK

Geologian tutkimuslaitos (jäljempänä GTK) toteaa, että tuleville suojelualueille sijoittuu geologisia kohteita, jotka on inventoitu valtakunnallisesti arvokkaiksi geologisin, biologisin ja maisemallisin perustein. Valtakunnallisia inventointeja on tehty 1990-luvulta lähtien luonnon ja maisemansuojelun kannalta arvokkaista kallioalueista, kallioperän pienkohteista, arvokkaista moreenimuodostumista, arvokkaista tuuli- ja rantakerrostumista sekä arvokkaista kivikoista. Näistä suojelualueille sijoittuu lähinnä arvokkaita kallioalueita sekä arvokkaita tuuli- ja rantakerrostumia. Geologiset kohteet tuovat suojelualueelle osaltaan lisäarvoa luonnon monimuotoisuuden kannalta ja voivat toimia esimerkiksi kiinnostavina opetus- ja retkeilykohteina.

GTK esittää lausunnossaan huomioita seuraavien suunniteltujen suojelualueiden mahdollisista luonnonvarojen käyttöön kohdistuvista intresseistä.

- *Viitaojanlatvasuo ja Koiransuo*: Sijaitsevat Oijärvi-Yli-li vihreäkivivyöhykkeen keskellä. Tämä alue saattaa olla malminetsinnän kiinnostuksen kohteena tulevaisuudessa, koska malminetsintää kohdistuu jo esimerkiksi pohjoisempana olevalle Oijärven vihreäkivivyöhykkeelle.
- *Poikainlammit-Karhusuo, Iso-kalliosuo ja Satamosuo, Niska, Kuohusuo, Hillikkosuo, Kalliomaa ja Kiimingin lettoalue*: Sijaitsevat Kiimingin liuskealueeksi kutsutulla alueella, joka on mineraalipotentialinen ja varsin heikosti tutkittu. Alueella on malminetsintäyhtiöiden aktiivista toimintaa.
- *Kummunlampien-Uikulaisjärvien alue, Pilpasuo ja Räkäsuo*: Sama kuin edellisessä eli sijaitsevat Kiimingin liuskejaksoksi kutsutulla ja mineraalipotentialisella alueella. Näiden alueiden läheisyydessä on malminetsintäyhtiöiden toimintaa.
- *Lintusuo, Päijänne-Välisuo ja Ruostesuo ja Löytösuo-Karppasuo-Reikäsuo*: Sama kuin edellisessä eli sijaitsevat Kiimingin liuskejaksoksi kutsutulla ja mineraalipotentialisella alueella.
- *Painuanlahti*: Sijaitsee heikosti tunnetulla Oulunjärven hirtovyöhykkeellä, joka saattaa tulevaisuudessa olla malminetsinnällisesti kiinnostava.
- *Revonneva-Ruonneva, Haarasuo, Huhtaneva-Lumineva, Hummasti, Siikajoen lintuvedet, Olkijokisuu-Pattijoen pohjoishaara, Viitajärven alue, Vaippaneva, Lähdeneva ja Lehtomaa*: Sijaitsevat heikosti tutkitulla geologisella alueella. Kuitenkin matalalentogeofysiikan aineiston perusteella alue saattaa kiinnostaa malminetsinnällisesti ja siihen voi liittyä mineraalipotentialiaa. Alueella ei ole tällä hetkellä malminetsintäyhtiöiden aktiivisuutta, mutta tähän varauduttava.
- *Pitkäsneva, Akanneva-Rimmenneva, Vilmikko ja Jussiojanmetsä*: Alueet sijaitsevat entuudestaan mineraalipotentialisella alueella, josta tunnetaan esimerkiksi Vihannin monimetallimalmi sekä juuri toimintansa käynnistänyt Laivan kultakaivos. Alueella on malminetsintäyhtiöiden yhtiöiden aktiivista toimintaa.
- *Jäkäläneva, Kaakkurinneva ja Etelä-Sydänmaa*: Sijaitsevat Keski-Pohjanmaan mineraalipotentialisella alueella, jossa on runsaasti malminetsintäyhtiöiden aktiivista toimintaa laajoilla alueilla. Mahdolliseen malminetsintään tulee varautua myös tulevaisuudessa.

12. Museovirasto

Museoviraston lausunto koskee arkeologista kulttuuriperintöä, rakennettua kulttuuriympäristöä ja maisemaa. Asiassa on kysymys Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa Oulun seudulla sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvien sekä eräiden muiden valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittujen alueiden perustamisesta luonnonsuojelualueiksi. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi.

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttämien luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä.

Suurimmalla osalla perustettavista alueista tämä on riittävä toimenpide suojeluarvojen turvaamiseksi. Eräillä alueilla on tarpeen tehdä lisäksi ennallistamis- ja luonnonhoitotoimenpiteitä. Luontoarvojen turvaamisen lisäksi merkittävä tavoite perustettavilla luonnonsuojelualueilla on luonto- ja kulttuuriarvot huomioivan virkistyskäytön mahdollistaminen. Alueilla on merkittäviä nähtävyyksarvoja. Ne ovat myös luonnossa liikkumisen ja luonnonhavainnoinnin sekä ympäristökasvatuksen tärkeitä kohdealueita.

Ennallistamisen ja luonnonhoidon sekä virkistyskäytön ja luontomatkailun tarpeita tarkastellaan tarkemmin alueita koskevissa hoidon ja käytön suunnitelmissa sekä yksityiskohtaisemmissa toimenpidesuunnitelmissa. Museovirasto toteaa, että perusteilla olevien luonnonsuojelualueiden osalta tulee ottaa huomioon, etteivät mahdolliset ennallistamis- ja luonnonhoitotoimenpiteet tai virkistyskäyttöön liittyvät rakenteet ja rakennelmat aiheuta uhkaa alueiden kulttuuriperinnölle tai maisemalle. Näihin toimenpiteisiin liittyvät suunnitelmat tulee hyvissä ajoin lähettää arvioitaviksi ja lausuttaviksi Pohjois-Pohjanmaan museoon.

Kokonaisuudessaan Museovirasto pitää suojelualueiden perustamista hyvänä asiana kulttuuriperinnön säilymisen, virkistyskäytön ja luontomatkailun kehittämisen näkökulmasta.

6. Luonnonsuojelujärjestöt ja –yhdistykset

13. BirdLife Suomi ry

BirdLife Suomi ry kannattaa kaikkia esitettyjä uusia suojelualueita ja ympäristöministeriön asetusluonnosta uusista luonnonsuojelualueista. BirdLife Suomi esittää asetusluonnoksiin muutosehdotuksia.

BirdLife esittää, että suojeltavien alueiden hoito- ja käyttösuunnitelmia laadittaessa kiinnitetään huomioita riittävän laajoihin liikkumiskieltoalueisiin erityisesti linnuston kannalta arvokkailla alueilla, kuten *Siikajoen lintuvesien (erityisesti Tauvon Munahieta), Hailuodon ja Liminganlahden luonnonsuojelualueilla*.

Yhdistys pitää tärkeänä, että luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi laajennetaan edelleen suojelualueverkostoa erityisesti metsä- ja suoalueilla sekä linnuille tärkeillä levähtämis- ja ruokailualueilla. Suojelun kannalta riittävän laajoja ja yhtenäisiä alueita voidaan toteuttaa monin paikoin laajentamalla nyt perustettavia suojelualueita tai yhdistämällä erillisiä, pienempiä suojelualueita laajemmiksi kokonaisuuksiksi. Yhdistys nostaa tässä yhteydessä esille Oulun Sanginjoen Ulkometsän luonnonsuojelualueen, jonka perustamista toivotaan kiirehtimään.

BirdLife nostaa esille pesimälajistoltaan arvokkaita suoalueita, joiden laajentaminen olisi yhdistyksen mukaan erityisen perusteltua. Tällaisia alueita ovat: Viitaojanlatvasuon, Haarasuon, Lintusuon, Hillikkosuon, Pitkäsnevan, Huhtaneva-Luminevan ja Iso Särkisuo, joihin kuuluvat.

BirdLife Suomi nostaa esille seuraavat kohdekohtaiset huomiot rajauksista:

- *Räkäsuon luonnonsuojelualueeseen* rajautuu noin 5 hehtaarin kokoinen Sarviselänkankaan alue, joka on Metsähallituksen talousmetsää. Käytännössä kohde jää perustettavan suojelualueen sisälle. Suojelualueen yhtenäisyyden kannalta olisi tärkeää liittää ko. kohde perustettavaan luonnonsuojelualueeseen.
- *Oulujärven lintusaarten, Painuanlahden ja Manamansalon suojelualueet*: Oulujärven luoteisosan nykyistä luonnonsuojelualueiden verkostoa tulisi laajentaa ja yhtenäistää. Kuostonsaari ja Kaarresalo tulisi rauhoittaa kokonaan sekä Jylhäniemen ja Rapsunkankaan alueita laajentaa.
- *Painuanlahden* luonnonsuojelualuetta tulisikin laajentaa koko lahden alueelle. Lisäksi aluetta tulisi kehittää vesilintujen syyslevähdysalueeksi.

BirdLife kannattaa esitettyjä metsästysrajoituksia. Esitetyistä metsästyksen sallimista poikkeuksista vieraslajien (minkki ja supikoira) pyynti on perusteltua myös luonnon monimuotoisuuden näkökulmasta. Yhdistys esittää seuraavia metsästyksen lisärajoituksia:

- *Pudasjärven Värkkisuolla ja Vaalan Painuanlahden alueille* tulisi kieltää lintujen metsästys kokonaan.
- *Hailuodon luonnonsuojelualueen Hanhisjärven osa-alueella, Viitaojanlatvasuolla, Haarasuolla, Lintusuolla, Hillikkosuolla, Pitkäsnevalla, Huhtaneva-Luminevalla ja Iso Särkisuo*lla teeren ja metson metsästys tulisi kieltää, koska molempien lajien metsästysmahdollisuuksia on runsaasti suojelualueverkon ulkopuolella lähialueilla.

BirdLife pitää välttämättömänä että, mikäli metson ja teeren metsästys hyväksytään joillakin nyt suojeltavista alueista, metsästys rajoitetaan ajallisesti syksyyn (lokakuun loppuun). Ajallisella rajoituksella vähennetään metsästyksen kohdistumista elinkelpoisuudeltaan parhaisiin, talveen asti selviytyviin yksilöihin. Lisäksi yhdistys pitää välttämättömänä, että asetuksissa kielletään kaaveiden käyttö ja metsästys soidinpaikoilla ja niiden välittömässä läheisyydessä. Näin voidaan vähentää metsästyksen kohdistumista populaation kannalta tärkeimpiin vanhoihin koiraisiin.

14. Pohjois-Pohjanmaan Lintutieteellinen Yhdistys ry

Pohjois-Pohjanmaan Lintutieteellinen Yhdistys (jäljempänä PPLY) pitää tärkeänä luonnonsuojelualueiden perustamista ja kannattaa ympäristöministeriön asetuksella perustettaville suojelualueille esitettyjä rauhoitusmääräyksiä sellaisinaan. PPLY pitää tärkeänä, että suojelualueet perustetaan LSL 17 § mukaisesti ilman poikkeuksia eläinlajiston rauhoituksesta.

PPLY esittää huomioita Valtioneuvoston asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden, linnustonsuojeluun liittyvistä ehdotetuista poikkeuksista rauhoitusmääräyksiin.

Maakunnallisesti arvokkaisiin lintualueisiin kuuluvien soiden ja lintukosteikkojen osalta luonnonsuojelualueen perustarkoitus on suojella alueen luontotyyppien ohella yhtä lailla siellä elävää lajistoa. Vanhojen metsien ja soiden suojeluun kuuluu myös näissä elinympäristöissä elävän linnuston suojelu. Näiden lajien kannat ovat pitkällä aikavälillä taantuneet eikä ole syytä sallia niiden metsästämistä yhdelläkään suojelualueella. Yhdistys viittaa ja perustelee kantaansa viittaamalla luonnonsuojelulain 17 a § 3 momenttiin, valtioneuvoston asetusluonnoksen 1 §:ään, luonnonsuojelulain 1 § ja 5 §:iin sekä EU:n biodiversiteettistrategiaan. Yhdistys katsoo, että maakunnalliset lintualueet ovat suuren monimuotoisuusarvon (ml. lajit ja luontotyypit) omaavia alueita ja kuuluvat biodiversiteettistrategian tiukasti suojeltuihin alueisiin, jotka täyttävät elinympäristöinä muutenkin kuin linnuston osalta suojelukriteerit.

Edellä kuvattuun viitaten yhdistys katsoo, että laajat rauhoitusalueet lintujen rauhalliseen ja turvalliseen lepo- ja ruokailuun ovat tarpeen. Koska metson ja teeren metsästyks on mahdollista luonnonsuojelualueiden ulkopuolella, ei asetuksen rauhoitussäännöksissä ole erityistä syytä poiketa LSL 17 §:stä. Kuitenkin esimerkiksi metson ja teeren metsästyks on luonnoksessa sallittu 15/32 suojelualueista ja 40 % suojelupinta-alasta, joista maakunnallisesti arvokkaita lintualueita (MAALI) ovat: Hailuodon luonnonsuojelualueen Hanhisjärven osa-alue, Haarasuo, Hillikkosuo, Huhtaneva-Lumineva, Iso Särkisuo, Lintusuo, Pitkäsneva, Viitaojanlatvasuo (em. poikkeukset 3§, kohta 5).

PPLY esittää, että kaikki linnut, myös metso ja teeri, rauhoitettaisiin mielellään kaikilla suojelualueilla, mutta minimissään näillä maakunnallisesti arvokkailta lintualueilla.

PPLY kiinnittää huomiota MAALI-alueisiin kuuluvaan *Värkkisuon* rauhoitusmääräyksiin. Alue sijaitsee osittain Oulun ja osittain Pudasjärven alueella. Asetusluonnoksen 3 § 2 momentin 1) kohdan mukaan alueella sallittaisiin luonnonsuojelualueiden rauhoitussäännöksistä poiketen metsästyks Värkkisuon Pudasjärven puoleisella osalla Luonnonsuojelulain 17a §:n 2 momentin nojalla. Yhdistys katsoo, että Värkkisuon Pudasjärven puoleisella osalla on sovellettava luonnonsuojelulain 17a § 2 momentin viimeisen lauseen mukaisesti ja sallia metson ja teeren metsästyks vain kuntalaisille.

Yhdistys esittää ketun metsästyksen osalta, että ketun ja haitallisten vieraslajien metsästyksestä säädetään erikseen siten, että kettu on pääsääntöisesti rauhoitettu luonnonsuojelualueilla lukuun ottamatta arvokkaita lintualueita, joille voidaan ketun metsästykseseen myöntää poikkeus rauhoitussäännöksistä. Nyt asetusluonnoksen mukaan ketun metsästyks on sallittu 15/32 alueesta ja 72 % pinta-alasta ja kettu on niputettu yhteen haitallisten vieraslajien minkin ja supikoiran kanssa.

Yhdistys toteaa, ettei minkin ja supikoiran rauhoitukselle ole erityistä tarvetta. Jos niiden pyynnin katsotaan aiheuttavan merkittävää riskiä perustettavan suojelualueen uhanalaisen linnuston pesimärauhalle, voitaisiin minkin ja supikoiran metsästyks sallia tällaisilla suojelualueilla lintujen pesintäajan ulkopuolella, jolloin sallittu pyyntiaika voisi ulottua asetusluonnoksesta poiketen 1 päivästä elokuuta 31 päivään maaliskuuta. Lintujen kevätmuuttoaikana minkin ja supikoiran pyynti olisi siis pääosin kielletty, mutta suurimman osan lintulajien syysmuuton aikaan se olisi sallittua. Mikäli halutaan rauhoittaa jokin tärkeä syksyinen lintujen lepäily- ja ruokailualue alkusyksyn vieraslajipyynniltä, sellainen kohde voisi olla Liminganlahden suojelualueet.

Yhdistys esittää lisäksi arvokkaille kiireellisesti suojeltavien rantalintujen pesimäalueille liikkumisrajoituksia lintujen pesimäaikaan. Tai vaihtoehtoisesti liikkumisrajoitukset tulisi asettaa nyt perustettavien alueiden

järjestyssäännöissä. PPLY esittää tällaisia rajoituksia Valtioneuvoston asetuksella perustettaville luonnonsuojelualueille nro 1a-1e, 6a-b, 26 ja 27 lintujen pesimäaikaan 15.4. - 15.7.

15. Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjois-Pohjanmaan piiri ry

Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjois-Pohjanmaan piirillä ei ole ympäristöministeriön asetuksella perustettavien alueiden osalta huomautettavaa.

Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri esittää muutosehdotuksia valtioneuvoston asetuksilla perustettaviin alueisiin, pois lukien Painuanlahti, joka on kokonaisuudessaan ML 8 § alueella.

Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri katsoo, että metson ja teeren kannat ovat pitkällä aikavälillä taantuneet eikä ole syytä sallia niiden metsästämistä yhdelläkään suojelualueella. Metsästys on mahdollista suojelualueiden ulkopuolella, joten ei ole erityistä syytä poiketa LSL 17 §:stä. Minimissään kaikki maakunnallisesti arvokkaat alueet (Hailuodon luonnonsuojelualueen Hanhisjärven osa-alue, Viitaojanlatvasuo, Haarasuo, Lintusuo, Hillikkosuo, Pitkäsneva, Huhtaneva-Lumineva ja Iso Särkisuo) tulisi rauhoittaa lintujen metsästykseltä.

Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri katsoo, että ketun pitää olla pääsääntöisesti rauhoitettu luonnonsuojelualueilla lukuun ottamatta erityistapauksia, kuten esimerkiksi tärkeimmät lintukosteikot. Luonnonsuojelupiiri esittää, että ketun ja haitallisten vieraslajien metsästyksestä säädetään erikseen siten, että kettu on pääsääntöisesti rauhoitettu, mutta haitallisten vieraslajien pyynti on joko aina tai vähintään pääsääntöisesti sallittu.

Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri katsoo, että metsäjäniksen metsästäminen suojelualueilla ei ole perusteltua. Metsäjänis tulee rauhoittaa kaikilla suojelualueilla ilman poikkeuksia, koska metsäjäniksen pyynti on mahdollista myös suojelualueiden ulkopuolella.

Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri toteaa, että hirven metsästys on perusteltua kieltää niillä suojelualueilla, jotka sijaitsevat asutuksen läheisyydessä tai ovat muutoin suosittuja ulkoilu- ja retkeilykohteita. Tällä perusteella hirven metsästys tulee kieltää myös ainakin Liminganlahden ja Siikajoen lintuvesien suojelualueilla sekä Kummunlampien-Uikulanjärven suojelualueella, joka on suosittua karpalonkeruumaastoa ja lähellä asutusta.

Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri esittää lopuksi, että kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, joissa metsästys aiheuttaisi vaaraa virkistyskäyttäjille, metsästys kielletään.

16. Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys ry

Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys pitää kaikkien Oulun alueella valtioneuvoston asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden (Kusisuo, Viitaojanlatvasuo, Liminganlahti, Räkäsuo, Hillikkosuo, Häyrysenniemi-Purjekari, Iso Kalliosuo ja Satamosuo, Kalliomaa, Kiimingin lettoalue, Kummunlammet-Uikulajärvi, Pilpasuo, Poikainlammit-Karhusuo, Torvensuo-Viidansuo, Virvikkosuo ja Värkkisuo) sekä ympäristöministeriön asetuksella perustettavan Kempeleenlahti luonnonsuojelualueen suojelua kannatettavana.

Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys katsoo, että pitkällä aikavälillä taantuneiden teeren ja metson metsästyksen salliminen luonnonsuojelualueilla ei ole perusteltua. Metsästys ei ole yhdistyksen mukaan asetusluonnoksessa esitetyn luonnonsuojelualueiden perustamistarkoituksen mukaista. Metsäjänis tarvitsee yhdistyksen mukaan kokonaan metsästykseltä rauhoitettuja elinympäristöjä. Myös kettu kuuluu Suomen alkuperäisluontoon, eikä ketun metsästys luonnonsuojelualueilla ole perusteltua. Haitallisten vieraslajien pyynti ei saa aiheuttaa haittaa luonnonsuojelualueiden muulle eläinlajistolle, eli tarvittaessa niiden pyyntiä on rajoitettava esimerkiksi lintujen pesintäaikojen mukaan.

Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys katsoo, että hirvenmetsästystä ei ole turvallista toteuttaa suosituilla retkeily- ja ulkoilualueilla eikä asutuksen lähellä, eikä se siten ole suojelualueiden perustamistarkoituksenaan mukaista. Esimerkiksi Liminganlahti tulisi rauhoittaa hirvenmetsästykseltä. Myös Kummunlampien-Uikulanjärven alue on suosittua marjastusaluetta karpalosoidensa vuoksi.

Lopuksi Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys pitää hyvänä, että ympäristöministeriön asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 § mukaisesti ilman poikkeuksia.

7. Metsästysjärjestöt ja –yhdistykset

Riistanhoitoyhdistykset

17. Suomen riistakeskus Oulu

Suomen riistakeskus pitää luonnontilaisten elinympäristöjen suojelua lähtökohtaisesti kannatettavana, koska elinympäristöjen säilyminen on myös elinvoimaisten riistakantojen ja riistatalouden perusedellytys. Suomen riistakeskus pitää kuitenkin asetusluonnoksissa esitettyjä mahdollisuuksia metsästykseseen, vieraslajien pyyntiin ja vahinkoa aiheuttavien eläinkantojen säätelyyn riittämättöminä. Asetusluonnoksissa on Suomen riistakeskuksen mielestä rajoitettu metsästystä alueellisesti tarpeettoman paljon.

Riistakeskuksen korostaa, että luonnonsuojelulain 17 a §:n nojalla rauhoitussäännöistä on mahdollista säätää aluekohtaisia metsästystä koskevia poikkeuksia. Suomen riistakeskus viittaa perustelunaan perustuslakivaliokunnan lausuntoon (PEVL 17/2010 vp), jossa valiokunta on todennut alueiden erilaisuudesta johtuvien paikallisten erityisolosuhteiden huomioon ottamisesta. Ympäristövaliokunta on puolestaan todennut samaa asiaa koskevassa mietinnössään (YmVM 11/2010 vp), että tapauskohtaisella harkinnalla on mahdollista säätää aluekohtaisia poikkeuksia luonnonsuojelulain 13–15 §:ssä säädettyihin rauhoitusmääräyksiin, jotka koskevat metsästystä kyseisillä luonnonsuojelualueilla.

Riistakeskuksen mukaan Pohjois-Pohjanmaalle perustettavat luonnonsuojelualueet ovat pääsääntöisesti laajoja useamman sadan tai usean tuhannen hehtaarin kokoisia alueita, mikä puoltaa sitä, että näillä alueilla on mahdollista metsästää säädellysti silloin, kun se tapahtuu suojelutavoitteiden kärsimättä. Alueiden laajuudesta johtuen alueet muodostavat myös merkittävän osan paikallisten metsästyseurojen ja Metsähallituksen lupa-alueilla metsästävien metsästysmahdollisuuksista.

Riistakeskus toteaa edelleen, että asetusluonnoksessa esitetyt rajoitukset ovat eräiltä osin selkeästi tiukempia kuin Pohjois-Pohjanmaan alueelle valtioneuvoston asetuksella (644/2017) aiemmin perutetuilla luonnonsuojelualueilla, muun muassa vesilintujen metsästystä koskevilta osiltaan sekä metsäkanalintujen metsästyksen osalta ns. SPA-alueilla.

Lisäksi valtioneuvoston asetusluonnoksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla tulisi metsästystä koskevissa rauhoitusmääräyksissä ottaa huomioon poronhoidosta johtuvat alueen erityisominaisuudet.

Suomen riistakeskus esittää seuraavat laji- ja aluekohtaiset sekä pyyntitapoja koskevat huomiot:

- On erittäin kannatettavaa, että alueilla sallitaan valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaisesti *hirvenmetsästys*, eikä pelkästään hirvenajoa.
- Hirvenmetsästys tulisi sallia myös *Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualueella*. Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualueen osalta ei ole mainintaa rauhoitussäännöksistä poikkeamisesta, mutta aluetta ei mainita myöskään alueena, jolla hirvenmetsästys esitetään valtioneuvoston asetusmuistion luonnoksessa kiellettäväksi.
- Kalajoella yksityisomituksessa olevien maiden keskellä sijaitsevilla *Jäkälänevan ja Kaakkurisuo*n perustettavilla *luonnonsuojelualueilla* hirvenmetsästys tulisi myös sallia.

- *Minkin ja supikoiran* pyydystäminen ja tappaminen sekä ketun metsästys asetusluonnoksessa sallittavaksi valtioneuvoston asetuksella SPA-alueilla on kannatettavaa. *Minkin supikoiran ja ketun* pyynti tulee sallia mahdollisimman kattavasti kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla suoraan valtioneuvoston asetuksella.
- *Minkin, supikoiran ja ketun pyynnin* kieltäminen rajoittaisi tarpeettomasti alueella esimerkiksi hirveä pyytäviä metsästäjiä pyydystämästä näitä lajeja muun metsästyksen yhteydessä. Lisäksi minkin, supikoiran ja ketun pyynnin kieltäminen asetusluonnoksessa esitetyllä tavalla aiheuttaisi käytännön ongelmia näiden luonnonsuojelualueiden pienpetojen pyyntiin. Lisäksi pienpetopyynnin kieltämisen seurauksena vaikeuttaa supikoiran leviämisen estämiseksi tehtävää työtä Pohjois-Pohjanmaan pohjoisosissa. Jotta työ olisi tehokasta, tulisi yksittäisetkin supikoirat pystyä poistamaan tehokkaasti myös luonnonsuojelualueilta ilman poikkeuslupamenettelyä.
- *Minkin ja supikoiran* pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Asetusluonnoksessa esitetyllä pyyntiajan rajauksella supikoiran pyyntikausi sijoittuisi pääosin jaksolle, jolloin supikoirat nukkuvat talviunta, mikä estää supikoirien tehokkaan pyynnin lähes kokonaan. Lisäksi minkin ja supikoiran aiheuttamien haittojen kannalta luonnonhoidollisesti tärkein, lintujen pesintää edeltävään aikaan sijoittuva huhtikuun pyynti ollaan asetusluonnoksen mukaisella pyyntiajan asettamisella rajaamassa pois. Nykytekniikka ja metsästystapojen kehittyminen mahdollistavat pienpetoja pyynnin kohdennetusti ja lähes ilman ympäröivälle luonnolle aiheutuvia häiriövaikutuksia.
- Ehdotetuilla *minkkiä, supikoiraa ja kettua* koskevilla rauhoitussäännöksillä vaikutetaan myös näiden pienpetojen suojelualueen läheisyydessä tapahtuvaan pyyntiin. Esimerkiksi perusteilla oleva Hailuodon luonnonsuojelualue on erittäin rikkonainen ja pirstaleinen, minkä takia alueiden hahmottaminen maastossa on vaikeaa.
- Liminganlahti, Hailuoto ja Siikajoen lintuvedet ja suot kuuluvat Suomen ympäristöministeriön Helmi - elinympäristöohjelmaan tärkeinä lintuvesinä. Hankeen tukeman pienpetopyynnin toteuttaminen tehokkailla pyyntimenetelmillä tulee olla mahdollista myös valtioneuvoston asetusluonnoksessa olevilla pyyntiajan rajauksilla.
- *Näädän* metsästyksen sallimista valtioneuvoston asetuksella tulisi tarkastella uudestaan muillakin kuin vesilinnustollisesti arvokkailla lintukohteilla. Näädän metsästyksen salliminen asetusluonnokseen sisältyvillä alueilla ei vaaranna luonnonsuojelualueiden perustamistarkoitusta ja näädän metsästyksen kestävyys voidaan turvata metsästyslain (615/1993) säännösten mukaisin keinoin.
- *Harmaahylkeen ja itämerennorpan* metsästys tulisi perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueen osalta (asetusluonnoksen karttaliite 1e) järjestää kuten Selkämeren kansallispuistossa on tapahtunut harmaahylkeen metsästyksen suhteen. Selkämeren kansallispuistolain 5 §:n 1 momentin mukaan Selkämeren kansallispuistossa on luonnonsuojelulain 13 §:n rauhoitussäännösten estämättä sallittu harmaahylkeen metsästys, ja kansallispuistoon liitettävillä yleisillä vesialueilla harmaahylkeen metsästys on sallittu siten kuin metsästyslain (615/1993) 7 ja 10 §:ssä säädetään.
- Niissä tilanteissa, kun poikkeuslupa *suurpetoyksilön* pyydystämiseksi on myönnetty, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyyntiä.
- Valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla *suurpetojen* poikkeusluvilla tapahtuva metsästys tulisi sallia sekä metsästyslain 41 § 2 momentin mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen häiritseminen.
- Alueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella, mutta eivät kuulu metsästyslain 8 §:n mukaiseen alueeseen, tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella suurpetojen poikkeuslupien käyttö. Näitä alueita ovat Kusisuon poronhoitoalueen puoleinen osa, Viitaojanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo. Jos suurpetojen poikkeuslupien käyttö estyy näillä alueilla, siitä aiheutuu huomattavaa haittaa suurpetojen pyydystämässä. Jos valtioneuvoston asetusluonnoksen ei ole kirjattu poikkeusta suurpetojen poistoon luonnonsuojelualueilta, tarvittaisiin em. valtion alueiden metsästyslupan lisäksi luonnonsuojelulain 15 §:n mukainen poikkeuslupa. Kahden erillisen luvan hakeminen ja käsittely Metsähallitukselta samaan toimintaan on Suomen riistakeskuksen mielestä tarpeetonta byrokratiaa.

- *Metsäpeura* on luontodirektiivin II-liitteen mukainen, uhanalaisuusluokitukseltaan silmälläpidettävä peuran (*Rangifer*) alalaji, jota tavataan ainoastaan Suomessa ja Venäjän Karjalassa. Suomessa metsäpeuroja elää kahdessa osapopulaatiossa, Suomenselällä (n. 2000 yksilöä) ja Kainuussa (n. 800 yksilöä).
- Valtioneuvoston asetuksessa tulisi sallia *metsäpeurojen* perimän turvaamiseksi metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva metsäpeurojen metsästys niillä luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella. Poronhoitoalueella sijaitsevia valtioneuvoston asetusluonnokseen kuuluvia luonnonsuojelualueita ovat: Kuisuo (osa), Viitaojanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo.
- *Metson ja teeren* metsästyksen salliminen useilla valtioneuvoston asetuksella perustettavista suojelualueilla on kannatettavaa.
- *Pyyn* metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeen alueilla, joilla metson ja teeren metsästys on valtioneuvoston asetuksella sallittua.
- Metson, teeren ja pyyn metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla. Riistakeskus viittaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin vuonna 2017 valtioneuvoston asetuksella (644/2017) perustettujen luonnonsuojelualueiden linjauksiin ja toivoo asetusten linjausten yhteensovittamista alueiden samankaltaisuuden takia.
- *Metsäjäniksen ja rusakon* metsästyksen salliminen useilla valtioneuvoston asetuksella perustettavista uusista suojelualueista on kannatettavaa.
- *Metsäjäniksen ja rusakon* metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla. Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen kieltäminen SPA-alueilla poikkeaa myös osin Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- *Pienriistan*, mukaan luettuna *vesilintujen metsästys*, tulisi kieltää valtioneuvoston asetuksella perustettavalla *Hailuodon luonnonsuojelualueella* vain nykyisillä metsästyskieltoalueilla (Kirkkosalmi ja Ojakylänlahti-Ontonperä-Kengänkari) sijaitsevilla alueen osilla. Muilla osilla Hailuodon luonnonsuojelualueella pienriistan metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella.
- *Sinisorsan, tavin ja telkän* metsästys tulisi sallia muualla kuin Natura 2000 SPA-alueilla valtioneuvoston asetuksella, sillä tämä ei Suomen riistakeskuksen arvion mukaan vaaranna näiden alueiden perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueiden muulle käytölle.
- *Metsähänhen* metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat Utajärven ja Muhoksen kunnissa sekä Iin kunnan ja Oulun kaupungin alueilla sisämaassa. Metsähänhen metsästyksen kestävyys voidaan turvata kansallisen ja kansainvälisen populaatiotason kannanhoidon sekä metsästyslain 38 §:n mukaisin säätelykeinoin huomioiden kannan alueellinen tila ja metsästyspaine.
- *Villisian* metsästyksen mahdollistaminen valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla on tarpeen sikaruton (ASF) leviämisen ehkäisemiseksi.
- *Kanadanmajavan* metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, koska metsästys ei vaaranna suojelualueiden perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueiden muulle käytölle. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan kanadanmajavan aiheuttamien vahinkojen hallintaan täytyy olla nopea ja joustava mahdollisuus puuttua, mikä ei poikkeusluvalla mukanaan tuoman byrokratian takia toteudu.
- *Valkohäntäpeuran* metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla alueilla metsäpeuralle aiheuttaman näennäiskilpailun takia siitä huolimatta, että metsästys on mahdollista Metsähallituksen myöntämällä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisella poikkeusluvalla.
- *Metsäkauriin* metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys metsäkauriin kannanhallinnan ja vahinkojen ennaltaehkäisemisen turvaamiseksi.

18. Hailuodon riistanhoitoyhdistys

Hailuodon riistanhoitoyhdistys esittää huomioita metsästysrajoitusehdotuksista koskien Hailuodon luonnonsuojelualueita, joita sijaitsee Hailuodon Rhy:n alueella yhteensä 5 701 ha.

- Hirven metsästysoikeuden tulee sallia metsästyksen kaikki muodot (ml. koirametsästys) ja hirven ampumisen suojelualueella sekä koirien koulutus ja koetoiminta (20.8–31.12).
- SPA-alueet ja niille suunniteltu metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista ja se poikkeaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Vesilintujen metsästys tulee sallia suojelualueella, koska Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen asetuksessa (644/2017) sallittiin sinisorsan, tavin ja telkän metsästys joillain alueilla.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulee sallia.
- Hylkeenmetsästys tulee sallia.
- Riista ym. lintujen pesinnän, poikuetuoton positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu, näätä) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästys sallia myös perustettavilla alueilla. Lajien metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamilla aikarajauksilla. Ketun metsästys tulisi olla sallittua 1.8–14.4 ja nädän metsästys 1.8–31.3. Haitallisten vieraslajien (minkki ja supikoira) metsästys tulisi olla sallittua läpi vuoden.
- Haittalintujen metsästys tulee sallia tulevilla suojelualueilla, sillä niiden metsästys on erittäin tärkeää luonnonsuojelu- ja riistanhoitotyötä.
- Valkohäntäpeuran, villisian, kanadanmajavan ja suurpetojen metsästys tulee sallia Hailuodossa.
- Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia jatkossakin kaikilla alueilla.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia luonnonsuojelualueilla myös jatkossa. Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai ”loukkuvahtien” käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.
- Tulevilla luonnonsuojelualueilla tulee sallia maastossa riistanhoitotyössä ja metsästyksessä tapahtuva ja sen vaatima ajoneuvojen käyttö metsästyksellään ja asetuksen mukaan.
- Riistanhoitoyhdistyksen näkemyksen mukaan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti kaikilla alueella. Luonnonsuojelualueiden muu käyttö tai alueiden arvo ei vaaranna metsästyksessä, ja metsästys on hyvin yhteen sovitettavissa muuhun käyttöön.
- Luonnonsuojelualueiden määräykset metsästyksen ja koiraharrastusten suhteen Hailuodossa ovat luonnon, metsästäjien ja koiraharrastajien suhteen kohtuuttomia, ja ne tulisikin sallia poikkeusmääräyksiin mm. kansallisessakin mittakaavassa poikkeuksellisesta tilusjaosta johtuen.

19. Kalajoen-Alavieskan riistanhoitoyhdistys

Kalajoen-Alavieskan riistanhoitoyhdistyksen huomioidut koskevat Jäkälänevan ja Kaakkurinnevan luonnonsuojelualueita. Molemmat alueet ovat pääosin avoimia nevoja/soita, jotka sijaitsevat suhteellisen pieninä alueina yksityismaiden keskellä, yhteensä noin 840 hehtaaria. Suoalueiden laidoilla on luonnonsuojelualueeseen kuuluvia kapeita, osittain ojitettujakin metsäkaistaleita, jotka vastaavat ympärillä olevien yksityismaiden luontotyyppiä. Näillä kapeilla metsäkaistaleilla on kuitenkin merkittävä vaikutus riistaeläinten liikkumiseen alueella, joten niitä alueita koskeva metsästyskielto voi vaikeuttaa riistan metsästystä koko alueella.

Kalajoen-Alavieskan riistanhoitoyhdistyksen näkemyksen mukaan myös näillä perustettavilla Jäkälänevan ja Kaakkurinnevan luonnonsuojelualueilla tulisi sallia riistaeläinten metsästys, vähintään pienpetojen ja haitallisten vieraslajien sekä hirvieläinten osalta. Luonnonsuojelualueilla tapahtuva metsästys ei ole ristiriidassa alueen perustamistarkoituksen tai muun virkistyskäytön kanssa.

20. Kempeleen-Oulunsalon Riistanhoitoyhdistys

Kempeleen-Oulunsalon Riistanhoitoyhdistys esittää, että vieraspetojen eli Supikoiran ja minkin pyynti olisi sallittava poikkeuksetta kaikilla perustettavilla alueilla. Pitäisi kiinnittää huomio myös muuhun vahinkoeläinten pyyntiin. Varislintujen, isojen lокkien ja nisäkäspetojen pyynti tulisi olla mahdollista pyyntiaikojen puitteissa myös suojelualueilla, muuten se jää tehottomaksi.

Myös hirven metsästys tulisi sallia mahdollisimman laajasti suojelualueilla, jotta kannanhallinta onnistuu tehokkaasti.

21. Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys

Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistyksen lausunto sisältää pääasiassa yleistä taustatietoa ja paikallista näkemystä eri lajien kannoista ja elinvoimaisuudesta sekä metsästyksen kestävydestä. Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys kiinnittää huomiota muun muassa metsästyksen merkitykseen perinteisenä toimintana ja harrastuksena. Oulun kaupungin metsästyssseuroja, seurojen jäseniä ja vierailevia metsästäjiä koskevat suunnitellut luonnonsuojelualueet ovat kokonaispinta-alaltaan noin 9645.1 ha ja niistä noin 6420,7 ha sijoittuu Kiimingin-Ylikiimingin rhy:n alueelle tai metsästyksen vaikuttavalle lähialueelle. Yhdeksällä seuralla on toistaiseksi voimassa olevat metsästyvuokrasopimukset perustettavaksi ehdotetuilla luonnonsuojelualueilla.

Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys esittää seuraavat metsästysoikeuksiin liittyvät huomiot:

- Hirvenmetsästysoikeus tulisi sallia laajana metsästyslupana. Niittysuon-siiransuon alueella tulisi myös hirvenmetsästys mahdollistaa.
- Asetusluonnoksessa mainitut SPA-alueet ja niille suunniteltu metsäkanalintujen (Teeri, Metso, Pyy) metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista ja se poikkeaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Pyy metsästys tulee sallia kaikilla luonnonsuojelun esitetyillä alueilla.
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulee sallia kaikilla suojelualueella vastaavasti kuin Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustetuilla luonnonsuojelualueilla, joissa asetuksessa (644/2017) sallittiin sinisorsan, tavin ja telkän metsästys joillain alueilla, joissa vesilinnustuksella on ollut merkitystä.
- Metsähanhen metsästys tulee mahdollistaa kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella. Suoalueilla tapahtuva metsähanhen metsästys ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä.
- Kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella tulee sallia villisian metsästys, jotta villisikakantaa pysyttäisiin tavoitteiden mukaisesti rajoittamaan.
- Kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella tulee sallia kanadanmajavan metsästys.
- Valkohäntäpeuran metsästys tulee sallia kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueilla laajana metsästysoikeutena, kuten hirvenmetsästys.
- Metsäkauriin metsästys tulee sallia kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella kuten hirven ja valkohäntäpeuran metsästyksen.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulee sallia kaikilla esitetyillä luonnonsuojelu alueella
- Kaikilla esitetyillä suojelualueella tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö.
- Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, lajien metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamalla aikarajauksilla. Ketun metsästys tulisi olla sallittua kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella 1.8-14.4. Haitallisten vieraslajien (minkki ja supikoira) metsästys tulisi olla sallittua läpi vuoden.
- Kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella tulee lisätä mahdollisuus metsästää pienpedoista myös näätä 1.8-31.3.

- Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia jatkossakin kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueilla jotka sijaitsevat muiden luvallisten metsästysmaiden sisällä.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia luonnonsuojelu alueilla myös jatkossa. Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähettimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.

Lopuksi Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys toteaa, että suunnitellut luonnonsuojelualueet ovat Kiimingin-Ylikiimingin Riistanhoitoyhdistyksen metsästyskäytössä olevasta kokonaisalasta noin 5 % ja ovat siten pinta-alallisesti erittäin merkittävän iso kokonaisuus, joilla tulisi säilyttää mahdollisimman monipuolinen metsästyskäyttö. Riistanhoitoyhdistyksen näkemyksen mukaan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella.

22. Limingan seudun riistanhoitoyhdistys

Limingan seudun riistanhoitoyhdistys toteaa, että ehdotetut luonnonsuojelualueet koskevat kolme Limingan seudun rhy toimialueella sijaitsevaa aluetta, joilla on 6 metsästysseuraa. Alueet ovat: 1. Liminganlahden (588 ha) Lumijoen my, Hirvasniemen Erämiehet, Virkkulan Erämiehet, Ranta-Virkkulan Eränkävijät, Limingan-Temmeksen my, Tupoksen Metsästys- ja kalastusseura; 2. Revonnevan-Ruonnevan (4033 ha) Hirvasniemen Erämiehet, Virkkulan Erämiehet, Ranta-Virkkulan Eränkävijät, Limingan-Temmeksen my.; 3. Haarasuon (692 ha) Lumijoen my.

Limingan seudun riistanhoitoyhdistys esittää seuraavat huomiot asetuksessa sallituista metsästettävistä lajeista ja aikarajoista.

- Hirven metsästyksen osalta asetusluonnoksessa otetaan pyynnissä käytettävien alueiden osalta hyvin huomioon paikalliset tarpeet.
- Asetuksessa tulisi huomioida moottoriajoneuvon esim. mönkijän käyttö saalista noudettaessa olemassa olevia kulku-uria pitkin.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys metsäkauriin kannanhallinnan ja vahinkojen ennaltaehkäisemisen turvaamiseksi.
- Valkohäntäpeuran metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys valkohäntäpeuran kannanhallinnan ja vahinkojen ennaltaehkäisemisen turvaamiseksi.
- Minkin, supikoiran ja ketun metsästys tuli sallia myös asetusluonnokseen sisältyvillä SCI/SAC-alueilla (Haarasuo)
- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Tämä on erityisen tärkeää Liminganlahti, Hailuoto ja Siikajoen lintuvesillä ja soilla, jotka kuuluvat Suomen ympäristöministeriön Helmi - elinympäristöohjelmaan tärkeinä lintuvesinä. Kunnostustoimenpiteenä näillä kohteilla harjoitetaan suunnitelmallista ja hankeen tukemaa pienpetopyyntiä, jonka toteuttaminen tehokkailla pyyntimenetelmillä tulee olla mahdollista myös valtioneuvoston asetusluonnoksessa olevilla pyyntiajan rajauksilla.
- Ketun, supikoiran ja minkin pyyntiaika tulisi olla pidempi. Pidempi pyyntiaika mahdollistaa monipuolisten pyyntimenetelmien käytön, lisää mahdollisuutta saada pyynnin kannalta haastavatkin alueet mahdollisimman tyhjiksi näistä haitallisista vieraslajeista, pienentää ihmistoiminnan takia lisääntyneitä kettukantaa sekä edesauttaa kansallisen HELMI-ohjelman mukaisen vieraspetopyynnin toimeenpanoa luonnonhoitokeinona.
- Myös nädän, hillerin ja karpän metsästys tulisi sallia asetusluonnokseen sisältyvillä alueilla. Limingan seudun rhy:n näkemyksen mukaan tämä ei vaaranna luonnonsuojelualueiden perustamistarkoitusta ja näiden riistalajien metsästyksen kestävyys voidaan turvata metsästyslain (615/1993) säännösten mukaisin keinoin.
- Rauhoittamattomien lintujen, erityisesti variksen ja naakan metsästyksen salliminen alueella tukisi myös luonnonsuojelualueen suojelutarkoitusta erityisesti linnustollisesti arvokkailla suojelualueilla.

- Asetuksessa tulisi huomioida suurpetojen karkotus- ja tarvittaessa poistomahdollisuus suojelualueilla. Liminganlahdella laiduntaa rantaniityillä suuri määrä lampaita ja nautakarjaa. nauta- ja lammastilallisilla on luonnonniittyjen suhteen hoitovelvoite joka pitää suorittaa joka vuosi. Suurpedot varsinkin susi aiheuttaa ongelmia kyseisellä alueella. Suurpetojen karkoituss lupien, vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupin sekä kannanhoidollisten lupien käyttömahdollisuutta ei tule vaikeuttaa tulevilla suojelualueilla.
- Limingan seudun rhy pitää hyvänä esityksenä metson ja teeren metsästyksen sallimista useilla valtioneuvoston asetuksella perustettavista suojelualueista.
- Limingan seudun rhy katsoo, ettei pyyn metsästyksen kieltäminen ole tarpeen alueilla, joilla metson ja teeren metsästyksen on valtioneuvoston asetuksella sallittua.
- Metson, teeren ja pyyn metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla (Liminganlahden, Revonneva-Ruoneva) sillä metsästyksen jatkuminen ei millään tavalla vaaranna kyseisten alueiden perustamistarkoitusta.
- Vesilintujen metsästyksensuojelualue on jo nykyisellään riittävän laaja. Limingan Temmesjoen pohjoispuolelle ja Lumijoen Selkämatalan alueelle (karttaliite 6a) esitetyt yksittäiset alueet jotka eivät ole nykyisen vesilintujen metsästyksensuojelualueen yhteydessä, eivätkä sijaitse Natura 2000 SPA-alueella ja sen vuoksi pitäisi poistaa vesilintujen metsästyksiellön piiristä. Näillä alueilla tulisi sallia myös merihanhen metsästyksen.
- Villisian metsästyksen mahdollistaminen valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla on tarpeen afrikkalaisen sikaruton (ASF) leviämisen ehkäisemiseksi.

23. Muhoksen riistanhoitoyhdistys

Muhoksen riistanhoitoyhdistys kiinnittää huomiota muun muassa metsästyksen merkitykseen perinteisenä toimintana ja harrastuksena. Muhoslaisia metsästykseseuroja, seurojen jäseniä ja vierailevia metsästäjiä koskevat suunnitellut luonnonsuojelualueet ovat kokonaispinta-alaltaan noin 7 100 ha ja niistä noin 5 000 ha sijoittuu Muhoksen rhy:n alueelle. Luonnonsuojelualueet koskevat Muhoksen rhy:n alueella 4 eri aluetta (Lintusuo, Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuu, Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo ja Räkäsuo) ja 8 eri metsästykseseuraa (Holapan riistamiehet, Rimpisoiden riistamiehet, Suokylän eräpojat, Metsänkulkijat, Päijänteen riistansuojelijat, Suokylän eräpojat, Rimpisoiden riistamiehet, Pyhänsivun Metsästykseseura, Sangingjoen Riistakerho, Laitasaaren Erätoverit).

Muhoksen riistanhoitoyhdistys esittää seuraavat metsästysoikeuksiin liittyvät huomiot:

- Asetuksen toivotaan hirven metsästyksen osalta pysyvän esitetyssä muodossa.
- Asetusluonnoksessa mainitut SPA-alueet ja niille suunniteltu metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista ja se poikkeaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Metsäkanalintujen metsästyksen tulee sallia myös "Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon" ja "Räkäsuo" luonnonsuojelualueilla.
- Pyyn ja riekon metsästyksen tulee sallia kaikilla neljällä alueella
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästyksen tulee sallia kaikilla neljällä suojelualueella.
- Suoalueilla tapahtuva metsähanhen metsästyksen ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä. Metsähanhen metsästyksen tulee mahdollistaa kaikilla neljällä luonnonsuojelualueella.
- Kaikilla neljällä alueella tulee sallia villisian metsästyksen, jotta villisikakantaa pysyttäisiin tavoitteiden mukaisesti rajoittamaan.
- Kaikilla neljällä luonnonsuojelualueella tulee sallia kanadanmajavan metsästyksen.
- Valkohäntäpeuran metsästyksen tulee sallia kaikilla neljällä suojelualueella laajana metsästysoikeutena, kuten hirvenmetsästyksen.
- Metsäkauriin metsästyksen tulee sallia kaikilla neljällä suojelualueella kuten hirven ja valkohäntäpeuran metsästyksen.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen tulee sallia kaikilla neljällä alueella

- Valtioneuvoston asetusluonnoksessa oleva metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen kieltäminen SPA-alueella ei ole perusteltua. Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen kieltäminen SPA-alueilla poikkeaa myös osin Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta. Metsäjäniksen pyynnin salliminen näillä alueilla olisi yhdenmukainen Pohjois-Pohjanmaan eteläisen osan luonnonsuojelualueiden metsästyksen suhteen.
- Kaikilla neljällä alueella tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintäluopien käyttö. Sellaisissa tilanteissa, joissa poikkeuslupa on myönnetty ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- Riista- ym. lintujen pesinnän, poikuetuon positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästys sallia myös ”Lintusuon” ja ”Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo” alueilla.
- Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, lajien metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamilla aikarajauksilla. Ketun metsästys tulisi olla sallittua kaikilla neljällä alueella 1.8-14.4. Haitallisten vieraslajien (minkki ja supikoira) metsästys tulisi olla sallittua läpi vuoden.
- Kaikilla neljällä alueella tulee lisätä mahdollisuus metsästää pienpedoista myös näätä 1.8-31.3.
- Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia jatkossakin kaikilla neljällä alueella.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia luonnonsuojelu alueilla myös jatkossa Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähtimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.
- Suunnitellut luonnonsuojelualueet ovat Muhoksen Riistanhoitoyhdistyksen metsästyskäytössä olevasta kokonaisuudesta noin 10 % ja ovat siten pinta-alallisesti erittäin merkittävän iso kokonaisuus, joilla tulisi säilyttää mahdollisimman monipuolinen metsästyskäyttö. Osalle yksittäisistä seuroista suojelualueiden osuus on jopa 40 % seurojen pienriistan oikeuttavasta pinta-alasta. Osalla seuroista tai metsästäjistä on omistuksessa tai hallinnassa metsästyskämppejä, jotka sijoittuvat suojelualueiden sisälle ja ovat tarkoitettu pääasiassa pienriistan metsästäjien käyttöön. Osa kämppeistä on avoimia kaikille.

Muhoksen riistanhoitoyhdistys toteaa lopuksi, että suunnitellut luonnonsuojelualueet ovat Kiimingin-Ylikiimingin Riistanhoitoyhdistyksen metsästyskäytössä olevasta kokonaisuudesta noin 10 % ja ovat siten pinta-alallisesti erittäin merkittävän iso kokonaisuus, joilla tulisi säilyttää mahdollisimman monipuolinen metsästyskäyttö. Riistanhoitoyhdistyksen näkemyksen mukaan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella.

24. Oulun riistanhoitoyhdistys

Oulun riistanhoitoyhdistyksen näkemyksen mukaan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti kaikilla suunniteltavilla alueella kaikelle riistalle. Myös koirien käyttö tulee sallia luonnonsuojelualueilla. Luonnonsuojelualueiden muu käyttö tai alueiden arvo ei vaaranna metsästyksistä, ja metsästys on hyvin yhteensovittavissa muuhun käyttöön. Tarvittaessa alueiden sisällä voidaan rajoittaa joidenkin riistalajien metsästystä, kuten tälläkin hetkellä tehdään esim.

Asetusluonnoksissa on rajoitettu metsäkanalintujen metsästystä alueilla tarpeettomasti ja perusteettomasti. Riistalajien metsästysajat määrittelee maa- ja metsätalousministeriö metsästysasetuksella vuosittain.

25. Siikajokilaakson RHY

Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys pitää asetusluonnoksissa esitettyjä mahdollisuuksia metsästykseseen, vieraslajien pyyntiin ja vahinkoa aiheuttavien eläinkantojen säätelyyn riittämättöminä ja, että metsästystä rajoitettu tarpeettoman paljon.

Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys toteaa, että myös minkin, supikoiran ja ketun pyynnin kieltäminen valtioneuvoston asetuksessa rajoittaisi tarpeettomasti alueella esimerkiksi hirven pyynnin ja muun metsästyksen yhteydessä sekä rauhoitussäännöksillä vaikutetaan myös näiden pienpetojen suojelualueen läheisyydessä tapahtuvaan pyyntiin.

Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys esittää seuraavat huomiot:

- Alueilla tulisi sallia valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaisesti hirven metsästys eli myös metsästyslain mukaisesti koiran käyttö eikä pelkästään hirvenajoa, koska soilla ei ole mahdollista suorittaa nykyisenmuotoista metsästäjien voimin tapahtuvaa ajometsästystä. Yhdistys nostaa esille Revonnevan-Ruonnevan alueen, joka sijaitsee pääosilta kahden merkittävän ja runsasliikenteisten 8-tien ja 86-tien välimaastossa ja alueen halkaisee myös Helsinki-Oulu välinen rautatie, jonka liikenne tulee jo lähiaikoina myös runsastumaan huomattavasti kaksoisraiteen johdosta sekä tehdasinvestointien johdosta Kemiin (Metsä Group) ja Ouluun (Junnikkalan sahalaitos).
- Metsäkanalintujen (metson, teeren, pyyn ja riekon) sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästys on sallittava myös sellaisilla alueilla, joissa niitä on aiemminkin metsästetty ja joissa siihen on paikallisesti esitetty olevan hyvät edellytykset.
- Metsäkanalintujen sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös kaikilla SPA-alueilla esim. Revonnevan-Ruonneva alueella.
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat Siikajoen kunnan sekä näihin suojelualueisiin kuuluvien kuntien alueilla.
- Luonnonsuojelualueilla tulisi sallia heinäorsan, tavin ja telkän metsästys.
- Valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla suurpetojen poikkeusluvalla tapahtuva metsästys tulisi sallia. Samoin tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla Suomen riistakeskuksen myöntämällä metsästyslain 41 § 2 momentin mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen häiritseminen.

Lopuksi Siikajokilaakson RHY toteaa, että metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu- tai muuta arvoa vaan päinvastoin, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti kaikilla yhdistyksemme alueelle suunnitelluilla suojelualueilla ilman nykyisestäään lisääviä tarpeetonta hallintoa tai lisälupakäytäntöjä.

Metsästysyhdistykset

26. Suomen Metsästäjäliitto

Metsästäjäliitto toteaa, että esityksen kohteena olevilla alueilla niistä suurimmalla osalla on voitu aiemmin metsästä. Metsästäjäliiton mielestä metsästyksen mahdollisimman laaja jatkuminen nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä muun muassa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja runsastuessaan mahdollista vahinkoa tuottavien lajien hallinnan näkökulmasta. Kestävä metsästys on muiden luonnonkäyttömuotojen kanssa yhdenvertaisena tärkeä osa virkistystä ja maakunnan kulttuuriperintöä.

Suomen Metsästäjäliitto esittää seuraavia huomioita esityksen vaikutuksista metsästyksen.

Monet nyt suojeltavat alueet ovat olleet aiemmin paikallisten metsästyseurojen metsästysvuokramaita. Valtiolle Natura 2000 -verkoston suojelualueiksi lunastamisen myötä metsästysoikeus on vuokrattu Metsähallitukselta. Tässä yhteydessä yksityisten maanomistajien peruslähtökohta oli, ettei metsästysoikeutta tule rajoittaa kyseisillä alueilla. Tämä lähtökohta tulisi olla myös nyt perustettavilla suojelualueilla.

Suomen Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan suurimmalla osalla Pohjois-Pohjanmaalle perustettavia suojelualueita metsästys voidaan sallia, eikä se vaaranna alueen perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle (17 a §:n 3 momentti).

Metsästäjäliitto katsoo, että metsästyksen ei voida katsoa haittaavan alueiden säilyttämistä luonnontilaisina ja ekosysteemien häiriöttömän kehityksen turvaamista. Metsästys sijoittuu tyypillisesti syrjäisemmille osille alueita ja ajankohdallisesti syksyyn ja talveen siten, että se ei haittaa myöskään muuta virkistyskäyttöä. Metsästäjäliitto yhtyy esimerkiksi BirdLife Suomen jo aiemmin suojelualuevalmisteluissa esittämään näkemykseen, jonka mukaan metsästyksen salliminen tekee suojelun hyväksyttävämmäksi paikallisen yhteisön keskuudessa.

Metsästäjäliitto pitää myönteisenä kehityksenä sitä, että asetusluonnoksessa Pohjois-Pohjanmaalle valtioneuvoston asetuksella perustettavien suojelualueiden rauhoitussäännöksissä on säädetty metsästyksen mahdollistavia poikkeuksia. Lisäksi Metsästäjäliitto pitää hyvänä, että sallittujen riistalajien suhteen asetusesityksessä ei pääosin ole tehty tarpeettomia metsästysaikarajauksia (lukuun ottamatta vieraspetoja ja kettua), kuten joissakin aiemmissa suojelualuevalmisteluprosesseissa, vaan metsästystä säädetään kunkin lajin yleisten metsästysaikojen mukaisesti.

Suomen Metsästäjäliiton mukaan, sallittujen riistalajien luettelo tulisi olla kattavampi. Paikalliset metsästäjät nostavat esille erityisesti hirven, jäniseläimet, metsäkanalinnut, pienpedot, kanadanmajavan, villisian, hylkeet sekä etenkin suurpetojen metsästyksen jatkumisen.

Metsästäjäliitto esittää seuraavat laji- ja lajiryhmäkohtaiset huomiot:

- *Minkin ja supikoiran* pyynti tulee sallia valtioneuvoston perustamisasetuksessa luonnonsuojelulain 17a § nojalla kaikilla suojeltavilla alueilla, jolloin kullekin alueelle ei tarvita erillistä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista poikkeuslupaa.
- Asetusesityksessä mainittu *ketun* ottaminen mukaan SPA-alueilla tapahtuvaan pienpetopyyntiin on tarpeellista ja linnuston pesimämenestyksen kannalta hyvä asia. Se tulee kuitenkin Metsästäjäliiton mielestä laajentaa koskemaan minkin ja supikoiran tapaan kaikkia perustettavia alueita.
- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulee sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Tämä on keskeisen tärkeää huomioida, sillä alueen olosuhteet huomioiden, asetusluonnoksessa nyt esitetyllä pyyntiajan rajauksella supikoiran pyyntikausi sijoittuisi pääosin jaksolle, jolloin supikoirat nukkuvat talviunta, mikä estää supikoirien tehokkaan pyynnin lähes kokonaan.
- Pidempi vieraspetojen ja ketun pyyntiaika mahdollistaa monipuolisten pyyntimenetelmien käytön. Se myös tukee kansallisen HELMI-ohjelman mukaisen vieraspetopyynnin toteutusta tärkeänä ja arvokkaana luonnonhoitokeinona.
- *Metson ja teeren* metsästyksen salliminen valtioneuvoston asetuksella noin puolella perustettavista suojelualueista on hyvää ja kannatettavaa kehitystä. Metson ja teeren metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla, sillä metsästyksen jatkuminen ei vaaranna kyseisten alueiden perustamistarkoitusta.
- *Pyy*n metsästyskielto ei ole tarpeellinen, eikä perusteltu. Metsästäjäliitto esittää, että pynn metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla. Metsäkanalinnuilla esiintyvä voimakas syklinen kannanvaihtelu ja sen aallonpohjan epäsuotuisa ajoittuminen Punaisen kirjan viimeisimmälle tarkastelujaksolle on todennäköisin syy siihen, että elinvoimaisuusluokitusta on tarpeettomasti maassamme muutettu. Pohjois-Pohjanmaan pyykanta kestää kuitenkin hyvin oikein mitoitettua metsästysverotusta. Kattava ja kansainvälisestikin tunnustettu pitkäaikaisriistatieto eli riistakolmioaineisto osoittaa, että pyy voi hyvin Pohjois-Pohjanmaalla ja sen kannat ovat vahvat.
- Rusakon pyynti on tarpeen sallia kattavasti vähintään siellä missä muidenkin riistalajien metsästystä sallitaan, sillä molemmat ovat elinvoimaisia ja maakunnan alueella esiintyviä lajeja.
- Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavilla luonnonsuojelualueilla on perusteltua sallia heinäorsan, tavin ja telkän metsästystä. Vesilintuja tulisi voida lisäksi metsästää kaikilla niillä valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, jotka eivät ole lintudirektiivin mukaisia erityisiä suojelualueita (SPA) ja lisäksi Natura 2000 -ohjelmaan kuulumattomilla alueilla.
- Myös *metsähanhen* tulisi voida metsästää kaikilla niillä valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, jotka eivät ole lintudirektiivin mukaisia erityisiä suojelualueita (SPA) ja lisäksi Natura 2000 -ohjelmaan

kuulumattomilla alueilla. Metsähanhen kestävä metsästys on turvattu kansainvälisen populaatiotason kannanhoidon sekä metsästyslain 38 §:n mukaisin säätelykeinoin (yhden hanhen metsästäjäkohtainen kausikiintiö), huomioiden kannan alueellinen tila ja metsästyspaine.

- Suojelualueille tulisi sallia *näädän* metsästysmahdollisuutta vieraspetojen (supikoira ja minkki) ja ketun pyynnin lisäksi, koska näätä voi yhdessä vieraspetojen kanssa aiheuttaa merkittävää vahinkoa linnustollisesti arvokkailla kohteilla. Näädän metsästys pitää sallia asetusluonnoksessa mainittujen alueiden lisäksi vähintään myös Natura 2000 -ohjelman mukaisilla SPA-alueilla.
- *Kanadanmajavan* metsästys tulisi sallia metsästysasetuksen mukaisen metsästysajan puitteissa vahinkojen ehkäisemiseksi niillä alueilla, joilla kanadanmajava voi aiheuttaa uhan suojelutavoitteiden toteutumiseksi. Näitä voivat olla esimerkiksi kohteet, joissa esiintyy runsaasti luonnon monimuotoisuudelle tärkeää haapaa. Myös suojelualueen ympärillä oleviin talousmetsiin voi syntyä merkittäviä taloudellisia vahinkoja veden noustessa suojelualueelta sinne nopeasti.
- *Villisian* metsästys tulisi sallia Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavilla suojelualueilla muiden säädösvalmistelukohteiden tapaan (sallittu laajasti Etelä-Savon sekä Etelä- ja Pohjois-Karjalan luonnonsuojelualueilla) sikaruton afrikkalaisen sikaruton ehkäisemiseksi.
- Niittysuon-Siiransuon, Jäkälänevan ja Kaakkurisuon luonnonsuojelualueilla tulee sallia myös *hirvenmetsästys* suoraan perustamisasetuksessa, sillä hirvenmetsästys ei ole ristiriidassa alueen perustamistarkoituksen tai muun virkistyskäytön kanssa.
- *Metsäkauriin* metsästys tulee sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys metsäkauriin kannanhallinnan ja vahinkojen ennaltaehkäisemisen turvaamiseksi. *Valkohäntäpeuran* metsästys tulee sallia kaikilla suojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueen eteläpuolella. On myös nähtävissä, että tulevaisuudessa leudontuvien talvien myötä metsäkauris- ja valkohäntäpeurakanta tulee kasvamaan myös Pohjois-Pohjanmaalla. Tähän on järkevää ja perusteltua varautua säädöksissä jo etukäteen.
- Asetusluonnoksen *suurpetojen metsästyksen* kielossa on merkittäviä ongelmia ja muutostarpeita. Koska Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavat suojelualueet ovat pinta-alaltaan suuria ja ne sijaitsevat harvaan asutuilla seuduilla, ovat ne keskeisiä suurpetojen elinalueita. Erityistarpeen suurpetokantojen säätelylle Pohjois-Pohjanmaalla antaa ainutlaatuinen metsäpeurakanta, jonka lisääntymiskyvyn ylläpidosta ja lajin hyvinvoinnista meillä on suorastaan kansallinen velvollisuus huolehtia. Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alue on keskeinen Suomenselän metsäpeurakannan kesäaikainen elinalue. Tämä tulee huomioida perustamisasetuksessa, sillä metsäpeuran suojelussa suurin uhka on suurpetojen aiheuttama kuolleisuus.
- Suurpetojen metsästys tulee sallia perustettavilla suojelualueilla. Näin varsin tärkeä ja lajien kannanhoitosuunnitelmiin (*karhu, ilves, susi*) kuuluva suurpetojen kannanhoidollinen metsästys ei tarpeettomasti hankaloituisi Pohjois-Pohjanmaan alueella. Lisäksi perustamisasetuksessa tulee huomioida Suomen riistakeskuksen myöntämällä metsästyslain 41 § 2 momentin mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen häiritseminen.
- *Harmaahylkeen ja itämerennorpan* metsästys tulisi perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueen osalta järjestää kuten Selkämeren kansallispuistossa on tehty harmaahylkeen metsästyksen suhteen eli sallia hylkeenpyynti, sillä harmaahylkeen ja itämerennorpan kannat kasvavat riippumatta nykyisistä keskeytysmetsästysmääristä.
- *Rauhoittamattomien lintujen* metsästyksen salliminen tulisi huomioida asetuksessa, koska näiden lajien metsästyksellä tuetaan myös luonnonsuojelualueen suojelutarkoitusta erityisesti linnustollisesti arvokkailla suojelualueilla. Rauhoittamattomia lintujen (varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki) vähentäminen alueelta vähentäisi osaltaan muiden, myös rauhoitettujen lintujen pesä- ja poikastuhoja.
- *Luonnonhoitotöitä, kuten* luonnon monimuotoisuutta palvelevat *riistapellot* ja *kosteikot*, vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen, ei tule rajoittaa tarpeettomasti perustettavilla suojelualueilla, koska luonnonhoitotyöt ovat tutkimuksin todettu keino edistää vesilintujen poikastuottoa.

Lopuksi Suomen metsästäjäliitto muistuttaa, että on erittäin tärkeää, että paikallisten metsästäjien kanssa keskustellaan ja kerrotaan jo mahdollisimman varhain suojelun yksityiskohtaisista vaikutuksista metsästyksen järjestelyihin alueella. Näin parhaiten vältytään epätietoisuuden ja epävarmuuden aiheuttamalta negatiivisuudelta ja luonnonsuojelualueiden hyväksyttävyyttä saadaan yhteiskunnallisesti paremmalle tasolle.

27. Suomen Metsästäjäliiton Oulun piiri ry

SML Oulun piirin mielestä metsästyksen mahdollisimman laaja jatkuminen nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä muun muassa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja runsastuessaan mahdollista vahinkoa tuottavien lajien hallinnan näkökulmasta. Kestävä metsästys on muiden luonnonkäyttömuotojen kanssa yhdenvertaisena tärkeä osa virkistystä ja maakunnan kulttuuriperintöä.

SML Oulun piirin esittää seuraavat huomiot esityksen vaikutuksista metsästyksen:

Monet nyt suojeltavat alueet ovat olleet aiemmin paikallisten metsästyseurojen metsästysvuokramaita. Valtiolla Natura 2000 -verkoston suojelualueiksi lunastamisen myötä metsästysoikeus on vuokrattu Metsähallitukselta. Tässä yhteydessä yksityisten maanomistajien peruslähtökohta oli, ettei metsästysoikeutta tule rajoittaa kyseisillä alueilla. Tämä lähtökohta tulisi olla myös nyt perustettavilla suojelualueilla.

SML Oulun piirin näkemyksen mukaan suurimmalla osalla Pohjois-Pohjanmaalle perustettavia suojelualueita metsästys voidaan sallia, eikä se vaaranna alueen perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle (LSL 17 a § 3 momentti).

SML Oulun piiri katsoo, että metsästyksen ei voida katsoa haittaavan alueiden säilyttämistä luonnontilaisina ja ekosysteemien häiriöttömän kehityksen turvaamista. Metsästys sijoittuu tyypillisesti syrjäisemmille osille alueita ja ajankohdallisesti syksyyn ja talveen siten, että se ei haittaa myöskään muuta virkistyskäyttöä. SML Oulun piiri yhtyy esimerkiksi BirdLife Suomen jo aiemmin suojelualuevalmisteluissa esittämään näkemykseen, jonka mukaan metsästyksen salliminen tekee suojelun hyväksyttävämmäksi paikallisen yhteisön keskuudessa.

SML Oulun piiri pitää myönteisenä kehityksenä sitä, että asetusluonnoksessa Pohjois-Pohjanmaalle valtioneuvoston asetuksella perustettavien suojelualueiden rauhoitussäännöksissä on säädetty metsästyksen mahdollistavia poikkeuksia. Lisäksi SML Oulun piiri pitää hyvänä, että sallittujen riistalajien suhteen asetusesityksessä ei pääosin ole tehty tarpeettomia metsästysaikarajauksia (lukuun ottamatta vieraspetoja ja kettua), kuten joissakin aiemmissa suojelualuevalmisteluprosesseissa, vaan metsästystä säädetään kunkin lajin yleisten metsästysaikojen mukaisesti.

SML Oulun piirin mukaan, sallittujen riistalajien luettelo tulisi olla kattavampi. Paikalliset metsästäjät nostavat esille erityisesti hirven, jäniseläimet, metsäkanalinnut, pienpedot, kanadanmajavan, villisian, hylkeet sekä etenkin suurpetojen metsästyksen jatkumisen.

SML Oulun piiri esittää seuraavat laji- ja lajiryhmäkohtaiset huomiot:

- *Minkin ja supikoiran* pyynti tulee sallia valtioneuvoston perustamisasetuksessa luonnonsuojelulain 17a § nojalla kaikilla suojeltavilla alueilla, jolloin kullekin alueelle ei tarvita erillistä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista poikkeuslupaa.
- Asetusesityksessä mainittu *ketun* ottaminen mukaan SPA-alueilla tapahtuvaan pienpetopyyntiin on tarpeellista ja linnuston pesimämenestyksen kannalta hyvä asia.
- *Metson ja teeren* metsästyksen salliminen valtioneuvoston asetuksella noin puolella perustettavista suojelualueista on hyvää ja kannatettavaa kehitystä. Kuitenkin olisi tarpeen tarkastella vielä kanalinnustuksen sallimista vielä muillakin suojeltavilla alueilla.
- SML Oulun piiri ei pidä *pyyn* metsästyskieltoa tarpeellisena eikä oikeutettuna. SML Oulun piiri pitää tärkeänä, että tarkasteltaessa pyyn metsästystä Pohjois-Pohjanmaalla suojelupäätökset tehdään nimenomaan kyseisen maakunnan pyykannan tilanteen pohjalta, mikä on todistetusti hyvä ja elinvoimainen.
- Sekä *metsäjäniksen* että *rusakon* pyynti tulisi sallia kattavasti vähintään siellä missä muidenkin riistalajien metsästystä sallitaan, sillä molemmat ovat elinvoimaisia ja maakunnan alueella esiintyviä lajeja. Tämä on myös käytännön metsästyksen toteuttamisen kannalta perusteltua.
- *Heinäorsan, tavin ja telkän* metsästys tulisi sallia Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perusteltavilla luonnonsuojelualueilla. Vesilintuja tulisi voida lisäksi metsästää kaikilla niillä valtioneuvoston

asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, jotka eivät ole lintudirektiivin mukaisia erityisiä suojelualueita (SPA) ja lisäksi Natura 2000 -ohjelmaan kuulumattomilla alueilla.

- *Metsähanhea* tulisi voida metsästää kaikilla niillä valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, jotka eivät ole lintudirektiivin mukaisia erityisiä suojelualueita (SPA) ja lisäksi Natura 2000 -ohjelmaan kuulumattomilla alueilla. Metsähanhen kestävä metsästys on turvattu kansainvälisen populaatiotason kannanhoidon sekä metsästyslain 38 §:n mukaisin säätelykeinoin (yhden hanhen metsästäjäkohtainen kausikiintiö), huomioiden kannan alueellinen tila ja metsästyspaine.
- Suojelualueille tulisi sallia *näädän* metsästysmahdollisuutta vieraspetojen (supikoira ja minkki) ja ketun pyynnin lisäksi, koska näätä voi yhdessä vieraspetojen kanssa aiheuttaa merkittävää vahinkoa linnustollisesti arvokkailla kohteilla. Näädän metsästys pitää sallia asetusluonnoksessa mainittujen alueiden lisäksi vähintään myös Natura 2000 -ohjelman mukaisilla SPA-alueilla.
- *Kanadanmajavan* metsästys tulisi sallia metsästysasetuksen mukaisen metsästysajan puitteissa vahinkojen ehkäisemiseksi niillä alueilla, joilla kanadanmajava voi aiheuttaa uhan suojelutavoitteiden toteutumiseksi. Näitä voivat olla esimerkiksi kohteet, joissa esiintyy runsaasti luonnon monimuotoisuudelle tärkeää haapaa. Myös suojelualueen ympärillä oleviin talousmetsiin voi syntyä merkittäviä taloudellisia vahinkoja veden noustessa suojelualueelta sinne nopeasti.
- *Villisian* metsästys tulisi sallia Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavilla suojelualueilla muiden säädösvalmistelukohteiden tapaan (sallittu laajasti Etelä-Savon sekä Etelä- ja Pohjois-Karjalan luonnonsuojelualueilla) sikaruton afrikkalaisen sikaruton ehkäisemiseksi.
- *Metsäkauriin* metsästys tulee sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys metsäkauriin kannanhallinnan ja vahinkojen ennaltaehkäisemisen turvaamiseksi. *Valkohäntäpeuran* metsästys tulee sallia kaikilla suojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueen eteläpuolella. On myös nähtävissä, että tulevaisuudessa leudontuvien talvien myötä metsäkauris- ja valkohäntäpeurakanta tulee kasvamaan myös Pohjois-Pohjanmaalla. Tähän on järkevää ja perusteltua varautua säädöksissä jo etukäteen.
- *Suurpetojen metsästys tulee sallia* perustettavilla suojelualueilla. Näin varsin tärkeä ja lajien kannanhoitosuunnitelmiin (*karhu, ilves, susi*) kuuluva suurpetojen kannanhoidollinen metsästys ei tarpeettomasti hankaloituisi Pohjois-Pohjanmaan alueella. Lisäksi perustamisasetuksessa tulee huomioida Suomen riistakeskuksen myöntämällä metsästyslain 41 § 2 momentin mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen häiritseminen.
- *Harmaahylkeen ja itämerennorpan* metsästys tulisi perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueen osalta järjestää kuten Selkämeren kansallispuistossa on tehty harmaahylkeen metsästyksen suhteen eli sallia hylkeenpyynti, sillä harmaahylkeen ja itämerennorpan kannat kasvavat riippumatta nykyisistä keskeytysmetsästysmääristä.
- *Rauhoittamattomien lintujen* metsästyksen salliminen tulisi huomioida asetuksessa, koska näiden lajien metsästyksellä tuetaan myös luonnonsuojelualueen suojelutarkoitusta erityisesti linnustollisesti arvokkailla suojelualueilla. Rauhoittamattomia lintujen (varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki) vähentäminen alueelta vähentäisi osaltaan muiden, myös rauhoitettujen lintujen pesä- ja poikastuhoja.
- *Luonnonhoitotöitä, kuten* luonnon monimuotoisuutta palvelevat *riistapellot* ja *kosteikot*, vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen, ei tule rajoittaa tarpeettomasti perustettavilla suojelualueilla, koska luonnonhoitotyöt ovat tutkimuksin todettu keino edistää vesilintujen poikastuottoa.

28. Hailuodon Metsästysseura

Hailuodon metsästysseura ry ei hyväksy metsästyksen eikä koirien käytön rajoittamista suojelualueilla ja perustelee kantaansa seuraavasti:

Hailuodon maapinta-ala on 20 000 ha, josta valtion omistamien alueiden osuus on vain n. 1300 ha. Valtion alueet sijaitsevat pirstaleisesti vähintään 100:ssa, kapeassa eri lohossa ympäri saarta. Seuran metsästysalueiden pinta-ala on n. 16 000 ha, ja muita seuroja alueella ei ole. Hailuodon etäisyys mantereesta on 7 km eli kysymys on täysin muusta valtakunnasta poikkeavasta alueesta niin riistakantoineen kuin ihmisten elinympäristöineen.

Hailuodossa asuville metsästyksellä on pitkä kulttuurinen perinne. Saarella asuu vakituisesti n. 1000 henkilöä, joista metsästysseurassa 800 jäsentä. Lisäksi metsästyksellä ja siihen kiinteästi liittyvällä koiraharrastuksella on suuri taloudellinen merkitys paikallisille yrittäjille sekä kuntataloudelle. Alueen suosio perustuu siihen, että alueella voidaan käyttää turvallisesti metsästyskoiria ja järjestää erilaisia metsästyskoirakokeita. Alue on suljettu, siellä ei ole suuria teitä, ei rautateitä ja paikallinen liikenne on vähäistä. Lisäksi saarelta puuttuvat suurpedot, ja riistakannat on pidetty runsaina.

Valtion alueiden pienuus, ja pirstaleisuus aiheuttavat sen, että metsästyksen valvonta alueilla on käytännössä täysin mahdotonta. Koirien käyttökiellosta aiheutuu se, että kiello estää kokonaan koirakokeiden järjestämisen. Koemaastojen pitää olla yhtenäisiä, ja valtion maat ovat niin hajallaan eri puolilla saarta, että yhtenäisyysvaatimus ei toteudu. Koirakiello estää myös tehokkaan ja mielekkään pienpetopyynnin.

Merialueille suunniteltujen luonnonsuojelualueiden osalta on tärkeää huomioida perinteinen itämeren norpan sekä hallin pyynnin salliminen, jotta kalastuselinkeino voisi saarella jatkua kannattavana.

Seura on koko 80 vuotisen toiminta-ajan kiinnittänyt huomiota riistakantojen kestäväan käyttöön ja niiden suojeluun. Vuonna 2002 rauhoitettiin vesilinnustukselta Kirkkosalmi ja Ojakylänlahti Hailuodon jakokunnan ja silloisen Oulu ympäristökeskuksen allekirjoittamalla sopimuksella. Tuolloin valtion viranomainen totesi ja vakuutti, ettei Hailuoto tarvitse enempää suojelua.

Suunnitellulla luonnonsuojelualueella ei ole juurikaan merkitystä kansalaisten virkistyskäytön kannalta valtion omistamien alueiden pienuuden, pirstaleisuuden ja paikantamisongelmien vuoksi. Metsästys ei vaaranna riistakantoja, mutta metsästys mahdollistaa mm. tehokkaan vieraspetojen eli minkin ja supikoiran pyynnin suojelualueilla, edellyttäen, että pyynnissä saadaan käyttää koiraa. Muuten suojelualueista tulee petoreservaatteja, jotka aiheuttavat vieraspetokantojen voimakkaan nousun ja siitä johtuvan tuhon riista- ja kaikille muillekin lintulajeille ja suojelun perustavoite kääntyy itseään vastaan.

Suomen beaglejärjestön tukilausunto Hailuodon metsästysseura ry:lle:

Suomen Beaglejärjestön näkemyksen mukaan luonnonsuojelualueiden perustaminen suunnitellulla tavalla estäisi paitsi metsästyksen myös koirien kouluttamisen ja käyttökokeiden järjestämisen Hailuodossa. Peto- ja liikenneturvallisten maastojen löytäminen ison koetapahtuman kaikille osanottajille on vuosi vuodelta haastavampaa ja tässä suhteessa Hailuodon arvo ja merkitys kasvaa koko ajan. Se on potentiaalinen vaihtoehto suurten tulevien tapahtumien järjestämispaijaksi Pohjois-Pohjanmaalla, ei ainoastaan meidän rodun vaan kaikkien käyttökoirarotujen osalta.

Oulun Seudun Hirvikoirayhdistys esittää kannanottonaan, että esitys laajasta luonnonsuojelualueesta Hailuotoon, vaarantaisi ellei peräti kokonaan lopettaisi tämän harrastustoiminnan mahdollisuuden. Yhdistys esittää, että metsästyskoirien koetoiminnan jatkaminen turvattaisiin Hailuodossa.

29. Eräseura Karhu ry

Eräseura Karhun lausunto koskee metsähallitukselta osia pitkäsnävasta (678-415-15-9) sekä 625-403-3-86-kiinteistön. Näillä alueilla on metsästetty metsäkanalintuja, jäniksiä, rusakoita, hirveä, kettua, supikoiraa, minkkiä.

Eräseura Karhu toteaa, että pienpetojen ketun, supikoiran ja minkin metsästys on tarpeellista lintujen pesinnän turvaamiseksi.

Eräseura Karhu toteaa, että alueella on harjoitettu metsästystä vuosi satoja luontoa ja riista kantoja kunnioittaen ja pyydämme että perinne saisi jatkua edelleen.

30. Haukiputaan Metsästys Yhdistys Ry

Haukiputaan Metsästysyhdistyksen lausunto koskee:

- Häyrisenniemen–Purjekarin lsa 112,7 ha (liite 14).
- Poikainlampien–Karhusuon lsa 1 067,3 ha (liite 20).

Haukiputaan Metsästysyhdistyksen näkemyksen mukaan pienpetojen metsästyksen kieltäminen liitteen 14 sekä liitteen 20 alueilla estää vieraslajien pyynnin ja näin vaarantaa lintukannan pesimisen ja vahvistumisen. Seuran johtokunta esittää, että alueilla jatketaan riistakantojen hoitoa seuran hyväksi havaitulla tyyllillä ja näin ollen metsästyskulttuurin jatkuminen sallitaan kaikkeen metsästyksen vastaisuudessa.

Haukiputaan Metsästysyhdistys perustelee kantaansa seuraavasti:

Poikainlammin alue on luokiteltu SPA-alueeksi vuonna 1998. Alue on ollut osa Haukiputaan Metsästysyhdistyksen metsästyksimaita vuodesta 1947 (noin 460 hehtaaria). Alueella on harrastettu erityisesti metson ja teeren metsästystä kestävästä käytön periaatteella alueen ollessa luokiteltu SPA-alueeksi sekä perinteistä vesilintujen metsästystä suoalueiden ojikoissa sekä poikainlammin avovesialueella. Alueen tila ei ole muuttunut niin, että metsästyksen kieltämiselle alueella olisi minkäänlaista perustetta luonnonsuojelualueeksi luokittelun yhteydessä. Metsästyksen salliminen alueella ei ole myöskään ristiriidassa muun alueen muun mahdollisen virkistyskäytön (marjastus ja sienestys) kanssa. Alueen linnusto tulee kärsimään suunnitellusta metsästyskiellosta, mikäli muu pienriistan metsästyksialueella kielletään.

Haukiputaan Metsästysyhdistys on omatoimisesti perustaneet alueille vesilintukantojen rauhoitusalueita (Halosenlahden pohjukka), ja toteuttanut vesilintujen ruokintaa ja edistänyt lintujen pesintää (telkän pönttöjä noin 10kpl sekä uusimpana keinopesät puolisukeltajille).

31. Holapan Riistamiehet ry

Holapan Riistamiehet esittää asetuseräluonnoksista seuraavat huomiot:

- Hirven metsästyksen osalta esitystä laajasta hirvenmetsästysoikeudesta pidetään hyvänä, eikä seuralla ei ole muutosvaateita.
- ”Lintusuon” alueella on sallittu metsäjäniksen ja rusakon metsästys. Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen osalta esitystä pidetään hyvänä, eikä seuralla ei ole muutosvaateita
- Asetuksen rajauksissa ”Lintusuon” alueella on sallittu Metson ja Teeren metsästys, mitä pidämme myös hyvänä esityksenä.
- Asetuseräluonnoksessa pyynn metsästys olisi kielletty. Pyykanta alueilla on riistakolmio ym tiedon pohjalta hyvä. Pynn metsästys tulisi sallia myös Lintusuon alueella.
- Riekon metsästys tulisi sallia myös Lintusuon alueella, koska riekkokanta on seuran riistakolmiolaskentatietojen ja maastossa tehtyjen havaintojen perusteella kohtalainen ja sitä tullaan todennäköisesti metsästämään tulevaisuudessa.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia ”Lintusuon” alueella, koska metsäkauriskanta on kasvanut merkittävästi viimeisten vuosien aikana, ja ne aiheuttavat vahinkoja etenkin metsätaloudelle.
- Metsähänhen metsästys tulisi sallia ”Lintusuon” luonnonsuojelualueella, koska Suomen riistakeskus säätelee metsähänhen metsästystä alueellisilla ja ajallisilla rajoituksilla sekä saaliskiintiöillä. Suoalueilla tapahtuva metsähänhen metsästys ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä.
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia ”Lintusuon” luonnonsuojelualueella. Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) sallittiin sinisorsan, tavin ja telkän metsästys joillain alueilla, joissa vesilinnustuksella on ollut merkitystä. Vesilintuja pesii tulevilla luonnonsuojelualueella runsaasti ja niitä

myös metsästetään aktiivisesti. Vesilintujen pesinnän turvaamiseksi alueella metsästetään aktiivisesti myös pienpetoja ja erityisesti minkkiä ja supikoira.

- "Lintusuon" alueella on asetuksessa rajattu kokonaan pois pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästys/pyyntioikeus. Metsästys/pyynti olisi ilmeisesti mahdollista hakemalla niille erillistä poikkeuslupaa. Riista ym. lintujen pesinnän, poikuetuoton positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästys sallia myös "Lintusuon" alueella. Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, em. lajien metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamilla aikarajauksilla. Haitallisten vieraslajien (minkki ja supikoira) metsästys tulisi olla sallittua läpi vuoden.
- Riista ym. lintujen pesinnän, poikuetuoton positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästyksen lisäksi sallia myös nädän metsästys riistakeskuksen asettamalla aikarajauksella.
- Ilveksen metsästys on ollut "Lintusuon" luonnonsuojelualueella mahdollista ja toivomme sen olevan mahdollista myös tulevaisuudessa.
- "Lintusuon" luonnonsuojelualueella tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö. Suurpetojen poikkeuslupien myöntämistä säädellään metsästyslainsäädösten lisäksi valtioneuvoston asetuksella metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista (452/2013). Sellaisissa tilanteissa, joissa poikkeuslupa on myönnetty ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia "Lintusuon" luonnonsuojelualueella kanadanmajavan suojelualueella oleviin teihin, rumpuihin ja rakennuksiin sekä luonnonsuojelualueen läheisyydessä tai sisällä oleviin talusmetsiin sekä muuhun yksityisten ihmisten omaisuuteen kohdistuvien vahinkojen estämiseksi.
- "Lintusuon" luonnonsuojelualueella tulee mahdollistaa villisian ja valkohäntäpeuran metsästys.
- Aluetta on käytetty erilaisiin koirien (hirvi, seisovat ja haukkuvat lintukoirat) koulutus ja koetoimintaan.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia alueella myös jatkossa Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähtimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.

Lopuksi Holapan Riistamiehet toteavat, että ehdotettujen metsästysrajoitusten seurauksena luonnonsuojelualueiden laajentumiset ja uudet luonnonsuojelualueet koetaan sen jälkeen uhkana ja koko luonnonsuojelun hyväksyttävyyys paikallistasolla kärsii.

32. Kellon Metsästysseura ry

Kellon Metsästysseura esittää, että alla luetelluille alueilla sallitaan kaikki metsästys.

Kohta 15:

- Ison Kalliosuon ja Satamosuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 291,9 hehtaaria, Oulun Kaupungissa. (liite 15)

Kohta 18:

- Kumminlampien - Uikulanjärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 301,8 hehtaaria, Oulun Kaupungissa (liite18)

Kohta 20:

- Poikainlampien- Karhusuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1067,3 hehtaaria, Oulun Kaupungissa (liite 20)

Lisäksi seuran johtokunta esittää, että pienpetojen metsästyksen kieltäminen kosteikkoalueilla estää vieraslajien pyynnin ja näin vaarantaa lintukannan pesimisen ja vahvistumisen.

33. Laitasaaren erätoverit

Laitasaaren Erätoverit ry metsästyskäytössä olevista alueista sijoittuu suunnitellun Räkäsuon luonnonsuojelualueelle. Yhdistys pitää erittäin huolestuttavana ja huonona hallintona, ettei ympäristöministeriö ole pyytänyt lausuntoa asetusluonnoksista Laitasaaren Erätovereilta. Todennäköisesti on myös muita seuroja tai toimijoita, jotka on jätetty asetusluonnoksen valmistelun, tiedottamisen ja vaikuttamisen ulkopuolelle. Tämän takia yhdistys edellyttää, että lausuntopyyntö tulee uusia ja varmistaa, että kaikilla asianosaisilla on mahdollisuus vaikuttaa sekä tuoda mielipiteensä ilmi.

34. Leuvan Erä Ry

Metsästysseura ei vastausta luonnonsuojelualueen perustamista, jos metsästysoikeus säilyy ennallaan jo nyt vuokralla olevalla kohteella. Metsästysoikeus tulisi sallia hirvieläinten ja pienriistan osalta sekä vieraslajit/vahinkoeläimet mukaan luettuna. Koirien käyttö metsästyksen yhteydessä tulee sallia kyseisillä alueilla.

35. Limingan Temmeksen metsästysyhdistys

Limingan Temmeksen metsästysyhdistys esittää, että Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla ei rajoiteta metsästysoikeutta. Limingan Temmeksen metsästysyhdistyksen vuokraamien alueiden osalta suojeluesitys koskee Liminganlahtea ja Revonneva-Ruoneva -aluetta.

Limingan Temmeksen metsästysyhdistys tuo esille seuraavat kysymykset esityksen vaikutuksista metsästyksen yhdistyksen vuokraamalla alueella:

- Metsästyksen jatkuminen mahdollisimman laajana nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä muun muassa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja mahdollista vahinkoa tuottavien lajien hallinnan näkökulmasta. Kestävä metsätus on muiden luonnonkäyttömuotojen kanssa yhdenvertaisena tärkeä osa virkistystä ja paikkakunnan kulttuuriperintöä.
- Esityksen seurauksena Liminganlahden nykyisten metsätusalueiden pirstaloitumista, joka vaikeuttaa tarpeettomasti metsätustä ja voivat aiheuttaa tahattomiakin rajan ylityksiä metsätustilanteissa.
- Revonnevan-Ruonevan -alueella esitetty 24 ha hehtaarin erillinen suojelualue nykyisin vuokrattu Limingan Temmeksen metsätustysyhdistykselle kaikkeen metsätustukseen. Ko. palsta sijaitsee metsäautotien varressa ja on riistan kulkureitillä, niin on tärkeää, että kaiken riistan metsätustä voidaan jatkaa tällä alueella.
- Limingan Temmeksen metsätustysyhdistys esittää, että sellaisilla alueilla, jotka eivät ole suoraan yhteydessä nykyisiin suojelualueisiin sallitaan kaiken riistan metsätustys.
- Sallittujen riistalajien luettelo tulisi olla kattavampi. Paikalliset metsätustäjät nostavat esille erityisesti hirven, jäniseläimet, metsäkanalinnut, pienpedot, kanadanmajavan, villisian sekä etenkin suurpetojen metsätustuksen jatkumisen.

Limingan Temmeksen metsätustysyhdistys tuo esille seuraavat laji- ja lajiryhmäkohtaiset kysymykset:

- Minkin ja supikoiran pyynti tulee sallia valtioneuvoston perustamisasetuksessa luonnonsuojelulain 17a § nojalla kaikilla suojeltavilla alueilla, jolloin kullekin alueelle ei tarvita erillistä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista poikkeuslupaa. Erillinen poikkeuslupa näiden lajien pyyntiä varten lopettaisi tarpeettomasti haitallisten vieraspetojen metsätustuksen sekä lisäksi tarpeettomasti lupabyrokratiaa.
- Suojelutoimenpiteet eivät saa vaarantaa Helmi -hankkeen toteutumista Liminganlahden alueella.
- Ketun ottaminen mukaan SPA-alueilla tapahtuvaan pienpetopyyntiin on tarpeellista ja linnuston pesimämenestyksen kannalta hyvä asia.

- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia Liminganlahden ja Ruonevan alueella 1.8.–30.4. välisenä aikana. Supikoiraa ei voi käytännössä pyytää esityksessä mainittuna aikana 20.10.–31.3, koska ne ovat siihen aikaan talvihorrossa. Pidempi pyyntiaika mahdollistaa monipuolisten pyyntimenetelmien käytön, lisää mahdollisuutta saada pyynnin kannalta haastavatkin alueet mahdollisimman tyhjiksi näistä haitallisista vieraslajeista.
- Metsäkanalintukannat (metso, teeri, pyy) kestävät hyvin oikein mitoitettua metsästysverotusta ja niiden metsästys tulee sallia suojelualueilla.
- Koska merkittävä osa Liminganlahdesta on jo rauhoitettu vesilintujen metsästykseltä, nykyisen suojelualueen ulkopuolelle esitetyt uudet suojelualueet eivät paranna vesilintujen ja hanhen suojelun tasoa. Ne vain pirstaloivat nykyisiä metsästysalueita ja vaikeuttavat tarpeettomasti vesilintujen metsästystä.
- Rusakon ja jäniksen metsästyksen salliminen Liminganlahden alueella on kannatettavaa. Jäniksen ja rusakon metsästys tulee olla mahdollista myös Ruonevan alueella.
- Nyt esitetyillä Liminganlahden suojelualueilla tulisi sallia myös näädän metsästysmahdollisuus vieraspetojen (supikoira ja minkki) ja ketun pyynnin lisäksi.
- Asiantuntijoiden arvion mukaan kadanmajavan metsästys luonnonsuojelulain 15 §:n nojalla myönnettävällä poikkeusluvalla ei ole riittävän joustava ja nopea tehokkaaseen vahinkojen ehkäisemiseen tai majavakannan hallintaan. Myös suojelualueen ympärillä oleviin talousmetsiin ja pelloille voi syntyä merkittäviä taloudellisia vahinkoja veden noustessa suojelualueelta sinne nopeasti.
- Villisian metsästyksen on perusteltua varautua säädöstasolla jo tässä vaiheessa, vaikka Pohjois-Pohjanmaan maakunta ei ole toistaiseksi tiheän villisikakannan aluetta. On kuitenkin todennäköistä, että ilmastonmuutoksen edetessä villisikakanta vahvistuu myös Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alueella.
- Hirvenmetsästyksen salliminen sekä Liminganlahden että Ruonevan alueella on kannatettavaa. Hirvenmetsästyksen kaikki pyyntimuodot, mukaan lukein koirien avulla tapahtuva metsästys, tulee sallia.
- Valkohäntäpeuran ja metsäkauriin kantojen kasvuun ilmastonmuutoksen johdosta tulisi varautua säädöstasolla sallimalla ko. lajien metsästys. Tätä puoltaa myös se, että tilastojen mukaan metsäkauriin ja valkohäntäpeuran liikennevahingot ovat korkeimmillaan rannikkoalueilla. Runsaiden liikennesuoritemäärien välittömässä läheisyydessä on tarpeen säädellä hirvieläinkantoja.
- Suurpetojen metsästys tulee sallia perustettavilla suojelualueilla kotieläinvahinkojen estämiseksi. Näin varsin tärkeä ja lajien kannanhoitosuunnitelmiin (karhu, ilves, susi,) kuuluva suurpetojen kannanhoidollinen metsästys ei tarpeettomasti hankaloituisi Pohjois-Pohjanmaan alueella. Jos laidunnusta halutaan jatkaa rantaniittyjen hoitamiseksi, niin on välttämätöntä, että suurpetojen karkotus/poisto voidaan hoitaa ilman erillistä lupaprosessia.
- Rauhoittamattomien lintujen metsästyksen salliminen Liminganlahden alueella tukisi luonnonsuojelualueen suojelutarkoitusta. Rauhoittamatto-mia lintujen (varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki) vähentäminen alueelta vähentäisi osaltaan muiden, myös rauhoitettujen lintujen pesä- ja poikastuhoja.
- Riistan- ja luonnonhoitotöiden rajoittaminen tai kieltäminen nähdään epätoivottuna kehityksenä. Riistanhoitotöihin kuuluva vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen on tutkitusti todettu keino edistää vesilintujen poikastuottoa. Tätä ei saa jatkossakaan tarpeettomasti rajoittaa suojeltavilla alueilla.

36. Lumijoen metsästysyhdistys

Lumijoen metsästysyhdistys näkee, että luonnon monimuotoisuutta tuetaan ja riittäviä elinvoimaisia riistakantoja säädellään sekä paikallisesti että alueellisesti. Tämä edellyttää, että eläinkantoja katsotaan kokonaisuutena, eikä yksittäisiä lajeja poissuljeta tai oteta huomioon toisista poiketen. Myös riittävän pitkä aikaperspektiivi on tärkeä huomioida, että tarpeen mukaan olosuhteiden muuttuessa voidaan reagoida muuttuneisiin olosuhteisiin tehokkaasti ja joustavasti. Lumijoen metsästysyhdistys pitää asetusluonnoksessa esitettyjä mahdollisuuksia metsästyksen, vieraslajien pyyntiin ja vahinkoa aiheuttavien eläinkantojen säätelyyn riittämättöminä, jotta edellä olevat asiat tulevat huomioitua.

Lumijoen metsästysyhdistys esittää asetusluonnoksista seuraavat lajikohtaiset huomiot:

- Hirvenmetsästyksen sallimista pelkän hirvenajon sijaan pidetään erittäin tärkeänä.
- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Ketun, supikoiran ja minkin pyyntiajan rajaaminen 20.9.–31.3. väliselle ajalle ei ole perusteltua. Aktiivinen koirapyynti on tehokasta ja sen aiheuttama mahdollinen häiriö linnustolle on olematon. Metsästyskoira, joita käytetään ketun ja supikoiran pyyntiin ei ole lintukoira, eli ei ala metsästäämään lintuja. Loukut ovat tehokkaita pyyntivälineitä vieraslajien pyynnissä, joten niiden käyttö tulisi sallia vieraslajien pyynnissä.
- Kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla tulisi sallia näädän, hillerin ja karpän metsästäminen 1.8.–30.4. välisenä aikana. Lumijoella saaliiksi saadaan vuosittain 10 - 20 eläintä. Hetitappavilla raudoilla varustetut loukut ovat tehokkaita pyyntivälineitä näiden lajien pyynnissä, joten niiden käyttö tulisi sallia.
- Valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla suurpetojen poikkeusluvilla tapahtuva metsästys tulisi sallia.
- Metsästyslain 41 § 2 momentin mukaisen poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen karkottaminen/häiritseminen sallitaan.
- Metson ja teeren metsästyksen sallimista valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla pidetään hyvänä.
- Pyynti metsästyksen salliminen alueilla, joilla metson ja teeren metsästys on valtioneuvoston asetuksella sallittua, olisi perusteltua, koska metsästystä ei ole todettu uhaksi pyynti kantojen kehitykselle, vaan pyynti luokittelu vaarantuneeksi on seurausta arvioinnissa. Viittamme tässä Suomen riistakeskuksen lausuntoon.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen salliminen valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla on kannatettavaa.
- Vesilintujen, mukaan lukien merihanhen metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla Liminganlahden ja Haarasuon luonnonsuojelualueilla, koska lajien pyynti on merkittävä osa Lumijoen metsästyskulttuuria ja historiaa. Vesilintujen mukaan lukien merihanhen metsästyksestä säädetään vuosittain metsästysasetuksessa, joka perustuu vuosittaiseen Luonnonvarakeskuksen arvioon kestävästä kannanhoidollisesta määrästä.
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla Liminganlahden ja Haarasuon luonnonsuojelualueilla, koska lajin pyynti on merkittävä osa Lumijoen metsästyskulttuuria ja historiaa. Suomen riistakeskus seuraa metsähanhen kannan kehittymistä, ja antaa vuosittain asetuksen metsästyksestä, jotta kannan elinvoimaisuus voidaan turvata.
- Villisian metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla erityisesti afrikkalaisen sikaruton (ASF) leviämisen ehkäisemiseksi.
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla.
- Valkohäntäpeura metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, koska valkohäntäpeura on levittäytynyt Pohjois-Pohjanmaalle ja ensimmäiset havainnot on tehty myös Lumijoella. Mahdollisuus sen kannanhoitoon ja vahinkojen ennaltaehkäisyyn pitää huomioida tulevaisuudessa perustettavilla luonnonsuojelualueilla.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys metsäkauriin kannan hallinnan ja vahinkojen ennaltaehkäisemisen turvaamiseksi, koska metsäkauri esiintyy yleisesti Lumijoella ja sen kannankehitys on nousujohteinen. Kannan kasvun myötä myös metsäkauriiden aiheuttamat maatalousvahingot ovat moninkertaistuneet, mutta toisin kuin hirvieläinten aiheuttamia vahinkoja, metsäkauri vahinkoja ei korvata.
- Rauhoittamattomien eläinten (korppi (poronhoitoalueella), varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki, kesykyhky ja räkättirastas) metsästys tulee olla mahdollista valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla. Varsinkin vesilintu alueella varisten määrä on noussut, ja vienyt tilaa muilta lajeilta. On todennäköistä, että rauhoittamattomat eläimet tuovat sellaisen tilanteen, johon pitää pystyä reagoimaan tulevaisuudessa, jotta vesilintujen kannat eivät kohtuuttomasti kärsi.
- Pienet erilliset alueet, jotka eivät ole yhteydessä pääalueisiin, tulee poistaa luonnonsuojelualueista. Tällaisia alueita ovat Pitkänokka tai Haarasuo (Liite 6a Liminganlahti tai Liite 8 Haarasuo) sekä

Selkämatala, Sannanlahti (Sannanhaminan lähellä), Mätässuo ja Rokonkari. Luonnonsuojelun ja metsästyksen kannalta on merkityksellistä, että alueet ovat selkeitä kokonaisuuksia, joissa on huomioitu lajien luonnollinen liikkuminen. Yksittäiset pienet alueet eivät ole tarkoituksenmukaisia kummaltakaan kannalta, jos niihin asetetaan jotain metsästykseen liittyviä rajoituksia.

37. Muhoksen Metsänkulkijat ry ja Suokylän Eräpojat ry

Valmistelussa olevat alueet muodostavat osan Muhoksen Metsänkulkijat ry:n metsästysalueesta sekä merkittävän ja keskeisen osan Suokylän Eräpojat ry:n metsästysalueesta. Osa Muhoksen Metsänkulkijat ry:n vuokratusta alueesta kuuluu valmistelussa olevien Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon luonnonsuojelualueeseen. Suokylän Eräpojat ry:llä on toistaiseksi voimassa oleva metsästysvuokrasopimus, joka kattaa suurimman osan valmistelussa olevan Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon luonnonsuojelualueesta sekä Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuon luonnonsuojelualueesta Ruostesuon aluetta.

Valmisteilla oleville suojelualueille esitetyt ja asetusluonnoksessa mainitut metsästysrajoitukset vaikuttavat haitallisesti paikallisten ihmisten metsästysharrastukseen sekä myös ympäröivien ja osin suojelualueen sisällä olevien yksityisomistuksessa olevien alueiden metsästyskäyttöön.

Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon, sekä Ruostesuon alueella on säästynyt takavuosien voimakkaalta metsätaloudelliselta hyödyntämiseltä arvokkaita suoalueita, joiden elinympäristöjen suojeleminen koetaan myös metsästäjien parissa erittäin toivottavaksi toiminnaksi. Samalla toivottaisiin, että suunnitellulla suojelualueella ennallistettaisiin suoalueita, joita on aikaisemmin ojitettu, sillä ne aikoinaan tehdyt toimenpiteet vaikuttavat epäsuotuisasti suojelualueen vesitasapainoon ja suojeltavien elinympäristöjen laatuun.

Kumpikin lausunnonantaja on antanut ensimmäisen kirjallisen lausunnon 24.4.2018.

Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon alueen muu virkistyskäyttö metsästyksen lisäksi on syrjäisestä sijainnista johtuen vähäistä, eikä metsästys vaaranna lausunnonantajien mukaan alueen muuta virkistyskäyttöä.

Muhoksen Metsänkulkijat ja Suokylän Eräpojat esittävät seuraavat lajikohtaiset huomiot:

- Hirvenmetsästyksen salliminen ilman rajoituksia on kannatettavaa ja tämän linjauksen toivotaan pysyvän esitetyssä muodossa.
- Metsäkanalintujen metson, teeren, pyyn ja riekon metsästys on metsästyseurojen jäsenille erityisen tärkeä metsästysmuoto, eikä sen suhteen tulisi tehdä suojelualueilla rajoituksia.
- Lausunnonantajien mukaan vähintään teeren ja metson metsästys tulisi sallia myös Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon suojelualueella, kuten Ruostesuon alueella.
- Valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainittu Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon SPA-alueen metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole millään tavalla aiheellista. Metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen SPA-alueilla poikkeaa myös osin Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Pyy ja riekon metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeen alueilla, joilla metson ja teeren metsästys on valtioneuvoston asetuksella sallittua.
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia suojelualueilla.
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia asetuksessa suojeltavaksi esitetyillä Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuon sekä Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuon luonnonsuojelualueilla.
- Villisian metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla erityisesti afrikkalaisen sikaruton (ASF) leviämisen ehkäisemiseksi.
- Valkohäntäpeura metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla samoin kuin hirvenmetsästys.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia suojelualueilla kuten hirven ja valkohäntäpeuran metsästyksen.

- Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuo sekä Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuon luonnonsuojelualueilla tulisi sallia metsäjäniksen ja rusakon metsästys, koska metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen kieltäminen SPA-alueilla poikkeaa osin Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuo sekä Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuon luonnonsuojelualueilla tulisi sallia poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen metsästys ja häirintä. Sellaisissa tilanteissa, joissa poikkeuslupa on myönnetty ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- Suomen Riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen häiritseminen tulisi sallia ko. suojelualueilla.
- Lausunnonantajat kannattavat kannatettavana, että minkin ja supikoiran pyydystäminen ja tappaminen ja ketun metsästys esitetään sallittavaksi Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuo luonnonsuojelualueella. Minkin, supikoiran ja ketun metsästys tulisi sallia myös Ruostesuon alueella.
- Minkin ja supikoiran metsästys voidaan aloittaa suojelualueilla 1.8., kuten muuallakin.
- Näädän metsästys tulisi sallia suojelualueilla vesilintujen muuttoajan jälkeen 20.9.
- Metsästyskoirien harjoittaminen Löytösuo-Karpassuo-Reikäsuo alueella ja Ruostesuolla tulisi sallia lainsäädännön mukaisella sallitulla ajalla.
- Metsästys suunnitellulla suojelualueella on merkittävä yksittäinen käyttömuoto ja alueen muu virkistyskäyttö on vähäistä. Metsästys ei aiheuta haittaa luonnonsuojelualueen muulle käytölle. Lausunnonantajien edellä esittämät muutokset valtioneuvoston asetusluonnokseen eivät vaaranna luonnonsuojelualueiden perustamistarkoitusten mukaista suojelua.
- Metsästyksen merkitys paikalliselle kulttuurille ja perinteille on merkittävä, koska Muhoksen Metsänkulkijat ry:n ja Suokylän Eräpojat ry:n nuorimmat jäsenet metsästävät sukujensa mailla jo kahdeksansessa sukupolvessa.

38. Oulujoen eräseura ry

Oulujoen eräseuran lausunto koskee Metsähallitukselta vuokrattua Pilpasuo, Torvensuo – Viidansuo luonnonsuojelualuetta ja osaa Siiransuon luonnonsuojelualuetta.

Alla lueteltujen lajien metsästys ei vaaranna Oulujoen eräseuran alueella luonnonsuojelualueiden perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle.

Perustelut:

- Seura vaatii perusteluja sille, ettei Siiransuolla sallittaisi hirvieläinten metsästystä.
- Tärkeitä metsästettäviä lajeja ovat aina olleet myös metsäjänis, rusakko, majava, kettu, supikoira, mäyrä, näätä ja minkki sekä teeri, metso, pyy ja sepelkyyhky. Muutamista riekkoparvista on jo havaintoja suoalueilla. Myös riekkojen metsästys voitaisiin pian aloittaa.
- Metsähanhikanta alkaa hiljalleen elpyä, joten niiden yleiset pyyntirajoitukset poistunevat muutaman vuoden kuluttua.
- Metsäkauriskannan kasvuun on syytä varautua ja sallia niiden metsästys suojelualueillakin, mutta etenkin Pilpasuolla lähellä Oulujokivarren peltoaukeita.
- Ilveksen metsästys vaatii laajoja alueita ja seurojen välistä yhteistyötä. Pilpasuon seutu on osa nykyistä ilveksen Oulujoen eräseuran pyyntilupa-aluetta.
- Suden, karhun ja ahman metsästys pitäisi sallia erityisesti poronhoitoalueella Kiiminkijoen pohjoispuolella. Suurpetojen vahinkoperusteinen, kuin myös kannanhoidollinen, metsästys pitää ehdottomasti sallia asetuksessa.
- Villisian leviämiseen pohjoiseen pitäisi asetuksessa valmistautua. Muutamia on jo tavattu metsästysalueellamme. Niiden mukana leviävää tautia ei pidä väheksyä.
- Jos peura-aitaa ei rakenneta, niin metsäpeurakanta metsästys poronhoitoalueen eteläpuolella on ainoa mahdollisuus estää lajien risteytyminen. Nämä vaihtoehdot pitää huomioida myös asetustekstissä.
- Petokanta tulisi pitää kurissa, jos metsäkanalintukantaa haluaa suojella.

- Pilpasuolla pitäisi kaikki luvallinen metsästys sallia. Asetusluonnoksen perusteluissa todetaan, että Pilpasuota halutaan käyttää virkistykseen. Metsästys on juurikin virkistäytymistä luonnon keskellä.

39. Oulun Metsästys- ja Ampumaseura ry

Oulun Metsästys ja Ampumaseuran (OMAS) esittää lausuntonaan seuraavaa:

Kestävä metsästys tulee sallia alueilla. Ehdotuksessa metsästystä, vieraslajien pyyntiä ja vahinkoeläinten kantojen säätelyä rajoitetaan liikaa. Asetusluonnoksissa on rajoitettu metsästystä alueella tarpeettomasti ja perusteettomasti. Valtion mailla riistaeläinten metsästystä säädellään metsästysajoilla, saaliskiintiöillä ja erityisluvilla siten, että riistakannat säilyvät kestävällä pohjalla. Uusia metsästyskieltoja ei tarvita toimivan systeemin rinnalle.

Pohjois-Pohjanmaalle perustettavat luonnonsuojelualueet sijaitsevat syrjäisillä alueilla, joiden muu virkistyskäyttö on vähäistä erityisesti kesäkauden ulkopuolella metsästysaikana. Metsästys ehdotetuilla alueilla ei haittaa alueiden muuta virkistyskäyttöä. Pienriistan metsästys ajoittuu pääasiassa syyskuu-marraskuu ajalle ja hirven metsästys lokakuusta vuodenvaihteeseen. Marjastajat, metsästäjät ja muut luonnossa liikkuvat mahtuvat hyvin liikkumaan alueilla turvallisesti.

Metsästys on osa alueen luontokulttuuria. Jättämällä pois yksi alueen luontoharrastuksen aktiivisin muoto eli metsästys maaseuduilta, jota kyseessä olevat useiden alueiden rajoitukset koskisivat, kuolee iso osa metsästys ja luontokulttuuria näillä alueilla. OMAS mielestä valtion tulee edistää kaikkien luontoa käyttävien toimijoiden vuorovaikusta ja saada heidät ymmärtämään ja kunnioittamaan luontoa, sekä muita luonnossa liikkujia.

Metsästys on luonto-orientoitunut virkistysmuoto, joka lisää kiistatta hyvinvointia. Monille valtion mailla tapahtuva metsästys käytännössä ainoa vaihtoehto, koska paikallisseuroihin ei jäseneksi pääse ilman maanomistusta. Metsästys tuo myös kaivattuja lisätuloja kasvukeskukset ulkopuolelle.

Monimuotoinen metsästys tulee sallia. OMAS esittää metsäkanalintujen ja jäniksen sekä rusakon metsästyksen sallimista useilla valtioneuvoston asetuksella perustettavista suojelualueista voimassa olevien metsästysaikojen ja säännösten puitteissa. Vesilintujen metsästys tulee sallia, mikäli riistakannat sen mahdollistavat. Hirven metsästys valtion mailla tulee sallia siellä missä se on turvallista järjestää niin, ettei kohtuutonta haittaa aiheuteta muulle alueen virkistyskäytölle ja paikallisille metsästäjille.

40. Oulun Riistamiehet ry

Oulun Riistamiesten lausunto koskee Utajärven kunnassa sijaitsevaa pinta-alaltaan noin 2.544 hehtaarin suuruista Niittysuon – Siiransuon luonnonsuojelualueutta, jolle yhdistyksellä on hirvenmetsästyksen aluelupa ja Metsähallituksen kanssa tehdyn metsästysvuokrasopimuksen perusteella pienriistan metsästysoikeus.

Asetusluonnoksen 3 §:n 2 momentin 3 kohdan nojalla Niittysuon – Siiransuon luonnonsuojelualueella sallittaisiin asetuksella vain ketun metsästys sekä minkin ja supikoiran pyytäminen ja tappaminen 20.9. – 31.3.

Oulun Riistamiehet korostavat lausunnossaan sitä, että metsästystä koskevat ratkaisut tulisi tehdä tapauskohtaisesti ottaen huomioon perustamistarkoituksessa mainitut luontoarvot, jokamiehenoikeudet, virkistyskäytön määrä ja suojelualueen koko. Lisäksi metsästyksen sallittavuutta harkittaessa voidaan suojelualueen perustamistarkoituksen lisäksi ottaa huomioon luonnonsuojelualueen laajuus ja syrjäinen sijainti sekä pieni virkistyskäyttöpaine metsästyksen sallivuutta lisäävinä tekijöinä. Ajalliset tai alueelliset metsästysrajoitukset tulisi suunnitella avoimella yhteistyöllä.

Oulun Riistamiehet ry huomauttaa Niittysuon – Siiransuon luonnonsuojelualueen olevan sijainniltaan syrjäinen. Pysyvää tai vapaa-ajanasutusta ei ole ympäröivillä lähialueilla lainkaan. Alueen yleinen virkistyskäyttö on erittäin vähäistä. Perustettava luonnonsuojelualue muodostaa merkittävän osan erityisesti

hirvenmetsästyksen käytettävästä alueesta. Alueella on merkitystä myös erityisesti metson ja teeren metsästykselle.

Hirvenmetsästyksen tapahtuu nykyisin pääasiassa pysäyttävillä koirilla. Tämän vuoksi sillä, että Metsähallitus voi suojelualueen haltijaviranomaisena luonnonsuojelulain 15 §:n 2 momentin nojalla sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä on vain vähäinen merkitys hirvenmetsästyksen järjestämiselle.

Oulun Riistamiehet ry esittää asetusta muutettavaksi niin että asetuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa sallittaisiin hirvenmetsästyksen Niittysuon – Siiransuon luonnonsuojelualueella.

Oulun Riistamiehet ry esittää asetusta muutettavaksi niin että asetuksen 3 §:n 2 momentin 4 kohdassa sallittaisiin metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen sekä 5 kohdassa sallittaisiin metson ja teeren metsästyksen Niittysuon – Siiransuon luonnonsuojelualueella.

41. Oulunsalon Metsästysyhdistys ry

Oulunsalon Metsästysyhdistys ry:n mielestä nyt perustettavat suojelualueet eivät saa vaikeuttaa metsästyksiä kyseisillä alueilla. Oulunsalon Metsästysyhdistys esittää seuraavat metsästysoikeuksiin liittyvät huomiot:

- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästyksen tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Nyt Liminganlahden alueelle suunniteltu aikarajoitus: sallittu pyyntiaika 20.10 - 31.3 veisi Helmi-vieraspetohankkeelta pohjan pois koska huhtikuu ja elo- syyskuu ovat parasta supin ja minkin pyyntiaikaa.
- Alueilla täytyy myös saada metsästyksiä rauhoittamattomia varikseja, naakkoja, harakoita, harmaalokkeja ja merilokkeja.
- Hirven ja metsäkauriin metsästyksen täytyy sallia nykyisissä puitteissa koska alueella on vilkas tiestö lähistöllä ja liikennemäärät suuria.
- Jäniksen ja rusakon metsästyksen tulee myös olla mahdollista.
- Uusista lajeista villisikaa ja valkohäntäpeuraa on alueilla tavattu jo jonkin verran ja tulevaisuudessa niiden määrä tulee nousemaan. Näiden lajien metsästyksen tulee myös sallia.
- Myös mahdollisiin suurpetojen metsästyksiin ei alueiden suojelu saa vaikuttaa.
- Riistanhoidon alueilla tulee saada jatkoa nykyisin menetelmin, ruokinnalla, nuolukivillä jne.

Oulunsalon Metsästysyhdistys esittää perusteluinaan, että metsästyksen ei vaaranna alueiden muuta käyttöä koska ko. alueet eivät ole minkään retkeilyreitien varrella ja alueet ovat osin vaikeakulkuisia. Alueet ovat oleellinen osa Oulunsalossa tapahtuvaa metsästyksiä koska kasvava infra vie alueeltamme joka vuosi kymmeniä hehtaareita metsästyksialuetta. Perustettavilla alueilla suojelun päätarkoituksena on säilyttää nämä alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita. Metsästyksen ei millään muotoa haittaa edellä mainittujen luontotyyppien eikä elinympäristöjen suojelua.

42. Pattijoen Metsästysseura ry / Olkijoen Erämiehet ry

Pattijoen Metsästysseuralla on metsästysvuokrasopimus palstasta 678-415-18-90 (n. 37 ha) ja Olkijoen Erämiehet metsästyksellä palstasta 678-416-24-1 (n. 120ha).

Pattijoen Metsästysseura ry ja Olkijoen Erämiehet ry esittävät, että em. kaksi aluetta käsitellään yhtenä alueena mahdollisia luonnonsuojelualueita suunniteltaessa, koska alueet sijaitsevat samalla ranta-alueella ja rajat vastaavat toisiinsa. Alueiden pinta-ala on yhteensä 157 ha. (26 Olkijokisuun–Pattijoen pohjoishaaran lsa).

Pattijoen Metsästysseura ry ja Olkijoen Erämiehet ry esittävät taustatietona, että kyseisillä palstastoilla tapahtuva metsästyksen on pääasiassa vesilintujen metsästyksiä. Tämä on huomioitavaa siksi, että varsinaisen metsästyksen aika on vain hieman yli kuukauden (20.8.-30.9).

Pattijoen Metsästysseura ry ja Olkijoen Erämiehet ry ovat aktiivisesti harjoittaneet luonnonsuojelutoimia alueella. Lisäksi metsästysseurat ovat olleet avustamassa tutkimusta merihanhien muuttoreittien selvittämiseksi, tehneet sorsien keinopesiä ranta-alueelle ja mereen laskevien jokien ja ojien varteen sekä osaltaan olleet perustamassa laidunalueita karjankasvattajan kanssa.

Seurat eivät näe, että suunniteltu luonnonsuojelualue palvelisi tarkoitustaan, koska alueen suurelta osin ympäröi muu metsästysalue. Luonnonsuojelupäätös saattaisi aiheuttaa harmia ja epäselviä tilanteita tarkkojen rajojen valvonnassa. Vaarana on, että perinteisesti metsästysseuran tekemä pyyteetön luonnonsuojelutyö vähenee tai loppuu. Ainakin päätös tulisi vähentämään mielenkiintoa alueen luonnonsuojelun tukitoimiin metsästäjien taholta. Jos suunnitellulla luonnonsuojelualueella metsästys kielletään tai rajoitetaan niin mielestämme tällä päätöksellä ei saavuteta luonnonsuojelullista tavoitetta.

Lisäksi Pattijoen Metsästysseura ry ja Olkijoen Erämiehet ry esittää seuraavat huomiot perustelumuistion kohdista 2. ja 3:

2. Luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Lausuntona olevilla palstoilla ei ole tarkoituksenmukaista järjestää omatoimista retkeilyä. Palstoilla ei ole vakiintuneita kulkureittejä eikä tieuria. Kaikenlainen retkeily alueella vaarantaa linnuston pesimärauhan. Luonnonvarojen hyödyntäminen jokamiehen oikeuteen perustuen on mielestämme ristiriidassa alueen suojelun kanssa. Marjastusta tai muuta vastaavaa luonnonvarojen hyödyntämistä on käytännössä mahdoton toteuttaa koska hyötykasvien osalta alueet ovat hyvin köyhiä. Eettisin perustein tapahtuva metsästys on luonnonvarojen hyödyntämistä parhaimmillaan.

3. Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Pattijoen ja Olkijoen ranta-alueita ei mainita perustelumuistion 3. luvussa merkittävänä alueena. Alueet ovat kyllä tärkeitä pesimäalueita, mutta metsästäjät tekevät alueella suojelutyötä kaikkien lajien pesimisen onnistumiseksi. Lisäksi on huomioitava, että metsästys ajoittuu pesimäkauden ulkopuolelle.

Luonnonsuojelualueutta koskeva ensimmäinen vastustava lausunto on Pattijoen Metsästysseuralta lähetetty 2.5.2018 / Ari Meriruoko.

Luonnonsuojelualueutta koskeva ensimmäinen vastustava lausunto on Olkijoen Erämiehiltä lähetetty 29.4.2018 / Ari Meriruoko.

Vastustamme voimakkaasti suojelualueen perustamista palstoille

678-415-18-90 ja 678-416-24-1 lausunnossamme kerrotuilla perusteilla.

43. Pyhänsivun Metsästysseura ry

Pyhänsivun metsästysseura ry on antanut yhteisen kirjallisen lausunnon muiden räkäsuon luonnonsuojelualueen vaikutusalueella toimivien metsästysseurojen kanssa 23.4.2018 ja osallistunut 17.4.2018 Limingassa pidettyyn keskustelutilaisuuteen ja kertonut tilaisuudessa Power Point esityksen välityksellä kattavasti seuran toiminnasta.

Räkäsuon luonnonsuojelualueesta suurin osa, eli noin 2 000 ha kohdistuu Pyhänsivun metsästysseura ry:lle vuokrattuun alueeseen. Lisäksi seuralla on maastoliikennelupa osalle aluetta. Lisäksi seuralla on muutamia luonnonsuojelualueutta koskevia metsästysvuokrasopimuksia Ely:n kanssa. Osa Räkäsuon alueesta on metsähallituksen lupamyntialuetta, johon kaikilla metsästyskortin omaavilla on mahdollisuus ostaa pienriistalupia.

Pyhänsivun Metsästysseura katsoo, että rajoitukset vaikuttavat erittäin haitallisesti paikallisten ihmisten tärkeimpään luontoharrastukseen eli metsästyksen. Rajoitukset heikentävät myös luonnonsuojelualueen

ympäriillä ja sisällä olevien yksityisten kiinteistöjen metsästyskäyttöä. Lisäksi rajoitukset vaikuttaisivat erittäin merkittävästi seuran ja paikallisten ihmisten hallinnassa olevien eräkämppien käyttöön ja arvoon.

Jos asetuksen rajoitukset toteutuvat, pienenee Pyhänsivun metsästysseura ry:n pienriistan metsästyksen oikeuttava alue alle puoleen nykyisestä. Tämä johtaa pienriistan metsästyspaineen kohdistumiseen jäljelle jäävälle osalle.

Paikalliset asukkaat ja luontoharrastajat ovat suhtautuneet luonnontilaisen suoalueen suojeluun positiivisesti luovuttamalla omat metsäkiinteistönsä tai niiden natura/luonnonsuojelualueella olevat kiinteistöosat valtiolle. Alueiden luovuttajille/myyjille on annettu ymmärtää, ettei suojeluhankkeilla ole vaikutusta niillä liikkumiseen tai muuhun virkistys tai monikäyttöön, varsinkaan metsästysoikeuteen alueella.

Seuralla on Joutenkankaalla omalla kiinteistöllä oleva kämpppä, jonka ensisijainen käyttö on toimia pienriistametsästäjien tukikohtana. Metsästysseuralla on myös metsähallituksen vuokratontilla Natura-alueen ulkopuolelle sijoittuva kaikille luonnossa liikkujille avoin eräkämpppä, jota hyödynnetään myös hirven ja pienriistan metsästyksen tukikohtana. Seuralla on maastoliikennelupa kämpän huoltoon ja ylläpitoon. Lisäksi seuran jäsenillä ja paikallisilla ihmisillä on luonnonsuojelualueen sisällä useita eräkämppejä omilla kiinteistöillä, jotka toimivat pääasiassa pienriistan metsästyksen tukikohtana.

Seura ja sen jäsenet ovat investoineet pitkäjänteisesti kämpppiin ja niiden ylläpitoon merkittävän määrän rahaa. Pyhänsivun metsästysseuran kannalta on erityisen tärkeää, että pienriistan metsästysoikeus säilyy seuralle vuokratuilla kiinteistöillä Räkäsuon luonnonsuojelualueella, jotta seuran pienriistan metsästysalue ei romahtaisi ja seuran/paikallisten ihmisten kämppille olisi tarkoituksen mukaista käyttöä jatkossakin.

Luonnonsuojelualueen rajoitusten asettaminen sen perusteella onko alue SPA vai SCA -alue on johtanut hyvin epäoikeudenmukaisiin ja perusteettomiin rajoitusesityksiin, jotka kohdistuvat myös merkittäviin kangasalueisiin. Natura-alueet ovat vain osa suojelualueita, eivätkä ole kokonaisuudessaan mukana itse luonnonsuojelualueessa. Mutta Natura-alueesta tuotetulla tyyppitiedolla (SPA/SCA) on suunniteltu rajoitukset koko suojelualueelle. Natura-alueen ulkopuoliset alueet sisältävät myös merkittävän määrän (yli 500 ha) kankaita tai kangasmaasaarekkeitä, joihin nyt yleistetään soidensuojelualueen tyyppitietoa ja kohdennetaan perusteettomia rajoituksia.

Seura esittää asetusluonnoksesta seuraavat lajikohtaiset huomiot:

- Hirven metsästyksen osalta seuralla ei ole muutosvaateita.
- Metsäkanalintujen metsästysrajoitukselle ei seuran mukaan löydy mitään perustetta.
- SPA-alueille esitetty metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista ja se poikkeaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Metsäkanalintujen metsästys tulisi sallia myös "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella.
- Muutonaikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Pyynti metsästys tulisi sallia myös "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella.
- Riekon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen salliminen näillä alueilla olisi yhdenmukainen Pohjois-Pohjanmaan eteläisen osan luonnonsuojelualueiden metsästyksen suhteen.
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella, koska suoalueilla tapahtuva metsähanhen metsästys ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä.
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella, vaikka Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) sallittiin sinisorsan, tavin ja telkän metsästys joillain alueilla.

- Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, ketun, minkin ja supikoiran metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamilla aikarajauksilla. Ketun metsästys tulisi olla sallittua 1.8-14.4. Tämä mahdollistaisi myös ketun jalkanarulla tapahtuvan metsästyksen, joka tapahtuu pääasiassa keväällä.
- Haitallisia vieraslajeja (minkki ja supikoira) tulisi pystyä pyydystämään läpi vuoden, ilman aikarajoituksia. Lintujen muuonakaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Riista ym lintujen pesinnän, poikuetuon positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästyksen lisäksi sallia myös näädän metsästys.
- Sellaisissa tilanteissa, joissa suurpetojen poikkeuslupa on myönnetty ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee mahdollistaa kanadanmajavan lisäksi myös villisian ja valkohäntäpeuran metsästys.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia alueella myös jatkossa. Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähettimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.
- Kansalaisten yhdenvertaisen ja tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi tulee teeren, metson, pyyn, metsäjäniksen, rusakon ja vesilintujen (heinäsorsa, tavi, telkkä) metsästys sallia myös tulevilla Räkäsuon luonnonsuojelualueella. Kyseiset lajit eivät ole uhanalaisia eikä niiden metsästyksestä ole haittaa luonnonsuojelualueelle eikä metsästys heikennä alueen tai lajien suojeluarvoa.

Yhteenvetona Pyhänsivun metsästysseura ry:n toteaa, että pienriistan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman usean lausunnossa perustellun lajin osalta koko alueella.

Tämä lausunto on täydennys Pyhänsivun metsästysseura ry:n aiempaan 1.12 2021 annettuun lausuntoon liittyen Pohjois-Pohjanmaalle perustettavia luonnonsuojelualueita diaarinumero VN/18153/2021:

- Oulujoen pohjoispuolen luonnonsuojelualueilla kuten Räkäsuon alue, tulee mahdollistaa metsäpeuroihin kohdistuva metsästys/poisto.
- Seurojen ja metsästäjien motivaatio osallistua riistatutkimukseen tai muuhun yhteiskunnalliseen lintu- ja eläintutkimukseen laskee, mikäli alueille asetetaan liian tiukkoja metsästysrajoituksia.
 - Rajoituksilla on vaikutuksia myös muihin riistanhoidollisiin toimenpiteisiin ja ne todennäköisesti loppuvat metsästyskieltoalueilla tai tulevilla luonnonsuojellun suunnitelluilla alueilla. Metsästyksen valvonta on osa metsästäjien tekemään vapaaehtoistyötä, joka myös kärsii liian tiukoista rajoituksista.
 - Pyhänsivun metsästysseura ry:n jäsenet ovat kunnostaneet kulttuurihistoriallisesti arvokkaita rakennuksia ja rakenteita Räkäsuon luonnonsuojelualueen sisällä olevalla Sarviselän kylällä. Metsätalous ja savottakämpät ovat yksi rakennetun kulttuuriperinnön muoto kuten myös vanhat eräkämpät, joiden olemassaolo ja käyttö tulisi turvata. Luonnonsuojelualueen perustamisessa huomioitava, että kämppien ylläpito ja huolto edellyttävät kulku ym. tarpeita, jotka tehtävä osin moottorikäyttöisillä ajoneuvoilla kuten mönkijällä tai moottorikelkalla.
 - Räkäsuon luonnonsuojelualueen sisään tai sen ympärillä olevaan vaikutusalueella on merkittävä määrä metsätiloja. Lisäksi alueen sisällä tai vaikutusalueella on kiinteistöjä, joilla on rakennus. Vaikka luonnonsuojelualueen perustamisella on vaikutusta ko kiinteistöjen käyttöön ja arvoon, kiinteistöjen omistajia ei ole informoitu asiasta millään tavalla eivätkä he ole tietoisia tulevasta suojelualueesta tai sen vaikutuksesta heidän omaisuutensa käyttöön tai arvoon.

44. Rimpisoiden Riistamiehet RY

Rimpisoiden Riistamiehet Ry:llä on voimassa oleva metsästysvuokrasopimus Räkäsuon luonnonsuojelualueesityksessä olevista alueista Suomen valtion (Metsähallitus). Seura esittää seuraavat lajikohtaiset huomiot asetusluonnoksesta:

- Hirven metsästyksen osalta seuralla ei ole muutosvaateita.
- Metsäkanalintujen (Teeri, Metso, Pyy) osalta tulisi noudattaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) asetettuja linjauksia, koska maantieteellisesti perustettavat suojelualueet ovat hyvin lähellä perustettuja suojelualueita ja luonteeltaan samantyyppisiä.
- Pyy metsästys tulisi sallia myös Lintusuon ja Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo luonnonsuojelualueilla.
- Riekon metsästys tulisi sallia Lintusuon ja Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo luonnonsuojelualueilla.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen osalta seuralla ei ole muutosvaateita.
- Suoalueilla tapahtuva metsähanhen metsästys ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä. Metsähanhen metsästys tulisi sallia Lintusuon ja Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo luonnonsuojelualueilla.
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia Lintusuon ja Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo luonnonsuojelualueilla.
- Riista ym lintujen pesinnän, poikuetuoton positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästys sallia myös "Lintusuon" ja "Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo" alueilla.
- Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, lajien metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamalla aikarajauksilla. Ketun metsästys tulisi olla sallittua 1.8-14.4. Haitallisten vieraslajien (minkki ja supikoira) metsästys tulisi olla sallittua läpi vuoden.
- Riista ym lintujen pesinnän, poikuetuoton positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästyksen lisäksi sallia myös näädän metsästys 1.8-31.3.
- Haitallisten vieraslajien pyynnissä tulee pystyä hyödyntämään riistakameroita ym teknisiä apuvälineitä.
- "Lintusuon" ja "Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo" luonnonsuojelualueiden kiinteistöt ovat olleet metsähallituksen Muhoksen yhteisluvalle myöntämässä Ilveksen metsästyksen alueluvassa eli ilveksen metsästys on ollut alueella mahdollista.
- Sellaisissa tilanteissa, joissa suurpetojen poikkeuslupa on myönnetty ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- "Lintusuon" ja "Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo" luonnonsuojelualueilla tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia "Lintusuon" ja "Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo" luonnonsuojelualueilla.
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia "Lintusuon" ja "Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo" luonnonsuojelualueilla.
- "Lintusuon" ja "Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuo" luonnonsuojelualueilla tulee mahdollistaa villisian ja valkohäntäpeuran metsästys.
- Aluetta on käytetty erilaisiin koirien (hirvi, seisovat ja haukkuvat lintukoirat) koulutus ja koetoimintaan.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia alueella myös jatkossa Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähtimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.

Rimpisoiden Riistamiehet Ry toteaa lopuksi, että asetusluonnoksessa asetetut metsästysrajoitukset vaikuttavat haitallisesti paikallisten ja lupa-alueita käyttäneiden ihmisten metsästysharrastukseen, mutta myös ympäröivien ja osin suojelualueen sisällä olevien yksityisomistuksissa olevien alueiden metsästyskäyttöön. Asetuksen heikennykset kohdistuisivat pääasiassa pienriistan metsästäjiin, eli kärsijöinä ovat suurin osa metsästäjistä. Pienriistan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä

niiden suojeleminen tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman usean lausunnon perustellun lajin osalta koko alueella. Luonnonsuojelun alueiden muu käyttö tai alueiden arvo ei vaaranna metsästäystä, ja metsästys on hyvin yhteensovittavissa muuhun käyttöön

45. Päijänteen riistansuojelijat ry.

Lausunto koskee suunnitteilla olevia luonnonsuojelun alueita Muhoksella, Päijänne-Välisuo ja Ruostesuo

Päijänteen riistansuojelijat ry:n mukaan metsästäystoikeutta ei tule rajoittaa, koska metsästys on tärkeä luontoharrastus ja luonnosta nauttiminen on merkittävä osa Muhoksen ja lähikyläisten asukkaiden jokapäiväistä elämää, arkea, harrastusta ja vuosikymmeniä vanhaa luonnonläheistä kulttuuria.

Metsästys tulee sallia vastaavasti kuin EU-komissio on todennut: ”esitys metsästyksen ja kalastuksen yleisestä kieltämisestä luonnonsuojelun alueilla on katsottu perusteettomaksi toimenpiteeksi”.

<https://metsastajaliitto.fi/uutiset/eu-komissio-hyvaksymassa-metsastyksen-suojelun-alueilla>.

<https://www.verkkouutiset.fi/eu-komissio-sallii-metsastyksen-suojelun-alueilla/#fbed20d1>

Päijänteen riistansuojelijat ry esittää, että alueiden käyttö jatkuisi nykyisen vuokrasopimuksen mukaisesti mutta päivitettyinä kannanhoidollisista syistä pikaisesti, viimeistään v. 2022 aikana, sallimalla myös suurpetojen sekä metsäpeuran, valkohäntäpeuran ja kauriin metsästyksen.

46. Raution Kennel- ja Metsästysseura ry

Metsästysseuramme alueen sisällä sijaitsee Jäkälänevan Natura 2000 -suojelun alue FI1000008, johon on aikoinaan liitetty valtion maanostokauppojen kautta entiset yksityisalueet, soidensuojelun alueeksi nimetty pieni ojitettu metsäpalsta sekä yksityismaiden keskelle piikkinä ulottuva (ent. Uusinmetsä 208-415-7-85).

Raution Kennel- ja Metsästysseuran näkemyksen mukaan perustettavalla Jäkälänevan luonnonsuojelun alueella tulisi tarvittaessa sallia riistan metsästys, pienpetojen, haitallisten vieraslajien sekä hirvieläinten osalta.

Avoimen suoalueen laidoilla olevat valtion omistamilla metsäalueilla on merkittävä vaikutus riista-eläinten liikkumiseen alueella, joten niitä alueita koskeva metsästäyskielto voi vaikeuttaa riistan metsästäystä luonnonsuojelun alueen ympäröivillä alueilla. Mm. yksityismaiden keskelle ulottuva piikki (Kiimaräme) katkaisee riista-eläinten luontaisen kulkureitin Jäkälänevan ympäri. Myös hirvivahinkojen lisääntyminen suoalueen ympäristössä olevilla yksityismailla on mahdollista, mikäli hirvet voivat vapaasti elää suoalueen laitametsissä. Myös pienpedot alueella vaikuttavat ympäröivien yksityismaiden metsäkanalintujen pesintään.

47. Sanginjoen riistakerho ry

Seuralla on voimassa oleva metsästäysvuokrasopimus 494-403-199-1 Räkäsuo luonnonsuojelun alue-esityksessä olevista alueista Suomen valtion (Metsähallitus).

Maanomistajat ovat olleet siinä ymmärryksessä, ettei suoaluehankkeilla ole vaikutusta niillä liikkumiseen tai muuhun virkistys tai monikäyttöön, varsinkaan metsästäystoikeuteen alueella. Sanginjoen riistakerho toivoo, että lausunnoilla perusteluineen on merkitystä asian käsittelyssä ja epäkohtien korjaamisessa.

Sanginjoen riistakerho esittää seuraavat lajikohtaiset huomiot asetusluonnoksista:

- Hirven metsästyksen esitys sisältää laajan hirvenmetsästäystoikeuden, eli metsästyksen kaikki muodot (myös koirametsästys) ja hirven ampumisen suoalueella sekä koirien koulutuksen ja koetoiminnan.

- Vapaaehtoisesti aiemmin muodostetuille soidensuojelualueille sijoittuvien luonnonsuojelualueiden osalta metsästäjillä on oikeus kaadetun hirven noutamiseen mönkijällä sekä muita soidensuojelualueille erikseen sovittuja oikeuksia. Näitä oikeuksia ei saa heikentää uudella asetuksella.
- Metsäkanalintujen metsästys tulisi sallia myös "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Muutonaikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Metsäkanalintujen metsästyksen kieltämiselle ei ole esitetty perusteita. Metsäkanalintujen metsästyksestä ei ole haittaa suojelualueelle tai haittaa mikä heikentäisi luonnonsuojelualan perustamistarkoitusta tai haittaa mikä heikentäisi siellä esiintyvien lajien suojeluarvoa tai aiheuttaisi haittaa alueen muulle käytölle.
- SPA-alueelle suunniteltu metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista ja se poikkeaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Pyynn metsästys tulisi sallia myös "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella.
- Riekon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Metsäjänis on hirven ja metsäkanalintujen jälkeen alueen yksi yleisimmistä ja merkittävimmistä metsästettävistä lajeista.
- Metsästyksen kieltäminen SPA-alueella ei ole perusteltua. Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen salliminen näillä alueilla olisi yhdenmukainen Pohjois-Pohjanmaan eteläisen osan luonnonsuojelualueiden metsästyslinjausten kanssa.
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Suoalueilla tapahtuva metsähanhen metsästys ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä.
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) sallittiin sinisorsan, tavin ja telkän metsästys joillain alueilla, joissa vesilinnustuksella on ollut merkitystä. Luonnonsuojelualue sisältää vesialueita joihin seuralla on vesilintujen metsästysoikeus. Oisavanjärvi on seuralle vuokrattu iso vesilintu alue, johon tuleva luonnonsuojelualue rajoittuu. Muita merkittäviä vesilintualueita ovat heinäoja ja sen varret. Vesilintuja pesii tulevalla luonnonsuojelualueella runsaasti ja niitä myös metsästetään aktiivisesti. Vesilintujen pesinnän turvaamiseksi alueella metsästetään aktiivisesti pienpetoja ja erityisesti minkkiä ja supikoiraa.
- Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, ketun, minkin ja supikoiran metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamilla aikarajauksilla. Ketun metsästys tulisi olla sallittua 1.8-14.4. Tämä mahdollistaisi myös ketun jalkanarulla tapahtuvan metsästyksen, joka tapahtuu pääasiassa keväällä. Haitallisia vieraslajeja (minkki ja supikoira) tulisi pystyä pyydystämään läpi vuoden, ilman aikarajoituksia. Lintujen muutonaikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Riista ym. lintujen pesinnän, poikuetuoton positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästyksen lisäksi sallia myös näädän metsästys.
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö. Sellaisissa tilanteissa, joissa suurpetojen poikkeuslupa on myönnetty metsästyksellään nojalla ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee mahdollistaa kanadanmajavan lisäksi myös villisian ja valkohäntäpeuran metsästys.
- Aluetta on käytetty erilaisiin koirien (hirvi, seisovat ja haukkuvat lintukoirat) koulutus ja koetoimintaan.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia alueella myös jatkossa Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähtimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.

- Valtioneuvoston asetus Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista mahdollistaa pienriistan metsästyksen Räkäsuota vastaavilla SPA lintudirektiivin alueilla. Kansalaisten yhdenvertaisen ja tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi tulee teeren, metson, pyyn, metsäjäniksen, rusakon ja vesilintujen (heinäsorsa, tavi, telkkä) metsästys sallia myös tulevalla Räkäsuon luonnonsuojelualueella. Kyseiset lajit eivät ole uhanalaisia eikä niiden metsästyksestä ole haittaa luonnonsuojelualueelle eikä metsästys heikennä alueen tai lajien suojeluarvoa.

Lopuksi Sanginjoen riistakerho ry toteaa esityksen vaikutuksista paikallisiin ihmisiin. Ehdotetut metsästysrajoitukset vaikuttavat haitallisesti paikallisten ja lupa-alueita käyttäneiden ihmisten metsästysharrastukseen, mutta myös ympäröivien ja osin suojelualueen sisällä olevien yksityisomistuksessa olevien alueiden metsästyskäyttöön. Lisäksi se aiheuttaisi yksittäisille seuroille tai ihmisille merkittäviä heikennyksiä alueiden ja olemassa olevien rakennusten ym tehtyjen investointien hyödyntämiseen.

Sanginjoen riistakerho ry:n näkemyksen mukaan pienriistan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman usean lausunnossa perustellun lajin osalta koko alueella. Luonnonsuojelualueiden muu käyttö tai alueiden arvo ei vaarannu metsästyksistä, ja metsästys on hyvin yhteensovitettavissa muuhun käyttöön. Osan lajeista kuten metsäkanalintujen metsästyksen aloitusajankohtaa voidaan lykätä tarvittavilla alueilla, kuten P-P eteläosan luonnonsuojelualueille on toteutettu.

48. Siikajoen Eräkaverit Ry

Siikajoen Eräkaverit Ry lausunto koskee seuran vuokraamia alueita, Koskien Hummastin sekä Siikajoen lintuvesien luonnonsuojelualueita.

Seura ei vastusta suojelualueiden perustamista, mikäli alueilla säilyy mahdollisuus jatkaa metsästysoimintaa tämän hetkisen tilanteen mukaisesti. Seura huolehtii riistakantojen kestävydestä rajoittamalla eri alueilla tapahtuvaa metsästystä ja perustamalla rauhoitusalueita pienriistan metsästykseltä.

49. Siikajoen Riistamiehet ry

Siikajoen Riistamiehet ei näe estettä luonnonsuojelualueiden perustamiselle, jos metsästysoikeus säilyy ennallaan jo nyt metsästysseuralla vuokralla oleville Metsähallituksen maille. Metsästysoikeus on hirvieläinten, pienriistan, vahinkoeläinten ja vieraslajien pyyntiin.

50. Tannilan Metsästysseura Ry

Tannilan Metsästysseura ei näe estettä luonnonsuojelualueen perustamiselle, mikäli pienriistan ja hirvenpyynti sekä petopyynti olisi alueella sallittua.

51. Tupoksen Metsästys- ja Kalastusseura ry

Tupoksen Metsästys- ja kalastusseura esittää, että metsästyksen mahdollisimman laaja jatkuminen nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä, koska monet nyt suojeltavat alueet ovat olleet aiemmin paikallisten metsästysseurojen metsästysvuokramaita mahdollisen yksityisomistuksensa aikana sekä myöhemmin valtiolle lunastamisen myötä metsästysoikeus on säilynyt. Lisäksi sallittujen riistalajien luettelo tulisi olla kattavampi.

Tupoksen Metsästys- ja kalastusseura esittää seuraavat lajikohtaiset huomiot asetusluonnoksista:

- Erillinen poikkeuslupa pienpetojen (minkki, supikoira, kettu) pyyntiä varten lisäksi tarpeettomasti lupabyrokratiaa ja käytännössä tarpeettomasti lopettaisi haitallisten vieraspetojen metsästyksen.
- Lisärajoituksia metsäkanalintujen (metso, teeri, pyy) pyyntiin ei tule asettaa.
- Metsäjänis ja rusakon metsästystä ei tulisi rajoittaa suojeltavilta alueilta
- Vesilinnut ja metsähänhi, Vesilintujen metsästys tulisi sallia ko. alueilla.

- Hirven, metsäkauriin (valkohäntäpeuran) metsästys tulisi sallia.
- Rauhoittamattomien lintujen (varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki) vähentäminen tulee huomioida asetuksessa.
- Suurpetojen metsästys vaatii pinta-alaltaan mittavia ja yhtenäisiä alueita, koska suurpetojen elinpiirit ovat laajoja. Tästä seurauksena on, että metsästyksen toteuttaminen vaikeutuu käytännössä, jos metsästysalueet pirstoutuvat.
- Metsästäjien näkökulmasta riistan- ja luonnonhoitotöiden rajoittamiseen tai kieltämiseen nähdään epätoivottuna kehityksenä.

52. Upseerien Metsästysyhdistys ry

Upseerien Metsästysyhdistys ry metsästää Värkkisuon alueella, joka sijaitsee Oulun ja Pudasjärven kaupunkien alueella (FI1103803 ja tyyppillä SPA/SAC sekä suojeluohjelma SS0110425). Suojelluksi esitettyä aluetta on 2014,5 ha. Värkkisuon alueella Upseerien Metsästysyhdistyksellä on ollut jo vuosikymmeniä Metsähallitukselta vuokralla metsästysmaata noin 4000 ha pienriista- ja hirvenmetsästykseseen. Omistamme alueen sisällä sijaitsevan 1ha tilan, johon olemme rakentaneet kaksiosaisen eräkämpän, majoituskämpän, hirtivajan, saunan, grillikodan ja puuvajan sekä alueen toisella laidalla sijaitsevan majoituskelpoisen laavun.

Upseerien Metsästysyhdistys ry esittää, että Värkkisuon Oulun puoleisella alueella ei rajoitettaisi metsästyksiä millään tavalla. Luonnossuojeluohjelmassa olisi otettava huomioon, että alueella voidaan metsästää kunakin vuonna voimassa olevien määräysten mukaisia hirvieläimiä, jäniksiä, rusakoita, metsäkanalintuja ja vesilintuja. Toisin sanoen Värkkisuon Oulun puoleisella alueella myös pitäisi olla kaiken metsästyksen sallittua.

Perustelut:

1. Upseerien Metsästysyhdistys on pitkäaikainen Metsähallituksen sopijapuoli ja kumppani ja olemme sääntöjemmekin perusteella myös luonnonsuojelua, marjastusta ja virkistysliikuntaa harrastava seura.
2. Olemme vuosien varrella nuhteettomasti noudattaneet sopimuksiamme ja osallistuneet riistanhoidolliseen työhön ja laskentoihin.
3. Sitoutumistamme osoittaa, että hankittuamme Metsähallitukselta palstan alueelta, olemme rakentaneet sinne kämpän, jonne myös naapuriseurojen jäsenet ovat olleet tervetulleita vieraiksemme.
4. Nykyisen metsästysoikeuden merkitys meille ns. maattomina ja ulkopaikkakunnista tulevana metsästäjinä on huomattava. Pienriistametsästys on selvästi seuramme jäsenille tärkein metsästysmuoto ja hirvenmetsästys on vähäisempi, jonka voi havaita hirtviporukkamme koosta.
5. Värkkisuon Pudasjärven puoleisen osan salliminen kotipaikan perusteella laajemmalle metsästykselle valtion mailla asettaisi meidät muualta tulevat metsästäjät eriarvoiseen asemaan naapuriseuran kanssa.
6. Luonnonsuojelullisesti nykyisen metsästysoikeuden merkitys valtiolle olisi vähäinen ja meidän liikkumisemme ja toiminta alueella jopa lisäisi luonnonsuojelua ja pienpetojen hallittavuutta ja sitä kautta suojaisi maassa pesivien lintujen kantoja.
7. Metsästysoikeuden rajoittaminen ehdotetussa muodossa aiheuttaisi seuramme toiminnalle selkeää supistumista ja jopa yhdistyksen toiminnan lakkauttamisen. Samalla tältä alueelta katoaisi huomattava luonnonsuojelu- ja riistahoitotyö.
8. Värkkisuon alueella on muita luonnossa liikkujia kuin metsästäjiä ainoastaan heinäkuussa hillastajat. Tämän takia Värkkisuon alueella metsästys ei ole millään tavalla ristiriidassa alueen suojelutavoitteiden tai muiden käyttötarkoitusten kuten luontoretkeilyn kanssa.

53. Virkkulan Erämiehet ry

Virkkulan Erämiehet ry:n lausunto koskee Liminganlahden Natura 2000 aluetta ja Virkkulan jakokunnan rauhoitusalueita.

Virkkulan jakokunta on rauhoittanut omistamansa 400 hehtaarin alueen Liminganlahdelta. Rauhoituksen tarkoituksena on ”lintuvesien suojeluohjelman toteuttaminen sekä linnuston, kasviston ja maankohoamisrannikon luontotyyppien suojeleminen”.

Myöhemmin Valtio on lunastanut yksityisten omistamia maita jakokunnan alueen viereltä yhteensä n.70 ha. Alueiden metsästysoikeus on vuokrattu Virkkulan Erämiehet ry:lle tai alueen muille metsästyseuroille. Nämä alueet on suunnitelmassa liittää uuteen perustettavaan luonnonsuojelualueeseen (Limminganlahti 588.4 ha).

Virkkulan Erämiehet esittävät asetusluonnoksesta seuraavaa:

- sääntöjä tulee yksinkertaistaa ja vähentää
- pienpetojen pyynti tulee sallia LS-alueella 1.8. - 30.4.
- kauris- ja valkohäntäpeurojen metsästys LS-alueella sallitaan
- hirvemetsästys on mahdollista myös koirajahtina
- rauhoittamattomien lintujen metsästys sallitaan LS-alueella
- erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulee sallia LS-alueella (esim. Pöntöt ja pesälaitteet)
- Riistakameroiden ja muiden teknisten apuvälineiden käyttö sallitaan LS-alueella pienpetojen metsästyksessä
- Liminganlahden aluekartassa on epäselviä rajalinjoja kun Natura 2000-alue, LS-alue ja vesilintujen metsästyseräoitusalueen rajat risteilevät alueella. Alueella liikkuja ei taatusti osaa paikallistaa rajoja.
- LS-alue muotoillaan metsästykselle ja maankäyttöä varten yhtenäiseksi alueeksi vaihtamalla maanomistajien ”tontteja” Valtion lunastamiin maihin. Nyt kartalla oleva ”tilkkutäkki” aiheuttaa tulevaisuudessa maankohomisen edistyessä harmia kaikille alueen käyttäjille. Selväräjaisena aluetta on parempi hallita kaikkien alueen käyttäjien osalta.
- metsästyseurojen harjoittama luonnonhoitotyö (tekopesät, niitto jne) on sallittu LS-alueella.

Lopuksi Virkkulan Erämiehet toteavat yhteenvetona, että Liminganlahden alueesta on iso osa rauhoitettu metsästykseltä jo aikaisemmin. Jos laidunnusta halutaan jatkaa, rantaniittyjen hoitamiseksi on välttämätöntä, että suurpetojen karkotus/poisto voidaan hoitaa ilman erillistä lupaprosessia. Jos metsästykseltä rajoitetaan LS-alueella ja luonnonhoitotyötä säädellään liikaa, vähenee ja loppuu riistansuojelutyö ja vastaavanlaiset talkoot.

54. Vuorikosken erämiehet ry.

Vuorikosken erämiesten lausunto koskee Räkäsuon luonnonsuojelualueita.

Vuorikosken erämiehet toteavat, että maanomistajat ovat olleet siinä ymmärryksessä, ettei suojeluhankkeilla ole vaikutusta niillä liikkumiseen tai muuhun virkistys tai monikäyttöön, varsinkaan metsästysoikeuteen alueella Vuorikosken erämiehet toivoo, että lausunnoilla perusteluineen on merkitystä asian käsittelyssä ja epäkohtien korjaamisessa.

Vuorikosken erämiehet esittävät asetusluonnoksesta seuraavat lajikohtaiset huomiot:

- Hirven metsästyksen osalta seuralla ei ole muutosvaateita.
- Metsäkanalintujen metsästys tulisi sallia myös ”Räkäsuon” luonnonsuojelualueella. Muutonaikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Metsäkanalintujen metsästyksen kieltämiselle ei ole esitetty perusteita. Metsäkanalintujen metsästyksestä ei ole haittaa suojelualueelle tai haittaa mikä heikentäisi luonnonsuojelualueen

perustamistarkoitusta tai haittaa mikä heikentäisi siellä esiintyvien lajien suojeluarvoa tai aiheuttaisi haittaa alueen muulle käytölle.

- SPA-alueelle suunniteltu metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista ja se poikkeaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Pyyn metsästys tulisi sallia myös "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella.
- Riekon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Metsäjänis on hirven ja metsäkanalintujen jälkeen alueen yksi yleisimmistä ja merkittävimmistä metsästettävistä lajeista.
- Metsästyksen kieltäminen SPA-alueella ei ole perusteltua. Metsäjäniksen ja rusakon metsästäminen salliminen näillä alueilla olisi yhdenmukainen Pohjois-Pohjanmaan eteläisen osan luonnonsuojelualueiden metsästylinjausten kanssa.
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Suoalueilla tapahtuva metsähanhen metsästys ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä.
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) sallittiin sinisorsan, tavin ja telkän metsästys joillain alueilla, joissa vesilinnustuksella on ollut merkitystä.
- Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, ketun, minkin ja supikoiran metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamilla aikarajauksilla. Ketun metsästys tulisi olla sallittua 1.8-14.4. Tämä mahdollistaisi myös ketun jalkanarulla tapahtuvan metsästyksen, joka tapahtuu pääasiassa keväällä. Haitallisia vieraslajeja (minkki ja supikoira) tulisi pystyä pyydystämään läpi vuoden, ilman aikarajoituksia. Lintujen muutoinaikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Riista ym lintujen pesinnän, poikuetuoton positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästyksen lisäksi sallia myös nädän metsästys.
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintäluvien käyttö. Sellaisissa tilanteissa, joissa suurpetojen poikkeuslupa on myönnetty metsästyslain nojalla ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee mahdollistaa kanadanmajavan lisäksi myös villisian ja valkohäntäpeuran metsästys.
- Aluetta on käytetty erilaisiin koirien (hirvi, seisovat ja haukkuvat lintukoirat) koulutus ja koetoimintaan.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia alueella myös jatkossa Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähettimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.
- Valtioneuvoston asetus Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista mahdollistaa pienriistan metsästyksen Räkäsuota vastaavilla SPA lintudirektiivin alueilla. Kansalaisten yhdenvertaisen ja tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi tulee teeren, metson, pyyn, metsäjäniksen, rusakon ja vesilintujen (heinäsorsa, tavi, telkkä) metsästys sallia myös tulevalle Räkäsuon luonnonsuojelualueella. Kyseiset lajit eivät ole uhanalaisia eikä niiden metsästyksestä ole haittaa luonnonsuojelualueelle eikä metsästys heikennä alueen tai lajien suojeluarvoa.

Lopuksi Vuorikosken erämiehet toteaa esityksen vaikutuksista paikallisiin ihmisiin. Ehdotetut metsästyrajoitukset vaikuttavat haitallisesti paikallisten ja lupa-alueita käyttäneiden ihmisten metsästysharrastukseen, mutta myös ympäröivien ja osin suojelualueen sisällä olevien yksityisomistuksessa olevien alueiden metsästykskäyttöön. Lisäksi se aiheuttaisi yksittäisille seuroille tai ihmisille merkittäviä heikennyksiä alueiden ja olemassa olevien rakennusten ym. tehtyjen investointien hyödyntämiseen.

Vuorikosken erämiehet ry:n näkemyksen mukaan pienriistan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman usean lausunnon perustellun lajin osalta koko alueella. Luonnonsuojelualueiden muu käyttö tai alueiden arvo ei vaaranna metsästäyksestä, ja metsästys on hyvin yhteen sovitettavissa muuhun käyttöön. Osan lajeista kuten metsäkanalintujen metsästyksen aloitusajankohtaa voidaan lykätä tarvittavilla alueilla, kuten P-P eteläosan luonnonsuojelualueille on toteutettu.

55. Paavolan metsästysseura ry:n, Revonlahden metsästysseura ry:n, Piiponsuon eräpojat ry:n ja Tuominen Jari eräseurue

Lausunnonantajien näkemysten mukaan vastuullinen metsästäminen ja muu virkistyskäyttö eivät vaikuta negatiivisesti suojeltavan Revonneva-Ruoneva- ja Haaransuon alueiden luontoarvoihin. Metsästyksen kieltämisen tai rajoittamisen Revonneva-Ruoneva- ja Haaransuon -suojelualueilla täytyy perustua vahvaan tutkimusnäyttöön siitä, että nykyisenkaltainen käyttö aiheuttaa alueen luonnolle haittaa. Esimerkiksi Pohjois-Suomen luonnonsuojelualueilla metsästys on pääsääntöisesti sallittua.

Lausunnonantajat tuovat esille, metsästäyksestä on hyötyä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiselle. Hyötyjä ovat muun muassa metsästysseurojen riistakolmiolaskennat, lajiston havainnoiminen, riistapeltojen perustaminen ja talviruokinta. Riistakolmiolaskennat ulottuvat osittain suojelualueelle. Laskenta-alueen muuttuessa metsästäjät eivät tuota laskennoissa jatkossa vertailukelpoista tietoa kannanhoidon tueksi. Näin metsästyskiintiöistä päättäminen ja riistan kannanhoito saattaa vaikeutua, millä voi olla vaikutuksia myös suojelualueen ekosysteemiin.

Mikäli alueella sallitaan jatkossa metsästäminen, metsästysseurat voisivat harkita yhteistyötä suojelun edistämiseksi esimerkiksi havainnoimalla lajistoa ja ilmoittamalla havainnot tutkimuksen käyttöön tai toimimalla tarvittaessa esimerkiksi tutkijoiden ja luontokartoittajien apuna alueella.

Metsästäjien riistapelot ja talviruokinta auttavat monien lajien kantoja selviämään talven yli.

Mikäli metsästyksiä rajoitettaisiin, pelkästään minkin ja supikoiran kaltaisten vieraslajien metsästäminen alueella tuskin motivoisi metsästäjiä. Hallitsemattomasti lisääntyessään minkki, supikoira ja kettu voivat tuhota alueen linnustoa merkittävästi ja häiritä lintujen pesintää – toisin kuin hallittu ja vastuullinen metsästys.

Lausunnonantajat esittävät asetusluonnoksesta seuraavat huomiot riistalajien metsästäyksestä Revonneva-Ruoneva- ja Haaransuon alueella:

- Minkin ja supikoiran metsästys tulee sallia, niin kuin metsästyslaissa säädetään.
- Mikäli hirvenmetsästyksiä koirien avulla rajoitetaan, hirven kannanhoidollinen metsästys suojelualueella ja sen reuna-alueilla vaikeutuu huomattavasti. Hirvet oppisivat hakeutumaan suojaan suojellulle alueelle ja metsästyskoirat seuraisivat hirviä alueelle joka tapauksessa.
- Suojelualue katkaisisi hirvenmetsästysalueen yhteyden Vittikko-nimisen alueen, josta metsästysseura Paavolan Metsästysseura saa lähes puolet hirvisaaliistaan. Näin hirvien kannanhoito vaikeutuisi huomattavasti.
- Suojelualueen poistuessa Piiponsuon eräpoikien lupapehtareista seuralla ei olisi jatkossa vaadittavaa yhtenäistä 1000 hehtaarin hirvenpyyntialuetta, joten seura joutuisi lopettamaan hirvenmetsästyksen.
- Jäniksen ja rusakon metsästys alueella ei vaikuta alueen luontoarvoihin.
- Metsäkanalintujen metsästäminen alueella on vastuullista. Jo 1990-luvulla käyttöönotettujen riistakiintiöiden ansiosta on saatu metsäkanalintujen (teeri, metso, koppelo, pyy) kantoja alueella elpymään.

Lausunnonantajien mukaan metsästyksen sääteleminen esityksen mukaan Revonneva-Ruoneva ja Haaransuon-suojelualueella vaikuttaisi alueen metsästysharrastukseen oleellisesti. Keskimäärin kunkin allekirjoittaneen metsästysseuran alueista poistuisi 10-15% luonnonsuojelualueeksi.

Metsästys on tärkeä harrastusmuoto etenkin maaseudulla asuville ja auttaa osaltaan maaseutumaisia paikkakuntia pysymään elinvoimaisina. Alueella on myös paljon tilaa metsästyskoirien kouluttamiselle, jota tehdään luonnollisesti irtipitoaikana, kun koirat häiritsevät alueen eläimistöä mahdollisimman vähän.

Lausunnonantajat esittävät, että Metsähallituksen ja metsästysseurojen välinen vuokrasopimus metsästysmaista säilyy Revonnevan-Ruonevan- ja Haaransuon suojelualueilla ennallaan ja suojellulla alueella sallitaan jatkossa kaikki laillinen riistan metsästäminen.

56. Sotkan Erä

Sotkan Erän lausunto koskee Räkäsuon luonnonsuojelualuetta, jolle seuralla on voimassa oleva metsästysvuokrasopimus 41470.

Sotkan Erän mukaan luonnonsuojelualueiden perustamisella ei tulisi vaikuttaa niillä liikkumiseen tai muuhun virkistys- tai monikäyttöön, varsinkaan metsästysoikeuteen alueella. Asetusluonnoksissa esitetyt metsästysrajoitukset (metsäkanalinnut, metsäjänis, vesilinnut metsähanhi) saavat todella pettyneen vastaanoton ja Sotkan Erä toivoo, että lausunnoilla perusteluineen on merkitystä asian käsittelyssä ja epäkohtien korjaamisessa. Sotkan Erän näkemyksen mukaan pienriistan metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman usean lausunnossa perustellun lajin osalta koko alueella. Luonnonsuojelualueiden muu käyttö tai alueiden arvo ei vaarannu metsästyksestä, ja metsästys on hyvin yhteensovittavissa muuhun käyttöön.

Sotkan Erä esittää asetusluonnoksesta seuraavat lajikohtaiset huomiot:

- Hirven metsästyksen esitys sisältää laajan hirvenmetsästysoikeuden, eli metsästyksen kaikki muodot (myös koirametsästys) ja hirven ampumisen suojelualueella sekä koirien koulutuksen ja koetoiminnan. Hirven metsästyksen osalta seuralla ei ole muutosvaateita.
- Metsäkanalintujen metsästyskiellolle ei nähdä mitään perustetta. Metsäkanalintujen metsästyksestä ei olisi haittaa suojelualueelle tai haittaa mikä heikentäisi luonnonsuojelualueen perustamistarkoitusta tai haittaa mikä heikentäisi siellä esiintyvien lajien suojeluarvoa tai aiheuttaisi haittaa alueen muulle käytölle.
- Asetusluonnoksessa mainitut SPA-alueet ja niille suunniteltu metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista ja se poikkeaa Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta. Metsäkanalintujen metsästys tulisi sallia myös "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella.
- Muuton aikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Pyynti metsästys tulisi sallia myös "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella.
- Riekon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella
- Valtioneuvoston asetusluonnoksessa oleva metsästyksen kieltäminen SPA-alueella ei ole perusteltua.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen kieltäminen SPA-alueilla poikkeaa myös osin Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella. Metsäjäniksen ja rusakon metsästäminen näillä alueilla olisi yhdenmukainen Pohjois-Pohjanmaan eteläisen osan luonnonsuojelualueiden metsästyksen kanssa.
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia "Räkäsuon" luonnonsuojelualueella, koska suoalueilla tapahtuva metsähanhen metsästys ei vaaranna tai heikennä lajin elinvoimaisuutta, mutta antaa monelle pienriistan metsästäjälle upeita luontoelämyksiä.

- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia ”Räkäsuon” luonnonsuojelualueella
- Tehokkaan metsästyksen takaamiseksi, lajien metsästys tulisi olla sallittua riistakeskuksen asettamilla aikarajauksilla.
- Ketun metsästys tulisi olla sallittua 1.8-14.4. Tämä mahdollistaisi myös ketun jalkanarulla tapahtuvan metsästyksen, joka tapahtuu pääasiassa keväällä.
- Haitallisia vieraslajeja (minkki ja supikoira) tulisi pystyä pyydystämään läpi vuoden, ilman aikarajoituksia. Lintujen muutoinaikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan rajoittaa alkamaan 20.9 kuten P-P eteläosien osalta on toteutettu.
- Riista- ym. lintujen pesinnän, poikuetuon positiivisen kehityksen kannalta tulee pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästyksen lisäksi sallia myös näädän metsästys.
- Räkäsuon luonnonsuojelualan Muhoksen ja Utajärven kunnan alueen kiinteistöt ovat olleet metsähallituksen Muhoksen yhteisluvalle myöntämässä Ilveksen metsästyksen alueluvassa eli ilveksen metsästys on ollut alueella mahdollista.
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö. Sellaisissa tilanteissa, joissa poikkeuslupa on myönnetty ja on tarkoituksena tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.
- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia ”Räkäsuon” luonnonsuojelualueella
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia ”Räkäsuon” luonnonsuojelualueella
- Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulee mahdollistaa kanadanmajavan lisäksi myös villisian ja valkohäntäpeuran metsästys.
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia alueella myös jatkossa. Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai laukaisulähettimien käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä.

Sotkan Erä kiinnittää lopuksi huomiota ihmisten tasapuoliseen ja tasa-arvoiseen kohteluun suojelualueilla ja viittaa valtioneuvoston asetuksessa Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista tehtyihin linjauksiin. Niiden mukaan suojelualueilla on mahdollista pienriistan metsästys Räkäsuota vastaavilla SPA lintudirektiivin alueilla. Kansalaisten yhdenvertaisen ja tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi tulee teeren, metson, pyyn, metsäjäniksen, rusakon ja vesilintujen (heinäsorsa, tavi, telkkä) metsästys sallia myös tulevilla Räkäsuon luonnonsuojelualueella. Metsästäjiä luontoharrastajina ja seuroja paikallisina toimijoina, tulee kohdella tasapuolisesti riippumatta luonnonsuojelualan sijainnista kunnassa, maakunnassa tai ajankohdasta, jolloin suojelualue on perustettu. Tässä asetusluonnoksessa tasapuolinen kohtelu ei toteudu pienriistan osalta.

Jos valmisteilla olevalle suojelualueelle tulee asetusluonnoksessa mainittuja metsästysrajoituksia, se vaikuttaa haitallisesti paikallisten ja lupa-alueita käyttäneiden ihmisten metsästysharrastukseen, mutta myös ympäröivien ja osin suojelualan sisällä olevien yksityisomistuksessa olevien alueiden metsästyskäyttöön. Lisäksi se aiheuttaisi yksittäisille seuroille tai ihmisille merkittäviä heikennyksiä alueiden ja olemassa olevien rakennusten ym. tehtyjen investointien hyödyntämiseen. Asetuksen heikennykset kohdistuisivat pääasiassa pienriistan metsästäjiin, eli kärsijöinä ovat suurin osa metsästäjistä.

Heikennysten seurauksena pienriistan metsästäjien tekemä talkootyö vieraspetojen pyynnissä ja riistakolmiolaskennan toteutuksessa tulisi laskemaan tai päättämään kokonaan luonnonsuojelualan osalta.

57. Ranta-Virkkulan Eränkävijät ry.

Ranta-Virkkulan Eränkävijät ry:n vuokraamien alueiden osalta suojeluesitys koskee Liminganlahtea. Seura korostaa, että paikallisten mielipide tulee ottaa huomioon, eikä metsästysoikeutta tule rajoittaa kyseisillä alueilla. Metsästyksen salliminen lisää suojelun hyväksyvyyttä paikallisten keskuudessa.

Ranta-Virkkulan Eränkävijät esittävät seuraavaa esityksen vaikutuksista metsästykseseen Ranta-Virkkulan Eränkävijät ry:n alueella:

Liminganlahden alueesta iso osa on rauhoitettu metsästykseltä jo aikaisemmin. Osa nyt esitetystä lohkoista sijoittuu nykyisen vesilintujen rauhoitusalueen reunamille ja ulkopuolelle. Tästä aiheutuu nykyisten metsästysalueiden pirstaloitumista. Nämä pienet lohkot vaikeuttavat tarpeettomasti metsästystä ja voivat aiheuttaa tahattomiakin rajan ylityksiä metsästystilanteissa.

Ranta-Virkkulan Eränkävijät ry esittää, että sellaiset alueet, jotka eivät ole suoraan yhteydessä nykyisiin suojelualueisiin poistetaan esityksestä. Ranta-Virkkulan Eränkävijät ry mielestä metsästyksen mahdollisimman laaja jatkuminen nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä muun muassa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja runsastuessaan mahdollista vahinkoa tuottavien lajien hallinnan näkökulmasta. Kestävä metsästyks on muiden luonnonkäyttömuotojen kanssa yhdenvertaisena tärkeä osa virkistystä ja maakunnan kulttuuriperintöä. Metsästyks ja muu virkistyskäyttö ovat hyvin yhteensovittavissa. Muu virkistyskäyttö luonnonsuojelu- alueilla tapahtuu pääsääntöisesti alkukesästä alkusyksyyn, etupäässä viikon- loppuisin.

Ranta-Virkkulan Eränkävijöiden mukaan sallittujen riistalajien luettelo tulisi olla kattavampi. Paikalliset metsästäjät nostavat esille erityisesti hirven, jäniseläimet, metsäkanalinnut, pienpedot, kanadanmajavan, villisian sekä etenkin suurpetojen metsästyksen jatkumisen. Metsästysseuroja ja heidän näkemyksiään tuleekin näissä tilaisuuksissa aidosti kuunnella eikä vain kuulla nimellisesti.

Ranta-Virkkulan Eränkävijät ry esittää seuraavat laji- ja lajiryhmäkohtaiset huomiot:

- Minkin ja supikoiran pyynti tulee sallia valtioneuvoston perustamisasetuksessa luonnonsuojelulain 17a § nojalla kaikilla suojeltavilla alueilla, jolloin kullekin alueelle ei tarvita erillistä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista poikkeuslupaa. On tärkeää, että suojelutoimenpiteet eivät vaarananna Helmi hankkeen toteutumista Liminganlahden alueella. Minkki ja supikoira ovat haitallisia vieraslajeja ja ne ovat erityisen haitallisia linnustolle merkittäville luonnonsuojelualueilla, joilla niiden saalistus aiheuttaa merkittäviä pesimätappioita.
- Ketun ottaminen mukaan SPA-alueilla tapahtuvaan pienpetopyyntiin on tarpeellista ja linnuston pesimämenestyksen kannalta hyvä asia.
- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästyks tulisi sallia Liminganlahden alueella 1.8.-30.4. välisenä aikana. Supikoiraa ei voi käytännössä pyytää esityksessä mainittuna aikana 20.10.-31.3, koska ne ovat siihen aikaan talvihorroksessa. Supikoiran ja minkin lisääntyminen sekä kasvanut kettukanta on huomattavasti suurempi haitta perustettavien luonnonsuojelualueen suojelutavoitteille, kuin vieraspetopyynnistä mahdollisesti koitua hyvin vähäinen häiriö. Pidempi pyyntiaika mahdollistaa monipuolisten pyyntimenetelmien käytön, lisää mahdollisuutta saada pyynnin kannalta haastavatkin alueet mahdollisimman tyhjiksi näistä haitallisista vieraslajeista. Aktiiviset koiraa apuna käyttäen tapahtuvat pyyntimuodot ovat ylivoimaisesti tehokkaimpia tapoja pyytää erityisesti supikoiraa. Haaskan ja riistakameran käyttö koiraa apuna käyttävän pyynnin suuntaamisessa poistaa käytännössä mahdollisuuden, että koulutettu koira poikkeaisi supikoiran jäljeltä häiritsemään muita eläimiä.
- Metsäkanalintukannat kestävät hyvin oikein mitoitettua metsästyksverotusta.
- Merkittävä osa Liminganlahdesta on jo rauhoitettu vesilintujen metsästykseltä. Nykyisen suojelualueen ulkopuolelle esitetyt uudet suojelualueet eivät paranna suojelun tasoa. Ne vain pirstaloivat nykyisiä metsästysalueita ja vaikeuttavat tarpeettomasti vesilintujen metsästyks.
- Seura kannattaa rusakon ja jäniksen metsästyksmahdollisuutta Liminganlahden alueella.
- Liminganlahden suojelualueilla tulisi sallia myös nädän metsästyksmahdollisuus vieraspetojen (supikoira ja minkki) ja ketun pyynnin lisäksi.
- Kanadanmajavan metsästyks luonnonsuojelulain 15 § mukaisella poikkeusluvalla ei ole riittävän joustava ja nopea tehokkaaseen vahinkojen ehkäisemiseen tai majavakannan hallintaan. Myös suojelualueen ympärillä oleviin talousmetsiin ja pelloille voi syntyä merkittäviä taloudellisia vahinkoja veden noustessa suojelualueelta sinne nopeasti.
- Villisian metsästykseseen on perusteltua varautua myös säädösten avulla.
- Hirvenmetsästyksen salliminen esityksen mukaisesti Liminganlahden alueella on kannatettavaa.
- Hirvenmetsästyksen kaikki pyyntimuodot tulee olla sallittuja mm. koirien avulla tapahtuva metsästyks.

- Valkohäntäpeuran ja metsäkauriin kantojen kasvamiseen leudontuvien talvien myötä tulee varautua etukäteen säädöksissä erityisesti runsaiden liikennesuoritemäärien välittömässä läheisyydessä.
- Suurpetojen metsästys tulee sallia perustettavilla suojelualueilla. Näin varsin tärkeä ja lajien kannanhoitosuunnitelmiin (karhu, ilves, susi) kuuluva suurpetojen kannanhoidollinen metsästys ei tarpeettomasti hankaloituisi Pohjois-Pohjanmaan alueella. Liminganlahden alueella on runsaasti laitumia, joissa laidunnetaan lampaita ja nautaeläimiä. Kesällä 2021 suurpedot aiheuttivat jo ko. alueella huomattavia eläinvahinkoja.
- Rauhoittamattomien lintujen metsästyksen salliminen Liminganlahden alueella tukisi luonnonsuojelualueen suojelutarkoitusta. Rauhoittamattomia lintujen (varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki) vähentäminen alueelta vähentäisi osaltaan muiden, myös rauhoitettujen lintujen pesä- ja poikastuhoja.
- Riistan- ja luonnonhoitotöiden toteuttamista ei saa jatkossa tarpeettomasti rajoittaa perustettavilla suojelualueilla. Riistanhoitotöihin kuuluva vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen on tutkitusti todettu keino edistää vesilintujen poikastuottoa.

58. Ylikiimingin Metsästysseura ry, Joloksen Erä ry, Koitelin Erä ry., Huttukylän Erä ry., Kiimingin Erämiehet ry., Somerovaran Erä ry., Timosen Yhteismetsä

Lausunnonantajat kiinnittävät huomiota seuraaviin seikkoihin:

Luonnonsuojelu ja eränkäynti eivät ole keskenään ristiriidassa. Metsästys on hyvin säänneltyä riistahallinnon taholta mm. metsästysajoissa ja riistalajikohtaisissa rajoituksissa. Mikään riistalaji ei ole uhattuna metsästyksen vuoksi. Metsästys on näillä leveysasteilla perinteisesti suurimpia virkistysmuotoja. Metsästäjien riistanhoitotyö, esim. pienpetopyynti, on avuksi pesinnälle ja poikueiden onnistumiselle.

Lausunnonantajat huomattavat, että asetusluonnos Pohjois-Pohjanmaan maakunnan luonnonsuojelualueista (VN/18153/2021) käytetään termiä ”hirven ajo” virheellisesti. Jää epäselväksi tarkoitetaanko hirven ajolla itse asiassa hirven pyyntiä tai hirven metsästystä? Hirven ajometsästys on Pohjois-Pohjanmaalla käytännössä loppunut, kun ollaan siirrytty metsästäämään hirveä koirapyyntinä. Koiralla ei saa ajattaa hirvieläintä, ellei koiran säkäkorkeus ole alle 38 cm.

Rauhoitusalueiden rajat pitää saada selkeämmiksi ja suoraviivaisemmiksi. Muuten käytännössä ollaan jatkuvasti riidoissa siitä, että ammuttiinko eläin oikealla puolella, tai että kaatuiko se tai putosi väärälle puolen.

Kullakin rauhoitusalueella tulee rajoitukset olla yhtenevät koko alueella. Esim. Värkkisuon alueella on toisille toisenlaiset säännöt kuin toisille, riippuen siitä kummalta puolelta aluetta metsästäjä aluetta lähestyy.

Seurojen alueille on perustettuna lukuisia yksityisiä luonnonsuojelualueita. Näillä luonnonsuojelualueilla on metsästys sallittua kaikelle metsästykselle. Samaa käytäntöä toivomme myös kaikille valtion maille perustettaville luonnonsuojelualueille.

Seurojen rauhoitusalueita koskevat muutosesitykset asetusluonnokseen:

Ylikiimingin Metsästysseura ry. esittää, että kaikki metsästys on tulevaisuudessakin sallittua asetusluonnoksessa mainituilla alueilla Hillikkosuo, Räkäsuo, Kalliomaa, Värkkisuo ja Niittysuo-Siiransuo. Näillä alueilla on ollut suuri merkitys naapuriseurojen välisessä yhteistyössä, esim. vaihtomaat yhteisanomuksen hirvenmetsästyksessä.

Joloksen Erä ry. esittää koko Värkkisuon alueelle yhtenäistä, kaikkea metsästystä sallivaa asetusta. Värkkisuo ulottuu Joloksen Erä ry:n sisälle yksityismaiden osalta. Värkkisuon Joloksen Erä ry:n alueella ja Värkkisuon Pudasjärven puoleisella alueella on kaikenlainen metsästys sallittua, mutta väliin jää alue Värkkisuo, jossa on suunnitteilla mitä kummallisimpia metsästyksärajoitteita. Kyseessä on rimpisuo. Merkitystä sillä on vain vesilintujen metsästyksen osalta, ja teeri saattaa tulla soittimelle. Rajoitukset vain hankaloittavat muun riistan

pyyntitilanteita, kun pyynnissä riistaeläin poikkeaa ko. alueelle. Esim. näätän hiihtäjä joutuu kääntymään suukset takaisin, kun näätän yöjälki menee tuon 1-1,5 km suon yli.

Somerovaaran Erä Ry:n alue rajautuu suunniteltuun Värkkisuon luonnonsuojelualueeseen sen pohjoisreunalta vain muutaman sadan metrin matkalta. Somerovaaran Erä esittää seurojen toiminnan ja seurojen välisen hyvän yhteistyön kannalta, että metsästys koko Värkkisuon alueella voisi jatkua saman muotoisena miksi se on edellisten kymmenien vuosien aikana muotoutunut. Seuran toiminta Värkkisuon alueella on pääsääntöisesti keskittynyt seurojen väliseen, Joloksen erä ja Upseerien Metsästysyhdistys, hirvenmetsästyksen yhteislupa-alue toimintaan. Somerovaaran Erän jäsenistössä on useita henkilöitä, jotka ovat myöskin upseerien metsästysyhdistyksen jäseniä. Heidän vesilintu jahtinsa Värkkisuon alueella on huomattavasti pienentänyt paineita seuran alueen vesilinnustukseen.

Huttukylän Erä ry:n rajojen sisäpuolella Metsähallitus omistaa kymmenen eri tilaa, yhteensä 157ha. Metsähallituksen omistamilla alueilla, on harrastettu metsästystä ja riistanhoitoa yli 50 vuotta. MH:n alueet sijoittuvat eripuolille seura maita, joita ympäröivät yksityisten maat. Näin ollen olisi erittäin tärkeää säilyttää metsästysoikeus alueilla, jottei metsästys, sekä riistanhoito vaikeutuisi miltei mahdottomaksi. Seura on metsästännyt hirviä miesajona sekä koirapyyntinä, pienpetoja, esim. kettua talvisin lippusiimapyynnillä, pienpetoja myös koiria ja loukkuja käyttäen, pienriistaa kuten esim. kanalintuja. Lisäksi seura suorittaa riistakolmiolaskennan kesällä ja kevättalvella.

Huttukylän Erä ry esittää ja toivoo, että jo perinteeksi muodostuneita metsästysmuotoja voidaan jatkossakin harjoittaa MH:n alueilla, jotka luontevasti liittyvät seuran alueisiin. Seura tarvitsee metsästysoikeutta, hirvenmetsästyksen, pienriistaan, pienpetoihin ja tarvittaessa suurpedot esim. ilves jonka pyyntiin anotaan lupaa erikseen Metsähallitukselta.

Koitelin Erä Ry:n lausunto koskee Kiimingin lettoaluetta, joka sijaitsee Kiiminkijoen pohjoispuolelle seuran koilliskulmalle. Alueella metsästetään kaikkea riistaa ja on tärkeää, että metsästys voi jatkua alueella samanlaisena myös tulevaisuudessa. Seuran metsästysalue jakaantuu Kiiminkijoen etelä- ja pohjoispuolelle. Eteläpuolen alue sijoittuu Koitelin ja Jäälin väliin missä on viime vuosina ulkoilijoiden määrä lisääntynyt huomattavasti. Ulkoilijoiden suuresta määrästä johtuen metsästyksen turvallinen suorittaminen Kiiminkijoen eteläpuolella on vaikeutunut, mistä johtuen metsästys on painottunut enemmän Kiiminkijoen pohjoispuolelle perustettaville suojelualueille.

Seura on erityisesti huolissaan hirvenmetsästyksen onnistumisesta alueella, koska valtion maat ovat sekaisin yksityismetsien kanssa. Hirvenpyynnissä yhtenäiset alueet ovat erityisen tärkeitä. Lisäksi pyynti tapahtuu enenevässä määrin hirvikoirilla, jotka eivät rajoja tunnista. Osa alueista on myös Kuusamontien (VT20) vaikutusalueella, joten on erittäin tärkeää, että näillä alueilla voidaan rajoittaa hirvikantaa metsästäväällä, mikä ehkäisee hirvikolareiden tapahtumista.

Petopyynnin salliminen alueilla on tärkeää, jotta näille alueille ei pääse muodostumaan säätelemätöntä kantaa petolajien ja varisinkin vieraslajien osalta (esim. supikoira), jotka säätelemättömänä vähentävät liikaa tai jopa tuhoavat osan pienlajien kannoista alueella, esim. metsäkanalinnut.

Seuran edustaja toivoo, että perinteikästä harrastusta voitaisiin jatkaa ja seuran tarpeet otettaisiin huomioon päättäessäänne suojelusäädöksistä. Suojelualueilla metsästys tulisi lähtökohtaisesti sallia kaikkien riistalajien osalta, eikä ainoastaan poikkeuksena ja vain tiettyjen lajien osalta.

59. Utajärven Riistanhoitoyhdistys

Utajärven riistanhoitoyhdistys toteaa, että ehdotetut luonnonsuojelualueet vähentävät metsästyseurojen alueita varsinkin valtionmailla metsästävilä ja luovat paineita ympärillä oleville seuroille. Tällä hetkellä valtion alueella metsästää liikaa metsästäjiä hirvenmetsästyksen parissa. Pienriista metsästäjillä puolestaan ei ole riittävästi rauhallista metsästysaluetta käytössä, koska lokakuun alkupuolelta alkaen siellä on hirvenmetsästäjiä mukana.

Utajärven riistanhoitoyhdistys esittää seuraavat metsästysrajoituksia koskevat huomiot:

- Yhdistys pitää outona sitä, että luonnonsuojelualueilla rajoitetaan vahinkoeläinten (näätä, minkki, supikoira ja kettu) metsästystä, joka on saanut metsäkanalintukannan ja metsäjäniskannan kasvuun.
- Metsäkanalintujen määrä on tällä hetkellä ennätys korkea. Metsäkanalinnustus on saanut uudet, nuoret metsästäjät myös naiset liikkeelle ja reippailemaan luonnossa kävellen tai hiihtämällä talvella jolloin nämä suoalueet tulevat käyttöön metsästäjillä.
- Yhdistys esittää, että metsäpeuran, valkohäntäpeuran ja villisian metsästys sallitaan luonnonsuojelualueilla. Myös alueella pesivien sorsalintujen, metsähänhen ja majavien metsästys pitää sallia.
- Luonnonsuojelualueilla tulee sallia suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntäminen häirintälupien käyttö.
- Sellaisissa tilanteissa, joissa poikkeuslupa on myönnetty ja on tarkoitus tietyn yksilön pyydystäminen, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti.

Utajärven riistanhoitoyhdistys tuo esille Pohjois-Pohjanmaan metsästäjien oikeusturvan ja tasa-arvon, joka ei yhdistyksen mukaan toteudu Pohjois-Pohjanmaan, Lapin, Kainuun ja Koillismaan metsästäjien kohdalla. Pohjois-Pohjanmaan asukastiheys ja erämaisuus on vastaavalla tasoilla kuin vapaan metsästysoikeuden alueilla, joissa metsästyslaki 8 § suojaaa luonnonsuojelualueiden metsästysoikeuden säilyttämistä. Harrastuksia ja ihmisiä ei saa asettaa eriarvoiseen asemaan heidän harrastuksia syrjimällä.

Utajärven rhy:n metsästäjät vetoavat luonnonsuojelulain 1096/1996 ensimmäiseen pykälään ja seuraaviin kohtiin. Perusteena on syrjäseutujen maaseudun vähäväkisyys ja harrastusmahdollisuuksien vähäisyys. Utajärven ym. Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelualueilla liikkuvien ihmisten lukumäärä ovat minimaaliset suhteessa väkirikkaiden alueiden lähistöllä olevien suojelualueisiin.

Lopuksi yhdistys toteaa, että metsästysharrastuksen jatkuminen ei vaaranna näiden alueiden suojelutavoitetta.

8. Jakokunta

60. Hailuodon jakokunnan osakaskunta

Hailuodon jakokunnan osakaskunta omistaa Hailuodossa pinta-alaltaan noin 19 150 ha (maa-alueita noin 1 230 ha), jotka muodostuvat pääosin Hailuodon saaren yhteisistä ranta-alueista (vesijättö) ja yhteisistä vesialueista (kalavedet). Kaikille jakokunnan omistuksessa oleville Natura 2000 -verkostoon kuuluville alueille (n. 4 000 ha) on perustettu yksityinen luonnonsuojelualue.

Hailuodon jakokunnan osakaskunta lausuu asiassa seuraavasti:

- Laskuojien kunnostamisen tulee olla lähtökohtaisesti sallittua, vaikka alue olisi luonnonsuojelualuetta tai laskuojat on rajattava pois luonnonsuojelualueista. Lähes kaikki kuivatusojat niin viljelys-, kylä- kuin metsäalueilta laskevat lausuntopyynnön kohteena olevien maa-alueiden kautta vesistöön. Luonnonsuojelualueella ojitaminen on kielletty, joten tämä tulee aiheuttamaan suojelualueiden ulkopuolisten alueiden soistumista, nykyisen käytön rajoittumista ja maan arvon alenemista. Kuivatustilanteen heikkeneminen on jo nykyisellään havaittavissa ja edellyttäisi kunnostustoimenpiteitä suurelta osin laskuojia. Yksityisten luonnonsuojelualueiden osalta sopimukset mahdollistavat nykyisen kuivatustilanteen ylläpidon olemassa olevia laskuojia kunnostamalla ympäristökeskuksen hyväksymien selvitysten ja suunnitelmien mukaisesti. Ilman toimivaa ojitusta mm. metsien kasvun heikkenee tai aiheutuu metsäkatoa, mikä pienentää Hailuodon metsien hiilinieluja. Nykyisten laskuojien kunnostamisen estyminen aiheuttaa myös paineita linjata laskuojia uudelleen, mikä aiheuttaa mahdollista uutta ravinteiden huuhtoutumista ja voi vaikuttaa mm. kalastukseen ja kalastoon vesialueilla.

Luonnonsuojelualueiden perustamisen tulee tapahtua ainoastaan Natura 2000 -verkostoon määritellylle ja rajatulle alueelle. Luonnonsuojelualueiden perustaminen Hailuodon Natura 2000 -verkoston alueille tuleekin tapahtua jo toteutuneen yksityisen luonnonsuojelun kriteeristön (rauhotusmääräysten) mukaisesti.

Perusteluna Hailuodon jakokunnan osakaskunta esittää seuraavaa:

- Merkittävä osa Hailuodon Natura 2000 -verkoston alueista on suojeltu perustamalla alueille yksityisiä luonnonsuojelualueita. Maanomistus Hailuodossa on pirstaleinen, koska se muodostuu kapeista nauhamaisista rantaa kohti suuntautuvista palstoista. Natura-alueet puolestaan muodostuvat pääsääntöisesti rannan suuntaisista alueista. Natura 2000 -verkoston alueet ovat Hailuodossa erillisiä ja osin muodoltaan repaleisia. Alueiden muodot maastossa on määritetty luonnonsuojelullisten arvojen perusteella. Luonnonsuojelualueiden perustaminen valtion omistamille maille Hailuodossa on esitetty toteutettavaksi valtion omistamille palstoille kokonaisuudessaan, ei pelkästään Natura-alueille. Tästä aiheutuu, että suojelualueiden sisälle jää yksityisiä maa-alueita, joiden käyttöön suojelualueet tulevat varmasti myöhemmin vaikuttamaan negatiivisesti. Myös osia metsäautotieverkostosta ja metsäteistä jää valtion luonnonsuojelualueiden sisälle, ja mm. viljelyksiä tulee rajoittumaan nyt lausunnolla olevien luonnonsuojelualueiden rajaan. Muistioloannoksen (18.10.2021, VN/18153/2021, s. 4) mukaisesti Hailuodossa luonnonsuojelualueen perusteena on Natura 2000 -verkosto. Vaikka eri puolilla saarta sijaitsevat palstat on hankittu luonnonsuojelutarkoituksiin, ei niiden Natura 2000 -verkoston ulkopuolisilla alueilla ole luonnonsuojelulain mukaista perustetta suojelulle. Koska valtion maanomistus koostuu Hailuodossa hajanaisista erillisistä palstoista, luonnonsuojelualueiden perustaminen valtion omistamille maille aiheuttaisi Natura-alueille erilaisia suojelumääräyksiä sisältäviä alueita mm. koirien kiinnipitoon liittyen. Palstoittain vaihtuvat määräykset vaikeuttavat alueiden virkistyskäyttöä ja metsästystä.

61. Virkkulan Jakokunta

Virkkulan Jakokunnan lausunto koskee Liminganlahden Natura 2000 aluetta. Virkkulan Jakokunta on perustanut rauhoitusalueen omistamalleen vesialueelle jo 11.05.1998. Alueen koko on noin 400 hehtaaria.

Virkkulan jakokunta esittää:

- Rauhoitusalueen reunoille perustettavat pirstaloituneet suojelualueiden osalta on huomioitava erityisesti vieraslajien poiston mahdollistaminen ilman erillisiä poikkeuslupia. Tällä turvataan monimuotoisen lintukannan poikastuotto. Lahden rannoilla pesii useampia uhanalaisia ja silmällä pidettäviä lintulajeja. Virkkulan Jakokunta on myös mukana Helmi-hankkeessa, jolla pyritään parantamaan linnuston elinoloja sekä turvaamaan pesintää.
- Hirvenmetsästyksen salliminen esityksen mukaisesti suurimmalla osalla valtioneuvoston asetuksella suojeltavista alueista on kannatettavaa.
- Valkohäntäpeuran ja metsäkauriin metsästyksen kieltämisestä jakokunta toteaa, että hirvieläinten kannansäätelyn näkökulmasta riittävän yhtenäiset ja laajat metsästysalueet ovat tärkeitä. On oleellista, että myös pienten hirvieläinten kantoja hoidetaan suunnitelmallisesti, siten että haitat saadaan minimoitua. Metsästysalueiden pirstoutuminen yksiselitteisesti vaikeuttaa metsästyksen järjestämistä. On myös nähtävissä, että tulevaisuudessa metsäkauris- ja valkohäntäpeurakanta tulee kasvamaan myös meillä Limingassa.
- On tarpeellista sallia sekä metsäjäniksen että rusakon pyynti kattavasti vähintään siellä missä muidenkin riistalajien metsästystä sallitaan, sillä molemmat ovat elinvoimaisia ja maakunnan alueella esiintyviä lajeja. Tämä on myös käytännön metsästyksen toteuttamisen kannalta järkevää ja perusteltua.
- On erittäin tärkeää sallia minkin ja supikoiran pyynti kaikilla suojeltavilla alueilla, jolloin kullekin alueelle ei tarvita erillistä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista poikkeuslupaa.
- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia Liminganlahden ja Revonnevan alueella 1.8.–30.4. Pidempi aika on perusteltua talvi horroksen pituudella.
- Ketun ottaminen mukaan SPA-alueilla tapahtuvaan pienpetopyyntiin on tarpeellista ja linnuston pesimämenestyksen kannalta hyvä asia.

- Vieraslajien pyynnin sallimisessa tulee ottaa huomioon valtakunnallinen Helmi-hanke, jossa poistetaan vieraslajeja (minkki, supikoira). Tällä hankkeella turvataan lintujen pesintä sekä suojelualueella että laajemmastakin. On tärkeää, että suojeluasetuksella ei rajoiteta hanketta eikä muutoinkaan pienpetopyyntiä.
- Suojelualueille tulisi sallia myös näädän metsästysmahdollisuus vieraspetojen (supikoira ja minkki) ja ketun pyynnin lisäksi, koska lajit voivat yhdessä vieraspetojen kanssa aiheuttaa merkittävää vahinkoa linnustollisesti arvokkailla kohteilla. Näädän metsästys pitää sallia asetusluonnoksessa mainittujen alueiden lisäksi vähintään myös Natura 2000 -ohjelman mukaisilla alueilla.
- Ilmastomuutoksen edetessä villisikakanta tulee vahvistumaan myös Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alueella. Tällöin myös villisikojen levittämien taudit yleistyvät. Tähän on perusteltua siten varautua myös säädöstasolla, sillä jälkepäin se on työlästä.
- Suurpetojen karkotus- ja tarvittaessa poistomahdollisuus suojelualueilla on sallittava. Liminganlahden laidun alueilla on jo esiintynyt useita suurpetovahinkoja. Sudet ovat tappaneet yli 30 lammasta ja useita nautoja vuonna 2021. Näihin peto vahinkoihin nopealla kynnyksellä puuttumisella turvataan laidunnuksen jatkuminen Liminganlahden rantaniityillä.
- Rauhoittamattomien lintujen metsästyksen salliminen Liminganlahdella tukisi myös luonnonsuojelun alueen suojelutarkoitusta erityisesti linnustollisesti arvokkailla suojelualueilla. Rauhoittamattomia lintujen (varis, harakka, naakka, harmaalokki, merilokki) vähentäminen alueelta vähentäisi osaltaan muiden, myös rauhoitettujen lintujen pesä- ja poikastuhoja. Asia tulee huomioida suoraan asetuksessa.
- Riistan- ja luonnonhoitotöiden rajoittaminen tai kieltäminen nähdään epätoivottuna kehityksenä. Luonnon monimuotoisuutta palvelevat riistapellot ja lukuisat kosteikot ovat syntyneet maahamme metsästäjien tekeminä. Riistanhoitotöihin kuuluva vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen on tutkitusti todettu keino edistää vesilintujen poikastuottoa. Tätä ei jatkossakaan tule tarpeettomasti rajoittaa suojeltavilla alueilla.

9. Paikallisyhdistykset

62. Pyhänsivun Kyläyhdistys ry

Pyhänsivun Kyläyhdistys ry sijaitsee Muhoksella Pällissä suunnitteilla olevan Räkäsuon suojelun alueen välittömässä läheisyydessä. Kylän alueella asuu n. 100 henkilöä, jotka ovat aktiivisia luonnon monikäyttäjiä. Kyläläisille luonto, luonnossa liikkumisen vapaus ja siitä nauttiminen on iso osa arkipäiväämme. Jos suojelun alueita perustetaan, kyläyhdistys edellyttää paikallisten ja alueita käyttävien tarpeet ja toiveet otetaan huomioon. Alueella tulee säilyttää luonnossa liikkumisen mahdollisuudet, marjastus, erästäminen, alueella olevat tulistelupaikat ("Nujulinna" = metsästysseuran ylläpitämä eräkämppä, joka on yleisessä vapaassa käytössä) ja metsästysmahdollisuudet. Nämä olisi järkevää mahdollistaa myös jatkossa siksi, että luonnon ekosysteemi pysyisi ennallaan.

63. Sanginsuun-Lapinkangas-Sanginjoki kyläyhdistys ry

Metsästysharrastus ja riistanhoitotyö on ollut Oulujoki- ja Sanginjokivarressa monien sukupolvien ajan tärkeä harrastus alueen asukkaille.

Sanginsuu-Lapinkangas-Sanginjoki kyläyhdistys suosittelee metsästysoikeuksien säilymistä ja koirien käytön sallimista metsästyksessä suunnitelluilla luonnonsuojelun alueilla.

Metsästys on yhä enemmän kaikkien harrastus. Naiset, nuoret ja perinteisesti miehet harrastavat yhteisesti. Luonnossa liikkuminen kohottaa henkistä ja fyysistä hyvinvointia.

Alueen asukkailla on maaomaisuutta Oulujoki-, Sanginjoki- ja Kiiminkijokivarsissa ja niiden välisillä alueilla. Alueet rajoittuvat nyt suunnitteilla oleviin luonnonsuojelualueisiin. Näissä raja-alueissa tulee kunnioittaa maanomistajien oikeuksia ja asetukseen tulee kirjata omistajan päätösvalta omista alueistaan.

Alueella sijaitsevat Pilpasuo, Torvensuo, Viiansuo ovat olleet pääosin yksityisten omistuksessa. Erityisesti näillä alueilla toivotaan, että metsästysoikeudet säilyvät ennallaan.

10. Muut edunvalvontatahot

64. Kaivosteollisuus ry

Pohjois-Pohjanmaalla on voimassa kaivoslain mukaisia varausalueita, sekä malminetsintälupahakemusalueita. Kaivosteollisuus ry edellyttää, että malminetsintätutkimus turvataan perustettavilla luonnonsuojelualueilla, mikäli olemassa oleville varausalueille (osalle pinta-alasta) haetaan jatkossa malminetsintälupaa. Lisäksi tulee varmistaa, etteivät nykyiset, ennen suojelualueen perustamista voimaan tulleet kaivoslain mukaiset oikeudet saa vaarantua.

Nykyisellään malminetsintää tehdään harvoin suojelualueilla ja mikäli malminetsintä on tarpeen ylettää suojelualueelle, tehdään se viranomaisten myöntämän poikkeusluvan turvin noudattaen erittäin tiukkoja reunaehtoja. Suojelualueilla on mahdollista toimia ilman, että niiden suojeluarvot ja perustamistarkoitus vaarantuvat.

Malminetsintä on perusta uusien malmioiden löytymiseen. Malminetsintä johtaa kaivostoimintaan erittäin harvoin, minkä vuoksi malminetsintää tulee tehdä enenevässä määrin, jotta tulevaisuuden raaka-ainetarve saadaan varmistettua. EU:n ja Suomen tulee kasvattaa omavaraisuutta ja varmistaa huoltovarmuus kriittisten raaka-aineiden suhteen, jotta emme ole riippuvaisia esimerkiksi Kiinan ja Venäjän raaka-aine varannoista.

Lopuksi Kaivosteollisuus ry toteaa, että mahdollista malminetsintää suojelualueille tulee kohdella tasavertaisesti muun maankäytön kanssa.

65. Oulun seudun Metsänhoitoyhdistys Ry

Oulun seudun Metsänhoitoyhdistys esittää, että Hailuotoon perusteilla olevilla luonnonsuojelualueilla tulee sallia vähintäänkin olemassa olevien metsä- ja maatalousalueiden laskuojien ylläpitäminen tarkoituksenmukaisessa kunnossa. Laskuojien perkaus tulee olla jatkossa sallittua luonnonsuojelualueilla yksityisten omistuksessa olevien talousmetsien ja viljelysalueiden vesitalouden turvaamiseksi. Samoin tulee olla sallittua maa- ja metsätalouden sekä myös virkistyskäytön kulkuyhteyksien kunnossapidämiseksi vaadittujen laskuojien sekä yksityisteiden ja piennartasanteiden raviojien kaivaminen. Tarvittaessa tulee tapauskohtaisen harkinnan ja lausuntomenettelyn kautta (ELY-keskus) olla mahdollista tehdä myös uusia peruskuivatuksen mahdollistavia laskuojia, koska Hailuodossa siihen on jo tällä hetkellä tarvetta.

Lisäksi metsänhoitoyhdistys esittää, että suojelualueita tulisi voida mahdollisuuksien mukaan käyttää vesiensuojelutoimenpiteissä, esimerkiksi pintavalutuskenttinä ympärillä tehtävien kunnostusojitusten vesiensuojelussa. Perustettavat suojelualueet eivät saa aiheuttaa merkittävää haittaa tai rajoituksia ympäröivien alueiden normaalille maa- ja metsätalouskäytölle. Ympäröiville maa- ja metsätalousalueille suojelualueista mahdollisesti aiheutuvat haitat on korvattava täysimääräisesti, mikäli edellä mainitut kuivatustoimenpiteet kielletään.

66. Paliskuntain yhdistys

Pohjoisimmat suojelualue-esitykset sijoittuvat poronhoitoalueelle Kiimingin, Kollajan, Oijärven ja Pudasjärven paliskunnissa. Alueet sijoittuvat pääosin metsästyslain 8 §:n alueen ulkopuolelle eli paikkakuntalaisten vapaa

metsästys ei lähtökohtaisesti ole sallittu suojelualueilla, mikä tarkoittaa, että metsästyksen sallimisesta on säädettävä valtioneuvoston asetuksessa. Ympäristöministeriön asetuksella perustettavilla suojelualueilla metsästyksen sallimisesta ei voida luonnonsuojelulain (LSL 1096/1996) 17a §:n mukaan säätää. Poronhoitoalueelle, Oijärven paliskuntaan, näistä sijoittuisi kaksi, Koiransuo ja Mursun-järvi.

Vaikutukset poronhoitoon

Paliskuntain yhdistyksen mukaan luonnonsuojelualueet ovat yleensä erittäin tärkeitä alueita poronhoidolle, sillä niillä rajoitetaan muuta maankäyttöä, kuten metsätaloutta, turvetuotantoa tai muuta teollista maankäyttöä, jotka vaikuttavat negatiivisesti porojen laidunrauhaan, porolaitumiin ja poronhoidon harjoittamiseen. Suojelualueiden perustamisessa uhkana nähdään porotaloudelle haittaa aiheuttavien maasuurpetojen vahinkoperusteisen poistamisen mahdollinen vaikeutuminen ja kannanhoidollisen metsästyksen estyminen.

Paliskuntain yhdistys toteaa, että petovahinkojen rajoittaminen on välttämätöntä sallia säädösvalmistelussa perustettavilla suojelualueilla jatkossakin. Paliskuntain yhdistys vaatii, että suden, karhun, ilveksen ja ahman pyynti erikseen sallitaan valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla. Tämän tulee koskea niin kannanhoidollista kuin poikkeuslupapyyntiäkin.

Maasuurpetojen porotaloudelle aiheuttamat vahingot ovat olleet korkealla tasolla yli kymmenen vuoden ajan, minkä takia kuluvan vuoden vahingot ovat ylittäneet niiden korvaamiseen myönnetyn määrärahan, eikä vahinkoja voida täysimääräisesti korvata, ellei niille myönnetä lisämäärärahaa valtiolta. Useina aiempina vuosina korvauksia on jouduttu leikkaamaan. Ainoa keino vähentää petovahinkoja ja porotalouden kannattavuuden heikkenemistä sekä valtion petovahinkokorvausten maksutaakkaa, on vahinkoa aiheuttavien maasuurpetojen poistaminen poronhoitoalueella. Paliskuntain yhdistys viittaa perusteluissaan valtionvarainvaliokunnan mietintöön VaVM 36/2020 vp.

Maasuurpetojen metsästystä on välttämätöntä saada harjoittaa jatkossakin kaikilla seudulle sijoittuvilla valtion mailla joustavasti, silloin kun sille on Suomen Riistakeskuksen myöntämä lupa. Perustettavat suojelualueet ovat valtion mailla ja monet niistä ovat suhteellisen laajoja. Metsästyoikeuden saaminen poikkeuslupapyynnille on vaikeampaa yksityismailla verrattuna valtion maille. Suurpetojen pyynti tarvitsee onnistuakseen laajan alueen ja pienillä epäyhtenäisillä alueilla se on vaikeaa. Mikäli poikkeusluvat jäisivät jatkossa LSL 15 §:n mukaisten lupien varaan, tulisi metsästyoikeus suojelualueella metsästämiselle hakea erikseen Luontopalveluilta, kun muualla poistolupa-alueella lupa haetaan Eräpalveluista. Tämä aiheuttaisi huomattavan hallinnollisen taakan paliskunnille ja todennäköisesti hidastaisi lupien saamista. Tällä välin porovahingot ehtisivät kasaantua entisestään.

Maasuurpetojen kantoja on välttämätöntä voida rajoittaa tehokkaasti näillä alueilla ennen kuin pedot liikkuvat kauemmas poronhoitoalueelle. Myös poronhoito-alueen ulkopuolella maasuurpetokantojen rajoittaminen kannanhoidollisella, tai poikkeuslupaperusteisella pyynnillä vähentää välillisesti poronhoidolle aiheutuvia vahinkoja, sillä pedot ovat laajasti liikkuvia ja uutta reviiriä etsiessään niitä kulkee poronhoitoalueelle myös muualta. Maasuurpetojen pyytäminen olisi tärkeää sallia myös muualle kuin poronhoitoalueelle sijoittuvilla suojelualueilla.

Paliskuntain yhdistys toteaa, että asetuksen perustelumuiutioluonnoksessa ei ole arvioitu vaikutuksia, jotka aiheutuvat maasuurpetojen poistamisen estymisestä, eikä säädösvalmistelun vaikutuksia poronhoitoon. Yhdistyksen mukaan Pohjois-Pohjanmaan pohjoisosat kuuluvat poronhoitoalueeseen ja tällä alueella on voimassa lailla säädetty erityinen oikeus, poronhoito-oikeus, jonka kannattavan harjoittamisen mahdollisuutta esitys tällaisenaan huomattavasti heikentää. Suojelualueet eivät ole luonteeltaan samanlaisia kuin maakunnan eteläiset alueet. Alueen luonne on syytä ottaa huomioon säädösvalmistelussa.

Paliskuntain yhdistys esittää, että Mursunjärven ja Koirasuon suojelualueet, jotka perustettaisiin ympäristöministeriön asetuksella, yhdistetään hallinnollisesti samaksi suojelualueeksi ja niiden

perustamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Tällöin myös niille tulee sallia maasuurpetojen metsästäminen.

Paliskuntain yhdistys vaatii, että metsäpeuran poistamisen tulee olla mahdollista myös valtioneuvoston asetuksella perustettavilta suojelualueilta. Metsäpeuran metsästyksen salliminen tulee lisätä asetukseen suojelualueista. Metsäpeuran ja poron sekoittumien tulee estää monesta syystä. Metsäpeuran perimän turvaamiseksi on tehty pitkään yhteistyötä alueen paliskuntien, Metsähallituksen, tutkimuslaitosten, riistaviranomaisten ja Paliskuntain yhdistyksen kesken. Poronhoitoalueelle tällä alueella on haettu useina vuosina Suomen Riistakeskukselta poikkeuslupia alueelle tulevien metsäpeurojen poistamiseksi, mikäli niiden kiinni saamiselle ja poistamiselle ei ole ollut muuta vaihtoehtoa. Metsäpeurat tulevat etelästä vasomaan poronhoitoalueen rajamaille, ja ne hakeutuvat etenkin rauhallisille suojelualueille.

Paliskuntain yhdistys huomauttaa, että Metsähallitus ei aikanaan kutsunut paliskuntia asiasta järjestettyihin sidosryhmätilaisuuksiin. Paliskuntien kantaa ei ole kuunneltu säädösvalmistelussa eikä otettu huomioon. Poronhoitoa ei edes mainita muistiossa. Metsähallitus ei myöskään ole neuvotellut asiasta poronhoitolain 53 §:n edellyttämällä tavalla. Myöskään ympäristöministeriö ei ole pyytänyt lausuntoa asetusluonnoksista alueen paliskunnilta eikä Paliskuntain yhdistykseltä. Asia on tullut tiedoksi muuta kautta.

Poronhoitoalueelle sijoittuvien suojelualueiden perustamisesta on välttämätöntä neuvotella poronhoitolain 53 §:n mukaisesti alueen paliskuntien kanssa. Paliskuntain yhdistys vaatii, että ympäristöministeriö hoitaa neuvotteluelvoituksen asianmukaisesti.

67. Kollajan paliskunta

Suojelualue-esityksistä Kollajan paliskuntaan sijoittuvat Virvikkosuon alue sekä Värkkisuon Pudasjärven puoleinen alue.

Kollajan paliskunnan mukaan alueella on voimassa poronhoitolain 53 §, jonka mukaan ”Suunnitellessaan valtion maita koskevia, poronhoidon harjoittamiseen olennaisesti vaikuttavia toimenpiteitä valtion viranomaisten on neuvoteltava asianomaisen paliskunnan edustajien kanssa.” Lisäksi voimassa olevan Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaavan poronhoitoaluetta koskeva suunnittelumääräys edellyttää, että alueiden käytön suunnittelussa on turvattava porotalouden toiminta- ja kehittämisedellytykset.

Kollajan paliskunta vaatii, että maasuurpetojen (suden, karhun, ilveksen ja ahman) sekä metsäpeuran pyynti sallitaan valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla. Värkkisuon Pudasjärven kuntaan kuuluvassa osassa metsästys olisi sallittua luonnonsuojelulain 17a §:n 2 momentin nojalla. Virvikkosuon alue sijaitsee metsästyslain 8 §:n alueen ulkopuolella, eli luonnonsuojelualueella metsästys on lähtökohtaisesti kielletty, ellei sitä valtioneuvoston asetuksella erikseen sallita. Tällä hetkellä Ympäristöministeriön esityksessä vain hirven ja pienriistan pyynti olisi sallittua osalla valtioneuvoston asetuksella perustettavalla alueella. Tämä on kestäväntöytä.

Maasuurpetojen aiheuttamat vahingot ovat paliskunnassa erittäin suuret. Vuonna 2020 petojen aiheuttamia vahinkoja löydettiin 24 ja kuluvan vuoden aikana vahinkojen määrä on jo tässä vaiheessa kaksinkertaistunut. Maasuurpedot aiheuttavat paliskunnalle vahinkojen lisäksi valtavasti lisätyötä ja kustannuksia. Tämän vuoksi suurpetojen aiheuttamien vahinkojen rajoittaminen on välttämätöntä sallia perustettavaksi ehdotetuilla suojelualueilla jatkossakin. Paliskunnan on välttämätöntä saada luvat käyttöön nopeasti ja joustavasti siinä vaiheessa, kun petovahinkoja alkaa löytymään. Tällä hetkellä Suomen Riistakeskuksen ja Metsähallituksen eräpalveluiden kanssa toimiminen ja lupien saaminen on erittäin toimivaa. Mikäli lupia jouduttaisiin hakemaan myös Luontopalveluilta, vaikeutuisi niiden saaminen huomattavasti. Ehdotetut suojelualueet ovat valtion mailla, missä yhtenäisten, laajojen poistolupa-alueiden muodostaminen on helpompaa kuin yksityismaille.

Myös poronhoitoalueen ulkopuolella suurpetokantojen rajoittaminen kannanhoidollisella, tai poikkeuslupaperusteisella pyynnillä vähentää poronhoidolle aiheutuvia vahinkoja, sillä pedot ovat laajasti

liikkuvia ja uutta reviiriä etsiessään niitä kulkee poronhoitoalueelle myös alueen ulkopuolelta. Maasuurpetojen pyytäminen olisi tärkeää sallia myös muualle kuin poronhoitoalueelle sijoittuvilla suojelualueilla.

Metsäpeuran poistamisen tulee olla mahdollista myös valtioneuvoston asetuksella perustettavilta suojelualueilta. Metsäpeuran metsästyksen salliminen tulee lisätä asetukseen suojelualueista. Metsäpeuran perimän turvaamiseksi on tehty vuosia tiivistä yhteistyötä Metsähallituksen, riistaviranomaisten ja Kollajan paliskunnan välillä. Vuosittain tulee tilanteita, joissa poronhoitoalueelle tullut metsäpeura on ollut tarpeen poistaa Suomen Riistakeskuksen myöntämällä luvalla Metsähallituksen toimesta.

Kollajan paliskunta huomauttaa, että Metsähallitus ei ole kuullut Kollajan paliskuntaa säädösvalmistelun aikana. Paliskuntaa ei ole kutsuttu järjestettyihin sidosryhmätilaisuuksiin. Paliskunnan kanssa ei ole neuvoteltu asiasta poronhoitolain 53 §:n edellyttämällä tavalla eikä siltä ole pyydetty lausuntoa. Myöskään ympäristöministeriö ei ole pyytänyt lausuntoa asetusluonnoksista paliskunnalta. Asia on tullut paliskunnalle tiedoksi muuta kautta.

Kollajan paliskunta vaatii, että ympäristöministeriö neuvottelee paliskunnan kanssa sen alueelle sijoittuvien suojelualueiden perustamisesta poronhoitolain 53 §:n mukaisesti. Neuvottelut tulee järjestää sellaisessa vaiheessa, että asiaan on mahdollista tosiasiallisesti vaikuttaa.

68. Pudasjärven paliskunta

Suojelualue-esityksistä Torvensuo-Viidansuo, Niittysuo-Siiransuo ja Iso Särkisuo sijoittuvat Pudasjärven paliskunnan alueelle.

Pudasjärven paliskunnan mukaan alueella on voimassa poronhoitolain 53 §, jonka mukaan ”Suunnitellessaan valtion maita koskevia, poronhoidon harjoittamiseen olennaisesti vaikuttavia toimenpiteitä valtion viranomaisten on neuvoteltava asianomaisen paliskunnan edustajien kanssa.” Lisäksi voimassa olevan Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaavan poronhoitoaluetta koskeva suunnittelumääräys edellyttää, että alueiden käytön suunnittelussa on turvattava porotalouden toiminta- ja kehittämisedellytykset.

Pudasjärven paliskunta vaatii, että maasuurpetojen (että suden, karhun, ilveksen ja ahman) sekä metsäpeuran pyytäminen tulee sallia perustettavilla suojelualueilla jatkossakin. Perustettavaksi esitetyt alueet sijaitsevat metsästyslain 8 §:n alueen ulkopuolella, eli luonnonsuojelualueilla metsästys on lähtökohtaisesti kielletty, ellei sitä valtioneuvoston asetuksella erikseen sallita. Tällä hetkellä Ympäristöministeriön esityksessä vain hirven ja pienriistan pyynti olisi sallittua osalla valtioneuvoston asetuksella perustettavista alueista. Tämä on kestävämpi vaihtoehto.

Vuonna 2020 petojen aiheuttamia vahinkoja löydettiin 32. Tänä vuonna vahinko on löytynyt jo 81 kpl 10.12.2021. Läheskään kaikkia vahinkoja ei löydetä, sillä suuri osa niistä aiheutuu sulan maan aikana ja paliskunnan alue on laaja. Erityisesti sudet ovat aiheuttaneet huomattavan suuria porovahinkoja paliskunnassa kuluvana vuonna. Maasuurpedot aiheuttavat paliskunnalle vahinkojen lisäksi valtavasti lisätyötä ja kustannuksia.

Paliskunnan on välttämätöntä saada luvat käyttöön nopeasti ja joustavasti siinä vaiheessa, kun petovahinkoja alkaa löytymään. Tällä hetkellä Suomen Riistakeskuksen ja Metsähallituksen eräpalveluiden kanssa toimiminen ja lupien saaminen on erittäin toimivaa. Mikäli lupia jouduttaisiin hakemaan myös Luontopalveluilta, vaikeutuisi niiden saaminen huomattavasti. Ehdotetut suojelualueet ovat valtion mailla, missä yhtenäisten, laajojen poistolupa-alueiden muodostaminen on helpompaa kuin yksityismaille.

Maasuurpetojen pyytäminen olisi tärkeää sallia myös muualle kuin poronhoitoalueelle sijoittuvilla suojelualueilla. Myös poronhoitoalueen ulkopuolella suurpetokantojen rajoittaminen kannanhoidollisella, tai poikkeuslupaperusteisella pyynnillä vähentää poronhoidolle aiheutuvia vahinkoja, sillä pedot ovat laajasti liikkuvia ja uutta reviiriä etsiessään niitä kulkee poronhoitoalueelle myös alueen ulkopuolelta.

Metsäpeuran poistamisen tulee olla mahdollista myös valtioneuvoston asetuksella perustettavilta suojelualueilta. Metsäpeuran metsästyksen salliminen tulee lisätä asetukseen suojelualueista. Metsäpeuran perimän turvaamiseksi on tehty vuosia tiivistä yhteistyötä Metsähallituksen, riistaviranomaisten ja Kollajan paliskunnan välillä. Vuosittain tulee tilanteita, joissa poronhoitoalueelle tullut metsäpeura on ollut tarpeen poistaa Suomen Riistakeskuksen myöntämällä luvalla Metsähallituksen toimesta.

Pudasjärven paliskunta huomauttaa, että Metsähallitus ei ole kuullut Kollajan paliskuntaa säädösvalmistelun aikana. Paliskuntaa ei ole kutsuttu järjestettyihin sidosryhmätilaisuuksiin. Paliskunnan kanssa ei ole neuvoteltu asiasta poronhoitolain 53 §:n edellyttämällä tavalla eikä siltä ole pyydetty lausuntoa. Myöskään ympäristöministeriö ei ole pyytänyt lausuntoa asetusluonnoksista paliskunnalta. Asia on tullut paliskunnalle tiedoksi muuta kautta.

Pudasjärven paliskunta vaatii, että ympäristöministeriö neuvottelee paliskunnan kanssa sen alueelle sijoittuvien suojelualueiden perustamisesta poronhoitolain 53 §:n mukaisesti. Neuvottelut tulee järjestää sellaisessa vaiheessa, että asiaan on mahdollista tosiasiallisesti vaikuttaa.

69. Kiimingin paliskunta

Kiimingin paliskunta tuo esille, että voimassa olevan Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaavan poronhoitoaluetta koskeva suunnittelumääräys edellyttää, että alueiden käytön suunnittelussa on turvattava porotalouden toiminta- ja kehittämisedellytykset.

Kiimingin paliskunta esittää, että maasuurpetojen sekä metsäpeuran pyytäminen tulee sallia perustettavilla suojelualueilla. Metsästysrajoitusten vaikutukset poronhoitoon on kestävämpiä.

Kiimingin paliskunta vaatii, että suden, karhun, ilveksen ja ahman pyynti sallitaan valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla. Maasuurpetojen aiheuttamat vahingot ovat paliskunnassa suuret. Läheskään kaikkia vahinkoja ei löydetä, sillä suuri osa niistä aiheutuu sulan maan aikana. Erityisesti sudet ovat aiheuttaneet huomattavan suuria porovahinkoja paliskunnassa kuluvana vuonna. Maasuurpedot aiheuttavat paliskunnalle vahinkojen lisäksi valtavasti lisätyötä ja kustannuksia.

Suurpetojen aiheuttamien vahinkojen rajoittaminen on välttämätöntä sallia perustettavaksi ehdotetuilla suojelualueilla jatkossakin. Suojelualueiden perustamisella ei saa lisätä byrokratiaa ja hallinnollisia mutkia poikkeuslupapyyntiin. Paliskunnan on välttämätöntä saada luvat käyttöön nopeasti ja joustavasti siinä vaiheessa, kun petovahinkoja alkaa löytymään. Mikäli lupia jouduttaisiin hakemaan myös luontopalveluilta, vaikeutuisi niiden saaminen huomattavasti.

Myös poronhoitoalueen ulkopuolella suurpetokantojen rajoittaminen kannanhoidollisella, tai poikkeuslupaperusteisella pyynnillä vähentää poronhoidolle aiheutuvia vahinkoja, sillä pedot ovat laajasti liikkuvia ja uutta reviiriä etsiessään niitä kulkee poronhoitoalueelle myös alueen ulkopuolelta. Maasuurpetojen pyytäminen olisi tärkeää sallia myös muualla kuin poronhoitoalueelle sijoittuvilla suojelualueilla.

Kiimingin paliskunta esittää, että metsäpeuran poistamisen tulee olla mahdollista myös valtioneuvoston asetuksella perustettavilta suojelualueilta. Metsäpeuran perimän turvaamiseksi on tehty vuosia yhteistyötä Metsähallituksen, riistaviranomaisten ja Kiimingin paliskunnan välillä. Vuosittain tulee tilanteita, joissa poronhoitoalueelle tullut metsäpeura on ollut tarpeen poistaa Suomen Riistakeskuksen myöntämällä luvalla Metsähallituksen toimesta.

Kiimingin paliskunta huomauttaa, ettei Metsähallitus ole kuullut paliskuntaa säädösvalmistelun aikana. Paliskuntaa ei ole kutsuttu järjestettyihin sidosryhmätilaisuuksiin. Paliskunnan kanssa ei ole neuvoteltu asiasta poronhoitolain 53 §:n edellyttämällä tavalla eikä siltä ole pyydetty lausuntoa. Myöskään ympäristöministeriö ei ole pyytänyt lausuntoa asetusluonnoksista Kiimingin paliskunnalta. Asia on tullut paliskunnalle tiedoksi muuta kautta.

Kiimingin paliskunta vaatii, että ympäristöministeriö neuvottelee paliskunnan kanssa sen alueelle sijoittuvien suojelualueiden perustamisesta poronhoitolain 53 §:n mukaisesti. Neuvottelut tulee järjestää sellaisessa vaiheessa, että asiaan on mahdollista tosiasiallisesti vaikuttaa.

70. Oijärven paliskunta

Oijärven paliskunnan alueelle sijoittuvat suojelualue-esityksistä Viitaojanlatvasuon, Kuisuon, Mursunjärven ja Koiransuon alueet. Paliskunta viittaa lausunnossaan poronhoito-oikeuteen, joka on ylimuistoinen nautintaoikeus ja säädetty poronhoitolailla pysyväksi oikeudeksi (PHL 848/1990, 3 § ja HE 244/1989). Lisäksi paliskunta viittaa poronhoitolain 53 §:ään, jonka mukaan ”Suunnitellessaan valtion maita koskevia, poronhoidon harjoittamiseen olennaisesti vaikuttavia toimenpiteitä valtion viranomaisten on neuvoteltava asianomaisen paliskunnan edustajien kanssa.” Myös voimassa olevan Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaavan poronhoitoaluetta koskeva suunnittelumääräys edellyttää, että alueiden käytön suunnittelussa on turvattava porotalouden toiminta- ja kehittämisedellytykset.

Oijärven paliskunta vaatii, että suden, karhun, ilveksen ja ahman pyynti sallitaan valtioneuvoston asetuksella perustettavilla suojelualueilla.

Perustettavaksi esitetyt alueet sijaitsevat metsästyslain 8 §:n alueen ulkopuolella, eli luonnonsuojelualueilla metsästys on lähtökohtaisesti kielletty, ellei sitä valtioneuvoston asetuksella erikseen sallita. Tällä hetkellä ympäristöministeriön esityksessä vain hirven ja pienriistan pyynti olisi sallittua osalla valtioneuvoston asetuksella perustettavista alueista. Mursunjärven ja Koiransuon alueet perustetaan ympäristöministeriön asetuksella, ja niille ei LSL:n mukaan ole lainkaan mahdollista sallia metsästystä.

Maasuurpetojen aiheuttamat vahingot ovat paliskunnassa suuret. Läheskään kaikkia vahinkoja ei löydetä, sillä suuri osa niistä aiheutuu sulan maan aikana. Erityisesti sudet ovat aiheuttaneet huomattavan suuria porovahinkoja paliskunnassa kuluvana vuonna. Maasuurpedot aiheuttavat paliskunnalle vahinkojen lisäksi valtavasti lisätyötä ja kustannuksia.

Suurpetojen aiheuttamien vahinkojen rajoittaminen on välttämätöntä sallia perustettavaksi ehdotetuilla suojelualueilla jatkossakin. Suojelualueiden perustamisella ei saa lisätä byrokratiaa ja hallinnollisia mutkia poikkeuslupapyyntiin. Paliskunnan on välttämätöntä saada luvat käyttöön nopeasti ja joustavasti siinä vaiheessa, kun petovahinkoja alkaa löytymään. Mikäli lupia jouduttaisiin hakemaan myös Luontopalveluilta, vaikeutuisi niiden saaminen huomattavasti. Ehdotetut suojelualueet ovat valtion mailla, missä yhtenäisten, laajojen poistolupa-alueiden muodostaminen on helpompaa kuin yksityismaille.

Myös poronhoitoalueen ulkopuolella suurpetokantojen rajoittaminen kannanhoidollisella, tai poikkeuslupaperusteisella pyynnillä vähentää poronhoidolle aiheutuvia vahinkoja, sillä pedot ovat laajasti liikkuvia ja uutta reviiriä etsiessään niitä kulkee poronhoitoalueelle myös alueen ulkopuolelta. Maasuurpetojen pyytäminen olisi tärkeää sallia myös muualle kuin poronhoitoalueelle sijoittuvilla suojelualueilla.

Lisäksi Oijärven paliskunta vaatii, että Mursunjärven ja Koiransuon suojelualueet, jotka perustettaisiin tällä hetkellä ympäristöministeriön asetuksella, yhdistetään hallinnollisesti samaksi suojelualueeksi ja niiden perustamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Tällöin myös niille tulee säätää sallittavaksi maasuurpetojen metsästäminen.

Oijärven paliskunta toteaa, että Metsähallitus ei ole kuullut paliskuntaa säädösvalmistelun aikana. Paliskuntaa ei ole kutsuttu järjestettyihin sidosryhmätilaisuuksiin. Paliskunnan kanssa ei ole neuvoteltu asiasta poronhoitolain 53 §:n edellyttämällä tavalla eikä siltä ole pyydetty lausuntoa.

Myöskään ympäristöministeriö ei ole pyytänyt lausuntoa asetusluonnoksista Oijärven paliskunnalta. Asia on tullut paliskunnalle tiedoksi muuta kautta.

Oijärven paliskunta vaatii, että ympäristöministeriö neuvottelee paliskunnan kanssa sen alueelle sijoittuvien suojelualueiden perustamisesta porohoitolain 53 §:n mukaisesti. Neuvottelut tulee järjestää sellaisessa vaiheessa, että asiaan on mahdollista tosiasiallisesti vaikuttaa.

71. Perämeren rannikon kalatalouden toimintaryhmä

Perämeren rannikon kalatalousryhmä lausuu asiasta seuraavasti:

Perustettavassa luonnonsuojelualueessa on osana Merikallojen alue (Hailuodosta n. 20km länteen). Perämeren rannikon kalatalousryhmä ehdottaa, että hylkeiden metsästys olisi sallittua kyseisellä alueella myös luonnonsuojelualan perustamisen jälkeen.

Pienimuotoinen verkoilla ja rysillä tapahtuva rannikkokalastus on vähentynyt voimakkaasti jo pidemmän aikaa. Kalastuksen kannattavuus on heikkoa. Yhtenä keskeisimpänä syynä kalastuksen ahdinkoon on jo pitkään jatkunut hyljekantojen kasvu (harmaahylje ja itämerennorppa). Hylkeet vaikeuttavat kalastusta syömällä kalaa pyydyksistä, rikkomalla pyydyksiä sekä karkottamalla kalat pyydysten läheltä. Monilta alueilta esimerkiksi perinteinen siian syksyinen verkkopyynti on jouduttu lopettamaan kokonaan. Molempien merihylkeiden kannat Perämerellä ovat erittäin vahvat.

Kevätpyyntissä pyyntialueet määräytyvät jään liikkeiden mukaan ja joinakin vuosina, kun jäät liikkuvat sopivasti, Merikallojen alue on hyvää pyyntialuetta. Kaupalliset kalastajat käyvät myös satunnaisesti Merikallojen alueella verkkopyyntissä, jolloin ”suojametsästys” voi olla tarpeellista. Hylkeiden metsästystä on enää turha vaikeuttaa entisestään alueellisilla rajoituksilla eikä hylkeiden metsästyksen salliminen Merikallojen alueella uhkaisi hyljekantoja millään tavalla.

Yleisestikin ottaen metsästyksen tulisi olla lähtökohtaisesti sallittua luonnonsuojelualueilla, mikäli sen kieltämiseen ei ole erityisiä perusteita.

Perämeren rannikon kalatalousryhmän lisäksi lausuntoon yhtyvät Perämeren kalatalousyhteisöjen liitto Ry, Oulujoen ja merialueen kalatalousalue, Pyhäjoen kalatalousalue ja Kalajoen kalatalousalue.

72. MTK Hailuoto

MTK Hailuoto pyytää ottamaan huomioon asetusluonnoksen valmistelussa seuraavia seikkoja.

Valtioneuvoston asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet eivät saa aiheuttaa merkittävää haittaa tai rajoituksia ympäröivien alueiden elinkeinonharjoittamiselle. Maanviljelys on Hailuodossa erityisen tärkeä elinkeino. Lisäksi ympäröiville maa- ja metsätalousalueille suojelualueista mahdollisesti aiheutuvat haitat on korvattava täysimääräisesti.

Merkittävä osa suojelualueita ympäröiviä maa- ja metsätalouskäytössä olevien maa-alueiden vesistä laskee lausuntopyynnön kohteena olevien suojelualueiden kautta vesistöön. Onkin todennäköistä, että esimerkiksi peruskuivatuksen järjestämiseksi voi joissakin tapauksissa olla tarpeen perata/kunnostaa myös suojelualueella sijaitsevia tai alueen läpi meneviä valta- ja laskuojia. Tämän tulisi olla jatkossakin sallittua ja luvallista.

Suojelualueita tulisi voida mahdollisuuksien mukaan käyttää vesiensuojelutoimenpiteissä, esimerkiksi pintavalutuskenttinä ympärillä tehtävien kunnostusojitusten vesiensuojelussa. Laskuojien aukaisu tulee olla myös jatkossa luvallista tällä asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla.

Ilman toimivaa ojitusta peltojen ja metsien vesitalous vääristyy, mikä aiheuttaa esim. maan happamoitumista, jonka seurauksena kasvien ravinteiden ottokyky heikkenee. Tästä on seurauksena, että kasvusto näivettyy ja sen hiilinielu taantuu, tai voi jossain tapauksessa loppua kokonaan.

73. Oulun erä- ja kennelkerho

Pienriistan, pienpetojen pyynti on yhdistyksessä tärkeässä asemassa ja metsästys sekä kenneltoiminta että eri koiraharrastukset ovat yhdistyksen jäsenille tärkeitä harrastuksia ja luontoliikunnan muotoja.

Metsästys on yksi luontoharrastus muiden rinnalla eikä sitä saa asettaa eriarvoiseen asemaan muiden luontoharrastusten kanssa.

Oulun erä- ja kennelkerho vastustaa varsinkin metsästyksen lakkauttamista näillä alueilla sekä koiran vapaana pitämisen kieltoa. Koiran käyttö metsästyksessä tulee sallia. Yhdistys ei ole luonnonsuojelun hyväksymisen kannalla seuraavien seikkojen osalta:

Pienriistan metsästyksellä on pitkä historia ja se on osa meidän paikallista kulttuuriamme. Mikäli tulee rauhoitettuja alueita niin metsästyspaine kasvaa niillä alueilla huomattavasti mitkä jäävät rauhoitusten ulkopuolelle. Mitkään riistakannat eivät tule kestäväksi niin suurta metsästysmäärää tietyllä alueella. Niillä alueilla, millä on kova metsästyspaine, tulee riistalaskennassa pakostakin nollatuloksia ja se rajoittaa tulevaisuudessa näiden metsästysalueiden kantaa olemattomien riistakantojen johdosta.

Pienpetojen metsästyksen rajoittaminen ei millään tavalla lisää luonnon monimuotoisuutta, kun vieraslajit tuhoavat alkuperäistä eläinlajistoa. Tästä kärsii sekä rauhoitettu että metsästettävä riistalaji.

Koiran pitäminen irrallaan tulee sallia. Suunnitellulla luonnonsuojelun alueella pidetään paljon erilaisia koirakokeita jo yhdistyksemme toimesta, jota ei voida tämän jälkeen enää pitää.

Miten kulkeminen suojelun alueen läpi on turvattu? Miten teitä pitkin mennään suojelun alueen läpi.

74. Oulun Kanakoirakerho ry

Oulun kanakoirakerho ry haluaa lausua asiassa Oulun seudun mannermaisten kanakoiraharrastajien puolesta.

Oulun Kanakoirakerhon mukaan kanakoirilla metsästäjien näkökulmasta riistan- ja luonnonhoitotöiden rajoittamiseen tai kieltäminen nähdään varsin epätoivottuna kehityksenä ja hyvää harrastustoimintaa haittaavana tekijänä. Kielto olisi merkittävä menetys aluetta nyt käyttävien virkistyskäytölle ja luontokulttuurin säilymiselle jatkossa.

Suunnitellun suojelun alueen metsästyskielto on harrastajien mielestä perusteeton. Suunnitteilla oleva luonnonsuojelun aluetta koskeva metsästyskielto vaikeuttaisi alueen harrastustoimintaa merkittävästi.

Alueella tapahtunut toiminta ei ole uhka alueen pienriistakannalle. Alueella pidetyissä kokeissa ja koulutustilaisuuksissa ei ole kertaakaan pudotettu riistaa ja riistaa ei häiritä niiden pesintä ja rauhoitusaikoina. Alueen monimuotoisuus ja laajat alueet ovat mahdollistaneet metsälintujahtiin liittyvää oikeanlaisen kulttuuriin säilymistä ja mm. koirien ominaisuuksien arvioimista kokeissa sopivissa sekä sijainniltaan turvallisissa maastoissa.

Toiminta on ollut myös omiaan innostamaan alueen harrastajia mukaan riistahoitotyöhön koirinensa, jotta alueen lintukannat pysyisivät hyvinä. Muun pienriistan metsästyksen ohella alueen metsästyskoiraharrastajat tekevätkin siis vapaaehtoista työtä haitta- ja pienpetojen poistamisessa. Jos alueen metsästyskielto toteutuisi, ei alueella olisi riistanhoitotyössä liikkuvaa väkeä.

Jos metsästysalueita pienennetään, metsästysmahdollisuudet vähenevät ja metsästyspaine keskittyisi useilla Pohjois-Pohjanmaan alueilla aina vain pienemmille aloille.

Räkäsuo-alueen virkistysarvo onkin juuri suurin näille alueen luonnossa liikkuville metsästäjille, jotka nimenomaisesti ymmärtävät alueen merkittävyyden ja arvon sekä toimivat siellä metsästäjinä sen mukaisesti.

75. Pohjois-Pohjanmaan Kennelpiiri

Pohjois-Pohjanmaan Kennelpiirin mukaan nyt perustettavien luonnonsuojelualueiden metsästysrajoitukset vaikeuttavat kokeiden järjestämistä ja joillakin yksittäisillä alueilla jopa estävät kokonaan. Pohjois-Pohjanmaan Kennelpiirin mielestä metsästyksen mahdollisimman laaja jatkuminen nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä muun muassa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta. Kestävä metsästyksen on muiden luonnonkäyttömuotojen kanssa yhdenvertaisena tärkeä osa virkistystä ja maakunnan kulttuuriperintöä.

76. Suomen Harmaahirvikoirajärjestö

Suomen Harmaahirvikoirajärjestö – Finska jämt- och gråhundklubben ry pyytää muuttamaan luonnosta niin, että metsästyksen ja koiraharrastustoiminta ei vaarannu ko. luonnonsuojelualueilla.

Suomen Harmaahirvikoirajärjestö pitää tärkeänä, että asetuksen jatkovalmistelussa otetaan huomioon metsästykselliset näkökulmat ja ettei luonnonsuojelu estä alueiden käyttöä koirakokeisiin, -kilpailuihin ja metsästykseseen. Kokeiden ja kilpailuiden osalta on merkityksellistä, että alueen harrastajat pystyvät käyttämään koiriaan alueellaan luonnonsuojelun estämättä. Suunnitellut luonnonsuojelualueet sijaitsevat sen verran syrjässä ettei alueella juurikaan ole muuta kuin metsästyksen ja marjastusmahdollisuudet ja näin ollen ovat asukkaille tärkeitä luontokohteita. Metsästyksen ja riistakantaa säädellään jo kovin voimakkaasti muilla laeilla, säädöksillä ja asetuksilla ja tunnetusti metsästäjät kunnioittavat luontoa vahvasti mm. tekemällä riistanhoitotyötä ja säätelemällä riistakantoja. On tärkeää, että Pohjois-Pohjanmaalla edelleenkin voidaan laajamittaisesti käyttää koiria metsästyksessä ja metsästyskoirille tarkoitetuissa kokeissa ja Pohjois-Pohjanmaalta onkin tullut paljon mm. hirvikoirien osalta hyvää jalostusmateriaalia ja on pystytty ylläpitämään metsästyskoirien rodulle tyypillisiä metsästysominaisuuksia mm. pysäyttävän hirvikoiran osalta.

77. Oulun Seudun Pystykorvakerho ry

Oulun Seudun Pystykorvakerho vaatii sääntöjen velvoittamana ja jäsenten etuja ajavana pyytää muuttamaan asetusluonnosta siten, että metsästyksen ja koiraharrastustoimintaa ei rajoitettaisi tulevilla luonnonsuojelualueilla. Metsäkanalintujen metsästyksen haukkuvalla lintukoira tulisi olla sallittua myös perustettavilla luonnonsuojelualueilla jatkossakin. Metsäkanalintujen metsästyksen haukkuvalla lintukoira on perinteinen, arvostettu ja suosittu metsästyksen muoto sekä tärkeä harrastus. Jäsenemme harrastavat monipuolisesti pienriistan metsästyksen (metsäkanalintujen lisäksi myös jänikset, vesilinnut sekä pienpedot, kuten haitalliset vieraslajit supikoira ja minkki, kuuluvat monen pystykorvametsästäjän kohteisiin), harjoittavat koiriaan ja harrastavat koetoimintaa.

Yhdistyksemme järjestää Oulun seudulla useita linnunhaukkukokeita syksyn aikana ja niihin tarvitaan koetoimintaan soveltuvia, koirien irtipidon mahdollistavia maastoja. Pienriistan metsästyksen säätelee jo metsästyslaki ja paikallisilla riistanhoitoyhdistyksillä sekä metsästykseseuroilla on mahdollisuus asettaa omia rajoituksiaan, mikäli näkevät sen tarpeelliseksi alueen riistakantojen vuoksi. Pienriistan metsästyksen ei siis tulisi enää enempää rajoittaa suojelualueilla. Alueilla alkaa olla vahva suurpetokanta, joka on jo paikoin alkanut vaikeuttaa muun muassa koirien kanssa tapahtuvaa metsästyksen ja harrastamista.

78. Suomen Pystykorvajärjestö Ry

Suomen Pystykorvajärjestö toteaa lausuntonaan, että muistioloennoksessa esitetyille metsästyksen jyrkästi estäville toimille ei ole kyseisillä luonnonsuojelualueiksi perustettavilla alueille luonnonsuojelulain mukaista tarvetta. Mikään käytännön metsästyksen piiriin kuuluva riistalaji ei ole uhanalainen, eikä metsästyksen kieltämisellä voida osoittaa olevan suoraa parantavaa vaikutusta alueiden riistaeläimistön tilaan, päinvastoin ainakin pienpetojen runsastumisella olisi suora negatiivinen vaikutus juuri niihin lajeihin, jotka ovat muutoinkin esim. maankäytön seurauksena taantuneet.

Suomen Pystykorvajärjestö yhtyy muistiossa esitettyyn näkemykseen ja toteaa muistiossakin esitetyn mukaisesti, että perustettavilla suojelualueilla on huomattavaa tai ratkaisevaa merkitystä pienriistan metsästykselle ja toteaa kantanaan, että pienriistan metsästys tulee olla lähtökohtaisesti sallittua niillä alueilla, joilla hirvenmetsästyskin on.

Luonnonsuojelulla ja metsästäjillä, joita Suomen Pystykorvajärjestön jäsenetkin ovat, on yhteinen tavoite; luonnon kaikinainen hyvinvointi ja luonnon ja ihmisen tasapainoinen yhdessäelo. Metsästäjien on erityisen vaikea ymmärtää toimenpiteitä, joilla luonnonsuojelu-nimikkeen alla ideologisin tai muin luontoa todellisuudella hyödyttämättömin syin hankaloitetaan tai kokonaan estetään laillinen ja yleistä hyväksyntää nauttiva harrastus. EU:n tasollakin on jo ymmärretty, että luonnonsuojeluhanke tai suojelualueen perustaminen on monesta syystä järkevämpi ja kokonaisuuden ja lopputuloksen kannalta hyödyllisempi toteuttaa metsästys sallittuna ja metsästäjien osaamista ja asiantuntemusta hyödyntäen.

79. Oulun Seudun Noutajakoira yhdistys Ry

Oulun Seudun Noutajakoira yhdistys ry lausuu asiassa Oulun seudun noutajakoira harrastajien puolesta.

Suurella osalla Oulun Seudun Noutajakoira yhdistyksen jäsenistöllä ei ole mahdollisuutta liittyä paikallisiin metsästyseuroihin, jonka vuoksi harrastukseen liittyvät tahot, kuten metsästäjät, kasvattajat, kouluttajat ja yhdistykset käyttävät Metsähallituksen Erä lupien kautta saatavia palveluja, niin noutajan kanssa metsästämiseen, kuin noutajien koe- ja koulutustoimintaan. Kyseisiä valtion alueita, joille nyt perustettavia suojelualueita sijoittuu, löytyy esimerkiksi Muhokselta ja Hailuodosta.

Oulun Seudun Noutajakoira yhdistyksen mukaan suunniteltujen valtion erä lupa-alueen ja Pyhänsivun Metsästyseuran sekä Hailuodon metsästyseuran alueille perustettavien suojelualueiden metsästyskielto on harrastajien mielestä perusteeton ja se vaikeuttaisi harrastamista merkittävästi. Perustettavien luonnonsuojelualueiden metsästys- ja koetoiminnan rajoittaminen nähdään ei-toivottuna kehityksenä ja harrastustoimintaa haittaavana tekijänä. Koetoiminta tukee koiran kouluttamista käytännön metsästystilanteisiin ja kielto olisi merkittävä menetys jo nyt alueellamme oleviin vähäisiin noutajien metsästyskokeisiin ja koulutukseen sopiviin paikkoihin.

Noutajien metsästyskokeet eivät ole uhka alueella olevalle pienriistakannalle. Kokeissa käytetään niin sanottua kylmää riistaa, esimerkiksi lokkeja ja variksia, jotka on pääosin metsästetty kaatopaikoilta ja maatalouden läheisyydestä, jossa linnut aiheuttavat haittaa. Kokeita järjestettäessä huomioidaan myös rauhoitus- ja pesintäajat ja lisäksi maasto tarkastetaan mahdollisten pesintöjen varalta ennen tapahtuman alkua. Alueiden maasto on mahdollistanut noutajan metsästysominaisuuksien arvioinnin sopivissa maastoissa ja näin ollen vienyt eteenpäin noutajakoira harrastusta.

Metsästystä säädellään huolellisesti riistakeskuksen, riistanhoitopiirien ja seurojen taholta vallitsevien riistakantojen mukaisesti, jonka vuoksi linnuille kohdistuvaa metsästyspainetta voidaan pitää pienenä.

80. Pohjois-Pohjanmaan Ajokoirakerho

Pohjois-Pohjanmaan Ajokoirakerho toteaa, että Oulun ja lähiympäristökuntien harrastajille alueen valtion Erä lupa-alueet ja yhteistyö metsästyseurojen kanssa on elintärkeää. Lausunto koskee erityisesti Muhokselle ja Hailuotoon ehdotettuja luonnonsuojelualueita, koska näillä alueilla on lähimmät metsästyseura –tasolla olevat kumppanit. Oulussa ja ympäristökunnissa asuvilla alueelle muuttaneilla harrastajilla ei useimmilla ole jäsenyyttä alueen metsästyseuroihin. Pohjois-Pohjanmaan Ajokoirakerho ry ja muut alueella toimivat harrastukseen liittyvät tahot käyttävät harrastukseensa merkittävässä määrin Metsähallituksen Erä lupien kautta saatavia palveluja sekä ajokoirilla metsästämiseen kuin siihen liittyvään koulutus- ja koeharrastustoimintaan.

Ajokoirakerhon mukaan suunnitellun suojelualueen metsästyskielto on perusteeton ja vaikeuttaisi alueen harrastustoimintaa merkittävästi. Alueella tapahtunut toiminta ei ole uhka alueen pienriista –kannalle.

Alueella pidetyissä kokeissa ja koulutustilaisuuksissa ei ammuta riistaa, eikä riistaa häiritä niiden pesintä ja rauhoitusaikoina. Toiminta on innostanut alueen harrastajat mukaan riistanhoitotyöhön.

Alueelle tai sen riistakannalle ei aiheudu metsästyksestä haittaa. Metsästyspainetta säädellään riistakeskuksen, piirien ja seurojen taholta vallitsevien riistakantojen mukaisesti. Alueen virkistysarvo on suurin alueen luonnossa liikkuville metsästäjille.

Ajokoirilla metsästäjien näkökulmasta riistan- ja luonnonhoitotöiden rajoittaminen tai kieltäminen nähdään epätoivottuna kehityksenä ja hyvää harrastustoimintaa haittaavana tekijänä. Kielto olisi merkittävä menetys aluetta käyttävien virkistyskäytölle ja luontokulttuurin säilymiselle jatkossa.

11. Yhtiöt

81. Peab Industri Oy

Peab Industri Oy:n lausunto koskee asetusluonnoksen 2.1 §:n kohtaa 18, Kummunlampien – Uikulajärven luonnonsuojelualuetta Oulun kaupungissa. Suojelualue, joka on asetusluonnoksen mukaisesti laajenemassa entisestään, sijoittuu Pohjois-Pohjanmaan yhdistelmämaakuntakaavassa EO-alueelle varatun alueen välittömään läheisyyteen, Alakyläntien länsipuolelle. Laaja Vasikkasuon maa-ainesten ottamisalue sijoittuu pääosin Alakyläntien itäpuolelle. Uuden Oulun yleiskaavassa Vasikkasuon alue sijoittuu maaseutukehittämisvyöhykkeellä 2 maa- ja kallioainesten ottoalueelle, jolla on noudatettava alueelle laadittua yleissuunnitelmaa (Oulun kh 20.6.2016 § 192). Alueella ei ole yksityiskohtaisempaa kaavaa.

Vasikkasuon alueelle on tehty Pohjois-Pohjanmaan liiton tilaamana ja Pöyry Finland Oy:n toteuttamana yleissuunnitelma. Vasikkasuon on Oulun kaupungin ja koko seudun kiviainesvarantona erityisen merkittävä. Useilla toimijoilla on Vasikkasuon alueella olemassa olevia, lainvoimaisten lupapäätösten mukaista maa-ainesten ottotoimintaa, kierrätystoimintaa, asfaltin valmistusta sekä muuta teollisuontoista maa-ainesten käsittelytoimintaa.

Alue on osoitettu seudulliseen maa-ainesten ottotoimintaan, jonka turvin ympäristöhaittaa aiheuttavia toimintoja on keskitetty alueelle, joka sijaitsee otollisen matkan päässä kierrätettävien maiden syntypaikoista sekä kiviaineksen käyttökohteista, kuten myös asutuksesta. Alueella on tehty louhintaa jo vuodesta 1983.

Lausunnonantaja toteaa, että asetusluonnoksen mukaisesta suojelualueen perustamisesta ja sille myöhemmin laadittavista suunnitelmista ei saa aiheutua haittaa alueen kaavan ja laaditun yleissuunnitelman mukaisille toiminnoille. Mikäli siitä ei voida varmistua asetustekstiin tehtävällä kirjauksella, Kummunlampien-Uikulanjärven luonnonsuojelualuehankkeesta on tässä vaiheessa syytä luopua.

Ilman, että on tietoa hoidon ja käytön suunnitelmista tai yksityiskohtaisemmista toimenpidesuunnitelmista, on lausunnonantajan mahdotonta tietää, mikä vaikutus luonnonsuojelualueen perustamisella tulee olemaan kaavan mukaiseen käyttöön hankittujen sekä jo luvitettujen toimintojen osalta.

Vasikkasuon alue palvelee ison kaupunkiseutualueen luonnonvarojen, kiviaineksen, käyttöä kestäväällä tavalla.

Louhintaan ja murskaukseen liittyen luonnonsuojelualueilla tulee noudatettavaksi melupäätöksen (993/1992) 2.1 §:n mukaiset tavallista tiukemmat ohjeet Muraus-asetuksen (800/2010) 7 §:n kautta. Tämä on kestävämpi alueella, joka on kaavoitettu toiminnalle, josta väistämättä aiheutuu melua.

Lausunnonantajat:

Peab Industri Oy, kiinteistöjen 564-401-25-151, 564-401-183-0, 564-401-35-47-M601, 564-401-35-36, 564-401-35-42, 564-401-35-41 maanomistajana. Yhteystiedot: Mikko Sipola, 0406517807, mikko.sipola@swerock.fi / Simo Kivimäki, 0503900600, simo.kivimaki@swerock.fi

Oulun Autokuljetus Oy, kiinteistöjen: 564-401-15-299, 564-401-22-47, 564-401-35-35, 564-401-25-117 maanomistajana. Yhteystiedot: Petteri Gullsten, +358 44 712 5820, petteri.gullsten@oak.fi

Morenia Oy, kiinteistön 564-401-22-46 maanomistajana. Yhteystiedot: Mika Malinen, 040 546 4697, mika.malinen@morenia.fi

Rudus Oy, kiinteistöjen 564-401-22-8, 564-401-25-154. Yhteystiedot Mauri Tumelius, 050 336 8570, mauri.tumelius@rudus.fi

82. Fingrid

Fingrid toteaa lausunnossaan, että uusia suojelualueita perustettaessa tulisi toimenpiderajoituksissa ja rauhoitusmääräyksissä ottaa selkeästi huomioon ja sallia nykyisten voimajohtojen kunnossapito- ja uusimistoinenpiteet. Perustelun Fingrid viittaa luonnonsuojelulain 71 §:ään, jonka mukaan laki tai sen nojalla tehdyt päätökset eivät rajoita sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa perustettuna rasitteena, vuokraoikeutena tai muuna vastaavana oikeutena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen.

Nykyisten johtojen uusimistarve tulee ottaa huomioon alueen käyttöä suunniteltaessa pitkällä aikavälillä, voimajohtoalueen leveys voi muuttua tulevaisuudessa. Uuden voimajohtoalueen rakennetaan valtaosin nykyisten voimajohtojen yhteyteen, jolloin johtoalue yleensä jonkin verran levenee ja pylväspaikat muuttuvat.

Kantaverkon voimajohtoalueilla toteutetaan lakien velvoittamia kunnossapitotöitä, jotka ovat reunavyöhykkeen käsittely (puuston hakkuu) ja johtoaukea raivaukset sekä voimajohtorakenteiden kunnossapitoon liittyvät työt.

Johtoaukeat raivataan joko koneellisesti tai miestyönä keskimäärin 5-8 vuoden välein. Reunavyöhykkeiden puusto käsitellään 10-25 vuoden välein sekä voimajohtoalue ja voimajohtorakenteet tarkastetaan pääasiassa kävellen 2-3 vuoden välein. Voimajohtorakenteiden kunnossapitoon liittyvät korjaukset tehdään välittömästi, mikäli kantaverkon toiminta sitä edellyttää.

83. Tornator Oyj

Tornator Oyj lausuu asetusluonnoksesta ja perustelumuioluonnoksesta seuraavaa:

Tornator esittää, että hirven metsästys tulee sallia mahdollisemman laajana kaikilla luonnonsuojelualueilla. Muistioluonnoksen kohdan 4.2 mukaan hirvenmetsästys on perusteltua sallia laajana. Kuitenkin asetusluonnoksessa hirven metsästys on sallittu vain osalle luonnonsuojelualueista.

Hirvieläimet aiheuttavat merkittäviä vahinkoja maa- ja metsätaloudelle sekä liikenteelle. Tämän johdosta hirvikannan ja muidenkin hirvieläinten kannan suunnitelmallinen sääntely on välttämätöntä.

Koska hirvenmetsästyslupien saaminen edellyttää metsästysoikeutta laajalle yhtenäiselle alueelle, voi metsästysmahdollisuuden poistaminen suojelualueilla johtaa siihen, että mahdollisuus lupien saamiselle vaikeutuu tai jopa kokonaan poistuu myös luonnonsuojelualueen ulkopuolisilta alueilta. Näin on suurena vaarana se, että alueille muodostuu metsästäjämyyden takia hirvikannan tihentymäalueita.

Metsästysalueiden pirstoutuminen vaikeuttaa suuresti metsästyksen toteutusta ja paikallisten seurojen toimintaa. Hirvikannan säätelyä tulee pystyä toteuttamaan mahdollisimman tehokkaasti ja monipuolisesti kaikilla alueilla.

Tornator esittää, että metsästysoikeus tulisi mahdollistaa myös ainakin metsäkauriille sekä valkohäntäpeuralle. Kyseiset lajit aiheuttavat hirvivahinkoihin rinnastettavia vahinkoja maa- ja metsätaloudelle sekä liikenteelle.

Lisäksi ilmaston lämpeneminen tulee todennäköisesti lisäämään kaikkien hirvieläinlajien esiintymistä myös Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alueella.

Tornator esittää lisäksi, että kanadanmajavan metsästäminen tulee mahdollistaa suojelualueilla. Kanadanmajava aiheuttaa merkittäviä vahinkoja maa- ja metsätaloudelle, eivätkä vahingot tule pysähtymään perustettavien suojelualueiden rajoille.

Pienpetojen ja tulokaslajien (villisika) metsästys tulisi sallia kaikilla alueilla ja riistakeskuksen määrittämällä aikarajauksilla. Haitallisten vieraslajien (Minkki ja supikoira) pyynti tulisi sallia kaikilla alueilla ympärivuotisena. Pienpetojen metsästys ja haitallisten vieraslajien pyynti on luonnonhoitoa, joka parantaa uhanalaisten lajien lisäksi riista- ym. muiden eläinlajien elinvoimaisuutta. Asetusluonnoksessa ketun metsästys ja haitallisten vieraslajien pyynti on rajattu koskemaan vain osaa luonnonsuojelualueista.

Tornatorin mukaan uusilla perustettavilla luonnonsuojelualueilla tulee pystyä yhteensovittamaan luonnonsuojelu ja pienriistan metsästys yhtenä luontoharrastuksen muotona. Asetusluonnoksessa on kuitenkin rajattu metson, teeren, metsäjäniksen ja rusakon metsästysoikeus vain osalle luonnonsuojelualueista.

Pienriistan metsästys on paikallisille merkittävä virkistysmuoto ja turhat rajoitukset tulevat rajoittamaan virkistyskäyttöä merkittävästi. Muistioloituksen mukaan alueet ovat syrjäisiä ja niiden muu virkistyskäyttö on vähäistä ja pienriistan metsästyksellä on alueilla huomattavaa merkitystä, erityisesti metsäjäniksen ja metsäkanalintujen metsästyksessä. Metso, teeri, metsäjänis ja rusakko ovat yleisiä ja hyvinvoivia riistalajeja, joiden merkitys metsästäjille on erityisen suuri. Valmisteilla olevat luonnonsuojelualueet, joissa metson, teeren, metsäjäniksen ja rusakon metsästys ei ole asetuksessa sallittua, asettaa eri luonnonsuojelualueet, alueiden metsästäjät luontoharrastajina ja metsästyseurat paikallisina toimijoina epätasa-arvoiseen asemaan. Kyseiset luonnonsuojelualueet ja niiden käyttäjät asettuvat myös kunta- ja maakunta tasolla epätasa-arvoiseen asemaan verrattuna aiemmin perustettuihin luonnonsuojelualueisiin (644/2017), joissa rajoitukset ovat lievempiä ja lajien metsästys mahdollista

Yhtiön maille perustettavilla luonnonsuojelualueilla metsästysoikeus lähes poikkeuksetta säilyy ilman muutoksia tai rajoituksia. Hirvieläinten metsästysoikeuden sallimisella mahdollistetaan maa- ja metsätalouteen sekä liikenteeseen kohdistuvien vahinkojen suunnitelmallinen minimointi. Pienriistan metsästysoikeudella on myös suuri merkitys paikallisten sidosryhmien kanssa tehtävälle yhteistyölle.

12. Yksityishenkilöt

84. Yksityishenkilö 1

Lausunnonantaja katsoo, että metsästyksen rooli luontoharrastuksena on erityisen tärkeä, minkä takia suojelualueiden toiminta- ja liikkumisrajoitukset eivät saa vaarantaa tätä toimintaa. Riistanhoitoyhdistyksillä tulee säilyttää mahdollisuudet sallia ja rajoittaa metsästystä alueellisten tarpeiden mukaan.

85. Yksityishenkilö 2

Lausunnonantaja pitää luonnonsuojelualueiden perustamista Pohjois-Pohjanmaalle kannatettavana. Metsästyksensuojelun rajoituksia lausunnonantaja ei kuitenkaan hyväksy, koska metsästys on tärkeä osa alueen perinteistä metsän käyttöä sekä luonnollinen osa alueen ihmisten virkistys ja -harrastustoimintaa. Lisäksi metsästäjät pitävät huolta vieraseläinten torjunnasta, riistaeläin kannoista ja tätä kautta luonnon ja eläinten elinvoimasta yleisesti.

Lausunnonantaja ei näe, että metsästys ja koiran käytön salliminen perustettavilla suojelualueilla millään tavalla vaarantaisi riistaeläinkantoja tai alueiden muuta virkistyskäyttöä ja tämän vuoksi koiran käyttäminen metsästyksessä on sallittava. Nyt lausuntokierroksella olevat uuden luonnonsuojelualueet ovat olleet osa

usean metsästysseuran metsästysalueita vuosikymmeniä. Niillä on harrastettu metsästystä, koirankoulutus ja koetoimintaa yhteistyössä metsästysseurojen kanssa.

Lausunnonantaja toteaa, että nyt perustettavat suojelualueet eivät saa olla perusteena suojelualueeseen rajautuvien yksityismaiden käytön rajoittamiseen myöhemmin samalla perusteella. Lisäksi mikäli virkistyskäyttö lisääntyy, olisi valtion osallistuttava esimerkiksi yksityisteiden kunnossapitoon ja huoltoon, mikäli liikenne niillä lisääntyy.

Lausunnonantaja perustelee kantaansa metsästysrajoituksista sillä, että Suomen Natura 2000 –verkoston päätöksen mukaan, metsästys jatkuisi osana luonnossa liikkumista, harrastamista, kulttuuriperimää ja luonnon suojelua. Lisäksi aikaisemmin perustetuilla luonnonsuojelualueilla metsästys on pääsääntöisesti ollut sallittua, eikä alueellista eriarvoistamista tulisi valtion toimesta harrastaa.

Lausunnonantaja luettelee seuraavat alueet, joilla metsästyksen ja riistanhoitotyön jatkuminen on turvattava nykyisellään: Räkäsuo, Pilpasuo, Torvensuo-Viidansuo, Siiransuo, Niittysuo-Siiransuo, Kalliomaa ja Hillikkosuo. Perusteena, ettei metsästysrajoituksille ole perustetta ja päinvastoin luonnonsuojelun näkökulmasta metsästys tulisi sallia vieraseläinten ja petokantojen kurissa pitämiseksi.

86. Yksityishenkilö 3

Lausunnonantaja nostaa esille metsästysrajoituksiin liittyviä kysymyksiä. Lausunnonantaja katsoo, että perustettavien suojelualueiden metsästysrajoitukset vähentävät riistanhoitotyötä ja koiraharrastajien harjoitus- ja koemaastoja. Lausunnonantajan mukaan ehdotetut metsästysrajoitukset asettavat metsästäjät eriarvoiseen asemaan. Tuleville luonnonsuojelualueille ei myöskään tule rajoittaa ulkopaikkakuntalaisten metsästysoikeuksia.

Lausunnonantaja toteaa, että nyt perustettavat suojelualueet eivät saa olla perusteena suojelualueeseen rajautuvien yksityismaiden käytön rajoittamiseen myöhemmin samalla perusteella. Lisäksi mikäli virkistyskäyttö lisääntyy, olisi valtion osallistuttava esimerkiksi yksityisteiden kunnossapitoon ja huoltoon, mikäli liikenne niillä lisääntyy.

Lausunnonantaja luettelee seuraavat alueet, joilla metsästyksen ja riistanhoitotyön jatkuminen on turvattava nykyisellään: Räkäsuo, Pilpasuo, Torvensuo-Viidansuo, Siiransuo, Niittysuo-Siiransuo, Kalliomaa ja Hillikkosuo. Perusteena, ettei metsästysrajoituksille ole perustetta ja päinvastoin luonnonsuojelun näkökulmasta metsästys tulisi sallia vieraseläinten ja petokantojen kurissa pitämiseksi.

87. Yksityishenkilö 4

Lausunnonantaja ei hyväksy ehdotettuja metsästysoikeuksien rajoituksia. Hän viittaa Natura 2000 –verkoston perustamiseen, jonka yhteydessä lausunnonantajan mukaan maanomistajien annettiin ymmärtää, että metsästysoikeudet säilyivät Natura-alueilla ennallaan. Lausunnonantaja nostaa esille metsästäjien toteuttaman riistanhoitotyön, metsästäjien yhdenvertaisen kohtelun ja vaikutukset metsästysseuratoimintaan.

88. Yksityishenkilö 5

Lausunnonantaja esittää huomioita Hailuotoon valtion omistamalle maalle perustettavista luonnonsuojelualueista.

Lausunnonantaja esittää, että perustettavat luonnonsuojelualueet eivät saa aiheuttaa merkittävää haittaa tai rajoituksia ympäröivien yksityisessä omistuksessa olevien alueiden normaalille maa- ja metsätalouskäytölle. Maanomistajille aiheutuu haittaa, jos luonnonsuojelualueiden läpi kulkevien laskuojien perkausta ja kunnossapitoa ei sallita. Ympäröiville maa- ja metsätalousalueille suojelualueista mahdollisesti aiheutuvat haitat on korvattava täysimääräisesti, mikäli edellä mainitut kuivatustoimenpiteet kielletään. Lisäksi

luonnonsuojelualueiden läpi on voitava tulevaisuudessa kaivaa myös uusia laskuojia yläpuolisten yksityisomistuksessa olevien maiden vesitalouden turvaamiseksi. Samoin tulee sallia metsä- ja viljelysteiden ja tieojien käyttö ja kunnossapito myös tulevilla luonnonsuojelualueilla.

Lausunnonantaja katsoo myös, että hirvenmetsästys tulee sallia kaikissa metsästysmuodoissa perustettavilla luonnonsuojelualueilla. Mikäli hirvenmetsästysrajoituksia valtion maalle tulee, pirstaleisesta maanomistuksesta johtuen merkittävää haittaa aiheutuu myös yksityisille maanomistajille, koska hajanaisilta alueilta hirven pyynti on käytännössä mahdotonta.

89. Yksityishenkilö 6

Lausunnonantaja vaatii, että perustettavilla luonnonsuojelualueilla ei tulla rajoittamaan naapurikiinteistöjen maan käyttöä, koska viereiset kiinteistöt ovat vapaaehtoisessa suojelussa. Lausunnonantaja lisäksi vaatii, että metsätalouden harjoittamista naapurikiinteistöillä ei tule rajoittaa, eikä suojelualueet ja mahdolliset retkeilijät saa tuottaa haittaa tai häiriötä mökkeilylle tai tiestölle. Mökeille menevät tiet eivät ole valtion maille suuntautuvan retkeilyn käytössä. Edellä mainitut seikat ovat erityisen tärkeitä Hailuodossa maa-alueiden omistuksen pirstaloitumisen takia.

90. Yksityishenkilö 7

Lausunnonantaja vaatii, etteivät Hailuodossa valtion maille perustettavat luonnonsuojelualueet rajoita luonnonsuojelualueiden viereisten kiinteistöjen käyttöä, eikä alueiden perustaminen aiheuta haittaa tai rasitusta viereisille kiinteistöille. Valtion maille perustettavia luonnonsuojelualueita ei saa myöskään käyttää perusteena viereisten kiinteistöjen teiden hyödyntämiseen tai retkeilyreittien suunnitteluun viereisten alueiden läpi/ohi.

Lausunnonantaja vaatii lisäksi, että metsästys sallitaan Hailuodossa valtion maille perustettavilla luonnonsuojelualueilla sekä, että koiran käyttö metsästyksessä sallitaan.

91. Yksityishenkilö 8

Lausunnonantaja tuo esille Räkäsuon luonnonsuojelualuetta koskevia metsästysrajoituksiin liittyviä kysymyksiä. Metsästyksen loppuminen alueella asettaisi alueen metsästäjät eri arvoiseen asemaan muun maan kanssa, vaikuttaisi merkittävästi alueen virkistyskäyttöön, alueen ihmisten harrastusmahdollisuuksiin ja alueella liikkumiseen.

92. Yksityishenkilö 9

Lausunnonantaja vastustaa metsästysrajoituksia ja vaatii, että metsästys tulee hyväksyä osaksi luonnonsuojelutoimintaa uusia luonnonsuojelualueita perustettaessa sekä, että metsästystä kohdellaan tasa-arvoisesti muiden luontoharrastusten kanssa. Metsästys ei uhkaa suojelualueiden luonnontilaisena pysymistä, eikä niiden häiriötöntä kehitystä. Metsästysharrastus tukee lisäksi luonnontutkimusta ja opetusta luontotietojen ja erätaitojen siirtyessä sukupolvilta toisille. Edelleen metsästäjille tulee turvata yhdenvertaiset oikeudet kaikilla suojelualueilla harjoittaa metsästystä.

93. Yksityishenkilö 10

Lausunnonantaja on huolissaan Kitkan kämppä Ay:n omistamasta metsästysmajasta, joka sijaitsee perustettavan suojelualueen sisällä Kangas-Ollin saarella omalla kiinteistöllä. Jos tulevat rajoitukset toteutuvat, niin menettää mökkimme osittain varsinaisen käyttötarkoituksensa. Lausunnon antaja esittää Kitkan kämppä Ay:n puolesta, että pienriistan metsästysmahdollisuuden tulee säilyttää Räkäsuolla ja perusteettomat pienriistan kohdistetut rajoitukset poistetaan asetuksesta.

94. Yksityishenkilö 11

Lausunnonantaja kannattaa suojelualueiden perustamista, mutta kyseenalaistan erityisesti Räkäsuon soidensuojelualueelle osoitetut metsähanhen, metsäkanalintujen ja metsäjäniksen metsästysrajoitukset.

95. Yksityishenkilö 12

Lausunnonantaja vastustaa ehdotettuja metsästysrajoituksia viitaten metsästyskulttuurin säilyttämiseen ja vieraspetopyyntien säilymiseen alueella.

96. Yksityishenkilö 13

Lausunnonantaja vastustaa metsästysrajoituksia erityisesti Muhoksella sijaitsevan Löytösuon-Karpasuon-Reikäsuon Natura 2000 alueella. Lausunnonantaja katsoo, ettei asetusluonnoksella saa heikentää Natura 2000 dokumentoinnin mukaisia ehtoja, vaan metsästysoikeudet tulee säilyttää kaikilla alueilla nykyisessä muodossaan.

97. Yksityishenkilö 14

Lausunnonantaja vastustaa ja pitää epäoikeudenmukaisena Räkäsuolle suunnitellun luonnonsuojelualan (tila Kokko 889-405-2-37) metsästysrajoituksia ja esittää, että metsästysoikeudet säilyvät entisellään.

Lausunnonantaja omistaa Räkäsuon luonnonsuojelualan sisään jäävän metsätilan ja katsoo, että luonnonsuojelualan perustamisella on merkittävä vaikutus kiinteistön käyttöön ja arvoon. Mahdollinen luonnonsuojelualue ja sen rajoitukset vaikuttavat metsätilan kulku- ja liikkumisoikeuksiin, vesitalouden järjestelyihin, puuntuottamiseen sekä riistakantoja koskevien rajoitusten kautta metsänkasvatuksen riskeihin, joita hirvi ym. metsätuhoja aiheuttavat eläimet saavat aikaan. Lausunnonantaja toteaa, että viranomaisten olisi pitänyt kuulla häntä aiemmin asian valmistelun yhteydessä. Asianosaisten kuulematta jättäminen on vastoin hyvää hallintoa. Hän vaatii, että suojelualueista ja niiden perustamisesta sekä rajoituksista aiheutuvat haitat on korvattava täysimääräisesti kiinteistön omistajille.

98. Yksityishenkilö 15

Lausunnonantaja pitää erityisesti suunniteltuja Räkäsuon luonnonsuojelualan metsästysrajoituksia perusteettomina, mutta alueiden muita suojelutoimenpiteitä tervetulleina. Suunnitteilla olevat metsästysrajoitukset vaikeuttaisi mm. Muhoksella alueen metsästysharrastus- ja metsästyskoiratoimintaa merkittävästi. Metsästys ei ole lausunnonantajan mielestä ristiriidassa alueen virkistyskäytön, suojelun, ennallistamisen, pienriistakantojen tai luonnon monimuotoisuuden kanssa. Sen sijaan metsästyskiellosta ja rajoituksista aiheutuu haittaa riistakannalle ja suojelulle sekä lopettaisi haittaeläinten ja pienpetojen pyynnin. Lisäksi metsästysmahdollisuuden ovat osa alueellista vetoa maakunnissa. Ehdotetut Räkäsuon metsästysrajoitukset asettaisi alueen harrastajat eriarvoiseen asemaan suhteessa maankunnan eteläosassa vastaavilla suojelualueilla olevat harrastajat.

99. Yksityishenkilö 16

Lausunnonantaja pitää suunniteltua suojelualan metsästyskieltoa perusteettomana. Suunnitteilla oleva luonnonsuojelualuetta koskeva metsästyskielto vaikeuttaisi alueen harrastustoimintaa merkittävästi. Alueiden muut suojelutoimenpiteet ovat tervetulleita. Lausunnonantaja ei pidä metsästystä ristiriidassa alueen suojelun tai muiden käyttömuotojen kanssa.

Lausunnonantajan omistuksessa on Räkäsuon luonnonsuojelualan laidalla pieni maa-ala, jolle lausunnonantaja on rakentanut eräkämpän. Suunnitellut metsästysrajoitukset tekevät alueen virkistys- ja harrastuskäytön mahdottomaksi.

Lisäksi lausunnonantaja katsoo, että nyt esitetyt metsästysrajoitukset asettavat metsästäjät eriarvoiseen asemaan Pohjois-Pohjanmaan eteläosaan vuonna 2017 toteutettujen luonnonsuojelualueiden kanssa. Lausunnonantaja viittaa lisäksi Metsästäjäliiton 7.12.2021 julkaisemaan uutiseen, jonka mukaan EU-komissio olisi hyväksymässä metsästyksen suojelualueilla.

100. Yksityishenkilö 17

Lausunnonantaja tuo launnossaan esille metsästyksen merkitystä erityisesti Räkäsuon, Lintusuon, Päijänne-Välisuon, Löytösuo- Karpassuo-Reikäsuon, Iso Särkisuon, Niittysuo- Siiransuon, Kalliomaan, Hillikkosuon ja Torvensuo- Viidansuon alueilla. Hän viittaa metsästysharrastuksen merkitykseen paikallisille ihmisille ja katsoo, ettei metsästys olisi ristiriidassa muiden virkistyskäyttömuotojen kanssa. Hirvenmetsästyksellä on myös syrjäseutujen väestölle merkittävä ravinto- ja tulonlähde. metsästysrajoitukset uhkaisivat pienriistametsästyksen säilyttämistä sekä riistan tutkimusta ja riistalaskentaa. Lopuksi lausunnonantaja muistuttaa, että rajoitukset tulisi olla yhteneväiset Pohjois-Pohjanmaan eteläosien luonnonsuojelualueiden metsästysoikeuksien kanssa.

101. Yksityishenkilö 18

Lausunnonantaja vastustaa jyrkästi metsästysrajoituksia erityisesti Hailuodossa. Rajoitusten myötä kannanhoidollinen riistanhoitotyö vaikeutuu merkittävästi. Pattijoelle suunniteltu luonnonsuojelualue käytännössä lopettaa vesilintujen metsästyksen alueella kokonaan.

Liminka on metsästysperinteiltään Hailuodon kanssa merkittävä alue ja seurojen alueilla liikkuu paljon alan harrastajia. Siellä myös tehdään riistanhoitotyötä ja oma kustanteisesti rakennetaan lintukosteikoita, jotka ollaan nyt rauhoittamassa!

Riistanhoitotyöllä pyritään pitämään ihmisen toiminnalla lisääntyneet haittalinnut kuten varis-, naakka-, merilokki- ja harmaalokkikannat kurissa sekä myös pienpedot. Nyt laitetaan piste metsästäjien tekemälle riistanhoitotyölle alueilla, joka suojelee alueen lintukantoja!

Nykyisillä rauhoitusalueilla on oma merkittävä tekijä lintukantojen yksipuolistumiseen ja taantumiseen. Laajat rauhoitetut alueet keräävät lintumassat isoihin parviin jolloin taudit helpommin tarttuvat toisiin yksilöihin. Samalla myös lintumassat keräävät peto eläimet keskittymiin. Alueilla ei saa tehdä riistanhoitotyötä tai kosteikkojen ennallistamis toimia suojelun myötä. Joten alueen pienpedot kuten minkki ja supikoira saavat lisääntyä alueella mistä ne levittäytyvät muillekin alueille! Samalla alueen kosteikot yksipuolistuvat kun kunnostuksia ei voida toteuttaa.

Lausunnonantaja toivoo enemmän yhteistyötä luonnonsuojelijoiden kanssa kuin että suoritetaan vastakkain asettelua josta ei hyödy luonto eikä ihmiset yhtään mitään!

102. Yksityishenkilö 19

Lausunto koskee erityisesti Räkäsuon luonnonsuojelualuetta ja kyseisen alueen metsästyskäytön rajoituksia.

Lausunnonantajan mukaan metsästys on Pohjois-Pohjanmaalla suosittu ja perinteinen luontoharrastus, joka siirtyy sukupolvelta toiselle. Lisäksi metsästysseurat tekevät alueella luonnonhoitotyötä, haitallisten vieraslajien pyyntiä, riistanruokintaa, riistakolmiolaskentaa, avustavat suurriistan virka-apu tehtävissä sekä keräävät suurpetohavaintoja. Metsästys sekä luontoalueiden muu virkistyskäyttö on yhteensovitettavissa, eikä ristiriitoja metsästyksen sekä muiden luontoharrastusten tai käyttömuotojen kanssa ole.

Pienriistan metsästys on Pohjois-Pohjanmaalla hyvin aktiivista ja kyseessä on tärkeä luontoharrastamisen muoto. Pienriistalajeina Pohjois-Pohjanmaalla tärkeimpiä metsästettäviä lajeja ovat metsäkana- sekä vesilinnut, metsäjänis, rusakko, sekä metsähani.

Lausunnonantaja esittää, että Räkäsuon luonnonsuojelualueella metsästys sallitaan, sillä metsästys ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta eikä metsästyksen salliminen aiheuttaisi haittaa alueen muulle käytölle. Asetusluonnoksessa esitetyt metsästyksen merkittävät rajoitukset alueella eivät ole oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

Lausunnonantaja esittää, että valtioneuvoston asetusluonnoksessa tulee huomioida vuoden 2017 asetuksen linjaukset ja sovellettava niitä perustettavien luonnonsuojelualueiden osalta. Nykyinen asetusluonnos ei takaa perustettaville luonnonsuojelualueille toimiville yksilöille tasapuolista ja yhdenvertaista kohtelua. Pohjois-Pohjanmaan alueelle perustettavista luonnonsuojelualueista neljä (4) sijoittuu Muhoksen kunnan alueelle. Lintusuon sekä Päijänteen – Välisuon ja Ruostesuon alueella hirven metsästyksen lisäksi myös asetusluonnoksen 3 § 3, 4 ja 5 kohdissa kuvatut metsästyksen muodot ovat sallittuja. Valtioneuvoston asetus (644/2017) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista sallii esimerkiksi metson, teeren ja pyyn metsästyksen Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosiin perustetuilla luonnonsuojelualueilla.

Ehdotettu Räkäsuon luonnonsuojelualue on pinta-alallisesti (2 809,7 hehtaaria) alueella hyvin merkittävä alue. Mikäli pienriistan metsästys alueella kielletäisiin, vaikutukset kohdistuisivat negatiivisesti suoraan metsästystä harrastaviin yksilöihin. Alueen luonnonsuojelulliset tarpeet voidaan saavuttaa myös rajoittamatta metsästysoikeutta kohtuuttomasti. Tästä esimerkkinä on valtioneuvoston asetus (644/2017) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista, joka sallii pienriistan metsästyksen nimetyillä SPA-alueilla.

Lausunnonantaja esittää asetusluonnoksesta seuraavat lajikohtaiset huomiot:

- Räkäsuon alueella hirven metsästys voi jatkua nykyisen laajan hirvenmetsästysoikeuden mukaisesti eli sisältäen kaikki metsästyksen muodot.
- Ketun metsästys sekä minkin ja supikoiran pyytäminen ja tappaminen tulisi sallia riistakeskuksen asettamilla ajanjaksoilla. Pienpetojen ja haitallisten vieraslajien pyydystäminen on tärkeää lintujen pesinnän turvaamiseksi.
- Lintujen muuтонаikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan siirtää alkamaan 20 päivästä syyskuuta, jotta lintujen muuttoliikenne voidaan turvata.
- Metson, teeren sekä pyyn metsästys sallitaan Räkäsuon luonnonsuojelualueella. Valtioneuvoston asetus (644/2017) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista sallii metson, teeren ja pyyn metsästyksen Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosiin perustetuilla luonnonsuojelualueilla. Samaa linjaa tulisi noudattaa alueelle nyt perustettavien luonnonsuojelualueiden osalta.
- Vesilintujen kuten heinäorsan, tavin ja telkän metsästys Räkäsuon luonnonsuojelualueella sallitaan. Valtioneuvoston asetus (644/2017) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista sallii sinisorsan, tavin ja telkän metsästyksen nimetyillä luonnonsuojelualueilla. Samaa linjausta tulisi noudattaa tulevien luonnonsuojelualueiden osalta.
- Metsäjäniksen sekä rusakon metsästys tulisi sallia Räkäsuon luonnonsuojelualueella.

103. Yksityishenkilö 20

Lausunnonantaja vaatii Räkäsuon luonnonsuojelualueen sisälle jäävän metsäkiinteistön omistajana, että kiinteistölle säilytetään erilaisille koneille kulkuyhteys entisten teiden/talviteiden kautta mahdollistaen metsänhoidolliset toimenpiteet uudistamisista päätehakkuisiin asti.

Kiinteistönomistajana lausunnonantaja vaatii myös, että Räkäsuon luonnonsuojelualueelle tulee myös hirven ja kauriin laaja metsästysoikeus kantojen kurissa pitämiseksi, jottei ne tuhoa luonnonsuojelualueen sisään jäävien yksityisten kiinteistönomistajien taimikoita. Asetuksessa on huomioitava myös alueelle leviävän uuden lajin valkohäntäpeuran ja majavan, minkin ym. haitallisten lajien kantaa voidaan rajoittaa metsästyksellä.

104. Yksityishenkilö 21

Räkäsuon alueella ja ympäristössä liikkuvana marjastajana ja retkeilijänä, en ole kokenut metsästystä millään tavalla häiritsevänä tai vaarallisena. Metsästysseuran ylläpitämä Vehmasmaan autiotupa palvelee kaikkia luonnossa liikkuvia. Perimätiedon mukaan rakennus on alkuperäisellä paikalla oleva savottakämpän sauna, jonka metsästysseura on kunnostanut talkoilla autiotuvaksi. Tämän ainutlaatuisen autiotuvan olemassaolo on siis metsästysseuran ansiota, joka myös talkotoiminnalla pitää paikkaa huollettuna. Olisi harmi, jos metsästys kielletäisiin ja seuran toiminta hiipuisi ja autiotupa lakkaisi olemasta.

105. Yksityishenkilö 22

Lausunto koskee erityisesti Räkäsuon luonnonsuojelualuetta ja kyseisen alueen metsästyskäytön rajoituksia.

Lausunnonantaja korostaa metsästyksen merkitystä yhteiskunnallisena toimintana ja luontoharrastuksena. Metsästys on Pohjois-Pohjanmaalla suosittu luontoharrastus. Erityisesti pienriistan metsästys on Pohjois-Pohjanmaalla hyvin aktiivista ja kyseessä on tärkeä luontoharrastamisen muoto. Pienriistalajeina Pohjois-Pohjanmaalla tärkeimpiä metsästettäviä lajeja ovat metsäkana- sekä vesilinnut, metsäjänis, rusakko, sekä metsähänhi.

Alueella on useita metsästysseuroja, joiden jäsenistö koostuu aktiivisista harrastajista kaikista ikäluokista. Metsästys on perinteisesti harrastus, joka siirtyy sukupolvelta toiselle. Harrastuksessa keskeisessä osassa ovat itse aktiivisen metsästyksen lisäksi erilaiset luonnossa liikkumiseen ja jokamiehenoikeuksiin liittyvät opit, joiden osalta tietotaito siirtyy myös sukupolvien välillä. Lisäksi metsästysseurat tekevät alueella luonnonhoitotöitä, haitallisten vieraslajien pyyntiä, riistanruokintaa, riistakolmiolaskentaa, avustavat suurriistan virka-apu tehtävissä sekä keräävät suurpetohavaintoja. Metsästys sekä luontoalueiden muu virkistyskäyttö on yhteensovitettavissa, eikä ristiriitoja metsästyksen sekä muiden luontoharrastusten tai käyttömuotojen kanssa ole.

Räkäsuon alueella metsästys on tähän asti toteutettu metsästyslain 20 § metsästykselle asetettujen yleisten vaatimusten mukaisesti. Metsästyksessä on huomioitu kestävän käytön periaate, riistaeläinkanta ei ole vaarantunut eikä luontoa ole tarpeettomasti vahingoitettu. Riistanhoidollisin keinoin on turvattu riistaeläinkantojen tuoton jatkuvuus, eikä metsästys ole aiheuttanut vaaraa tai vahinkoa alueella.

Nykyinen asetusluonnos ei takaa perustettaville luonnonsuojelualueille toimiville yksilöille tasapuolista ja yhdenvertaista kohtelua. Pohjois-Pohjanmaan alueelle perustettavista luonnonsuojelualueista neljä (4) sijoittuu Muhoksen kunnan alueelle. Lintusuon sekä Päijänteen – Välisuon ja Ruostesuon alueella hirven metsästyksen lisäksi myös asetusluonnoksen 3 § 3, 4 ja 5 kohdissa kuvatut metsästyksen muodot ovat sallittuja. Esimerkiksi Valtioneuvoston asetus (644/2017) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista sallii metson, teeren ja pyyn metsästyksen Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosiin perustetuilla luonnonsuojelualueilla. Valtioneuvoston tulisi asetusluonnoksessa huomioida vuoden 2017 asetuksen linjaukset ja sovellettava niitä perustettavien luonnonsuojelualueiden osalta.

Asetusluonnoksessa esitetyt metsästyksen merkittävät rajoitukset alueella eivät ole oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Metsästyksen toteuttaminen kestävän käytön periaatteiden ja luonnon vahingoittumattomuuden huomioiden ei vaaranna luonnonsuojelulle asetettuja tavoitteita. Metsästyksen salliminen Räkäsuon alueella ei vaaranna luonnonsuojelun tavoitteita tai heikennä alueen taikka sillä sijaitsevien lajien suojeluarvoa. Metsästys Räkäsuon luonnonsuojelualueella tulisi sallia luonnonsuojelulain 17a §:n 3 momentin nojalla.

Ehdotettu Räkäsuon luonnonsuojelualue on laajuudeltaan 2 809,7 hehtaaria. Kyseessä on pinta-alallisesti alueella hyvin merkittävä alue. Mikäli pienriistan metsästys alueella kielletäisiin, vaikutukset kohdistuisivat negatiivisesti suoraan metsästystä harrastaviin yksilöihin. Alueen luonnonsuojelulliset tarpeet voidaan saavuttaa myös rajoittamatta metsästysoikeutta kohtuuttomasti. Tästä esimerkkinä on valtioneuvoston

asetus (644/2017) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista, joka sallii pienriistan metsästyksen nimetyillä SPA-alueilla.

Lausunnonantaja esittää asetusluonnoksesta seuraavat lajikohtaiset huomiot:

- Laaja hirvenmetsästysoikeus Räkäsuon luonnonsuojelualueella on kannatettavaa.
- Pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästys tulee sallia riistakeskuksen asettamilla ajanjaksoilla. Pienpetojen ja haitallisten vieraslajien pyydystäminen on tärkeää lintujen pesinnän turvaamiseksi.
- Lintujen muutonaikaisilla levähdys- ja ruokailualueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan siirtää alkamaan 20 päivästä syyskuuta, jotta lintujen muuttoliikenne voidaan turvata.
- Metson, teeren sekä pyyn metsästys tulee sallia Räkäsuon luonnonsuojelualueella (vrt. Valtioneuvoston asetus (644/2017))
- Vesilintujen kuten heinäisorsan, tavin ja telkän metsästys tulee sallia Räkäsuon luonnonsuojelualueella (vrt. Valtioneuvoston asetus (644/2017))
- Metsäjäniksen sekä rusakon metsästys tulee sallia Räkäsuon luonnonsuojelualueella.

106. Yksityishenkilö 23

Lausunnonantaja korostaa, että metsästys on osa paikallista kulttuuria ja elämäntapaa. Lisäksi luonnonsuojelualueiden mahdollisilla metsästyskielloilla ja rajoituksilla on suuri taloudellinen merkitys metsästyseuralle ja Hailuodon elinkeinoelämälle. Hailuodosta on tullut suosittu kohde koirien ajokokeille. Myös vesilinnustus paikkana Hailuoto on tunnettu kautta maan. Lupamaksujen lisäksi metsästysmatkailu käyttää myös merkittävässä määrin majoitus-, kauppa- ja ravintolapalveluja. On myös huomioitava, että metsästyksen lupatuotoista noin 2/3 käytetään luonnon hoitoon.

Asetusluonnoksen mukaiset metsästysrajoitukset hankaloittavat tai estävät koirakokeiden järjestämistä ja koiraharrastusta Hailuodossa, jossa maanomistus on hyvin pirstaloitunutta.

Vesilintujen metsästyksen kieltäminen nyt rauhoitettavilla ranta-alueille todennäköisesti vähentää metsästyseuran harjoittamaa rantojen niittoa lupatulojen vähetessä. Rantojen umpeen kasvamisen vaikutukset tulisivat ulottumaan myös suojeltaville alueille. Myös pienpetojen metsästystä ja loukutusta ollaan nyt rajoittamassa. Tämä on hyvin lyhytnäköistä, koska on yleisesti tiedossa, kuinka pahaa jälkeä pienpetokanta voi lintupopulaatiossa tehdä. Metsästystä ei saa nähdä pelkästään negatiivisena tekijänä, koska se tuo mukanaan monia positiivisia asioita, jotka parantavat luonnon ja eläimistön tilaa. On myös huomioitava, että Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin vuonna 2017 perustetuilla suojelualueilla vesilinnustusta ei kielletty alueilla, joilla on merkitystä metsästykselle. Saman pitää toteutua myös uusilla Hailuotoon perustettavilla suojelualueilla. Lisäksi suuri osa alueista, joiden vesilinnustusta ollaan kieltämässä, ovat syrjäisiä. Kesäaikaista virkistyskäyttöä ei paljoa ole ja vesilintujen metsästyksen aikaan syksyllä virkistyskäyttöpaine on lähinnä olematonta. Lisäksi pyrkimys asettaa virkistyskäyttö joka tilanteessa metsästysharrastuksen edelle, sotii voimakkaasti hailuotolaisten oikeustajua vastaan.

Lausunnonantaja esittää huolen koskien hylkeenpyyntiä ja kalastusta. Laajaa merialuetta ollaan liittämässä suojeltaviin alueisiin. Lausuntopyyntöön liitteenä tulevassa materiaalissa ei ole mainintaa merialueiden suojeluperusteista tai mahdollisista rajoituksista. Lausuntopyyntöä tulee täydentää merialueiden osalta edellä mainituin osin. Kasvaneet hyljekannat vaikeuttavat tuntuvasti kalastusta. Metsästyksestä huolimatta hyljekannat kasvavat lähes hallitsemattomasti, joten hylkeiden metsästyksen kieltäminen ei ole missään mielessä perusteltua.

Lausunnonantaja toteaa, että muodostettava suojelualue koostuu monista hyvin erilaisista ja eri perustein suojelluista alueista. Hailuodon hyvin eri perustein suojeltuja ranta-alueita ollaan siis niputtamassa yhdeksi suureksi suojelualueeksi, ottamatta huomioon alueiden alkuperäistä suojelutarkoitusta. Tämä osoittaa asian huonoa valmistelua, suoranaista laiskuutta tai tarkoituksellista metsästyksen vaikeuttamista. Alueiden suojelu tulee valmistella uudestaan huomioiden alueiden alkuperäiset suojelutarkoitukset ja metsästyksen

yhteensovittaminen. Esimerkkinä Pohjoisrannan alue on alun perin sisällytetty rantojensuojeluohjelmaan, eikä tämän tyyppisten alueiden vesilintujen metsästyksen kieltäminen ole perusteltu. Rantojensuojeluohjelman tarkoitus oli lähinnä säilyttää ranta-alueet luonnonmukaisina ja rakentamattomina. Metsästys ei millään muotoa vaaranna rantojensuojeluohjelman tavoitteita. Metsästys on lintu- ja luontodirektiivin mukaan ”hyväksyttävä kestävä käytön muoto”, eikä sitä lähtökohtaisesti voida pitää kiellettyä.

107. Yksityishenkilö 24

Vastustan sellaisten luonnonsuojelualueiden perustamista Hailuotoon, jotka rajoittavat metsästystä alueella. Metsästys on ollut Hailuodossa kymmeniä vuosia jatkunut perinne. Metsästys siellä tapahtuu Hailuodon metsästysseuran alueella. Metsästysseura on sopinut maanomistajien kanssa metsästysoikeudesta mailla. Suuri osa saaresta kuuluu tähän metsästysalueeseen. Tällä uudella suunnitelmalla tuhotaan järkevät metsästysalueet ja metsästysmahdollisuudet Hailuodossa. Hailuodon metsästysseura suorittaa merkittävää riistanhoitotyötä saarella ja edistää luonnonsuojelun asiaa myös muilla tavoin. Minulla on yli 50 v kokemus metsästyksestä Hailuodossa enkä näe millään tavalla mielekkäänä tällaista toimenpidettä Hailuodossa.

Myös nykyisistä luonnonsuojelualueista on huonoja kokemuksia. Saarella on luonnonsuojelualueista ja niillä alueilla ovat ojat umpeutuneet. Tämän vuoksi suurella alueella saarta nousee vesi niin korkeaksi, että ennen käyttökunnossa olleita metsäteitä ei pääse kesäisin liikkumaan edes maastoautolla veden vuoksi. Asialle ei näytä voivan mitään, koska ongelman aiheuttaja on luonnonsuojelualueella.

108. Yksityishenkilö 25

Lausunnonantajat toteavat, että Hailuoto on kokonaisuudessaan valtakunnallisesti tärkeä kulttuurimaisema, jonka näkyvin ilmentymä ovat viljellyt avoimet peltoalueet. Pohjois-Pohjanmaan maankuntaa valtion maille suunnitellut perustettavat luonnonsuojelualueet uhkaavat maatalouselinkeinoja Hailuodossa, ja siten kulttuurimaiseman säilymistä. Pääosan Hailuodon viljelysalueilta ja samalla asutuksen ympäriltä laskevista ojista kulkevat jossain vaiheessa ennen mereen laskemistaan valtioneuvoston asetuksella perustettavana olevien luonnonsuojelualueiden läpi. Suojelualueiden läpi kulkevien laskuojien perkaus ja kunnossapito tulee sallia, tai ne tulee jättää suojelualueiden ulkopuolelle. Lisäksi suojelualueiden läpi on voitava tulevaisuudessa kaivaa uusia laskuojia yläpuolisten yksityisomistuksessa olevien maiden vesitalouden turvaamiseksi.

Lausunnonantajat vaativat, etteivät suojelualueet saa haitata maatalouden harjoittamista niihin rajautuvilla peltoalueilla, eikä niiden läpi kulkevien teiden kunnossapitoa (ml. kuivatusojien kunnostus). Lausuntopyyntöön mukaiset suojelualueet ovat kokonaisia palstoja, eivätkä ne noudata Natura 2000 -verkoston aluerajauksia. Suojelualueiksi esitetyt alueet katkaisevat maatalouden harjoittamisen kannalta tärkeitä teitä, kuten Kangastie ja Viinikantie, sekä ulottuvat nykyisen pellon välittömään läheisyyteen, vaikka pellon päästä on 100 m Natura-alueen raja. Toisaalla luonnonsuojelualueen rajautuu peltoon, vaikka pelto ei rajaudu Natura-alueeseen. Suojelualueiden perustamisesta koko palstan alalle tulee todennäköisesti myöhemmin aiheutumaan haittaa maataloudelle Hailuodossa. Suojelualueiden rajaukset tulee muuttaa vastaamaan Natura 2000 -verkoston rajauksia, jotka ovat muistioloennoksen ”Valtioneuvoston asetus Pohjois-Pohjanmaan maakunnan luonnonsuojelualueista” (s. 4) perusteena Hailuodon alueelle perustettaville suojelualueille. Luonnonsuojelulain 10 § mukaisesti luonnonsuojelualueen perustamiselle on oltava edellytyksiä.

Perustettavat suojelualueet eivät saa aiheuttaa haittaa tai rajoituksia yläpuolisille tai naapurikiinteistöille. Aiheutuneet haitat on korvattava täysimääräisenä elinkeinon harjoittajille ja maanomistajille.

109. Yksityishenkilö 26

Lausunnonantaja vastustaa metsästysrajoituksia valtion omistamilla mailla Hailuodossa. Valtion maat sijaitsevat erillään ympäri saarta ja pirstaloivat yhtenäiset metsästysalueet vaikeuttaen metsästystä merkittävästi.

2000-luvun alussa, kun Natura-alueita perustettiin, maanomistajille vakuutettiin metsästysoikeuden säilyvän. Nyt tämä lupaus ollaan rikkomassa.

Hailuodon metsästysseura ja Riistanhoitoyhdistys tekevät merkittävää työtä riistanhoidon ja luonnonsuojelun hyväksi. Jos metsästystä rajoitetaan, niin vapaaehtoistyön motiivi poistuu. Luonnonsuojelu kääntyy itseään vastaan ja haitalliset vieraslajit lisääntyvät.

Metsästys on oleellinen osa Hailuodon perinnettä ja siihen liittyvä matkailu tervetullut lisä saaren matkailuelinkeinolle. Jos metsästystä vaikeutetaan, haittavaikutukset ulottuvat koko saaren elämään ja elinkeinoihin.

110. Yksityishenkilö 27

Suomessa metsästys on kiinteä osa kulttuuriperintöä ja esimerkiksi suomenpystykorvalla tapahtuva pienriistan metsästäminen on uniikki metsästystapa, jolle on haettu kuuluvaksi osaksi Unescon kulttuuriperintölistaa. Vapaa metsästysoikeus suomenniemen laajoilla saloilla on edistänyt tasa-arvoa ja yhdistänyt yhteiskuntaluokkia Suomen asuttamisesta lähtien, Suomessa leipä on haettu metsästä ja metsän antimia on nautittu kiitollisuudella jatkuvuutta vaalien, mistä osoituksina ovat nykyisin erittäin hyvin toimiva metsästysaikajärjestelmä, jolla vaalitaan riistakantojen kestävyttä tuleville sukupolville sekä metsästäjien laajasti suorittama riistanhoitotyö mm. talviruokinnoin.

Lausunnonantaja esittää, että luonnonsuojelualueiden rajaaminen metsästyksen ulkopuolelle heikentäisi maattomien metsästäjien asemaa, joka luonnollisesti huonontaa myös mahdollisuuksien tasa-arvon toteutumista Suomessa. Lisäksi metsästysrajoitukset perustettavilla luonnonsuojelualueilla tulee rapauttamaan suomalaista eräkulttuuria sekä heikentämään metsästäjien motivaatiota osallistua vieraslajien torjuntaan. Esityksessä ei ole huomioitu sosiaalista ulottuvuutta, sillä juuri metsästys ja kalastus ovat usein henkilöiden ainoita harrastuksia, jolloin rajaamisella tulee olemaan myös kansanterveydellisiä vaikutuksia. Lisäksi on valtiolta eettisesti ja moraalisesti hyvin arveluttavaa ostaa metsänomistajilta alueita suojeluun kertomatta, että heidän harrastumahdollisuutensa kyseisellä alueella tullaan lopettamaan.

Taustalla mahdollisesti oleviin aseturvallisuuteen liittyviin näkökohtiin voidaan vaikuttaa sosiaalisesti kestävämmiin muilla tavoin kuin pienriistan metsästyksen kategorisesti kieltämällä, esimerkiksi kiväärikaliberien käytön rajoittamisella pitkospuiden ja retkeilyreittien vaikutusalueella.

111. Yksityishenkilö 28

Lausunnonantajan mukaan nyt ja myöhemmin perustettavilla suojelualueilla ei tulisi kieltää metsästystä kokonaan, vaan esimerkiksi säädellä sitä saaliskiintiöillä. Metsästysrajoitusten vaikutuksista tulisi saada puolueetonta tutkimusta eläinkantoihin. Lausunnonantajan havainnon mukaan Oulun edustalla sijaitsevalla Kraaselin suojelualueella vaikutus on ollut negatiivinen pitkällä aikajänteellä. Lisäksi nykyiset suojelualueet ovat täysin riittävät, jos joitain alueita haluttaisiin oikeasti säilyttää luonnon tilassa tulisi sieltä kieltää kaikenlainen ihmisen toiminta myös retkeily.

112. Yksityishenkilö 29

Lausunnonantajan mukaan suunnitellun suojelualueen metsästyskielto on perusteeton, eikä metsästystä ole syytä rajoittaa perusteilla olevilla suojelualueilla mitenkään.

Suunnitteilla oleva luonnonsuojelualueutta koskeva metsästyskielto vaikeuttaisi alueen harrastustoimintaa merkittävästi. Lausunnonantajan mukaan Räkäsuon alueella metsästysaikana metsästys ei ole haitannut muita alueella liikkujia, eikä metsästys ole ollut uhkana alueen pienriistakannalle tai luonnon monimuotoisuudelle vaan juurikin päinvastoin. Lain mukaan ja eettisesti metsästävät tekevät riistanhoitotyötä ja liikkuvat luonnossa, jolloin alueella pysyy kaikilta osin yllä eettisesti kestävä laillinen

metsästys sekä luonnonkäytön hallinta, kun liikkujia on eri luonnonkäyttäjryhmistä ja kun nämä ryhmät ovat tasa-arvoisessa asemassa toisiinsa nähden.

Metsästystä rajoitetaan jo harkiten kantojen mukaan riistakeskuksen ja metsästyseurojen toimesta. Lisäksi Pohjois-Pohjanmaan eteläosaan 2017 toteutetut luonnonsuojelualueet sisältävät täsmälleen vastaavan kaltaisia suoaluekokonaisuuksia kuin Räkäsuo (Natura 2000 -verkoston SPA-alueet), mutta niiden osalta metsästystä ei ole rajoitettu yhtä voimakkaasti vaan vastaavilla alueilla pienriistan metsästys on sallittua pienillä rajauksilla. Räkäsuoalueella toimivat metsästyseurat ja jäsenet sekä asukkaat, että ympäristökunnista alueelle metsästystä harrastamaan tulevat henkilöt kokevat varmasti tullessaan petetyksi, koska asetusluonnoksella pyritään estämään metsästys ja luonnossa liikkuminen. Kiellot tulisi asettamaan alueen harrastajat eriarvoiseen asemaan kuin maakunnan eteläosassa vastaavalla suojelualueella olevat harrastajat.

Lausunnonantaja viittaa Metsästäjäliiton 7.12.2021 julkaisemassa uutiseen (07.12.2021), jonka otsikon mukaan "EU-komissio hyväksymässä metsästyksen suojelualueilla"

113. Yksityishenkilö 30

Lausunnonantajan mukaan Hailuodossa metsästys on aina kuulunut kuntalaisten arkeen ja se on olennainen elämäntapa paikkakunnalla. Riistanhoito on ollut ja on aina oleva lähellä paikkakuntalaisten sydäntä. Mikäli valtionmailla metsästys kielletään, rajoittaa se olennaisesti kuntalaisten arkea.

114. Yksityishenkilö 31

Lausunnonantaja vastustaa jyrkästi Pohjois-Pohjanmaalle perustettaville luonnonsuojelualueille suunniteltuja metsästyskieltoja ja -rajoituksia.

Metsästys ei ole luonnonsuojelullisten tavoitteiden vastaista toimintaa. Riistaa metsästetään vain kestävän verotuksen perusteella, säilyttäen kantojen elinvoimaisuus. Metsästys on alueen asukkaille ikiaikainen ja tärkeä harrastus. Metsästysharrastus on valtiolle ja kunnille edullinen verrattuna kaupunkien kalliisti rakennettuihin harrastusfasiliteetteihin. Metsästys ei sulje pois muuta alueiden virkistyskäyttöä.

115. Yksityishenkilö 32

Lausunnonantajan mukaan Muhoksen-Utajärven Räkäsuo aluetta koskevat metsästysrajoitukset asettavat alueella asuvat/metsästäjät eriarvoiseen asemaan maakunnassa olevien muiden vastaavien alueisiin verrattuna pienriistan osalta esim. kanalinnut pienpedot ym.

116. Yksityishenkilö 33

Lausunto koskee Räkäsuo luonnonsuojelualueen sisälle jääviä Sarviselässä sijaitsevia osia. Lausunnonantajan omistaa kiinteistöt 889-405-2-31 Alakokko ja 889-405-2-32 Harju. Lausunnonantaja on lisäksi luovuttanut Natura 2000 alueeseen kiinteistön osan.

Lausunnonantajan mukaan luonnonsuojelualueen perustamisella on merkittäviä vaikutuksia hänen omistamiensa kiinteistöjen osien käyttöön ja arvoon. Luonnonsuojelualueiden perustamisesta ei olla oltu yhteydessä maanomistajiin. Maanomistajien kuulematta jättäminen on hyvän hallintotavan vastaista ja kuuleminen tulisi toteuttaa.

Mahdollinen luonnonsuojelualue ja sen rajoitukset vaikuttavat metsätilan kulkuoikeuksiin, ojitus ym. vesitalouden järjestelyihin, puuntuottamiseen sekä metsänkasvatuksen riskeihin. Mikäli luonnonsuojelualueella rajoitetaan hirvieläinten (hirvi, metsäkauris, isokauris) tai mahdollisten muiden metsätaloudelle haittaa aiheuttavien lajien osalta, tulee vahingot korvata täysimääräisesti vahingon kärsijälle.

Lisäksi suojelualueista ja perustamisesta aiheutuvat muut haitat on korvattava täysimääräisesti kiinteistön omistajille.

Lausunnonantajalle on kerrottu, että Natura-alue ei vaikuta alueen metsästysoikeuksiin, jotka oli vuokrattu kaikelle riistalle paikalliselle Pyhänsivun Metsästysseura ry:lle. Natura-alueiden suojelun tavoitteina kerrottiin olevan suoluonnon ja sen lajien elinympäristöjen suojelu. Nyt lausunnolla olevan asetusluonnoksen rajoituksilla ollaan muuttamassa yksipuolisesti Natura 2000 aikaisia sopimuksia. Natura 2000 ohjelma sisältää tekstin ”alueen sisällyttäminen Natura 2000 -verkostoon ei pääsääntöisesti vaikuta metsästysoikeuksiin eikä niiden käyttöön, sillä Natura-alueiden suojelun tavoitteena on tiettyjen luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen suojelu sekä sellaisten lajeja koskevien häiriöiden estäminen, jotka merkittäväällä tavalla vaarantavat lajien suojelutason. Metsästystä ei ole pidettävä tällaisena häiriönä muutoin kuin erityisen tärkeillä linnustonsuojelualueilla ja harmaahylkeiden suojelun kannalta merkityksellisillä alueilla”. Lisäksi Suomen Natura 2000 päätöksessä on maininta ”luonnonsuojelualueilla metsästyksen suhtaudutaan paikallisten olosuhteiden mukaisesti.” Lisäksi päätöksessä todetaan, että ”metsästysrajoituksia ei kuitenkaan toimeenpanna yksipuolisin viranomaispäätöksin, vaan ne toteutetaan neuvottelemalla eri etutahojen tavoitteita yhteen sovittaen.”

Lausunnonantajan näkemyksen mukaan asetusluonnos on ristiriidassa Natura 2000 päätösten ja maanomistajien kanssa sovittujen pääperiaatteiden kanssa. Ympäristöministeriön puolelta tuleva yksipuolinen päätöksenteko ja tiukka metsästyksen kohdistuva rajoittaminen on hyvin epäoikeudenmukaista ja lyhytkatseista. Natura 2000 alueeseen luovutetuilla alueilla tulee jatkossakin olla metsästysoikeus kaikelle riistalle. Omistajina meidät tulisi jatkossakin pystyä tekemään metsänhoidollisia toimenpiteitä.

117. Yksityishenkilö 34

Lausunnonantaja ei hyväksy mitään metsästysrajoituksia luonnonsuojelualueella.

Hailuodon metsästysseura ry on perustettu vuonna 1945 metsästäjien järjestäytymisen sekä riistanhoidon paremman seuraamisen takia. Hailuodon metsästysseuran perustajat näkivät Hailuotolaisen luonnon monimuotoisuuden tärkeänä ja riistanhoidon merkityksen tulevaisuutta ajatellen. Kirkkosalmi sekä Ojakylänlahti on rauhoitettu vesilinnunpyynniltä.

Hailuodon metsästysseura ry on tekemässä sopimusta Helmi-hankkeen aloittamisesta, turvaten näin vesilintujen ja kanalintujen mahdollisimman hyvän poikastuoton myös tulevaisuudessa. Helmi-hanke on lisänä metsästysseuran luonnonsuojelu/riistanhoitotyötä, jota se on tehnyt vuosittain noin 25 000 euron edestä.

Hailuodon metsästysseura on vuosittain järjestänyt koirakokeita sekä runsaiden riistavarantojen että koirille turvallisen (suuret tiet, junaraiteet ja suurpedot puuttuvat) ympäristön takia. Hailuoto on ollut kansainvälisestikin tunnettu metsästyskoirakokeiden pitopaikka. Kokeiden saama julkisuus on tuonut merkittävää metsästysmatkailun lisääntymistä Hailuotoon, joka on näkynyt kuntataloudessa merkittävänä lisänä. Metsästysmatkailu tuo yrittäjille juuri kesäkauden jälkeen suuren lisän myyntiin, muuten hiljenevän matkailun lisäksi. Hailuodossa metsästysseuran järjestämät vierasluvut ovat koko kunnan elinkeinolle suuri lisä kaupankäyntiin.

Suunnitelluilla luonnonsuojelualueilla ei voida kieltää metsästyskoirien käyttöä metsästyksessä ja metsästyskoiraharrastuksessa koirakokeiden muodossa. Mikäli Hailuotoon suunnitellut luonnonsuojelualueet tulevat voimaan, niin koirankäyttö niillä täytyy olla sallittua. Mikäli koirien käyttö kielletään, tarkoittaa se silloin, että Hailuodossa ei voida järjestää enää metsästyskoirille kokeita maastojen vähyyden vuoksi.

Hailuodon metsästysseura on aina tukenut kunnassa olevia muita yhdistyksiä sekä kuntalaisia. Metsästysseura on halunnut osoittaa tukensa niin nuoriso- ja vanhustyöhön. Lausunnonantaja ei hyväksy, että perustettavilla suojelualueilla ja asetusluonnoksessa esitetyillä metsästysrajoituksilla yhdestä kunnasta halutaan lopettaa yksi harrastus, metsästys, kokonaan tekemällä harrastuksesta mahdollisimman vaikeaa. Metsästysseuran tekemä kuntatalouteen merkittävästi hyötyä tuonut toiminta pyritään lopettamaan ja pitkälti harrastus tuhoamaan.

Hailuodon metsästysseura on seurannut riistakantojen kehitystä vuosittain, seuraamalla saalistilastoja ja asettamalla metsästysrajoituksia. Näillä säännöksillä olemme itse saaneet pidettyä riistakannan elinvoimaisena. On huomioitava, että Hailuodon metsästysseura ry vuokraamalla metsästyksmailla on lupa pyytää vesilintuja asetusten mukaisesti sekä metsäkanalinnuista vain teeri ja lehtokurppa. Metsäjänis ja rusakko kannat ovat voimakkaat ja esimerkiksi nuorisosaasto järjestää rusakon seuruemetsästystä maatilojen lähiympäristössä, näin ennaltaehkäisten rusakkojen aiheuttamia vahinkoja rehupaaleille sekä -aumoille. Näin ollen teeren metsästyksen rajoittaminen suunnitelluilla luonnonsuojelualueilla on tarpeeton.

Hailuodon kunnassa asuu vakituisesti noin 1000 ihmistä ja Hailuodon metsästysseurassa on 800 jäsentä. Puhumme siis merkittävän joukon harrastuksen rajoittamisesta 20000 hehtaarin alalla.

Lausunnonantaja toivoo, että metsästäjien tekemä työ riistan elinympäristön ja riistan hyvinvoinnin hyväksi voi jatkua saarellamme rajoituksitta.

118. Yksityishenkilö 35

Lausunnonantaja esittää, että kestävä metsästys tulee sallia. Elinympäristöjen säilyminen on myös elinvoimaisten riistakantojen ja riistatalouden perusedellytys. Asetusluonnoksissa on rajoitettu metsästyksiä alueella tarpeettomasti ja perusteettomasti.

Valtion mailla riistaeläinten metsästyksiä säädellään metsästysajoilla, saaliskiintiöillä ja erityisluvilla siten, että riistakannat säilyvät kestäväällä pohjalla. Uusia metsästyksieltoja ei tarvita toimivan systeemin rinnalle. Järkevä ja kestävä metsästys ei ole ristiriidassa luonnonsuojelun kanssa, eikä vaaranna luonnon monimuotoisuutta. Lisäksi on otettava huomioon, että metsästysrajoitukset vähentävät vieraslajien pyytämistä.

Lausunnonantajan mukaan metsästys ei aiheuta haittaa muulle virkistyskäytölle, koska kyseiset alueet sijaitsevat syrjäisillä alueilla, joiden muu virkistyskäyttö on vähäistä erityisesti kesäkauden ulkopuolella metsästyksaikaan. Pienriistan metsästys ajoittuu pääasiassa syyskuu-marraskuu ajalle ja hirven metsästys lokakuusta vuodenvaihteeseen. Marjastajat, metsästäjät ja muut luonnossa liikkuvat mahtuvat hyvin liikkumaan alueilla turvallisesti.

Lausunnonantaja korostaa, että metsästys on osa alueiden luontokulttuuria. Jos kielletään yksi luontoharrastuksen aktiivisin muoto eli metsästys maaseudulta, kuolee iso osa metsästys ja luontokulttuuria näillä alueilla. Valtioneuvoston päätöksen ja valtion ei tulisi olla edistämässä toimintaa, joka jakaa eri syistä luontoa virkistyskäyttöön käyttäviä ihmisiä vastakkain asetteluun tai eriytymään toisistaan. Kohtuuttomat ja järjenvastaiset metsästykskiellot perinteisillä metsästyksalueilla lisää epäluottamusta viranomaistoiminnan ja metsästyksiä harrastavien henkilöiden välillä. Pahimmassa tapauksessa vaarana on salametsästyksen siirtyminen.

Lausunnonantaja muistuttaa, että metsästys lisää hyvinvointia. Monille metsästys valtion mailla on käytännössä ainoa vaihtoehto, koska paikallisseuroihin ei jäseneksi pääse ilman maanomistusta. Metsästyksseuratoiminta on monilla sivukylillä ainoa yhdistävä side seudun väestön piirissä, kun palvelut on hävinneet ja muu yhdistystoiminta on hiipunut. Lisäksi metsästys tuo myös kaivattuja lisätuloja kasvukeskuksien ulkopuolelle.

119. Yksityishenkilö 36

Lausunnonantajan mielestä Räkäsuon kaavaillun suojelualueelle suunnitellut metsästyksrajoitukset tulisi säilyttää nykyisellään. Valtioneuvoston asetukselle perustettavat suojelualueet sijaitsevat riittävän kaukana asutuksesta, minkä takia metsästäminen on alueella turvallista. Tasavertaisuuden takia olisi tärkeää sallia metsästys Räkäsuon alueella, koska kaikilla ei ole mahdollisuutta lähteä kauemmaksi jahtimatkalalle. Lausunnonantajan mukaan nykyisenkaltaisesta metsästyksestä Räkäsuon alueella ei koituisi haittaa luonnon monimuotoisuudelle.

120. Yksityishenkilö 37

Lausunnonantaja kannattaa luonnonsuojelualueiden perustamista, mutta näkee metsästyksen kieltämisen perustettavilla luonnonsuojelualueilla perusteettomana. Metsästys on yksi perinteinen tapa nauttia luonnosta. Lisäksi lausunnonantajan mukaan metsästys ei ole ristiriidassa suojelualan muun käytön kanssa.

Riistakantojen sääntely toteutuu parhaiten metsästyslainsäädännön ja metsästysseurojen päätösten nojalla. Riistakantojen arviointi kolmiolaskennan avulla tukee riistakantojen sääntelyä. Lisäksi yksittäiset metsästäjät tekevät omalta osaltaan "rauhoituspäätöksiä" perustuen omiin havaintoihin riistakantojen tilanteesta.

Metsästyksen kategorinen kieltäminen on tarpeetonta ja voi johtaa metsästäjien motivaation vähenemiseen vieraslajien (esim. supikoira, minkki) pyyntiin. Tällä on puolestaan negatiivinen vaikutus luonnonsuojeluun.

Räkäsuon suojelualueella on metsästyksen tueksi tehtyjä kämppiä, joiden käyttö estyisi metsästyskiellon myötä - tämä ei ole oikein yksityisiä omistajia tai metsästysseuroja kohtaan.

121. Yksityishenkilö 38

Lausunnonantaja vaatii, että Hailuodossa sekä muualla valtionmaille perustettavilla suojelualueilla metsästys sallitaan. Hailuodon kiinteistö rakenne on hyvin haastava, koska saari on täynnä pieniä kiinteistöjä ja jos "joka toisella tai joka "kolmannella" kiinteistöllä kielletään metsästys, se käytännössä tarkoittaa metsästyksen lopettamista Hailuodossa.

Lausunnonantaja vaatii lisäksi, että koiran käyttö metsästyksessä luonnonsuojelualueilla sallitaan. Hirven metsästyksen kuuluu nykyisin koiran käyttö ja tämäkään ei olisi mahdollista, jos asetukset menevät läpi tällaisenaan. Metsäkanalintujen metsästys olisi ainoastaan mahdollista yhtä kiinteistöä pitkin ilman koiraa ja metsäkanalintujen metsästyksessäkin käytetään myös koiraa. Lisäksi jäniksenmetsästystä harjoitetaan koiran kanssa.

Metsästys on kuulunut Hailuodon perinteisiin ja toimintaan jo vuosi kymmenet. Hailuodossa on myös runsaasti "metsästysturismia". Hailuoto on varsinkin vesilintumetsästyksen aloituspaikkana suosittu. Tämä tukee kunnan matkailua. Metsästyksellä on myös yhteiskunnallista merkitystä, jolla esimerkiksi säädellään riistakantoja. Metsästystä rajoitetaan ja ohjataan jo muulla lainsäädännöllä, jonka takia näissä asetuksissa, joilla perustetaan valtionmaille luonnonsuojelualueita, voidaan metsästys mahdollistaa.

Lausunnonantajan mukaan perustettavat luonnonsuojelualueet eivät saa rajoittaa luonnonsuojelualueiden viereisten kiinteistöjen käyttöä. Asetuksiin tulee lisätä, että valtion luonnonsuojelualueiden naapurikiinteistöjen käyttö kiinteistön omistajan haluamalla tavalla turvataan. Valtion maille perustettavia luonnonsuojelualueita ei saa myöskään käyttää perusteena esimerkiksi viereisten kiinteistöjen teiden hyödyntämiseen tai retkeilyreittien suunnitteluun viereisten alueiden ohi/läpi, vaikka tämä olisi yksityinen luonnonsuojelualue. Monet yksityiset luonnonsuojelualueet eivät perustu aidosti vapaaehtoiseen suojeluun, koska vaihtoehtona on ollut joko alueen pakkolunastus tai antaminen suojeluun.

122. Yksityishenkilö 39

Lausuntopyyntöön liitteenä on muistiolounnos valtioneuvoston asetuksesta. Muistiolounnoksessa on esitetty luonnonsuojelualueiden metsästyskieltojen poikkeamisperusteet (kohta 4.2). Valiokuntamietinnön mukaan "rajoitusratkaisut tulee tehdä tapauskohtaisesti huomioiden luontoarvot, jokamiehenoikeudet, virkistyskäytön määrä ja suojelualan koko. Metsästyksen sallittavuutta harkittaessa voidaan suojelualan perustamistarkoituksen lisäksi ottaa huomioon luonnonsuojelualan laajuus ja syrjäinen sijainti sekä pieni virkistyskäyttöpaine metsästyksen sallivuutta lisäävinä tekijöinä".

Lausunnonantajan mukaan Räkäsuolla tulee sallia metsästys metsästyslain ja -asetusten puitteissa. Räkäsuon rauhoitusmääräyksissä ei ole huomioitu tapauskohtaisesti luonnonsuojelun laajuutta ja syrjäistä sijaintia sekä pientä virkistyskäyttöpainetta.

13. Yhteenveto

Kunnat ja maakuntien liitot

Pohjois-Pohjanmaan liitto, Hailuodon, Siikajoen ja Utajärven kunnat sekä Oulun seudun ympäristötoimi kannattavat asetusluonnoksissa esitettyä suojelun perustamista.

Oulun seudun ympäristötoimi nostaa lausunnossaan esille kolme luonnonsuojelun aluetta, joiden vaikutuksista lähelle sijoittuvaa muuta toimintaa ympäristötoimi on huolissaan. Hailuodossa Kirkkosalmen-Viinikanlahden-Pöllänlahden-Itämeren luonnonsuojelun alueen ja Kirkkosalmen Natura 2000 -alueen yhteyteen on osoitettu suojelun kokonaisuus, joka sijoittuu hyvin lähelle olemassa olevaa jätteenkäsittelytoimintaa. Ympäristötoimi esittää, että suojelun laajentamisen ei tulisi rajoittaa olemassa olevaa ympäristöluvullista toimintaa.

Kummunlampien-Uikulanjärven laajenemisalueen läheisyydessä on seudullisesti tärkeä louhosalue sekä muuta maa-ainesten ottotoimintaa, kierrätystoimintaa, asfaltin valmistusta sekä muuta teollisuustoista maa-ainesten käsittelytoimintaa. Oulun seudun ympäristötoimi edellyttää, että Kummunlampien-Uikulanjärven luonnonsuojelun osalta luonnonsuojelun perustamista koskevassa valtioneuvoston asetuksessa todetaan, ettei ko. alueella sovelleta valtioneuvoston päätöksen 993/1992 tarkoittamia virkistys- ja luonnonsuojelun melutason ohjeita.

Oulun Virvikkosuolle esitettävän uuden luonnonsuojelun läheisyydessä noin 0,5 km etäisyydellä sijaitsee Tannilan ampumarata. Oulun seudun ympäristötoimi esittää harkittavaksi, ettei ko. alueella myöskään sovelleta valtioneuvoston päätöksen 993/1992 tarkoittamia virkistys- ja luonnonsuojelun melutason ohjeita. Alueen suojelun toteuttamisen ei tulisi rajoittaa olemassa olevaa ampumaratatoimintaa.

Lintusuolle esitetylle suojelun alueelle sijoittuu tällä hetkellä moottorikelkkareitti. Moottorikelkkailu voi ajoittain aiheuttaa luonnonsuojelun alueella melutasojen ohjeiden ylityksiä. Luonnonsuojelun perustaminen ei saa olla perusteena reittien lakkauttamiselle.

Pohjois-Pohjanmaan liitto muistuttaa, että ehdotetut valtioneuvoston asetuksella perustettavat luonnonsuojelun alueet liittyvät maakuntakaavoitukseen ja toteuttavat lainvoimaisia maakuntakaavoja 1. ja 2. sekä voimaan määrättyä 3. vaihemaakuntakaavaa.

Pohjois-Pohjanmaan liitto, Hailuodon, Siikajoen ja Utajärven kunnat nostavat esille ehdotetut rajoitukset luonnon, metsästäjien ja koiraharrastajien kannalta. Edellä mainitut lausunnonantajat toivovat, että jatkovalmistelussa otettaisiin huomioon riistanhoitoyhdistysten ja muiden toimijoiden näkemykset suojelun erityispiirteistä ja säädetään tarkemmin suojelun soveltuva käyttö. Pohjois-Pohjanmaan liitto toivoo ennen suojelun lopullista toteutusta lisäneuvotteluja mahdollisten ristiriitojen ja erimielisyyksien selvittämiseksi.

Ministeriöt

Ministeriöistä lausunnon antoivat puolustusministeriö. Sisäministeriöllä ei ole asetusluonnoksesta lausuttavaa. **Puolustusministeriö** edellyttää, ettei Liminganlahden suojelun perustaminen saa aiheuttaa rajoitteita puolustusvoimien Oulunsalon lentokentällä tapahtuvalle toiminnalle normaalioloissa tai sen häiriötilanteissa. Lisäksi Värkkisuon luonnonsuojelun aluetta koskevista toimenpiteistä tulee neuvotella Puolustusvoimien kanssa.

Valtion viranomaiset ja virastot

Metsähallituksen mukaan luonnonsuojelualueiden perustaminen turvaa merkittäväällä tavalla Pohjois-Pohjanmaan maakunnan edustavien luontotyyppien säilymistä, mahdollistavat virkistyskäytön sekä tukevat ympäristökasvatusta ja luonnonvarojen kestävää hyödyntämistä. Metsästys on yksi perustettavien suojelualueiden perinteisistä käyttömuodoista.

Metsähallitus esittää, että tieto lupametsästysalueista tulisi täydentää perustelumuihistoihin. Kahdeksan valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaista suojelualuetta sijaitsee osittain tai kokonaan pienriistan tai hirvenmetsästyksen lupametsästysalueilla.

Metsähallitus esittää seuraavat yksityiskohtaiset huomiot asetusluonnoksista:

- Valtioneuvoston ja Ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden asetusluonnoksissa on syytä säätää vuoden mittainen siirtymäsäännös.
- Hirvenmetsästys tulisi sallia Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualueella samoin periaattein kuin suurimmalla osalla valtioneuvoston asetuksella perustettavia suojelualueita.
- Metson, teeren ja pyyn metsästystä tulisi sallia myös SPA-alueilla, vastaavasti kuin maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista annetussa asetuksessa (644/2017) on tehty.
- Metson, teeren ja pyyn metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella Räkäsuon, Kuisuon, Niittysuon-Siiransuon ja Etelä-Sydänmaan luonnonsuojelualueilla.
- Minkin ja supikoiran pyynti tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, joilla muuta metsästystä on säädöksessä sallittu.
- Minkin ja supikoiran pyynti tulisi sallia perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana.
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulisi sallia Kuisuon, Etelä-Sydänmaan ja Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualueilla.
- Erityisen tärkeää on, että luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisia lupia voidaan myöntää vieraslajien ja muidenkin liian runsaslukuisiksi tai muutoin vahingollisiksi käyneiden lajien pyyntiin joustavasti ja mahdollisimman yhdenmukaisilla menettelyillä metsästyslain 17 §:n mukaisten metsästyslupien myöntämisen yhteydessä.
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, joille myydään lyhytaikaisia metsästyslupia.
- Villisian metsästys tulisi sallia niillä valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, joilla on sallittu muutakin metsästystä.
- Ammattikalastukselle aiheutuvien vahinkojen vähentäminen ja hylkeiden jääalueilla tapahtuvan pyynnin luonne erityisesti huomioidaan valtioneuvoston asetuksen jatkokesittelyssä ja tämän perusteella tulisi tarkastellaan tarvetta harmaahylkeen ja itämerennorpan metsästyksen sallimiseen perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueeseen kuuluvalla osalla.
- Metsästyslain 41 a §:n mukainen Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksessa niillä luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella (Kuisuon poronhoitoalueen puoleinen osa, Viitaojanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo).
- Metsästyslain 41 c §:n mukainen Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuva metsäpeuran metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksessa niillä luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella: Kuisuo (osa), Viitaojanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo.
- Muilta kuin Hailuodon metsästyskieltoalueilla metsästyslinjaus vesilintuja osalta on haasteellinen ja linjausta tulisi asetuksen jatkovalmistelussa tarkentaa niin, että edellä esiin tuodut ongelmat alueen metsästysjärjestelyissä ja mm. valvonnassa voidaan välttää.
- Suojelualueisiin mukaan tulevilla valtion yksityisillä vesialueilla tulisi olisi mahdollista myöntää lupia viehekalastukseen ja seisovien pyydysten käyttöön nykyisenlaisilla lupamenettelyillä.
- Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus esittää lausunnolla olevista asetusluonnoksista näkökohtia luonnonsuojelutavoitteiden toteutumisen näkökulmasta.

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus esittää, että Hailuodon ja Liminganlahden rauhoitussäännöksissä sovelletaan samaa käytäntöä kuin yksityismailla. Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus pitää ensisijaisen tärkeänä, että niillä valtion luonnonsuojelualueilla, jotka joko liittyvät nykyisiin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, joilla metsästys on kielletty kokonaan tai joiltain osin, tai muodostavat erillisen valtion luonnonsuojelualueen, jolla suojelutavoitteiden toteutuminen edellyttää metsästyskieltoa, kiello asetetaan valtioneuvoston asetuksella.

ELY-keskuksen mukaan linnustolle haitallisten vieraslajien tehokkaan ja vaikuttavan pyynnin kannalta sallittua pyyntikautta olisi perusteltua jatkaa 30. huhtikuuta asti. ELY-keskus katsoo, että linnustolle haitallisten pienpetojen pyyntiä voidaan harjoittaa tärkeillä linnustonsuojelualueilla lintujen muutto- ja levähdyskauden ja osin pesimäkaudenkin aikana aiheuttamatta merkittävää häiriötä linnustolle.

Suunnitelmallisen pienpetopyynnin tavoitteiden toteutumisen ja pyynnin sujuvan toteuttamisen kannalta olisi joustavinta sopia pyynneistä suojelusta vastaavien viranomaisten ja pyyntiorganisaatioiden kesken, tarvittaessa poikkeuslupamenettelyin, eikä säätää pyyntiaikaa asetuksella. Natura-verkoston sisältyvillä SAC-alueilla linnustolle haitallisten pienpetojen pyynnin tulisi olla mahdollisimman sujuvaa, koska useilla SAC-alueilla on merkittäviä linnustollisia arvoja.

Geologian tutkimuslaitos (GTK) toteaa, että ehdotetuille suojelualueille sijoittuu geologisia kohteita, jotka tuovat suojelualueelle osaltaan lisäarvoa luonnon monimuotoisuuden kannalta ja voivat toimia esimerkiksi kiinnostavina opetus- ja retkeilykohteina. GTK esittää lausunnossaan huomioita useiden suunniteltujen suojelualueiden mahdollisista luonnonvarojen käyttöön kohdistuvista intresseistä

Museovirasto pitää suojelualueiden perustamista kannatettavana kulttuuriperinnön säilymisen, virkistyskäytön ja luontomatkailun kehittämisen näkökulmasta. Luontoarvojen turvaamisen lisäksi merkittävä tavoite perustettavilla luonnonsuojelualueilla on luonto- ja kulttuuriarvot huomioivan virkistyskäytön mahdollistaminen. Perusteilla olevien luonnonsuojelualueiden osalta tulee ottaa huomioon, etteivät mahdolliset ennallistamis- ja luonnonhoitotoimenpiteet tai virkistyskäyttöön liittyvät rakenteet ja rakennelmat aiheuta uhkaa alueiden kulttuuriperinnölle tai maisemalle. Näihin toimenpiteisiin liittyvät suunnitelmat tulee hyvissä ajoin lähettää arvioitaviksi ja lausuttaviksi Pohjois-Pohjanmaan museoon.

Luonnonsuojelujärjestöt

Luonnonsuojelujärjestöistä lausunnon antoivat **BirdLife Suomi, Pohjois-Pohjanmaan Lintutieteellinen Yhdistys (jäljempänä PPLY), Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjois-Pohjanmaan piiri ry ja Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys ry**. Ympäristön- ja luonnonsuojelujärjestöt suhtautuivat myönteisesti asetusluonnoksiin ja asetuksella perustettavien suojelualueiden rauhoitusmääräyksiin. Yhdistykset esittävät seuraavat yleiset huomiot asetusluonnoksesta:

- Suojeltavien alueiden hoito- ja käyttösuunnitelmia laadittaessa kiinnitetään huomioita riittävän laajoihin liikkumiskielloalueisiin erityisesti linnuston kannalta arvokkailla alueilla, kuten *Siikajoen lintuvesien (erityisesti Tavon Munahieta), Hailuodon ja Liminganlahden luonnonsuojelualueilla*. BirdLife Suomi ry
- Luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi laajennetaan edelleen suojelualueverkostoa erityisesti metsä- ja suoalueilla sekä linnuille tärkeillä levähtämis- ja ruokailualueilla. Suojelualueiden laajentaminen olisi erityisen perusteltua Viitaojanlatvasuolla, Haarasuolla, Lintusuolla, Hillikkosuolla, Pitkäsnevalla, Huhtaneva-Luminevalla ja Iso Särkisuolla. BirdLife Suomi ry
- Yhdistys katsoo, että maakunnalliset lintualueet ovat suuren monimuotoisuusarvon (ml. lajit ja luontotyytit) omaavia alueita ja kuuluvat biodiversitettistrategian tiukasti suojeltuihin alueisiin, jotka täyttävät elinympäristöinä muutenkin kuin linnuston osalta suojelukriteerit. PPLY
- Kannatettavaa, että perustettavat luonnonsuojelualueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 § mukaisesti ilman poikkeuksia. PPLY, Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys

Luonnonsuojelujärjestöjen lausunnoissa esitettiin seuraavia muutoksi suojelualueiden rajauksiin:

- *Räkäsuo*n luonnonsuojelun yhtenäisyyden kannalta olisi tärkeää liittää suojelualueeseen rajautuva Sarviselänkankaan alue perustettavaan luonnonsuojelualueeseen. *BirdLife Suomi ry*
- *Oulujärven lintusaarten, Painuanlahden ja Manamansalon suojelun* alueet: Oulujärven luoteisosan nykyistä luonnonsuojelun verkostoa tulisi laajentaa ja yhtenäistää. Kuostonsaari ja Kaarresalo tulisi rauhoittaa kokonaan sekä Jylhäniemen ja Rapsunkankaan alueita laajentaa. *BirdLife Suomi ry*
- *Painuanlahden* luonnonsuojelun tulisi laajentaa koko lahden alueelle. Lisäksi aluetta tulisi kehittää vesilintujen syyslevähdysalueeksi. *BirdLife Suomi ry*

Luonnonsuojelujärjestöjen lausunnoissa esitettiin seuraavia muutoksi suojelun rauhoitussäännöksiin ja metsästysrajoituksiin:

- Metsästyksen lisärajoituksia esitetään *Pudasjärven Värkkisuolla ja Vaalan Painuanlahden alueille, Hailuodon luonnonsuojelun Hanhisjärven osa-alueelle, Viitaojanlatvasuolle, Haarasuolle, Lintusuolle, Hillikkosuolle, Pitkäsnevalle, Huhtaneva-Luminevalle ja Iso Särkisuo*lle. (*BirdLife Suomi*)
- Mikäli metson ja teeren metsästyksen hyväksytään joillakin nyt suojeltavista alueista, metsästyksen rajoitetaan ajallisesti syksyyn (lokakuun loppuun). (*BirdLife*)
- Suojelun alueet on tärkeää perustaa LSL 17 § mukaisesti ilman poikkeuksia eläinlajiston rauhoituksesta. (*PPLY*)
- Kaikki linnut, myös metso ja teeri, tulisi rauhoittaa mielellään kaikilla suojelun alueilla, mutta minimissään maakunnallisesti arvokkailla lintualueilla. (*PPLY, Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri*)
- Vanhojen metsien ja soiden lajien kannat ovat pitkällä aikavälillä taantuneet, eikä ole syytä sallia niiden metsästyksen yhdelläkään suojelun alueella. (*PPLY*)
- Värkkisuon Pudasjärven puoleisella osalla on sovellettava luonnonsuojelun lain 17a § 2 momentin viimeisen lauseen mukaisesti ja sallia metson ja teeren metsästyksen vain kuntalaisille. (*PPLY*)
- Ketun ja haitallisten vieraslajien metsästyksen säädetään erikseen siten, että kettu on pääsääntöisesti rauhoitettu luonnonsuojelun alueilla lukuun ottamatta arvokkaita lintualueita, joille voidaan ketun metsästyksen myöntää poikkeus rauhoitussäännöksistä. (*PPLY, Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri, Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys*)
- Metsäjänis tulee rauhoittaa kaikilla suojelun alueilla ilman poikkeuksia. (*Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri, Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys*)
- Jos minkin ja supikoiran pyynnin katsotaan aiheuttavan merkittävää riskiä perustettavan suojelun alueen uhanalaisen linnuston pesimärauhalle, voitaisiin minkin ja supikoiran metsästyksen sallia tällaisilla suojelun alueilla lintujen pesintäajan ulkopuolella, jolloin sallittu pyyntiaika voisi ulottua asetusluonnoksesta poiketen 1 päivästä elokuuta 31 päivään maaliskuuta. Lintujen kevätmuuttoaikana minkin ja supikoiran pyynti olisi siis pääosin kielletty, mutta suurimman osan lintulajien syysmuuton aikaan se olisi sallittua. Mikäli halutaan rauhoittaa jokin tärkeä syksyinen lintujen lepäily- ja ruokailun alue alkusyksyn vieraslajipyynniltä, sellainen kohde voisi olla Liminganlahden suojelun alueet. (*PPLY*)
- Arvokkaille kiireellisesti suojeltavien rantalintujen pesimäalueille tulisi asettaa liikkumisrajoituksia lintujen pesimäaikaan. Tai vaihtoehtoisesti liikkumisrajoitukset tulisi asettaa nyt perustettavien alueiden järjestyssäännöissä. Rajoituksia esitetään Valtioneuvoston asetuksella perustettaville luonnonsuojelun alueille nro 1a-1e, 6a-b, 26 ja 27 lintujen pesimäaikaan 15.4. - 15.7. (*PPLY*)
- Hirven metsästyksen on perusteltua kieltää niillä suojelun alueilla, jotka sijaitsevat asutuksen läheisyydessä tai ovat muutoin suosittuja ulkoilu- ja retkeilykohteita. Tällä perusteella hirven metsästyksen tulee kieltää myös ainakin Liminganlahden ja Siikajoen lintuvesien suojelun alueilla sekä Kummunlampien-Uikulanjärven suojelun alueella kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelun alueilla, joissa metsästyksen aiheuttaisi vaaraa virkistyskäyttäjille, metsästyksen kielletään. (*Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri, Luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys*)

Metsästysjärjestöt ja -yhdistykset

Metsästysjärjestöistä ja -yhdistyksistä 41 antoi lausunnon asetusluonnoksesta. Lausunnonantajia olivat: Hailuodon Metsästysseura, Eräseura Karhu ry, Haukiputaan Metsästys Yhdistys Ry, Holapan Riistamiehet ry, Kellon Metsästysseura ry, Laitasaaren erätoverit, Leuvan Erä Ry, Limingan Temmeksen metsästysyhdistys, Lumijoen metsästysyhdistys Muhoksen Metsänkulkijat ry ja Suokylän Eräpojat ry, Oulujoen eräseura ry Oulun Metsästys- ja Ampumaseura ry, Oulun Riistamiehet ry, Oulunsalon Metsästysyhdistys ry, Pattijoen Metsästysseura ry / Olkijoen Erämiehet ry, Pyhänsivun Metsästysseura ry, Rimpisoiden Riistamiehet RY, Päijänteen riistansuojelijat ry., Raution Kennel- ja Metsästysseura ry, Sanginjoen riistakerho ry Siikajoen Eräkaverit Ry, Siikajoen Riistamiehet ry, Tannilan Metsästysseura Ry, Tupoksen Metsästys- ja Kalastusseura ry, Upseerien Metsästysyhdistys ry, Virkkulan Erämiehet ry Vuorikosken erämiehet ry. sekä Paavolan metsästysseura ry:n, Revonlahden metsästysseura ry, Piiponsuon eräpojat ry, Tuominen Jari eräseurue, Sotkan Erä, Suomen metsästäjäliitto Oulun piiri.

Metsästysjärjestöt pitävät pääsääntöisesti ehdotettujen luonnonsuojelualueiden perustamista lähtökohtaisesti kannatettavana, koska elinympäristöjen säilyminen on myös elinvoimaisten riistakantojen ja riistatalouden perusedellytys. Järjestöt pitävät kuitenkin asetusluonnoksissa esitettyjä mahdollisuuksia metsästykseseen, vieraslajien pyyntiin ja vahinkoa aiheuttavien eläinkantojen säätelyyn riittämättöminä. Järjestöjen mukaan metsästyksiä on rajoitettu alueellisesti tarpeettoman paljon. Lisäksi järjestöt korostivat metsästyksen merkitykseen perinteisenä toimintana ja harrastuksena. Järjestöjen esittämät laji- ja aluekohtaiset sekä pyyntitapoja koskevat huomiot on koottu ja eritelty seuraavassa yhteenveto osassa ”Yleiset metsästyksiä koskevat lausumat”.

Metsästysjärjestöt ja –yhdistykset korostavat lausunnoissaan metsästyksen merkitystä perinteisenä toimintana ja harrastuksena. Lausunnonantajat pitävät asetusluonnoksissa esitettyjä mahdollisuuksia metsästykseseen, vieraslajien pyyntiin ja vahinkoa aiheuttavien eläinkantojen säätelyyn riittämättöminä ja, että metsästyksiä rajoitettu tarpeettoman paljon. Metsästäjät nostavat esille erityisesti hirven, jäniseläimet, metsäkanalinnut, pienpedot, kanadanmajavan, villisian sekä suurpetojen metsästyksen jatkumisen. Lisäksi toivotaan minkin ja supikoiran pyynnin mahdollistamista mahdollisimman laajasti. Myös erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia luonnonsuojelualueilla myös jatkossa. Metsästysjärjestöjen ja –yhdistysten näkemyksen mukaan metsästyksiä ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästyksiä tulisi sallia mahdollisimman laajasti kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueilla. Metsästäjäjärjestöt korostavat, että paikallisten mielipide tulee ottaa huomioon ja että metsästyksen salliminen lisää suojelun hyväksyvyyttä paikallisten keskuudessa. Kestävä metsästyksiä on muiden luonnonkäyttömuotojen kanssa yhdenvertaisena tärkeä osa virkistystä ja maakunnan kulttuuriperintöä. Metsästyksiä ja muu virkistyskäyttö ovat hyvin yhteensovittavissa. Erityisesti Hailuodon ja Liminganlahden osalta nostetaan esille rikkonainen kiinteistö rakenne ja siitä johtuvat haasteet ja vaikutukset metsästyksen harjoittamiseen ja myös rauhoitussäännösten valvontaan. Em. tahot esittävät laji- ja aluekohtaisia huomioita, jotka on esitetty kootusti alla.

Yleiset metsästyksiä koskevat huomiot

- Luonnonsuojelulain 17 a §:n nojalla rauhoitussäännöistä on mahdollista säätää aluekohtaisia metsästyksiä koskevia poikkeuksia. (Suomen Riistakeskus, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri)
- Pohjois-Pohjanmaalle perustettavat luonnonsuojelualueet ovat pääsääntöisesti laajoja useamman sadan tai usean tuhannen hehtaarin kokoisia alueita, mikä puoltaa sitä, että näillä alueilla on mahdollista metsästyksiä säädellysti silloin, kun se tapahtuu suojelutavoitteiden kärsimättä. (Suomen Riistakeskus, SML Oulun piiri)
- Asetusluonnoksessa esitetyt rajoitukset ovat eräiltä osin selkeästi tiukempia kuin Pohjois-Pohjanmaan alueelle valtioneuvoston asetuksella (644/2017) aiemmin perutetuilla luonnonsuojelualueilla. (Suomen Riistakeskus)
- Metsästyksiä koskevissa rauhoitusmääräyksissä tulisi ottaa huomioon poronhoidosta johtuvat alueen erityisominaisuudet. (Suomen Riistakeskus)

- Metsästys ei haittaa luonnonsuojelualueiden käyttöä tai heikennä niiden suojelu tai muuta arvoa, joten metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti kaikilla alueella. Luonnonsuojelualueiden muu käyttö tai alueiden arvo ei vaaranna metsästyksestä, ja metsästys on hyvin yhteen sovitettavissa muuhun käyttöön. (*Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Oulun riistanhoitoyhdistys, Sotkan Erä, SML Oulun piiri*)
- Vesilintuja tulisi voida lisäksi metsästää kaikilla niillä valtioneuvoston asetusluonnoksessa mainituilla alueilla, jotka eivät ole lintudirektiivin mukaisia erityisiä suojelualueita (SPA) ja lisäksi Natura 2000 -ohjelmaan kuulumattomilla alueilla. (*SML Oulun piiri*)
- Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia jatkossakin kaikilla alueilla. (*Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
- Koirien käyttö tulee sallia luonnonsuojelualueilla. (*Oulun riistanhoitoyhdistys*)
- Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia luonnonsuojelualueilla myös jatkossa. Esimerkiksi vesilintujen pönttöjen ja muiden pesälaitteiden rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen tulee sallia. Nuolukivien vieminen olemassa oleville paikoille tulisi olla mahdollista sekä teknisten apuvälineiden kuten riistakameroiden tai ”loukkuvahtien” käyttö pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksessä. (*Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Muhoksen riistanhoitoyhdistys, SML Oulun piiri*)
- Tulevilla luonnonsuojelualueilla tulee sallia maastossa riistanhoitotyössä ja metsästyksessä tapahtuva ja sen vaatima ajoneuvojen käyttö metsästyslain ja asetuksen mukaan. (*Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto*)
- Lisäksi rajoitukset vaikuttaisivat erittäin merkittävästi seuran ja paikallisten ihmisten hallinnassa olevien eräkämppeiden käyttöön ja arvoon. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)

Linnustus

- Metson ja teeren metsästyksen salliminen useilla valtioneuvoston asetuksella perustettavista suojelualueilla on kannatettavaa. (*Suomen Riistakeskus, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri*)
- Pyy metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeen alueilla, joilla metson ja teeren metsästys on valtioneuvoston asetuksella sallittua. (*Suomen Riistakeskus, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri*)
- Metson, teeren ja pyyn metsästyksen tulee jatkua myös SPA-alueilla. (*Suomen Riistakeskus, Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Muhoksen riistanhoitoyhdistys, Oulun riistanhoitoyhdistys, Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, Suomen Metsästäjäliitto, Utajärven riistanhoitoyhdistys*)
- Heinäsorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perusteltavilla luonnonsuojelualueilla (SML Oulun piiri, *Utajärven riistanhoitoyhdistys*)
- Sinisorsan, tavin ja telkän metsästys tulisi sallia muualla kuin Natura 2000 SPA-alueilla valtioneuvoston asetuksella. (*Suomen Riistakeskus, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto*)
- Metsähanhen metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat Utajärven ja Muhoksen kunnissa sekä Iin kunnan ja Oulun kaupungin alueilla sisämaassa. (*Suomen Riistakeskus, SML Oulun piiri*)
- Metsähanhen metsästys tulee mahdollistaa kaikilla esitetyillä luonnonsuojelualueella. (*Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto*)
- Haittalintujen (varislinnut, isot lokit) metsästys tulee sallia tulevilla suojelualueilla. (*Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kempeleen-Oulunsalon Riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun Piiri*)

Nisäkäsriista

- Laaja hirvenmetsästysoikeus on kannatettavaa. (*Suomen Riistakeskus, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Muhoksen riistanhoitoyhdistys, Sotkan Erä*)
- Hirven metsästys tulee sallia mahdollisimman laajasti suojelualueilla, jotta kannanhallinta onnistuu tehokkaasti. (*Kempeleen-Oulunsalon Riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys*)
- Minkin ja supikoiran pyynti tulee sallia valtioneuvoston perustamisasetuksessa luonnonsuojelulain 17a § nojalla kaikilla suojeltavilla alueilla, jolloin kullekin alueelle ei tarvita erillistä luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista poikkeuslupaa (*SML Oulun piiri*).
- Ketun pyynti tulee sallia mahdollisimman kattavasti kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla suoraan valtioneuvoston asetuksella. (*Suomen Riistakeskus, SML Oulun piiri*)
- Ketun pyynti tulee sallia mahdollisimman kattavasti kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla suoraan valtioneuvoston asetuksella. (*Suomen Riistakeskus, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys*)
- Ketun metsästys tulisi olla sallittua kaikilla esitetyillä luonnonalueella 1.8-14.4. (*Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
- Näädän metsästyksen sallimista valtioneuvoston asetuksella tulisi tarkastella uudestaan muillakin kuin vesilinnustollisesti arvokkailla lintukohteilla. (*Suomen Riistakeskus, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri*)
- Näädän metsästys tulee sallia 1.8-31.3. (*Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys*)
- Näädän, hillerin ja kärpän metsästys tulisi sallia. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys*)
- Valtioneuvoston asetuksessa tulisi sallia *metsäpeurojen* perimän turvaamiseksi metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva metsäpeurojen metsästys niillä luonnonsuojelualueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella. Poronhoitoalueella sijaitsevia valtioneuvoston asetusluonnokseen kuuluvia luonnonsuojelualueita ovat: Kuisuo (osa), Viitaojanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo. (*Suomen Riistakeskus*)
- Harmaahylkeen ja itämerennorpan metsästys tulisi perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueen osalta (asetusluonnoksen karttaliite 1e) järjestää kuten Selkämeren kansallispuistossa on tapahtunut harmaahylkeen metsästyksen suhteen. (*Suomen Riistakeskus, Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto*)
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen salliminen useilla valtioneuvoston asetuksella perustettavista uusista suojelualueista on kannatettavaa. (*Suomen Riistakeskus*). Rusakon metsästäminen tulee sallia. (*Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri*)
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen tulee jatkua valtioneuvoston asetuksessa myös SPA-alueilla. (*Suomen Riistakeskus, Muhoksen riistanhoitoyhdistys, Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys*). Rusakon metsästäminen SPA-alueilla tulee sallia. (*Suomen Metsästäjäliitto*)
- Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulee sallia kaikilla etsityillä luonnonsuojelu alueella. (*Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys*)
- Villisian metsästyksen mahdollistaminen valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla on tarpeen sikaruton (ASF) leviämisen ehkäisemiseksi. (*Suomen Riistakeskus, Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri, Utajärven riistanhoitoyhdistys*)
- Kanadanmajavan metsästys tulisi sallia metsästysasetuksen mukaisen metsästysajan puitteissa vahinkojen ehkäisemiseksi niillä alueilla, joilla kanadanmajava voi aiheuttaa uhan suojelutavoitteiden toteutumiseksi. (*Suomen Riistakeskus, Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri, Utajärven riistanhoitoyhdistys*)
- Valkohäntäpeuran metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella perustettavilla alueilla metsäpeuralle aiheuttaman näennäiskilpailun takia. (*Suomen Riistakeskus, Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, SML Oulun piiri, Utajärven riistanhoitoyhdistys*)

- Metsäkauriin metsästys tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella samoilla alueilla kuin hirven metsästys. (Suomen Riistakeskus, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, SML Oulun piiri, Utajärven riistanhoitoyhdistys)

Pienpedot

- Minkin ja supikoiran pyydystäminen ja tappaminen asetusluonnoksessa sallittavaksi valtioneuvoston asetuksella SPA-alueilla on kannatettavaa. (Suomen Riistakeskus, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys)
- Minkin supikoiran tulee sallia mahdollisimman kattavasti kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla suoraan valtioneuvoston asetuksella. (Suomen Riistakeskus, Kempeleen-Oulunsalon Riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Muhoksen riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto, Utajärven riistanhoitoyhdistys)
- Minkin ja supikoiran pyynti tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Tämä tukee myös kansallisen HELMI-ohjelman mukaisen vieraspetopyynnin toteutusta tärkeänä ja arvokkaana luonnonhoitokeinona. (Suomen Riistakeskus, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto)

Suurpedot

- Suurpetojen metsästys tulee sallia perustettavilla suojelualueilla. Näin varsin tärkeä ja lajien kannanhoitosuunnitelmiin (karhu, ilves, susi) kuuluva suurpetojen kannanhoidollinen metsästys ei tarpeettomasti hankaloituisi Pohjois-Pohjanmaan alueella. Lisäksi perustamisasetuksessa tulee huomioida Suomen riistakeskuksen myöntämällä metsästyslain 41 § 2 momentin mukaisella poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen häiritseminen (SML Oulun piiri, Utajärven riistanhoitoyhdistys Suomen Riistakeskus, Hailuodon riistanhoitoyhdistys, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys, Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys, Suomen Metsästäjäliitto)
- Niissä tilanteissa, kun poikkeuslupa suurpetoyksilön pyydystämiseksi on myönnetty, pyyntiä ei tulisi hankaloittaa kieltämällä suojelualueilla pyynti. (Suomen Riistakeskus, Suomen Metsästäjäliitto)
- Alueilla, jotka sijaitsevat poronhoitoalueella, mutta eivät kuulu metsästyslain 8 §:n mukaiseen alueeseen, tulisi sallia valtioneuvoston asetuksella suurpetojen poikkeuslupien käyttö. Näitä alueita ovat Kuisuon poronhoitoalueen puoleinen osa, Viitaojanlatvasuo, Virvikkosuo, Värkkisuo, Torvensuo-Viidansuo, Kalliomaa, Iso Särkisuo ja Niittysuo-Siiransuo. (Suomen Riistakeskus)

Aluekohtaiset vaatimukset

1. Hailuodon luonnonsuojelualue
 - Harmaahylkeen ja itämerennorpan metsästys tulisi perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueen merialueen osalta (asetusluonnoksen karttaliite 1e) järjestää kuten Selkämeren kansallispuistossa on tapahtunut harmaahylkeen metsästyksen suhteen. (Suomen Riistakeskus, SML Oulun piiri)
 - Pienriistan, mukaan luettuna vesilintujen metsästys, tulisi kieltää valtioneuvoston asetuksella perustettavalla Hailuodon luonnonsuojelualueella vain nykyisillä metsästyskieltoalueilla (Kirkkosalmi ja Ojakylänlahti-Ontonperä-Kengänkari) sijaitsevilla alueen osilla. (Suomen Riistakeskus)
 - SPA-alueet ja niille suunniteltu metsäkanalintujen metsästyksen kieltäminen ei ole tarpeellista. (Hailuodon riistanhoitoyhdistys)
 - Vesilintujen metsästys tulee sallia. (Hailuodon riistanhoitoyhdistys)
 - Metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulee sallia. (Hailuodon riistanhoitoyhdistys)
 - Hylkeenmetsästys tulee sallia. (Hailuodon riistanhoitoyhdistys)
 - Hirven metsästysoikeuden tulee sallia metsästyksen kaikki muodot (ml. koirametsästys) ja hirven ampumisen suojelualueella sekä koirien koulutus ja koetoiminta (20.8–31.12.). (Hailuodon riistanhoitoyhdistys)
 - Valkohäntäpeuran, villisian, kanadanmajavan ja suurpetojen metsästys tulee sallia. (Hailuodon riistanhoitoyhdistys)

- Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia. (*Hailuodon riistanhoitoyhdistys*)
 - Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys*)
 - *Vesilintujen metsästys* tulisi kieltää valtioneuvoston asetuksella perustettavalla *Hailuodon luonnonsuojelualueella* vain nykyisillä metsästyskieltoalueilla (Kirkkosalmi ja Ojakylänlahti-Ontonperä-Kengänkari) sijaitsevilla alueen osilla. (*Suomen Riistakeskus*)
2. *Liminganlahden luonnonsuojelualue*
- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. Huom. Helmi-hankkeen toteuttaminen. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Ranta-Virkkulan Eränkävijä, Virkkulan jakokunta*)
 - Näädän metsästysmahdollisuus vieraspetojen (supikoira ja minkki) ja ketun pyynnin lisäksi tulee sallia ilman erillistä poikkeuslupaa. (*Ranta-Virkkulan Eränkävijät, Virkkulan jakokunta*)
 - Kettua tulisi voida metsästää SPA-alueilla. (*Virkkulan jakokunta*)
 - Suurpetojen karkotus- ja tarvittaessa poistomahdollisuus tulisi sallia. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Ranta-Virkkulan Eränkävijät, Virkkulan jakokunta*)
 - Metson, teeren ja pyyn metsästyksen tulee sallia. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys, Ranta-Virkkulan Eränkävijät*)
 - Metsäjäniksen että rusakon pyynti tulee sallia. (*Virkkulan jakokunta*)
 - Limingan Temmesjoen pohjoispuolelle ja Lumijoen Selkämatalan alueelle (karttaliite 6a) esitetyt yksittäiset alueet jotka eivät ole nykyisen vesilintujen metsästysrauhitusalueen yhteydessä, eivätkä sijaitse Natura 2000 SPA-alueella ja sen vuoksi pitäisi poistaa vesilintujen metsästyskiellon piiristä. Näillä alueilla tulisi sallia myös merihanhen metsästys. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys*)
 - Sellaiset alueet, jotka eivät ole suoraan yhteydessä nykyisiin suojelualueisiin poistetaan esityksestä (*Ranta-Virkkulan Eränkävijät*).
 - Kanadanmajavan metsästys luonnonsuojelulain 15 § mukaisella poikkeusluvalla ei ole riittävän joustava ja nopea tehokkaaseen vahinkojen ehkäisemiseen tai majavakannan hallintaan (*Ranta-Virkkulan Eränkävijät*).
 - Villisian metsästyksen on perusteltua varautua myös säädösten osalta (*Ranta-Virkkulan Eränkävijät, Virkkulan jakokunta*).
 - Hirvenmetsästyksen kaikki pyyntimuodot tulee olla sallittuja mm. koirien avulla tapahtuva metsästys (*Ranta-Virkkulan Eränkävijät*).
 - Valkohäntäpeuran ja metsäkauriin kantojen kasvamiseen leudontuvien talvien myötä tulee varautua etukäteen säädöksissä (*Ranta-Virkkulan Eränkävijät, Virkkulan jakokunta*)
 - Riistan- ja luonnonhoitotöiden toteuttamista ei saa jatkossa tarpeettomasti rajoittaa perustettavilla suojelualueilla (*Ranta-Virkkulan Eränkävijät*).
 - Rauhoittamattomien lintujen metsästyksen salliminen (*Virkkulan jakokunta*)
3. *Revonneva-Ruonevan luonnonsuojelualue*
- Metson, teeren ja pyyn metsästyksen tulee sallia. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys*)
 - Alueella tulisi sallia valtioneuvoston asetusluonnoksen mukaisesti hirven metsästys eli myös metsästyslain mukaisesti koiran käyttö. (*Siikajokilaakson riistanhoitoyhdistys*)
4. *Räkäsuon luonnonsuojelualue*
- Kaikki metsästys on tulevaisuudessakin sallittua. (*Ylikiimingin Metsästysseura ry, Joloksen Erä ry, Koitelin Erä ry., Huttukylän Erä ry., Kiimingin Erämiehet ry., Somerovaran Erä ry., Timosen Yhteismetsä*)
 - Metsäkanalintujen metsästys tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys, MH, Sotkan Erä*)
 - Pyyn ja riekon, heinäorsan, tavin, telkän, metsähanhen, villisian, kanadanmajavan, valkohäntäpeuran, metsäkauriin sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys, Sotkan Erä*)
 - Valtioneuvoston asetusluonnoksessa oleva metsästyksen kieltäminen SPA-alueella ei ole perusteltua (*Sotkan Erä*).

- Metsäjäniksen ja rusakon metsästyksen kieltäminen SPA-alueilla poikkeaa myös osin Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin 2017 valtioneuvoston asetuksella perustettujen luonnonsuojelualueiden asetuksessa (644/2017) noudatetusta linjauksesta (*Sotkan Erä*).
 - Suurpetojen metsästyksessä ja riistakeskuksien myöntämien häirintälupien käyttö tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys, Sotkan Erä*)
 - Näädän metsästyksessä tulee sallia 1.8-31.3. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys, Sotkan Erä*)
 - Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia jatkossakin. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - metson, teeren ja pyyn metsästyksessä voitaisiin sallia myös SPA-alueilla (*MH, Sotkan Erä*)
 - Ketun metsästyksessä tulisi olla sallittua 1.8-14.4. (*Sotkan Erä*)
 - Haitallisia vieraslajeja (minkki ja supikoira) tulisi pystyä pyydystämään läpi vuoden, ilman aikarajoituksia. (*Sotkan Erä*)
 - Ilveksen metsästyksessä on ollut alueella mahdollista ja tulisi jatkossakin olla sallittu (*Sotkan Erä*).
 - Erilaiset riistan- ja luonnonhoitotyöt tulisi sallia alueella myös jatkossa. (*Sotkan Erä*)
5. *Niittysuon-Siiransuon luonnonsuojelualue*
- Hirvenmetsästyksessä tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus, Kiimingin-Ylikiimingin riistanhoitoyhdistys*)
 - Metsäpeurojen metsästyksessä tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)
 - Hirvenmetsästyksessä tulee sallia suoraan perustamisasetuksessa. (*Suomen Metsästäjäliitto*)
 - metson, teeren ja pyyn metsästyksessä voitaisiin sallia myös SPA-alueilla (*MH*)
 - Kaikki metsästyksessä tulee tulevaisuudessakin. (*Ylikiimingin Metsästyseura ry, Joloksen Erä ry, Koitelin Erä ry., Huttukylän Erä ry., Kiimingin Erämiehet ry., Somerovaran Erä ry., Timosen Yhteismetsä*)
6. *Kusisuon luonnonsuojelualue*
- Kusisuon poronhoitoalueen puoleisella osalla suurpetojen poikkeuslupien käyttö tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
 - Metsäpeurojen metsästyksessä tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)
 - metson, teeren ja pyyn metsästyksessä voitaisiin sallia myös SPA-alueilla (*MH*)
7. *Löytösuo-Karpasuo-Reikäsuon luonnonsuojelualue*
- Metsäkanalintujen metsästyksessä tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Pyyn ja riekon, heinäorsan, tavin, telkän, metsähanhen, villisian, kanadanmajavan, valkohäntäpeuran, metsäkauriin sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästyksessä tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Suurpetojen metsästyksessä ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Näädän metsästyksessä tulee sallia 1.8-31.3. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia jatkossakin. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - metson, teeren ja pyyn metsästyksessä voitaisiin sallia myös SPA-alueilla (*MH*)
8. *Etelä-Sydänmaan luonnonsuojelualue*
- metson, teeren ja pyyn metsästyksessä voitaisiin sallia myös SPA-alueilla (*MH*)
9. *Lintusuon luonnonsuojelualue*
- Pyyn ja riekon, heinäorsan, tavin, telkän, metsähanhen, villisian, kanadanmajavan, valkohäntäpeuran, metsäkauriin sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästyksessä tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Suurpetojen metsästyksessä ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästyksessä tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Näädän metsästyksessä tulee sallia 1.8-31.3. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
 - Koirien koulutus ja koetoiminta tulee sallia jatkossakin. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)

10. *Päijänteen-Välisuon ja Ruostesuon luonnonsuojelualue*

- Pyyn ja riekon, heinäorsan, tavin, telkän, metsähanhen, villisian, kanadanmajavan, valkohäntäpeuran, metsäkauriin sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästys tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
- Suurpetojen metsästys ja riistakeskuksen myöntämien häirintälupien käyttö tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
- Pienpetojen (kettu) ja haitallisten vieraslajien (supikoira, minkki) metsästys tulee sallia. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
- Näädän metsästys tulee sallia 1.8-31.3. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)
- Koirien koulutus ja koetointa tulee sallia jatkossakin. (*Muhoksen riistanhoitoyhdistys*)

11. *Haarasuon luonnonsuojelualue*

- Minkin, supikoiran ja ketun metsästys tuli sallia myös SCI/SAC-alueilla. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys*)

12. *Siikajoen luonnonsuojelualue*

- Minkin ja supikoiran pyynti sekä ketun metsästys tulisi sallia kaikilla valtioneuvoston asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla 1.8.–30.4. välisenä aikana. (*Limingan seudun riistanhoitoyhdistys*)

13. *Jäkälänevan ja Kaakkurisuon luonnonsuojelualue*

- Hirvenmetsästys tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
- Riistaeläinten, vähintään pienpetojen ja haitallisten vieraslajien sekä hirvieläinten metsästys tulee sallia. (*Kalajoen-Alavieskan riistanhoitoyhdistys*)
- Hirvenmetsästys tulee sallia suoraan perustamisasetuksessa. (*Suomen Metsästäjäliitto*)

14. *Viitaojanlatvasuo luonnonsuojelualue*

- Suurpetojen poikkeuslupien käyttö tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
- Metsäpeurojen metsästys tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)

15. *Virvikkosuon luonnonsuojelualue*

- Suurpetojen poikkeuslupien käyttö tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
- Metsäpeurojen metsästys tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)

16. *Värkkisuon luonnonsuojelualue*

- Suurpetojen poikkeuslupien käyttö tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
- Metsäpeurojen metsästys tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)
- Kaikki metsästys tulee sallia tulevaisuudessakin samanmuotoisena kuin tällä hetkellä. (*Ylikiimingin Metsästysseura ry, Joloksen Erä ry, Koitelin Erä ry., Huttukylän Erä ry., Kiimingin Erämiehet ry., Somerovaran Erä ry., Timosen Yhteismetsä*)

17. *Hillikkosuon luonnonsuojelualue*

- Kaikki metsästys tulee olla tulevaisuudessakin sallittua. (*Ylikiimingin Metsästysseura ry, Joloksen Erä ry, Koitelin Erä ry., Huttukylän Erä ry., Kiimingin Erämiehet ry., Somerovaran Erä ry., Timosen Yhteismetsä*)

18. *Kalliomaan luonnonsuojelualue*

- Kaikki metsästys tulee olla tulevaisuudessakin sallittua. (*Ylikiimingin Metsästysseura ry, Joloksen Erä ry, Koitelin Erä ry., Huttukylän Erä ry., Kiimingin Erämiehet ry., Somerovaran Erä ry., Timosen Yhteismetsä*)
- Suurpetojen poikkeuslupien käyttö tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
- Metsäpeurojen metsästys tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)

19. Torvensuo-Viidansuon luonnonsuojelualue

- Suurpetojen poikkeuslupien käyttö tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
- Metsäpeurojen metsästys tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)

20. Iso Särkisuon luonnonsuojelualue

- Suurpetojen poikkeuslupien käyttö tulee sallia. (*Suomen Riistakeskus*)
- Metsäpeurojen metsästys tulee sallia metsästyslain 41 c §:n mukaisella poikkeusluvalla. (*Suomen Riistakeskus*)

Muita aluekohtaisia esityksiä:

- Pattijoen Metsästysseura ry ja Olkijoen Erämiehet ry esittävät, että em. kaksi aluetta (palstat 678-415-18-90 (n. 37 ha) ja 678-416-24-1 (n. 120ha) käsitellään yhtenä alueena mahdollisia luonnonsuojelualueita suunniteltaessa, koska alueet sijaitsevat samalla ranta-alueella ja rajat vastaavat toisiinsa.
- *Räkäsuon luonnonsuojelualueeseen* rajautuu noin 5 hehtaarin kokoinen Sarviselänkankaan alue, joka on Metsähallituksen talousmetsää. Käytännössä kohde jää perustettavan suojelualueen sisälle. Suojelualueen yhtenäisyyden kannalta olisi tärkeää liittää ko. kohde perustettavaan luonnonsuojelualueeseen (*BirdLife Suomi*).
- Asetusluonnoksessa (VN/18153/2021) käytetään termiä ”hirven ajo” virheellisesti. Jää epäselväksi tarkoitetaanko hirven ajolla itse asiassa hirven pyyntiä tai hirven metsästystä? (*Ylikiimingin Metsästysseura ry, Joloksen Erä ry, Koitelin Erä ry., Huttukylän Erä ry., Kiimingin Erämiehet ry., Somerovaran Erä ry., Timosen Yhteismetsä*)
- Kiimingin lettoalueella, joka sijaitsee Kiiminkijoen pohjoispuolelle, metsästyksen jatkuminen nykyisellään myös tulevaisuudessa on tärkeää. (*Koitelin Erä*)
- *Huttukylän Erä ry:n* rajojen sisäpuolella sijoittuvilla Metsähallituksen omistamilla kymmenellä eri tilalla (yhteensä 157ha) on erittäin tärkeää säilyttää, jottei metsästys, sekä riistanhoito vaikeutuisi miltei mahdottomaksi.

Jakokunnat

Jakokunnista lausunnon antoivat Hailuodon jakokunnan osakaskunta ja Virkkulan Jakokunta. Lausunnoissa korostettiin, että laskuojien kunnostamisen tulee olla lähtökohtaisesti sallittua tulevilla luonnonsuojelualueilla tai vaihtoehtoisesti laskuojat on rajattava pois luonnonsuojelualueista. Hailuodon jakokunta tuo esille, että luonnonsuojelualueiden perustaminen Hailuodon Natura 2000 -verkoston alueille tulee tapahtua jo toteutuneen yksityisen luonnonsuojelun rauhoitusmääräysten mukaisesti, koska muuten suojelualueiden sisälle jäävien yksityisten maa-alueiden käyttö vaikeutuu. Osa metsäautotieverkostosta ja metsäteistä jää valtion luonnonsuojelualueiden sisälle. Myös viljelyksiä tulee rajoittamaan nyt lausunnolla olevien luonnonsuojelualueiden rajaan.

Virkkulan jakokunta esittää Liminganlahden metsästysrajoituksista huomioita, jotka on koottu aluekohtaiseen yhteenvetoon.

Paikallisyhdistykset

Kyläyhdistyksistä lausunnon antoivat Pyhänsivun Kyläyhdistys ry ja Sanginsuu-Lapinkangas-Sanginjoki kyläyhdistys. Näissä lausunnoissa nostetaan esille metsästyksen merkityksen paikallisille. Pyhänsivun Kyläyhdistys toivoo, että alueella säilyy luonnossa liikkumisen mahdollisuudet, marjastus, erästely, alueella olevat tulistelupaikat, metsästysseuran ylläpitämä eräkämpä ja metsästysmahdollisuudet. Sanginsuu-Lapinkangas-Sanginjoki kyläyhdistys suosittelee metsästysoikeuksien säilymistä ja koirien käytön sallimista metsästyksessä suunnitelluilla luonnonsuojelualueilla. Lisäksi tuodaan esille huoli suojelualueiden vaikutukset alueen asukkaiden maaomaisuudelle, erityisesti Oulujoki-, Sanginjoki- ja Kiiminkijokivarsissa ja niiden välisillä

alueilla. Tälle alueelle sijoittuvat Pilpasuon, Torvensuon ja Viiansuon luonnonsuojelualueet, jotka ovat olleet pääosin yksityisten omistuksessa.

Muut edunvalvontatahot

Muista edunvalvontatahoista **Kaivosteollisuus ry** edellyttää, että malminetsintätutkimus turvataan perustettavilla luonnonsuojelualueilla, mikäli olemassa oleville varausalueille (osalle pinta-alasta) haetaan jatkossa malminetsintälupaa. Lisäksi tulee varmistaa, etteivät nykyiset, ennen suojelualueen perustamista voimaan tulleet kaivoslain mukaiset oikeudet saa vaarantua.

Oulun seudun Metsänhoitoyhdistys esittää:

- Hailuotoon perusteilla olevilla luonnonsuojelualueilla tulee sallia vähintäänkin olemassa olevien metsä- ja maatalousalueiden laskuojien ylläpitäminen tarkoituksenmukaisessa kunnossa.
- Laskuojien perkaus tulee olla jatkossa sallittua luonnonsuojelualueilla yksityisten omistuksessa olevien talousmetsien ja viljelysalueiden vesitalouden turvaamiseksi.
- Maa- ja metsätalouden sekä myös virkistyskäytön kulkuyhteyksien kunnossapidämiseksi vaadittujen laskuojien sekä yksityisteiden ja piennartasanteiden raviojien kaivaminen tulee sallia.
- Suojelualueita tulisi voida mahdollisuuksien mukaan käyttää vesiensuojelutoimenpiteissä, esimerkiksi pintavalutuskenttinä ympärillä tehtävien kunnostusojitusten vesiensuojelussa.
- Ympäröiville maa- ja metsätalousalueille suojelualueista mahdollisesti aiheutuvat haitat on korvattava täysimääräisesti, mikäli edellä mainitut kuivatustoimenpiteet kielletään.

Paliskuntain yhdistys sekä Kollajan, Pudasjärven, Kiimingin ja Oijärven paliskunnat lähtökohtaisesti kannattavat ehdotettujen suojelualueiden perustamista, mutta suojelualueiden perustamisessa uhkana nähdään porotaloudelle haittaa aiheuttavien maasuurpetojen vahinkoperusteisen poistamisen mahdollinen vaikeutuminen ja kannanhoidollisen metsästyksen estyminen. Maasuurpetojen metsästystä on välttämätöntä saada harjoittaa jatkossakin kaikilla seudulle sijoittuvilla valtion mailla joustavasti, silloin kun sille on Suomen Riistakeskuksen myöntämä lupa.

Lausunnonantajien mukaan Pohjois-Pohjanmaan pohjoisosat kuuluvat poronhoitoalueeseen ja tällä alueella on voimassa lailla säädetty erityinen oikeus, poronhoito-oikeus, jonka kannattavan harjoittamisen mahdollisuutta esitys tällaisenaan huomattavasti heikentää. Alueen luonne on syytä ottaa huomioon säädösvalmistelussa.

Paliskuntain yhdistys esittää, että Mursunjärven ja Koirasuon suojelualueet, jotka perustettaisiin ympäristöministeriön asetuksella, yhdistetään hallinnollisesti samaksi suojelualueeksi ja niiden perustamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Vastaavasti Oijärven paliskunta vaatii, että Mursunjärven ja Koirasuon suojelualueet, jotka perustettaisiin tällä hetkellä ympäristöministeriön asetuksella, yhdistetään hallinnollisesti samaksi suojelualueeksi ja niiden perustamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Tällöin myös niille tulee sallia maasuurpetojen metsästäminen.

Paliskuntain yhdistys ja paliskunnat vaativat, että metsäpeuran poistamisen tulee olla mahdollista myös valtioneuvoston asetuksella perustettavilta suojelualueilta. Lisäksi vaaditaan poronhoitolain 53 §:n mukaisen neuvottelu järjestämistä välittömästi alueen paliskuntien kanssa.

Perämeren rannikon kalatalousryhmä esittää yleisesti, että metsästyksen tulisi olla lähtökohtaisesti sallittua luonnonsuojelualueilla, mikäli sen kieltämiseen ei ole erityisiä perusteita. Kalatalousryhmä esittää, että hylkeiden metsästys olisi sallittua kyseisellä alueella myös luonnonsuojelualueen perustamisen jälkeen.

Lausuntoon yhtyvät myös Perämeren kalatalousyhteisöjen liitto Ry, Oulujoen ja merialueen kalatalousalue, Pyhäjoen kalatalousalue ja Kalajoen kalatalousalue.

MTK Hailuoto pyytää ottamaan huomioon asetusluonnoksen valmistelussa seuraavia seikkoja:

- Valtioneuvoston asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet eivät saa aiheuttaa merkittävää haittaa tai rajoituksia ympäröivien alueiden elinkeinonharjoittamiselle. Esimerkiksi peltojen peruskuivatuksen järjestämistä ei tule luonnonsuojelualuiden perustamisella estää.
- Suojelualueita tulisi mahdollisuuksien mukaan käyttää vesienpuhdistuslaitosten piteissä.

Oulun erä- ja kennelkerho vastustaa varsinkin metsästyksen lakkauttamista perustettavilla suojelualueilla sekä koiran vapaana pitämisen kieltä. Lisäksi kennelkerho on huolissaan suojelualueiden metsästysrajoitusten vaikutuksesta pienriistan kohdistuvan metsästyspaineen kasvamiseen niillä alueilla, jotka jäävät rauhoitusten ulkopuolelle. Lisäksi kennelkerho kyseenalaistetaan pienpetojen metsästyksen rajoittaminen. Edelleen kennelkerho esittää huolen siitä, miten kulkeminen suojelun alueella on turvattu.

Oulun kanakoirakerho ry, Pohjois-Pohjanmaan Kennelpiiri, Oulun Seudun Pystykorvakerho, Suomen Pystykorvajärjestö, Oulun Seudun Noutajakoira yhdistyksen, Pohjois-Pohjanmaan ajokoirakerhon ja Suomen Harmaahirvikoirajärjestön mukaan ehdotettujen suojelualueiden metsästysrajoitukset ovat perusteettomia ja vaikeuttaisivat harrastustoimintaa merkittävästi. Jos metsästysalueita pienennetään, metsästysmahdollisuudet vähenisivät ja metsästyspaine keskittyisi useilla Pohjois-Pohjanmaan alueilla pienemmille aloille. Em. lausunnonantajat pyytävät muuttamaan asetusluonnosta siten, että metsästyksiä ja koiraharrastustoimintaa ei rajoitettaisi tulevilla luonnonsuojelualueilla.

Peab Industri Oy esittää, että Kummunlampien – Uikulajärven luonnonsuojelun alueen perustamisesta Oulun kaupungissa ei saa aiheutua haittaa alueen kaavan ja laaditun yleissuunnitelman mukaisille toiminnoille.

Fingrid toteaa lausunnossaan, että uusia suojelun alueita perustettaessa tulisi toimenpiderajoituksissa ja rauhoitusmääräyksissä ottaa selkeästi huomioon ja sallia nykyisten voimajohtojen kunnossapito- ja uusimistoimenpiteet.

Tornator esittää, että hirven metsästyksiä tulee sallia mahdollisemman laajana kaikilla luonnonsuojelun alueilla. Lisäksi Tornator esittää, että metsästysoikeus tulisi mahdollistaa myös metsäkauriille, valkohäntäpeuralle, kanadanmajavalle. Edelleen Tornator esittää, että pienpetojen ja tulokaslajien (villisika) metsästyksiä tulisi sallia kaikilla alueilla ja riistakeskuksen määrittämällä aikarajauksilla. Haitallisten vieraslajien (Minkki ja supikoira) pyynti tulisi sallia kaikilla alueilla ympärivuotisena. Tornatorin mukaan uusilla perustettavilla luonnonsuojelun alueilla on tärkeää, että luonnonsuojelu ja pienriistan metsästyksiä voidaan yhteensovittaa yhtenä luontoharrastuksen muotona.

Yksityishenkilöt

Yksityishenkilöistä 39 antoi lausunnon Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan valtion maalle perustettavia luonnonsuojelun alueista.

Yksityishenkilöiden lausunnoissa pidetään lähtökohtaisesti luonnonsuojelun alueiden perustamista Pohjois-Pohjanmaalle kannatettavana, mutta korostetaan metsästysharrastuksen merkitystä alueella. Perustettavilla luonnonsuojelun alueilla ei toivota metsästyksiin mitään muutoksia nykyiseen. Erityisesti Räkäsuon, Lintusuon, Päijänne- Välistuon, Löytösuo- Karpassuo-Reikäsuon, Iso Särkisuo, Niittysuo- Siiransuo, Kalliomaan, Hillikkosuon ja Torvensuo- Viidansuo-alueilla metsästyksen jatkumista nykyisenkaltaisen pidetään tärkeänä.

Lausunnoissa tuodaan esille lukuisia metsästyksirajoitukseen liittyviä huolia. Osa lausunnonantajista eivät hyväksy metsästyksirajoituksia lainkaan, osa katsoo, että rajoitukset eivät ole oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Erityisesti metsästyksirajoituksia Räkäsuon luonnonsuojelun alueella pidetään perusteettomina ja Hailuodon metsästyksirajoituksia vastustetaan. Metsästyksiä ja rajoituksia katsotaan olevan suuri taloudellinen merkitys erityisesti Hailuodossa. Lausunnoissa viitataan maakunnan eteläosien luonnonsuojelun alueista annettuun asetukseen (644/2017), jossa metsästyksirajoituksia pidetään ko:aan asetusluonnokseen nähden vähäisempinä.

Lisäksi vaaditaan, ettei suojelualueiden perustaminen rajoittaisi suojelualueisiin rajautuvien yksityismaiden käyttöä. Esimerkkinä nostetaan Räkäsuon luonnonsuojelun sisäin jäävät yksityismaat, joiden käyttöön ja arvoon luonnonsuojelun perustamisella on merkittävä vaikutus. Luonnonsuojelun ja sen rajoitukset vaikuttavat metsätilan kulku- ja liikkumisoikeuksiin, vesitalouden järjestelyihin, puuntuottamiseen sekä riistakantoja koskevien rajoitusten kautta metsänkasvatuksen riskeihin, joita hirvi ym. metsätuhoja aiheuttavat eläimet saavat aikaan.

Yksityishenkilöiden mukaan hylkeiden metsästyksen kieltäminen ei ole perusteltua. Lausunnoissa todetaan, ettei merialueiden suojeluperusteita tai mahdollisia rajoituksia ole esitetty lainkaan. Lausunnonantajan mukaan kasvaneet hyljekannat vaikeuttavat tuntuvasti kalastusta.

Yksityishenkilöt esittävät huolensa perustettavien luonnonsuojelun vaikutuksesta vieraseläinten torjuntaan. Lausunnoissa esitetään, että riistanhoitotyön voisi jatkua ja toiminta turvattaisiin nykyisellään ainakin Räkäsuon, Pilpasuon, Torvensuo-Viidansuon, Siiransuon, Niittysuo-Siiransuon, Kalliomaan ja Hillikkosuon luonnonsuojelun alueilla.

Useissa yksityishenkilöiden lausunnoissa vaaditaan, että metsästyksen hyväksytään osaksi luonnonsuojelutoimintaa uusia luonnonsuojelun alueita perustettaessa ja että metsästyksen kohdellaan tasavertaisesti muiden luontoharrastusten kanssa. Lausunnoissa toivotaan, että maakunnan eteläosien luonnonsuojelun alueista annetussa asetuksessa (644/2017) valtioneuvoston asetuksessa (644/2017) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelun alueista metsästyksen rajoitukset ovat huomattavasti vähäisempiä.

Yksityishenkilöiden lausunnoissa esitetään seuraavat alue- ja lajikohtaiset huomiot:

- Hirvenmetsästyksen perustettavilla luonnonsuojelun alueilla tulisi sallia kaikissa metsästyksen muodoissa sekä koiran käyttö metsästyksessä.
- Ketun metsästyksen sekä minkin ja supikoiran pyytäminen ja tappaminen tulisi sallia riistakeskuksen asettamalla ajanjaksoilla.
- Lintujen muuton aikaisilla levähdys- ja ruokailun alueilla metsästyksen aloitusajankohta voidaan siirtää alkamaan 20 päivästä syyskuuta, jotta lintujen muuttoliikenne voidaan turvata.
- Metson, teeren sekä pyyn metsästyksen sallitaan Räkäsuon luonnonsuojelun alueella.
- Vesilintujen kuten heinäisorsan, tavin ja telkän metsästyksen Räkäsuon luonnonsuojelun alueella sallitaan.
- Metsäjäniksen sekä rusakon metsästyksen tulisi sallia Räkäsuon luonnonsuojelun alueella.
- Pienpetojen ja haitallisten vieraslajien metsästyksen tulee sallia riistakeskuksen asettamalla ajanjaksoilla. Pienpetojen ja haitallisten vieraslajien pyydystäminen on tärkeää lintujen pesinnän turvaamiseksi.